கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

திருத்தணிகை கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையரால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

மயிலம்.

சுப்பிரமணியஸ்வாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

ஸ்ரீ.

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது

மாதவவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1879

பிரமாதி வரு புரட்டாசி மீ

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHA IYER

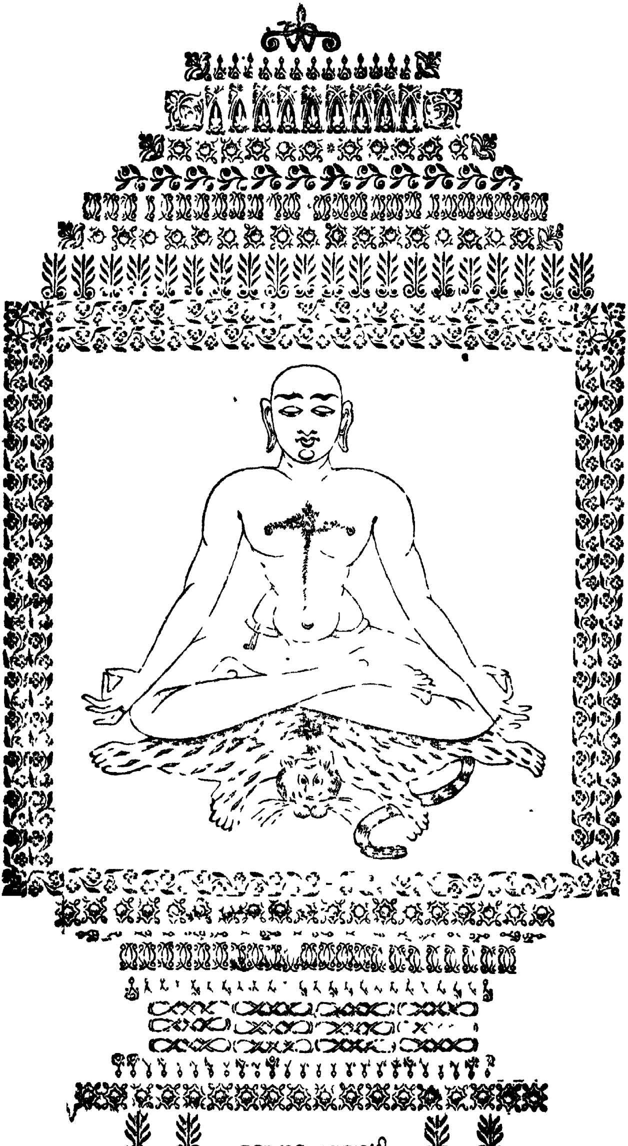

தாயுமானசுவாமி.

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர் அந்த சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச சிவானந்தபூரண - மொருவருமறியா வொருதனிசசித்து - நவநகருபேதமாய நாடகநடித்தும் - பவந்தனைநீககிப பரிந்தருள்பராபரங் - கண்ணுங்கருத்துங் - கதிரொளிபோல - நண ணிடவெனககு நலகியநன்மை - யொன்றாயபபலவாயொப்பிலாமோ னக - குன்றாயநிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற - மண்ணையும்புனலையும் வளியையுங்கனலையும்-விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப்-பந்தம னைத்தையும்பாழ்படநூறியென்-சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோ தியின்னொளிஞானம்விளங்கியமேலோர்-கொள்ளைகொண்டுண்ணக் குறைவிலாநிறைவு - தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக் - கா ட்டாவின்பங்காட்டியகதிரினை - வாக்கானமனத்தான் மதித்திடவரி தென - நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க - மாதியாயறிவாயகண்டமா யகண்ட - சோதியாயவிரிந்து துலங்கியதோற்றம்- பரவெளிதன்னிற் பதிந்தவென்றுளத்தின விரவிவிரவி மேறகொளும்வெள்ளஞ்-சுட்டி ககடங்காச சோதியடியார்-மட்டுககடங்கும் வான்பெருங்கருணை-யெ ல்லைககடங்கா - வேகபபெருவெளி-இல்லைப்பொதுவிற் றிருநடத்தெ ய்வம்-வாதவூரொந்தையை வரிசையாயவிழுஙகும்-போதவூரமேவுகாப் பூரவிளக்குச - சுகரையகண்டததாவெளியெல்லா - திகழவேகாட்டு ஞ் சின்மயசாட்சி- செழுந்தமிழப்பளாச-சிவலிங்கமாகி விழுங்கியஞா னவித்தகவேழ - மெறிறருபட்டினத் திறைவனையென்று- மழிவிலா விலிங்க மாக்கியவணுகி - சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள-மார்ககநீழ லசையாககனம் - பரவுவார்நெஞ்சிறபாவியமாட்சி - யிரவுபகலற வேதாந்தக்காட்சி-யாட்சிபோலிருககு மகிலந்தனக்குச சாட்சியாயி ருக்குந் தாரகத்தனிமுத-லானும்பெண்ணு மலியுமலலாதோர- தா னுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிசசுட - ரொள்ளுமெண்ணையு மெய்ப்படியு படி-யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு-ளளவிலாமதந்தொறும் வராவாபொருளென வுளநிறைந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி-அருளை

மனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்கக் - கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமர
சு-பெரியபேறு பேசாப்பெருமை , யரியவுரிமை யளவிலாவளவு- து
ரியநிறைவு தோன்றுவதீதம்-விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவுநிரா
ப்பிணியாரு செனனமறுக்க வாராவரவாய் -வந்தசஞ்சீவியாலைக்கரு
ம்புபா கமுதககட்டிநீள்-சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனிபாங்குறு
மாங்கனி -பாறேனசருக்கரை - யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றுயக்
கூட்டி-யருநதியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்-பொருந்தியவின்பம்பொ
ழிற்சிற்சுகோதய மெங்கணுநிறைந்த வியல்பினையெனக்குச்-செங்கை
யால்விளங்கத் தெரிந்தமெய்த்தேசிகன் - றன்னையறிவித்துத்தற்பர
மாகி-யென்னுளத்திருந்தரு ளேகநாயக - னடிமுடியிலலா வருபொரு
டனக்கு - முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன்-மெய்யலான்மற்
றவைமெயயலவெலலாம - பொய்யெனவறிவெனப் புன்னகை புரிந்
தோ, னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து மிருதிறனென்று மியலு
முண்டெனறே - னருளுனக்குண்டே லருளும்வெளிபபடும்- பொரு
ண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன - சததசததிரண்டுதன்
மையுந்தானே- யொத்தலாற்சதசத் துனக்கெனவுரைத்தோ-னுணவ
மறுவிடி னருளுறுதென்னக் - காணருநேர்மையாற காணவேயுரைத்
தோன- சென்மமுள்ளளவுந் திராதிழுக்குங- கனமவிடாதெனக்- கா
ட்டியவள்ள- லுளதிலதெனவு முறுதுலானமாயை- வளமிலாதெனவு
ம் வகுத்தினிதுரைத்தோ- னிலலரத்திருந்து மிதயமடக்கிய- வல்லவ
ன்றனே மகாயோகியென்றேன்-றுறவறததிறந்துஞ் சூழ்மனக்குர
ங்கொன்- றறவகையரியா னஞ்ஞானியென்றே- னிரவாமனத்தானி
றக்கவுணர்த்திப்- பிறவாவரந்தருமபேரறிவாள-னத்தலைதருளாலனை
த்தையுமியக்குரு- சுத்தமாமாயையின் தோற்றமென்றுரைத்தோ-னி
ருண்மலகமல விசைந்ததிலழுத்தும்-பொருளருட்டிரோதைப் பொற்
பெனப்புகன்றேன்-வீறுசிவமுதல விளம்பியயடியே-யாறுமனுதியெ
ன்றறிஞருக்குரைப்போன்-கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க-ளெல்
லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாநிதி-தருமமுந்தானமுந்தவம்புரிப
வர்க்- குறிமையவரோ டுறவுகலப்பவன் - றன்னுயிர்போலத் தரணியி
லமருவிய - மன்னுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன் - களவுவ
ஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்குந் - தெளிவுவந்துறவருள் செய்தி
ருந்திறத்தோன் - றன்பெரும்பேறு சகமெலாம்பெறவே - வான்பெ
ருங்கருணை வழங்கியமாரி-தனுசமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை-யஞ்ச
லென்றருளு மறிஞர்சிகாமணி - சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன் - யானெனதென்னு மிறைவ
ன்பெருமான் - றனவனுகிய தலைவனெங்கோமா - னருணகிரி
யில் [illegible]முகன்சொலும் - பெருணமதல்லது பொருளெனமதியா
ன் [illegible]ப்பேரின்பிகோத - பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்

த்தி-மூலாதார முதலாயுள்ள - மேலாதாரமும் வெறுவெளிகண்டவு
ள்மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங் - கண்டவையத்திலுங் கட
வுளாய் நின்றோன் - பகர்சமயந்தோறும் பரமேயிருந்து - சுகநடன
ம்புரிந்தொழிலெனச் சொன்னோன் -பேதவபேத பேதாபேதா-பேத
மிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய - னதுநானெனவே யாற்றிடுமநு
பவனு- சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ னல்லும்பகலுமி
றியானோர்க்குச- சொலலும்பொருளுஞ் சுமையெனச் சொன்னோ
ன்- சுதனேகுருவாகு சுவாமிநாயகற்கெனி னதிகமெய்ஞ்ஞானமல
லவோவெனறோ- னேசயோகத்துற கிருபரெல்லாந்தொழு- மிரா
சயோகத்திறையிராசயோகத்தான் பொறுமைதெளிவு புனிதவாசா
ர- மறுவிலாவண்மைவாரமியுற்கை- தண்ணமர்சாந்தஞ்சியகீர்த்திமெ
ண்ணெனாகலை பயிலனையிலாககலவி நலலவிரக்கநடுநிலைசத்திய மில
லையென்னுமெலவர்க்குந்தருகொடை - நறருணவெலலா நண்ணிய
பெருந்தகை- சிறருணவாரி திருவருட்செலவன் - கரமேலெடுத்துக
கருத்துறவணங்கிப் பரமேவுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ - ஞலடி
மேவு மாசினையடுத்தே- சிலமெனுஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ்
சித்தமௌனிதிடசித்தமாக- வைததநிலையினை வசாந்தவனெனவு- மூ
லனமரபின் மூலதத்மௌனிதன- பாலனயானெனவும் பரிவொடும்
பகர்ந்தோன்- வடமொழியியற்கையின மகிமையுணர்ந்து- திடமுறமு
ப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து- கண்டமுதென்னக் கனிரசமென
னத் தண்டமிழ்மாரி தனைப்பொழிந்து - சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்த
ருளொழிக்கு-நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவட- யா யுதாடியும்
பணிந்தெழுதனப-லாடியுமறியுமகங்குழைவெய்தியு-மூடனங்குழை
யவுரோமஞ்சிலிரப்பப்-படபடெனறு ளாயபலைதததுப்பதைத்துப்பா
ங்குறுநெட்டுயிர்ப்ப- பாகிப்பரதவித் தேங்கியேங்கியிரங்கி- யோய்ந்தப
ம்பரம்போ லொடுங்கியேசிறிது- மேய்ந்தவிழிகவிமைப்பதுமினறிச-
சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய் - யார்ந்தவளபோட வச
முற்றடிக்கடி- யுண்ணடுக்குறலேயுருகியேசற்றுதணைமர்மொழிய ம
தழுதழுத்திடவே- யுள்ளுமபுறம்பு மொருமிததிருகி-வெள்ளநீர்போ
ல் விழிநீர்பெருகிக் - களறுபகவைக் கருதிககருதிச - சென்றுசென்
றோடித திகைப்பதுபோல-வென்புநெகக்குடைய விருகரங்குவித்துப்
புன்புலாலயாக்கை பொருந்தானியென-வுணர்ந்துணாந்தனபா யுவ
கைமேற்கொண்டினிக்- கமணம்பிரியேனெனக கருதியேகுறித்துத்-
திருவுருவெலலாந் திருநீறிலங்க-விருகரனினை மியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டுங்- காரணவதனங் கவின்குறு
யர்வுற-விளங்கலானெவே யிலங்கியதிருநகை னததளமெனனத் துலங்கி
யெழில்பெற-வித்தகஙமையெல்லா மிசைந்துமவனருட்-சிகரமைசி

வகுறி தேர்ந்தவரைப்பப்-பாத்திரமாடப் பரிவுடனுடிச்-சாத்திரங்காட்
டித் தழுவுசெய்தருளும்- வல்லவனெனவே மன்னுயிர்க்காக-வெல்லை
யிலன்பனிவ னெனவிளங்கி-யினவுலகத்தியற்கை பொய்யென்றேனு
ணரு மெய்யெனகவின் றினிதிரங்கிக்கேவலசகலங்கிழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெயினைநல்க, வருளயுருவுகொண்டவனியில்வந்த பொ
ருளையிவனெனப் போலிந்திடும்புனிதன்- சைவஞ்சிவனுடன சம்ப
ந்தமென்பது-மெய்வளர்ஞானம் விளங்குமன்றிசைத்தோன்-கதிர்
விழியொளியுறக் கலத்தல்சித்தாந்த-விதிமுறையாமெனவிளம்பியமே
லோன் - முடிவினிலாகம முறைமையினுண்மையை-யடியரைகுறித்
துரைத்தருளியவண்ணல் சிதம்பரநோமை திறமாவுரைத்திறை-பதம்
பரவெனப்பகர் பரமமெஞ்ஞானி-முத்திடஞ்சாககரமுறைமையிலயிக்
கியனு-சத்தியமிதுவெனச சார்ந்தவாகருரைத்தோ-னஞ்செழுத்துள்
ளே யனைத்தையுங்காட்டியுன்-னெஞ்சமுத்திய குருநீதிமாதவ-னெ
லலாணிறைந்தவிறைவன்செயலெனக-கலலாவெளகரும் கருணைசெ
யகடவுள்-குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்-றிருவருளுறுதெனதெரிந்தி
டவுரைத்தோங்குருவுருவெனக் கொண்டபிங்குறையா- பொருண்மைய
மரமெனப்புகன்றிடுபோத-நெந்தமூத்திகளையுமெழிற்குருவடிவென
ச-சிந்தைபிற்றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்- சதாசிவமென்ற
பேர் தான்படைத்ததுதா-னதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்து
துரைத்தோன்-கல்லானைகன்னல் கவர்ந்திடசசெய்தவ-னெல்லாம்வ
லலசித் தெம்மிறையென்றே-னெவ்வுயிர்தோறு மிறைமேவியதிறனு
செவ்வியபிரம்படி செப்பிடுமென்றே-னெவ்வணமெவரெவ ரிசைத்
தனரவரவர்க்-கவ்வணமாவனெம்மா னெனவறைந்தோ-னொருபாண
னுக்கே யொருசிவனுட்படி-வருமடியார்திறம்வழுத்தோனுதெனறே
ன-சிவனடியாரைச் சிவனடியாரைச்சிவனெனககாண்பவ-னெவனவ
னசிவனே யென்றெடுத்துரைத்தோன்-விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்
பறித்துக்-கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ - னிருசொல்லு
ரையா இயானின்புமெய்த-வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதரன
கதுவுமார்க்க மாறையுமகற்றி-தத்துவாதீததன்மையைத்தந்தோன்-
திருமகண்மருவிய திகழ்வளமறைசையில்-வருமுணர்வாளானருளி
லாழுனத்தா-னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்- தண்
ணருள்செய்தவன் ருயுமானவ-னொருமொழிபகாந்த வுதவியாலவனு
ந-னிருபதமுப்போ திறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலேயுள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகியசிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய(200)வருஷத்துக்குமுன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும் குருலிங்க சங்கமபத்தியிலேசிறந்தவராயும் கேடிலியப்பபிள்ளையென்பவ ரொருவரிருந்தார் அவராலே அந்தசிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது அக்காலத்திலேதிரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பபிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும்-சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைத்துப்பரீட்சித்து அவருக்குப்பெரியசம்பிரதியுத்தியோகக்கொடுத்துத்தம்மிடத்தேவைத்துககொண்டார் அந்தக்கேடிலியப்பபிள்ளையானவர் சந்ததியிலலாதவரா யிருந்தமையனருக்குத் தம்முடையஒரேபேறாகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச்சந்ததிஉண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறதாயுமானேசுரனைத் தெரிசித்துக கொண்டுவந்தார் அக்கடவுளதுதிருவருளினாலே -ஓராண்பிள்ளைபிறந்தது அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக்காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக குமாரனுக்குத் தாயுமானவனென்கிற அக்கடவுளது பெயரைககொடுத்தார் அந்ததாயுமானவர்தந் தகப்பனருக்கு மிகவும்மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யுமுயற்சி யளவிறகு அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலேசிறந்தவரானா உண்மை -அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்ளெல்லாம் அவரோடுகூட வேவளர்ந்தன ஓர்-அஞ்ஞானியினது மனது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படிவிரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமானதுதத்துவப்பொருளையேவிரும்பிநின்றது அப்படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார்மரபிலே எழுந்தருளியமௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச்சந்தித்துஅவரது அறிவின்பக்குவத்தைக்கண்டு வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளைஉபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவா தமது ஞானாசாரியரிடத்தே மிகுந்தபத்திஉடையவராய் அவ்வுபதேசப் பொருளைச்சிந்தித்துத்தெளிந்து தினந்தோறும் தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலேபூசைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்-பின்புதாயுமானவருக்குத்தகப்பனார்தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுலௌகிகதொழிலை அ

சனது வேண்டுதல்பற்றி அதிலவிருப்பமில்லாதவராயிருந்தும்ஏற்று
க்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று அரசனானவன் அவரைமுதலிலேஞான
வாகனென்று அறிந்திலனாகினும் கேடிலியப்பபிள்ளையினும் இவர்யோக
கியரென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்சிறப்புசசெய்து வைத்திருந்தான
ஆனால் கழைக்கூத்தனுடையகருதது உடல்கரப்பிலும் அவனதுசெ
ய்கைகூத்திலும்எப்படிவைக்கப்பட்டிருககுமோ அப்படியே தாயுமா
னவரது கருத்துச்சிவத்திலும் அவரதுசெய்லக லௌகிகத்திலும்வை
ககப்பட்டிருந்தன இப்படிச்சில நாளகள செனறபினமேல் அ
ரசன் அவரிடத்தேவிளங்கிய அபூர்வமான சிலசெயகைகளைக்கண்டு
அவரதுமகிமையை அறிந்துகொண்டான் உடனேவிவேகியாகிய அவ்
வரசனுககுஅவரைக்குறித்து அசசமும் அனபும்உணடாதலால்அவ
ரையழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணிசு
வாமிஅடியேன் இதுவரையிலே உமக்கு ஊழியஞ்செய்யதக்கநான் உ
ம்மைஎன் ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும் இதுபெரியகுற்
றமாகவின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர்இக்குற்றத்தைப் பொறுத்த
ருளிஇன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச்செய்வித்து
க்கொண்டு நிஷ்டைக்குக்குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்றுவே
ண்டுதல்செய்தான் அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்
ந்து அன்றுமுதலாக அளவற்றஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு
கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மயமதுரமான தமிழ்சசெம்பா
டல்களைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டு வந்தார் இப்படியிருக் கையில்
அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின கண்ணேயுள்ள அ
ழகைக்கேளவிப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக்
கேள்விப்பட்ட வளவினும அதிகமாய் விளங்குதலால்உளமருண்டு அ
வரைத்தன்னரசாட்சிககுத்தலைவராகவும்தன்னாலவிரும்பப்பட்டதகா
த்செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டகருத்தைக்குறிப்பித்
தாள் அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோவென்றால்உடனேஒருபா
தியிரவினிலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவன்அரசா
ட்சியின் எல்லையைக்கடந்துஇராமநாதபுரத்துசசீமைககு எழுந்தருளி
னார் இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளை திருசெவியை அடைந்தநின்
லே அவரும்சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிளளையும் தேடிகண்டு
பிடித்துச் சந்ததிவிளங்கவேண்டுமெனனுங் கருத்தைக்கொண்டுதிரு
மணம் ... ம் செ ய் யு ம ப டி மு ய ற சி செயதார்கள்

தாயுமான சுவாமிகளுக்கு அதிகாரிப்பத்திலே சிறிதும் திருவுளமில்லாதிருந்தும்தமையனாரது வேண்டுதலின் மிகுதியினாலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று உடனேபத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச்சிவபதமடைந்தார் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப்பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்தசிவஸ்தலந்தோறுஞ்சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ் வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார் அருளையரென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதாநந்த சொரூபமாகியசிவத்திலேகலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின்பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி கனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளினார்

இருக்குருபரம்பரையில் தஞ்சமாநகரத்துக் கீழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாணசுவாமிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளெடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாவலரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றுஞ் சிலபுஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்ததென்றறிக.

தாயுமானசுவாமிகளது சரித்திரம்

(*)

முற்றுப்பெற்றது.

நூலின் உட்பிரிவு

உட்பிரிவு	பக்கம்.	உட்பிரிவு	பக்கம்.
அருள்வாக்கிய அகவல்	௧	ஆக்குவை	௱௨௨
சரித்திரச்சருக்கம்	௫	கற்புறுசிந்தை	,,
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்	௯	மலை வளர்காதலி	௱௨௩
பரிபூரணானந்தம்	௰	அகிலாண்டநாயகிவிருத்தம்	௱௨௬
பொருள்வணக்கம்	௰௫	பெரியநாயகிவிருத்தம்	௱௨௭
சின்மயானந்தகுரு	௰௭	தந்தைதாய்	,,
மௌனகுருவணக்கம்	௨௨	பெற்றவட்கே	௱௨௮
கருணாகரக்கடவுள்	௨௯	கல்லாலின்	௱௩௰
சித்தர்கணம்	௩௧	பராபரக்கண்ணி	௱௩௩
ஆனந்தமானபரம்	௩௫	பைங்கிளிக்கண்ணி	௱௫௪
சுகவாரி	௩௯	எந்நாட்கண்ணி	௱௫௭
எங்குநிறைகின்றபொருள்	௪௫	குருமரபின்வணக்கம்	,,
சச்சிதானந்தசிவம்	௫௯	அடியார்வணக்கம்	௱௫௮
தேசோமயானந்தம்	௫௪	யாக்கையைப்பழித்தல்	௱௫௯
சிற்சுகோதயவிலாசம்	௫௯	மாதரைப்பழித்தல்	,,
ஆகாரபுவனம்	௬௩	தத்துவமுறைமை	௱௬௰
தேன்முகம்	௭௰	தன்னுண்மை	௰௬௨
பன்மாலை	௭௧	அருளியல்பு	,,
நினைவொன்று	௭௪	பொருளியல்பு	௱௬௩
பொன்னைமாதரை	௭௬	ஆனந்தவியல்பு	௱௬௪
ஆசனம்	௮௫	அன்புநிலைமை	௱௬௫
சொல்லற்கரிய	௮௭	அன்பர்நெறி	௱௬௬
ஏமபனேனன்	௮௯	அறிஞருரை	௱௬௭
சிவன்செயல்	௯௰	நிற்குநிலை	௱௬௮
தன்னையொருவர்	௯௧	நிலைபிரிந்தோர்	௱௬௯
ஆசையெனும்	௯௨	காண்பேனோவென்கண்ணி	௱௭௰
எனக்கெனச்செயல்	௯௭	ஆகாதோவென்கண்ணி	௱௭௨
மண்டலத்தின்	௱௧	இல்லையோவென்கண்ணி	௱௭௪
பாயப்புலி	௱௨	வேண்டாவோவென்கண்ணி	,,
உடல்பொய்யுறவு	௱௯	நல்லறிவேயென்கண்ணி	,,
ஏசற்றவந்நிலை	௱௰௮	பலவகைக்கண்ணி	௱௭௫
காடுங்கரையும்	௱௰௯	நின்றநிலை	௱௭௬
எடுத்ததேகம்	௱௨௰	பாடுகின்றபனுவல்	௱௭௭
முகமெலாம்	,,	ஆனந்தக்களிப்பு	,,
இடமுறவே	,,	அகவல்	௱௭௯
தன்னை	௱௨௨	வண்ணம்	௱௮௧

முற்றியது.

உ

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெனாதபடியெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடி யெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற
றட்டாமனின்றதெதுசமயகோ டிகளெல்லாந்
தன்றெய்வமென்றெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவ ழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். [௧]

ஊரணந்தம்பெறறபேரணந்தஞ்சுற்று
முறவணந்தம்வினையினு
லுடலணந்தஞ்செயும் வினையணந்தங்கருத்
தோவணந்தம்பெற்றபேர்
சீரணந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமணந்தநற்
றெய்வமுமணந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மணந்தமதனாலஞான
சித்தி யாலுணர்ந்து
காரணந்தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பா

கருத்தரிய வானந்தமழைப்பொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரானந்தம்பேசிமறையனைத் தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம
அத்துவிதவஸ்துவைச்சொப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபமை மதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலம்ப லம்ப
சாந்தபதவியோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபரம்
தேவதையை யஞ்சலிசெய்குவாம். (ரு)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணானந்தம்

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்குமவண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறி யேனுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்தேகநீங்குமென வெண்ணியே [illegible]
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன் [illegible]
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாய் [illegible]
பேதைக்கும்வெகுதூரமே [illegible]
பேய்க்குணமறிந்திங்ஙனாட்கொண்டகுருவேயென் [illegible]
பேரின்பநிட்டையருள்வாய் [illegible]

பாசாடவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
 பழுத்தொழுகு தேமாருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே (௧)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
 செயற்கொண் டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகமாகொள பொறிகளு
 செனமித்த வாங்கமிகவும்
விரிவாயபூதங்க ளொடுமொன்றொடொன்றுயிரி
 மேறகொண்ட சேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிராமய நிலையுருபசாந்த
 வேதவே தாந்த ஞானம
பிரியாதபேரொளி பிரகாசமா நருட்
 பெறறோர்கள பெறுமபெருமை
பிறவாமையெனவெனக்கு பிறவாமையாய்வந்து
 பேசாமை யாருமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
 பரிபாக காலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே (௨)

ஆராயும்வேலையிற பிரமாதியானாலு
 மையவொரு செயலுமிலலை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணாசந்
 ராமென விருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
 நிறைவொன்று மில்லாமலே
கெட்டுயிர்த்துததட் டழிந்துபோறுவாரவசறு
 கிரவாகரென்ற பேரும்
பூராயமாயொன்று பேசமிடமோரெலலைய
 புலம்புவார சிவாராதிரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
 போலேயிருந்து துயில்வார
பாரிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
 பார்க்கினின் செயலலலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே (௩)

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
   பரிபூரணானந்தமே (அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடிய
   ஆலமமுதாகவிலையோ,
அக்கடலின் மீதுவடவனனிற்க விலையோ
   அந்தரத்தநில கோடி
தாழாமல் நிலைநிற்கவிலையோ மேருவுந்
   தனுவாகவளைய விலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
   சஞ்சரித்திட விலையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடியாற் சிலையு
   மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
   மார்க்கத்தில்வைக்க விலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
   பண்ணுவ துனக்கருமையோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
   பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
   யாளினுங்கடன் மீதிலே
யாணைசெலவே நினைவரளகேச னிகராக
   வம்பொன்மிக வைத்தபேரு
நேசித்து ரசவாதவித்தைக்கலைந்திடுவர்
   நெடுநா ளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
   நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
   முறங்குவது மாகமுடியு
முள்ளதே போதுநா னானெனக்குளறியே
   யொன்றைவிட்டொன்று பற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
   பரிசுத்தநிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
   பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தம்-முற்றியது ஆக ௰

உ

பொருள் வணக்கம்

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய்
நிராமயமாய் நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்
துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாயானந்த
மயமாகி மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்
பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். (க)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்கு
நினைவாகி யாதின்பாலும்
பேதமற நின்றுயிர்க்குயிராகி
யன்பருக்கே பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற் றரும்பிக் குணங்குறியொன்
றறத்தன்னைக் கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சிதானந்தப்
பேரொளியைச் சிந்தைசெய்வாம். [உ]

பெருவெளியா யைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
பேசாதபெரியமோனம்
வருமிடமாய மனமாதிக்கெட்டாத
பேரின்பமயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்
தறவிழுங்கக்கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாயக் கலந்ததெந்தப்பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ்சிந்தை செய்வாம். [௩]

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்
றவரவரை யெந்நாளுஞ்
சகபரி பூரணமானநிராலம்ப
கோசரத்தைத் தூயவாழ்வை
யகமகிழ வழுந்தேனை முக்கனியைக்
கற்கண்டை யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்
கரமலர்கள் முகிழ்த்துநிற்பாம் [௪]

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப்பந்தமுத்தி
யருவுருவத் தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யும்

சோதியைமாத் தூவெளியைமனதவிழ
நிறைவான துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளை
நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம் (௫)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீ
ரெனவுலக மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாத
தற்பரத்தைச் சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறவுறுந் தடையறவா
னந்தவெள்ளம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளை
யனுதினமும் வழுத்தல்செய்வாம் (௬)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பா மிடைவிரப்
பருகவந்த செழுந்தேனாகி
யருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னாத
பூரணவா னந்த மாகி
யிருடரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்
பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம் (௭)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய்விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்
பனைகடந்த செல்வமாகிக்
கருதசுயமலரின்மண மௌனியெண்ணே
யுடலுயிர்போற் கலந்தெந்நாளும்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதல்செய்வாம் (௮)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாயஞ்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவனபர் கண்ணூடே
யானந்தக் கடலாய்வேறென்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்
செய்தருளு மிறையேயுன்னை
நண்ணருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்து
கரமலர்க்கடலைமேற் கொள்வாம் (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடே
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த

மானபொருந்தகையேயென்னா
வுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி
மொழிகுளறி யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப
வின்னருளைக் கருத்திலவைப்பாம்- (௰)

வேறு.

ஆதியந் தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகிமௌனகாட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொரூபமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம் (௧௧)
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்தெனவுமிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரிய பான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பா னினைதல்செய்வாம் (௧௨)

பொருள்வணக்கம் முற்றியது ஆ உ௬.

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமது புளகிப்ப
வன்பினா லுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாசை
வாரிக்கடற்கண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ

துங்கமிகுபக்குவச்சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற்கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே (௧)

ஆக்கையெனும்பிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொமபித்தேனூடவனிச் சித்தயடி
யாருமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்விவேகமேதிநாட்சரியைகிரியாயோகஞ்
சாதனம்விதித்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவைவிறகவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமுங்காதபூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவிதது வட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித் திளைத்தநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே (௨)

அவ்வியமிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடிக் கவிழ்ந்துள்ளிருக்கவே
லாசாபிசாசுகளொடும்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யநீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோபூரணமெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரை வேறு முண்டோ
கவ்வுலமாகின்றகாருபாசத்திலுங்
கட்டுண்ட வுயிர்கண் முற்ச
கடிதகலவளியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியாகும்[illegible]
செல்வமின்வளர்ந்தோங்கு[illegible]
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதியை வகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் வறிவையுமவகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமே
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்துநீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்களை காணாதகாட்சியே
பொய்யிலார் மெய்யறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதா காரமாய்ப்
போக்குவரவற்ற பொருளே
தெய்வமறைமுடிவானபிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினா
லாகின்ற வாகனைநீர்மே
லமிர்கின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புத்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்ப மாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேனை
பூராயமாகநினை தருளவந்துணர்ந்தவினை
போனவழி தெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
வெண்ணினனெஞ்சதுபகீரென்றுந்துயிலுறு
திருவிழியுமிரவுபகலாயச
செந்தழலின்மெழுகானதங்கமினிவயென்கோலோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௫)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாகக்குழவியைப்போற்
கண்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டிலலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த

பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடலை
பிலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதிமொழிதப்பினுமனம்விட்
டிடாதுறவுருக்கியுடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧)

கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்மனையயான்
காண்டகவிருக்குநீஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையராயென்னையாண்டின்னடிமை
யானவர்களறிவினூடே
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழ்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௨)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுயிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவிரவிநெறியோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற்றுறவகைப்பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றறவிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடமில்லையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௮)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியருளிற்சமாதியே
சாசுவதசம்பரதாய
மோராமன்மந்திரமுமுன்றுமன்முதலிலே
யொன்றேமுடிகண்டெனும
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவு
மொலியெனவுமுணர்வருமத்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலே
பதிந்தவின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கவினி தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (௯)

பேதமாயாதிநடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணப்புகலிடமதா
வாதரவுவையாமல் றிவினைமறைப்பதுவி
னருள்பின்றுமருவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலொளியனேற்
கறிவாவதேறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசசராசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலைபிசயா
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (௰)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பை வலமாகவந்து
பாவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாக மின்றியெழுநா
மத்திடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசி தனக் கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயிர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதச நாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோ டங்கியைச்
சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
ளோறுநிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையா னந்த குருவே. (௰௧)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றியது - ஆ - ௧௧

―――(✻)―――

மௌனகுருவணக்கம்

―――――

ஆசைநிகளத்தினை யிர்த்தூளிபடவுதறி
யங்காரமுனையை யெற்றி
யனாதுவிதமதமாகி மதமாறுமாறாக
வங்கையினவிலாழி யாகவிப
பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்ன மாயையூறித்
தேசுபெறநிலைவைத்த சின்முத்ராங்குசச்
செங்கைக்குளே யடக்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளப்படிந்துநின்
றிருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசகசார மீதெனவே யாருஞான
மத்தகச மௌனவாரதாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலனா
மாபிலவரு மௌனகுருவே (௧)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாக வெளிசெய

தர்மயாமையறிவாகி யறிவாகவறிவார்க
ளறிவாக நின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்னயமானந்த வெள்ளந்
தேக்கிதிளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாசற்ப்ரம குருவாழ்கவாழ்கவரு
ளியநந்த மரபுவாழ்க
வென்றடியாமனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லை யென்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (உ)

ஆதிக்கங்கினவ ராசிந்தமாயைக்கெ
னறிவன்றி யிடமில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத் துபயோகமோ
யோதிததநிலையையு மயக்குதேயபயுநான்
புககவரு டோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாகிறுத்தியெய்
புத்திக்கு ளிந்திரசாலஞ்
சாதிக்குதேயித்னை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாக நிலையு
மாதிக்கொண்டபர ப்பெலாமறியவே
வந்தருளு ஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டு மையல்பூட்டி
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுவளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்க மென்றும்
பொன்னையறியாதுவளர்பொருளென்று போற்றிப்
பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீதலாதிகற்குணமெல்லாம்
போக்கிலே போகவிட்டுத்

தன்னிகரி லோபாதி பாழும்போய் பிடித்திட
    தரணிமிசை லோகாயுதன்
சமையநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
    சமரச சிவாறு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்ட
    பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வரு மௌனகுருவே (ச)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடவேண்டுவ
    புசித்தபிற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதிவேதமுடனாகமம்
    புகலுமதினலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
    லானவிதங்கடோர்ந்து
கானுனைக்குளறுபடையுடைபெயர்த்திடவு
    நான்குசாதனமு மோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோ பானமுற்
    றணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதி சோலையு
    மறிந்திரண்டொன்றென்றுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றறிற்பதுநமது
    மரபென்றபரம குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வரு மௌனகுருவே (ரு)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
    கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாக்
    காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியுமல்லாதநன்மைகள்
    பொருந்துகுண மேதுமறியேன்
புருஷர்வடி வானதேயல்லாதுகனவிலும்
    .புருஷார்த்த மேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
    கெவ்வண்ண முய்வண்ணமோ
விருளாயிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
    மெனக்குமின்னருடாகாம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
    வஞ்சகனையாளவினையாய்

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே [௬]
கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மத்யானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக் கெளப்பெரிய
காட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேநுவின்
பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புவிராசர்கவிராசர் தவராசனென்றுனைப்
போத்யிசய போற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர் களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச்சு வார்
வானமுமண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (௭)

சருகுயலபக்ஷணிகளொருகோடியல்லாற்
சகோரபட்சிகள் போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வெதாந்த மௌன ஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள் கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருககுநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந் திரும்வண்ண
மருமலரொடுத்துணிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதெந்நாண்
மந்தரகுவுவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (௮)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம்பேய்பாழுதத
வானவத்தினிம்வலிதுகா
ணறிவினை மயககிடு நடுவழியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடு சமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மிங்காரெனக்குநிகரென்னப்ரதாபித்
திராவணா காரமாகி
மிதயவெளி யெங்கணுந்தன்னரசு நாடுசெய்
திருக்குமிந்தனொடேநேரும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோபதேச குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌன குருவே (௯)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறியென்றுவிதமோ
சிற்றறிவதனையுமெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென் றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறையறைய வுதரவெகு
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றன் மதத்தவெறி யினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியினபதுனபஞ் சமானமாக
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கைநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
மலையிலக் கெனநம் பினேன
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
பரபிலவருமௌனகுருவே (௰)

மௌனகுருவணக்கம்-முற்றியது ஆ-௪௬

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷய கைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுத்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
சதானந்த ஞானபகவ

சம்புசிவசங்கரசர்வேச வென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
வற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசாக்ஷாத்கார
வநுபூதியநுசூதமுங்
கற்பனையறக்காணுமுகக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே [க]

மண்ணாதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றறொடாறுமற் றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளிய தாயகண்டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதை யென்சொல்லுகேன்
பண்ணாருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பானமேநெறிநின்றுதவரூப
மக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருகிப
பணிந்தெழுந் திருகைகூப்பிக
கண்ணாறுகரைபுரளநின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரிய சிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக் கடவுளே [உ]

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமு னுடைய செயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதி வேதமெல்லாஞ்
சொல்லான் முறைகியது மிகவுபகாரமாச்
சொல்லிறந் தவருமவிண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென்னன்றுவறிந்தே
நவிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின தருளென்னவே

கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
　　கதிக்குவகையேது புகலவாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணாகரக கடவுளே (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளாதம
　　பக்ஷமோ வெனது பக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்ததிலேகுலையாது
　　பரமவெளியாக வொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருளசெயதிருகவுஞ்
　　சோரம லாரா கநான.
சிறுவீடுகட்டியதி னடிசேற்றையுண்டுண்டு
　　தேக்குசிறி யாகள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
　　நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
　　நடுவேமூளாதத மனைதக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
　　கருணைக் குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணா கரக கடவுளே (௪)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
　　மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெயயெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
　　மெயயேது மறியாவெறும்
பொயவிடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான
　　பொய்யானபொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமேபுகலவைத்தாயெனிற
　　புன்மையேனென்செய் குவேன
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிநு ௌ
　　வடிவான் ஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
　　மதங்கடொறு நின்றகுருவே
கைவிடாதேயெனற வன்பருககன்பாய்க
　　கருத்து ணர்ந்து குருவே
கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணா கரக்கடவுளே (௫)

பண்ணோனுனக்காக பூசையொருவடிவிலே
　　பாவித் திறைஞ்சு வாங்கே

கருணாகரகடவுள்

பார்க்கின்ற மலரூடுநீயே யிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான் குவிக்கவெனி
னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
னான்பூசைசெய்யன முறையோ
விண்ணெவி னாதியாம்பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தினமுளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
கதிககான மோனவடிவே
கருதரிய சிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக கடவுளே [௬]

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தானாவந்து முறறுமெனலாற்
சகமீ திருந்தாலுமரணமுண்டெனபது
சதாநிஷ்டர்நினைவதிலலை
சிந்தையறி யார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும் வெகுதாக்கமாந்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர்சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
யிந்த்ராதிதேவதைகள பிரமாதிகடவுள
ரிருககாதி வேதமுனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாதசித்தர்கள்
ளிரவிமதியாதியோர்கள
கந்தருவாகளாகள மற்றையர்களியாவருங
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரிய சிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரககடவுளே (௭)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதே வதைகளிலலை
துரியநிறை சாந்ததேவதையாமுனககே
தொழும்பனான வபிஷேகநீ
ருள்ளுறையி லென்னாவிநைவேதநியப்ராண
னோங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித் தேன்கருணைகூர

தெள்ளிமறை வடிபிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனே சீனியே
திவ்யரச மியாவுந்திரணடொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவனந்தமே
கள்ளனறிவூடுமேமௌனமௌன வெளியாய்க்
கலகககவரு நலலவுறவே
கருதரியசிறசபையிலா ஙந்தநிருத்தமிடு
கருணாகரககடவுளே (அ)

உடல்குழையவெனபெலாநெக்குருக விழிநீரக
ளூற்றெடுத வெதும்பியூற்ற
வூசிகாந்ததநினைக கணட ஷறுகல்போலவே
யோருறவு முனனியுனனிய
படபடெனநெஞசம்பரிதத்துணணடிசகுறப்
பாடியாடிககுதிததுப்
பணிமதி முகதநிலேநிலவனையபுனனகை
பரபபியாரததாரரெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரிததுககூபபி
வானையயானினைப
மழையேமழைததாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேததுங
கடன்மடைதிறந்தனைய வனபரனபுகளெனிமை
கலந்தனஞ்சநகளெளிமையோ
கருதரியசிறசபையிலானநதநிருத்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (௯)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ
ரொக்காலமுமமுதவுவா
ரின்சொறவரூபொய்மையாமிழுக குறையா
ரிரஙகுவார் கொலைகள பயிலார
சங்கறபசிததரவருள்ளககருததிலிலுறை
சாடசிநீ யிகபரத்துஞ
சந்தான கற்பகதெளிவாயிருந்தே
சமஸ்தவினபமுமுதவுவாய்
சிஙகத்தையொததனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிககவருசிம்புளே
சிந்தாகுலததிமிரமகலவருபானுவே
தீனனேன்கறையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (௰)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றியது ஆ-௰௬.

சித்தர்கணம்

திகழ்கொடுதிக்கந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றேறுடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
யுகரமிகுசகரதரனென்னநிற்பீர்கையி
லுத்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர் மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெல்லாம் வல்லீரடிமைமுன்
விளங்கவரி சித்தியிலையோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசானனிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெய்யுந்தொழிலாளராப்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரநிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாகவீகரபாந்த
கேணியிடைக்குறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும் பொன் னாக்குவீ
ரூரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலே
யுலர்ந்துசுமையாகவருமோன்
மீட்டிடவும்வல்லீர் ... எனமனக்கல்லையனை
மெழுகாகவிளையப்பதரியீரோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே (௨)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றுடொன் றகவே
பற்றிலய மாகு போது
பரவெளியின்மருவுவீர கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிர்ப்பீர் விகற்ப மாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
யூறொன விளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவிலவிடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலபங்கள்கீழ்மேலதாகப் பெருங்காற்
றுலாவினற் றுரணையி னுன்
மேருவென வசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
வித்தகக்சித்தர் கணமே [௫]

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதரிதுகா
ணிப்புறவி தப்பிலெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவச முறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந்நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலை யாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினலே
விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாது பொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர்கணமே (௬)

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொ
ல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்

கண்டதிதுவிண்டிதைக்கண்டித்துநின்றலெல்க
காலனோவதையறிகிலேன்
மைதிகழு முகிலினங் குடைபிடித்திடவட்ட
வரையிறெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையினை முதுகூடும் யோகதண்டகோல்
வளைந்துசெயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்கயோக பூமிக்குள்வளர்
வேந்தரேகுணசாந்தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே (௫)

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாகி
கேள்வியி னிசைநதுநிறையக்
கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாகருசெலலமிக்க
தெசவிதம தாயநின்றநாதஙக ளோலிடச
சிங்காசநாதிபர்களாயத்
திகழுந்திகந்தமும்பூ ரண மதிக்குடை
திகழுநதிட வசந்தகால
மிசையமலா மீதுறைமனம்போலவானந்த
மிதயமேறகொளளுமவண்ண
மென்றைநகுமறியாத சிவராச யோகமா
மிந்த்ராதி தேவர்களெலாம்
விசயசய சயவென்ன வாசிசொலவேகொளு
விருதகுறும பெருமையெளிதே
வேதாத்தசிந்தாந்தசமரசநனனிலைபெற்ற
வித்தகச சிததாகணமே. (௬)

ஆணிலேபெணணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின மிசையுள்ளதோ
வாடியகறஙகுபோலோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன் திருவருளையல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடு மூசசைக்
கட்டிக்கலமாதிலய முட்டவே மூலவெங்
கனலினை யெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனித்திரைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகனையினேனையினுங்கடையான
புன்மையே னின்னமின்னம்

வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீ
　　வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
　　வித்தகச்சித்தர்கணமே. [௭]

கன்னலமு தெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
　　கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததலவழுதழுதுபேய்போற்
　　கருத்திலெழு கினறவெல்லா
மென்னதறி யாமையறிவென் றுமிருபகுதியா
　　யீடுதமிழென் றமிழினுக
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
　　டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முதநிசித்திகளெலாந்
　　தோயந்தநெறி யேயடித்தீ
சொல றுமென வவர்நீங்கள்சொன்னவலையிற்சிறிது
　　தோயந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொலலவசசொல்கேட்டடிளமமனம்
　　விகசிப்ப வெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமாசநன்னிலைபெற்ற
　　வித்தகசசித்தர்கணமே. [௮]

பொற்பினெடுகைககாலில வன்ளுகிர்படைத்தலாற்
　　போந்திடையொடுககமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
　　பூரித்த வெண்ணீரமையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
　　யிசைந்துமேனைககமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
　　யிதயங்களித்திடுதலாற
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
　　படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவர்ன்றொடர்நெடிய
　　பருமரவனங்களாறும்
வெற்பினிடையுறைதலாறறவராஜசிங்கமென
　　மிக்கோருமைப்புகழ்வார்கண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
　　வித்தகச் சித்தர்கணமே. [௯]

கல்லாதயோர்களோநல்லவர்க ணால்லவர்கள்
　　கற்றுமறிவிலலாதவென்

கன்மத்தை யென்சொல்வன் மதியையென் சொல்லுவேன்
கைவல்ய ஞானநீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ கன்மமுக்கிய மென்று
நாட்டுவேன் கர்மமொருவ
னாடினலோ பழைய ஞானமுக்கிய மென்று
நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லா னொருத்தன் வரவுந்த்ரா விடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமி ழறிஞர்வரி னங்ஙனே வடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே [௰]

சித்தர்கண முற்றுப்பெற்றது ஆ. கூகூ

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேடு நீக்குமக்
குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத் தனைபக்ஷ பாதமெத் தனையவம்
குணங்களெத் தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமை யெத்தனை யிகந்தையெத் தனைமனக்
கள்ளமெத் தனையுள்ளசற்
காரியஞ் சொல்லிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்தவருளிற்
செல்லாமை யெத்தனைவிர் தாகோஷ்டி யென்னிலோ
செல்வமெத் தனையுயர்ச்சி
சிந்தையெத் தனைசலன மிந்த்ரசா லம்போன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
யானேனி னைக்குமாறோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [௧]

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாயமனனே
சோர்ந்துவளர் சித்தாதியச
சித்தெலாந் தோழந்தசிவ சித்தாய்வி சித்ரமாய்த்
திரமாகி நானுவிதப்

பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமா யகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகி நாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்ல வாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிதற கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடஙக வொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. [௨]

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகி மனதுமல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறி வாரொன்றை
மெனமென்ன நகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப் போலவே சந்தைபோன்
மெய்ந்நூல் விரிக்க வறிவார
சீறுபுலிபோற்சீறி மூசசைப்பிடித்துவிழி
செக்கச சிவககவறிவார்
திறமென்று தந்தம் மதத்தையேதாமத
செய்கைகொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [௩]

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டியே
கடும்பசிதனைக்கடைத்துங்
கார்வரையிறுமூழையிர் கருங்கலபோலசையாது
கண்மூடி நெடிதிருந்தும
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின் மூழ்கியுந்
தேகங்களென் பெலும்பாய்த
தெரியநின்றுஞ் சென்னிமயிர்கள்கூடாககுருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனத்தினையடக்கியு
மௌனத்திலே யிருந்தும்

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதூன்றி
வானமுடிரிந்துவறிந்
ராயுமறைமுடிவான வருணாடி ணாரடிமை
யகிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [ச]

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னிரத்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொலவினமுடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொடுபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுடனாணுமற்று
நித்தமு மனித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாதியொடனாதியு
நிராவிஷய விஷயவடிவு
முத்தனையுநீயல தௌத்தனையுமில்லையெனின்
யாங்களுனையறியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே (ரு)

காராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்னும
கல்லைப்பிளந்துநெஞ்சகமானபூமிவெளி
காணதிருத்தியேமேன்மேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன
பறவையணு காதவண்ணம்
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாராறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகினற துரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே (சா)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனை நீயாகிநின்றிடவு
நானென்ப தறிந்திடாதே
நானெனக்குளறி நானுவிகாரியாய்
நானறிந் தறியாமையாய்
போனாலதிட்டவழி வெல்லவெளிதோயகற
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொயததுயிலகொள்வானறனை யெழுப்பவருமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியை
யானாலுமெனைகொடுமை யனியாயமனியாய
மாரபாலெடுத்து மொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரனே (எ)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்து நிலையாப்
புன்மையேனகலலாத நன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினே னென்றெனைநீ
விட்டுவிடினினைவையேற நட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரனே (அ)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினும் மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீமையோடிரக்கமென்
சென்மத்து நானறிகிலேன

சீலமொடுதவவிரதமொருகனவி லாயினுந்
தெரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேனபிறாகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சுமமாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யந்தனைகுணகேடர்கண்டதாக் கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [௯]

எககாலமுநதனக கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடலபொருளுமௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுநம தென்றவென்னே
பொயககால தேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொயயுறவுபறறலும் பொய்யாகு நானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியு மில்லை
மனமில்லையமமனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிககால மென்பதில்லையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [௰]

ஆனந்தமானபர முற்றுப்பெறறது ஆ-எஉ

சுகவாரி

இனனமிதுகனிபாருகறகண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பநகொடுத்தநினை யெங்ஙோநின்னன்ப
ரிடையறு துருகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழவுரைகுளறியுடபுலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்க்குள்ளபடிகாண்

கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமவேம்பென்னும்
கைக்கொள்வள் பகருவத்திற்
கணவனருள் பெறின்றானே சொன்னவாறென்னென்க்
கருதி நகையாவளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப்பேதைக்குநின் கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (௧)

அன்பின்வழியறியாத மெனனேதடொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கொடுத்துநா
னற்றேனலநதேனென
வென்புலமயங்கவே புத்தேற்றிவிட்டர்
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந்துள்ளங்களிக்கவே
யெனேநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவ மலருக்கு மணமூட்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வண்ணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற றனியிருந்து
துனபமுறி னெங்ஙனேயழியாதவின்னன்பர்
சுகம்வுந்து வாய்க்குமுரையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (௨)

கலலேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவிலையோ
கருணைக்கிணைங்காத் வன்மையையுநான்முக
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பொரு
வழக்குககிழக்கு முண்டோ
வானமாய் நின்றின்ப மவையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பாரங்காண்
பொலலாதசேயெனிற்றாய்தள்ளனிதமோ
புகலிடம்பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலேதிருவருட்கயுனுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மா விருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப
வன்பினான் மூர்ச்சித்தவனபருக்கங்களே
யமிர்தசஞ்சீவி போல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான் மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யெனாநம்பியென்
புந்திசொலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையைய்யவொரு
சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக வாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்மூட்டைக்கவும்
வெடுக்கெனநகைத்தெடுத்தால
விழியிமைதநுங்னே தண்ணருளைநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின்னருளறியுமே
யானுலுமெத்தப் பயந்தவனி யானெனை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடறசுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருசீரவையாயமுண்டாயினு
மிறைநசுகராதியான
தொன்னீர்மை யாளர்க்குமானிடம்வகுத்தவரு
டுணையெனாநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்கு மியோகப்
பரக்கிறபிராணலய மென்னுமொருபூமியினவை
பற்றின்மன மறுமென்னே.

கற்றையஞ் சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
  கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதின்னெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
  கனிவாய்திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன பெறுதவனுமல்லேன்
  பெருக்கத்த தவித்து ளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீர்நிரைத்துநான்
  பேயபோ லிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
  சொலவினி வாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
  சோதியே சுகவாரியே (௬)

அரும்பொனே மணியே யென்பேயென்பான
  வறிவே யெனறிவி னூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
  னாடினே னாடிநாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினேனலறினேன்
  மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி
விண்மாரியென்னவிருகண்மாரிபெய்யவே
  வேசற்றயர்ந்தே னியா
னிருமபுநேர்நெஞ்சககள்வனா னாலுமுனை
  யிடைவிட்டு நின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநானுனடிமை யல்லவோ
  யாதேனுமறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
  தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெயவமேபரஞ்
  சோதியே சுகவாரியே (௭)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையுமவைக்கின்ற
  பரவெளியினுண்மை காட்டிப்
பறறுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
  பாவியேன்பரிசு காட்டித்
தாரளமாய்நிற்கநிசசிந்தைகாட்டிச்
  சதாகாலநிட்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
  தனைக்காட்டநான் செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
  காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்

கால்வீசி மின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்த வெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையினமுழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுக வாரியே. (௮)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுற வாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்திநற்
பேசாகள்பரம குருவாய்ப்
போதிகருணைக்கணிறைநோமையராய்க்கைக்கொண்டு
போதிபபதாச்சரியிலே
போககுவரவறவினைப நீககமறவசனமாய்ப
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகிகணமதென்று
சாதிப்பராதலாலே
தானிலேதானாயாந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிகசமனமாயை யதனையேவிஞலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௯)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டல நடுவிலோ
வனனடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித
தெண்டமிடவருமூர்த்திநிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
திகழவிந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதனனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதனனிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோநீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰)

எந்நாள்கருணைக் குறித்தாருகடௌனவு
    மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன்முன்னோபிணமிலையறவு
    மிற்றவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிவிட்டமெழுகாதியுள்ளங்
    பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
    பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமயங்கவென்னறிவிலறிவான
    தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவேயுடகப்பல்கப்பலாய்த்
    திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயறியார்கள்போலவே
    துனபத்திலாழத்தனமுறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
    சோதியேசுக வாரியே (௰௧)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
    லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென் னடபாமபிராணனாமெமைசடமு
    தெனறுனைசித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனோபிதகா னதைகேட்ட
    வனறுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
    யடாநகரசுபண்ணியெங்கள்
முன்னாகநீயெனனகோடடைகொண்டாயென்று
    மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனவிட்டமெழுகா யுளங்கருகன்
    முறைநமையோபதிறைபிரஞ்
சொன்றுலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச
    சுகமவருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிக குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
    சோதியேசுகவாரியே (௰௨)

சுகவாரி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
    வாப்தர்மொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமை யேதிவை
    யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமோடிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலாம்
    வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
    வன்மையோ டிரக்க மெங்கே
புவனம்படைப்பதென் சாதகமெவ்விடம்
    பூதபேதங்க ளெவ்விடம்
பொய்யுமெய்யிதமகிதமேல வருநன்மைதீமையொடு
    பொறைபொறுமையு மெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
    யாதுமுனை யன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௧).

அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
    ஐயாவையா வென்னவே
யலறிடுஞ் சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
    வலறியே யொன்றுமில்லாமை
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
    பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமே
பேசரிய வொளியென்றும் வெளியென்றுநாதாந்தப்
    பிரமமே நிலய மென்றுந்
தன்னேரிலாதகோ ரூருவென்று சூனியத்
    தன்மையாங் காய மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாய் வேறதாய்ச்
    சதாஞான வானந்தமா
யென்னேயெனே கருணை விளையாட்டிருந்தவா
    றெம்மனோர் புகலவெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதி காசமுதல்
    வேறுமுள கலைகளெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
    விரிவா யெடுத்துரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
    யுண்டுபண்ணு ஞானமாகும்

மூகமனுப்பவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவா திகள சம்மத
மாதலிலெனக்கினிச் சரியையா திகள்போது
மியாதென்று பாவிக்கநா
னதுவாதலானினை நானென்றுபாவிக்க
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா விதத்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௮)

சொல்லானதிறசற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டிலிடைத் தாட்டியாட்டித்
துடையினைக்கிள்ளல்போற சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனையெ னுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலை சுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணாது கேட்டவெல்லாங்
கண்டதாகக்காட்டியே யனுவாசகருக்கிடுங்
கபடநாடக சாலமோ
வெல்லாமுழ்வலந்த மனமாயையேழையா
மென்னா லடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௯)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனே னானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும் விடாமலே
கண்பனித் தாரைகாட்டி
யண்ணாபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோ குறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறி தறியுமேற்
றண்ணருநின்றருளறியாததல்லவே
சற்றேனு மினிதிரங்கச்
சாசுவத முத்திநிலை யீதென் றுணர்த்தியே
சகசநிலை தந்து வேறெற்ள

றெண்ணுமதுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாக வருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற் கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க் கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேறுன்பங்கள்
சேராமலியோக மார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ் டைக்குமென்
சிந்தைக்கும் வெகுதூரநா
னேகமாகின்றோ டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின முற்றுறுதோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனான் வந்திருக்கி
னுலகம்பொருதோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோ விடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுயிர்த் தியகர்த்தரா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதெளபரோ வசன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோ தொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௭)
நில்லாதுதேகமெனு நினைவுடையதேகநிலை
நின்றிடவு மௌனியாகி

நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவினை
நின்றனுட்டிக்க வென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
காணவிலை யாகையாலே
கைகேற்றனும்புசிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்து கொண்டே
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க் கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (அ)

மரவுரியுடுத்துமலைவனமெற் கொளித்துமிதிர்
வனசருகு பாசிலைகளால்
வன்பசிதவிர்த்தமனம் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியுஞ் சூலவனல்க
சிரமனவெழுப்பியு நீர்நிலைமூழ்கியுந்
தேகநம தல்லவென்று
சிற்சுகவபேட்சையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்திடு ரியாம்பாவியே
யிரவுமறு சுகவபிமானமு மேண்டுவபுசித்தரையில
வேண்டுவ வெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீடுகளிடைவதியே
வேறொரு வருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையாகன் சையோகமாயினு
மெப்படி பிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே (௯)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகு பசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிகககிர்கசன் னதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணி மாலைநால
வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலைவீசியே
மாயா விலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ

புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும் வந்த தென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்து காண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலக மறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்றபொருளே (௰)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிவி மவத்தையாகி
யுருவுதான் காட்டாதவானவமு மொளிகண்
டொளிககின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினா
ருவுசுகதுககவேலை
தட்டழியமுற்றியில் லாமாயையதனாற்
றடிதகில பேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
முதறிவு மேலுதிபப
முன்பின்னொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்த நிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும் வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௰௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றியது-ஆக ௬௩

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணசு குயஞ்சோதியா யண்ட
பகிரண்டவுயி ரெவைக்கு
நோகவறிவா யகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிற்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநிற்றி நீசும்மாவிருந்துதான
பேரின்பமெய் திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோ மனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (க)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுமுக்கூடு
கொள்ளல்போ லைந்துபூதங்
கூடுஞ்சருங்கிலைச் சாலோகமொன்பது
குலாவுநடை மனையைநாறும்
வடக்கயிறு வெண்ணாரம் பாவெளபுதசையினுன்
மதவேளவிழா நடத்த
வைக்கின்றகைத்தசை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலர்நீர்பு னீரிறைக்கும்
விடகருத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமுருகின்ற கடுகாட்டைமுடியிலே
மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச சதமென்றுசின்மயந்
தானுகிநிற்ப தென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (உ)

பாகத்தினுற்கவிகை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோ விசையுமில்லை
யோகத்திலே சிறிதுமுயல்வென்றுற்றேக
மொவ்வாதி வூணவெறுததா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினுற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவில்லைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்க வென்றுன்
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகமின்
மூதறிவிலே யெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப் பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௩)

இமையளவுபோதுமொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ் வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேரு வாக்கிச
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளு மாக்கினானுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்தசால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்ம வெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றிருக்குமீ
தருளோவலாது மருளோ
சமயநெறிகாணாத சாட்சிநீசூக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவு புகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௫)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திட மில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற்கா ளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போத னன்றோ
கனியேனுமவறிய செங்காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்க ளேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௬)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடனமதி யகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்திநகையார்களொடு
முத்துமுத் தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித் தடைத்துக்
கைத்தலநகைப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழை நுழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலக மென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதி துணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவே தாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினது மானமாதி
யுத்திபலவாநிருவி கற்பமேயில்லையா
லொன்றோ டிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
முபாயநீ யுண்டுநானுண்டு
சித்தமுளநானிலை மெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்க டெரியவசமோ
செப்புகேவலநிதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்தி ராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினாற்
றமியனேற் குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (௭)

காயாதமரமீதுகல்லெறுசெல்லுமோ
கடவுணீ யாங்களடியேம்
கர்மபந்ததினற்சனமபாதம்பெறக்
கற்பிதத்துன்னதருமோ
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநேர்ந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிறகநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்திநற்பெறுபேறுதா
னேயாதுபெறவொனமுறையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவது கருமமன்று
முபயநெறியீதெனினுஞ்சிறுநெறியெந்த நெறி
யுலகிலேயென்றுபோர்

தாயான கருணையுமுனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௮)

இனம்பிறப்பதறகிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவா திருப்பமூலத
தெழுமங்கி யமிர்தொழுகுமதிமண்டலத்திலுற
வென்னன்மைமருணடலினிபாற்
பின்னும்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனலகவேணடும்
பிறவாத நெறியெனக்குணடென்னினிம்மையே
பேசு காபபூரணிப
மின்றுபடிககணடாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுதள மிகவானவிலையன்றி
விவகார முணடெனனிலோ
தனனநதனிசசயிய னறறிலேன்போற்றிவளர்
சனமாாகக முததிமுதலே
சர்வபரிபூரண வகணடததுவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௯)

வேதாவையிவவணம விதித்தேதென்னிறுன்
வினைப்பகுதி யெனபனந்த
வினைபேசவறியாது நிறகவிலவமனதால்
விளந்ததான மனனைநாடிற
போதயே நிறகுமப் போததனைநாடிலோ
போதமுனி றல்விளக்கம
பொய்யனறுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போககுவர வரநிகழ்ந்தது
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லகிலமீ தெனனையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுமனறவனுநீ
யருளுநீ மௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாயுநநதந்தானுநீ
தமருமநீ [illegible]
சர்வபரிபூரண வகணடததுவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௰)

கொநதவிழ்மலர்சசோலை நறிநிலவைகிறுங
குளிர் தீம்புனயககுலாவே

கொள்ளுகின்றமந்நீண்டதிகிளைத்தாடிறும்
குளிரசந்த வாடைமட்வார்
வுந்துலவுகின்றதென் முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோது வெண்ணிலா
வட்டமதிபம்மும் பகறபோலநிலவுதர
மகிழுபோதும் வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும
வேளையிலு மாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம
விளையாடி விழிதுயிலிறுஞ்
சந்ததமுநினைநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனை ரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௰௧)

சச்சிதானந்தசிவம்-முற்றியது-ஆ ௱௰

தேசோமயானந்தம்

மருமலரசசோலைசெறி நனிமுன்மலையாதி
மனனுமுனி வாக்கேவலாய்
மந்தரமாகிலைசொல்லு மியமநியமாதியா
மாசகத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாளத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாச னுதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியி னூடுதாக்கி
யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காகப்
பூணர்வான விழியைநாடி
யொன்றேடிரண்டெனுச சமரச்சொருபசுக
முற்றிடவென் மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தசகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௧)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொரு மகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுங்

துப்பிதழமடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
　　சுழல்வந்து வந்தடிப்பச
சோராதவாசையாங்காறறுவானதி
　　சுரந்தெதன மேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்கமுங்
　　கைவிட்டுமதிமயங்கி
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
　　கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
　　செய்வையோசத்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்டவறிவானதெய்மே
　　தேசோ மயானந்தமே் (௨)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்றுமிவையெலாஞ்
　　சந்தையிற கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமிலலைமணி மாடமாளிகைமேடை
　　சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
　　வஞ்சனைபொறாமை லோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
　　வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
　　யிரவுபக லில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின்னருள்வெள்ளமீதிலே
　　யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலுவகையென்கொலோ
　　தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
　　தேசோ மயானந்தமே (௩)

ஆடாமலோய்ந்திட்டபம்பரம்போல்விசை
　　யடங்கிமனம் வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
　　மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
　　கூடியின் பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுகெதி
　　கூடினேனோ வல்லவனியா
னீடாகவேயாறு வீட்டினினிரம்பியே
　　யிலகிவளர் பிராணனென்னு

மிருதியினைக்கட்டியோகபரனுகாம
லைழைக்குடும்பனுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடு சொல்லனிவனைப்
பார்மினேபார்மினே வென்றுதபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியேயெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக் கூவினான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வண்மையை வளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதே●வோர்தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௫)

பிறியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளா
மறிவாயிருந்திடுநாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணாக
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கமிக வறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே (௬)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
றறிவினை மயக்கவசமோ
அண்டகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்கா யமைத்து
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலா தொன்றினும்
பின்னமுறாமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்ப முத்திநிலையுந்
தாராதுதள்ளவும் போகாதுனலது
தன்னிலும் போகேனியானா
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலு மெனவழக்குந்
தீராது விடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௭)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம் புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதமவைத்தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரை யேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும் புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிது சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௮)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வுலகமீ
தேதுமறி யாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்கு ளேழையாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்டநானென்று
கையினு லுண்மைஞானக்

கற்பித்தநின்னரு ளினுக்கென்னலைக்கம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றேவலு
னல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறைதெயிற
ருபாச வடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டார்பகட்டுவே
தடாதடா காசுநம்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசுவாயதுதந்த
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௬)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதலபோன்
மெனசிலம் பொலிதளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுனமயன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவாகள் கற்றோர்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்து மொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாஙகளெனு நால்வருக்
கரமாதி பொருளுரைப்பத்
தென்பாலின் முகமாகிவடவா லிருககின்ற
செல்வமே சததாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெயவமே
தேசோ மயானந்தமே (௭)

புத்தமிர்தபோகமுங கற்பகநனிழலிற்
பொலிவுரவிருககு மியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறு வரிசையும்
பூபண்ட லாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாறுமொறு சுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மௌனதேசிகனென
வந்தநின் னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவான்பொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையஙகஙகு நின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணைமுகிலே

சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௰௧)

தேசோமயானந்தம முற்றியது-ஆ-௱௨௧

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடு கழுகலகை நாய்நரிகள்
சுற்றுசோ றிடுதுருத் தியைக்
காலிரண்டு நவ வாசல்பெற றுவளர்
காமவே ணடன சாலையை
மோகவாசைமுறி யிடடபெட்டியைமு
மலமிருந்தொழுகு கேணியை
மொயததுவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடை சரக்கினை
மாகவிந்தரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோ தியகுலாலனார்
வனையவெயய தடிகாரணையமன
வந்தடிககுமொரு மட்கலத்
தேகமானபொய்யை மெயயெனக்கருதி
யையயவைய மிசைவாடவோ
தெரிவதற கரிய பிரமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (௧)

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியனை
லொழுகநின்றிடு மிரும்பனைற
கூடவின்றி யதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவ வறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமையய
மாயிருக்கு மெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனை யறிந்துநான
பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
பெலநிறங் கவரு மமலமாய்ப்
பெரியமாயைவி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடு
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்ப தினியென்று காண்

டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (உ)

ஐந்துபூதமொரு காளனீரென
வடங்கவந்த பெருவானமே
யாதியந்தநடுவேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகு சோதியே
தொந்தரூபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிருனுக்குணாவு
தோனறமின்னருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றெருளிரு
மாதியேகருணை நீதியே
யெநதையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுனு
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினி யுயவனோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (௩)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க கடவனமுடடியா
யட்விநின்றமலை யருகிநின்றுசரு
காதிதினறுபனி வெயிலினுன
மெய்வருந்துதவ மிலலைநற்சரியை
கிரியையோகமெனு மூன்றதாய
மேவுகினறசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லை யுலகத்திலே
பொயமுடங் குதொழில்யாததற்குநல
சாரதிதொழி னடதநிடும
புததியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக் கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருளபடைத்த வன்பரொடு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவி லாசமே (ச)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னுலனேகவுரு வாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநான்வரைய நாண்முதற

லாகநாளதுவரைக்குமுன வடிமை
 கூடவேசனன மானதோ
வளர்ந்த மூண்டுநல சுனனமீதிதனு
 ளறியவேண்டுவன வறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானதை
 யறிந்துவிட்டுனையு மென்னையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவிபவௌ
 மூழக வேண்டுமிது வின்றியே
தேகமேநழுவி நாளுமோ நழுவி லென்
 னுய்யுமவகை யுள்ளதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே (௫)

நியம லக்ஷணமுமியமலக்ஷணமு
 மாசனாதிவித பேதமு
நெடிதுணர்ந் திதய பத்மபீடமிசை
 நிறைபிலவ குமச பாவலத
இயலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
 யினிதிறைஞ்சி யவளருளினா
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவர
 லெங்கண மோனமுற்று முறையிலே
வயமிருந்து வருமமிர்த மண்டல
 மதிகதிரோ மதியை வைத்துநான்
வாயுமடுத்தமிர்த வாரிடைப் பருகி
 மனதுமாயமிர்த வடிவமாயச
செயமிருந் துவருசித்த யோகநிலை
 பெற்றுஞானநெறி யடைவனோ
தெரிவதற் கரிய பிரமமேயமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே (௬)

எறிதிரைக கடனிகர்த் தசெலவமிக
 வல்லலெனறு நுவா பிணசெலா
இல்லை யென்றுரை பேசிடா துலகி
 லெவரு மாமெனமதிக்கவே
நெறியின வைகிவளர்செலவமும் மூகயி
 நோய்களற்றசுக வாழ்கையாய
நியமமாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
 நிஷ்டை கூடவுமெநாளுமே
யறிவினின்று குரு வாயுணர்த்தியது
 மன்றி மோனகுரு வாகியே

யகிலமீதுவர வந்தசீருனை
யையவையவினியென்சொல்கேன
சிறிய னேனைழநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத் தினி லிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு மூலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகி நன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்ற யானையு
மெடுத்தெறிந்து மதயானைபோற
கவ்வையற்றநடை பயில வன்பரடி
கண்டதேவருளின் வடிவமாய்க்
கண்டயாவையு மகண்டமென வெவிரு
கைகுவித்துமலர் தூவியே
பவவ வெணடினை கொடுத்ததணடருளம்
விழியுதிரப்பமொழி குளறியே
பாடியாடியுளுடைந் துடைந்தெழுது
பாவையொத் தசைதலின்றியே
இவ்வவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினி லிருப்பனோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரிய வடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடிய ரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகில மாயையைப்
பாருபாரென நடந்த வந்தென
பாரதத்தினுமி துள்ளதோ
சுததசித்தவியல பாக்குமோவுனது
விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்காதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பினோர்கள் பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (கூ)

பன்முகச் சமய நெறி படைத்தவரு
மியாங்களே கடவுளென்றிடு.
பாத கத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிற ருந்தலை வணங்கிட்டு.
தன்முகத் திலுயிர் வரவழைகருமெம
தருமனும் பகடு மேயக்கியாய்த்
தனி யிருப்ப வடகீழலூடு வளர்
சனக னதிமுனி வோர்கடஞ்
சொனமயக் கமது தீரவங் கைகொடு
மோன ஞானம துணர்த்தியே
சுத்த நித்த வருளியல்பதாகவுள
சோம சேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின முகமாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தி திறும் வணங்குவேன்
செரிவ தற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோ தயவிலாசமே (௰)

சிறசுகோதயவிலாசம் முற்றியதுஆ ாகக

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பாரகசியம்

ஆகார புவன மின்பாகாரமாக
வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார
யோகானு பூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையே யென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும் படிகநிசை கிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்த மலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதி யுலகமெங் குங் கலந்துதானே
திகழளந் தானந்தமயத்தெய்வக் குன்றே (க)

அளந்தபத வுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்த நிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச் சின்மாத்திர மாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்த மான்போ னிடையாவண்ண
மின்பமுற வன்பர்பக் கவிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளீன்றானே
கனிபலித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே (உ)

பே றனைத்து மனுவெனவே யுதறித்தள்ளிப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கே பே சாப்

வீறனைத்துமிங்கெனக்கே யென்னவென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ்வெய்ய மாயைக
கூறனைத்துங் கடந்த வெல்லைசேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே (௫)

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற்றோங்கி
யறுமறையின ளருங்காணாதாரற்றநாணா
பேதமதங்களுமலைய மலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப் பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்ன வடவானீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌலிதடகைக்கேற்க
வேதகமின் மாத்திரமா யெம்மனோர்கரும்
வெளியாகவந்த வொளிரேவிமலவாழ்வே (௬)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட்டாகி
வேதமெடுத் தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணாகிச
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்கு சாட்சிப்பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறொன்
றியக்காநிர்க் குணக்கடலா யிருந்தவொன்றே (௭)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகி வெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணதாகி
யின்றாகி நாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையே யெம்மானேயென றென்றேங்கிக்
கனறாகிக்கதறினர்க்குச் சேதாவாகிக
கடிதினில்வந் தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே (௮)

அருள்பழுத்த பழசசுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாய நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக் கருவியாகி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயானசொல்லும் விண்ணப்பங்கேளே

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கன வீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனு வரதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத் தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்தாரென்றும் (அ)

செப்பரியசமயநெறி யெலலாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும விரித்தேயனுமானதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெயயென்ன
வொன்றிலேயொனறெனப்பாரப்பதொவ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசானசமயமுமா யல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்கு மியல்பதாகி (கூ)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பா லின்பமாகிப்
பயனருளபபொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபான பக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிட்சை சோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்க மௌனமோலி
யயர்வறசசென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதந்தோ (ய)

அந்தோவீதகிசயமிச சமயமடோவின்
றறிஞரெல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வுந்தாடித்திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்கரு மற்றுமறறு
மிந்த்ராதிபோகநலம் பெற்றபோகரு
மிதுவன்றிதாயகம்வே றிலலையிலலை
சந்தானகற்பகம்போ லருளைக்காடடத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சன்மார்க்கம் (யக)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந் தானென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங் கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட பார்த்தபோதங்

கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந் திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனனந்தங் காண்டலாகும். (௰௨)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாஙகடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக குறுககுங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்தமாகி
வேண்டிவிராப்பொடுவெறுப்புச சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம் விவகாரஙகள
பூண்டவளவைகணமனவாக காதியெலலாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும் புணாகலைகயாகி (௰௩)

ஆகியசற்காரியவூ கத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகி யனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்த மயமதாகி
யுயிர்கருயிராயென்நாளு மோஙகாநிறப
மோகவிருண்மாயைவினை யுயிர்கட்கெலலா
மொய்த்ததென் கொலுபகாரமுயர்ச்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து
பதிந்ததென்கொனுனெனு வப்பான்மை'யென்கொல்

நானென்னுமோரகந்தை யெவர்க்கும்வந்து
நவிந்தவுடன் சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர் சாறறவல்லா
ருனென்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும் (௰௪)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாகி
மறப்பெனறுநினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையலையாடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மலைதவிளககுவினைகளென்று மதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமெனறுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச் சாட்டியாகத
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கவெனறுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக் காணும்போதும் (௰௫)

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக
காட்டாகவிளையுமதைக்கடடேரடேதான்

விண்ணிற்கர்ப்பூரமலை படுதீப்பட்ட
 விந்தையெனக்காணவொரு விவேகங்காட்ட
ஊணுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி
 யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டி மானையீர்க்குங்
 கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்துமென

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
 வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
 யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயல்லை
 யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீயுன்
 பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பானமையேயாம் (௰௮)

அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
 மழியாதநிலையாகி யாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான
 பெரியபரம்பதியதனைப் பெறவேவேண்டி
நெறியாகக்கூறுவன்கே ளெந்தநாளு
 நிறக்குணநிறகுளம்வாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீங்க
 சிறசுகம்பெற்றிடுகபந்தந் தீர்கவென்றே (௰௯)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப
 பண்பொனறேயருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
சிந்தையிலலைநானென்னும் பானமையிலலை
 தேசமிலலைகாலமில்லை திக்குமில்லை
தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவுமில்லை
 சொலலுமில்லையிராப்பகலாந் தோற்றமில்லை
யந்தமிலலை யாதியிலலை நடுவுமிலலை
 யகமுமில்லைபுறமுமில்லை யனைத்துமில்லை [௨௰]

இலலையிலலையென்னினொன்று மில்லாதல்ல
 வியலபாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
சொலலரியதனமையதா யான்றுனென்னத்
 தோன்றுதெலலாம்விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போ லவித்தையெல்லா
 மடையவுண்டுதடையறவுன் னறிவைத்தானே

வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தா னாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமைவிளக்குந்தானே (உக)

தானானதன்மயமே யல்லாதொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைபட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்றே
ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாம னழுவிநிற்கும்
மானாலுமிதனபெருமை யெவராற்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும் (உஉ)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன் றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனவு மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதி
மன்னவர்களசுகமுதல்லோர வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மெய்யனையாண்ட
படிகருநிருவிகற்பபதத்தா ற பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின் னருளா ரறிந்தக
கதியன்றியுறங்கேன்மேற கருமம்பாரேன் (உங)

பாராதிவிண்ணனைத்து நீயாசசிந்தைத
பரியமடலாவெழுதிப் பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென் ப்ராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தேனீயா வைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன் றறியாவண்ணம்
புண்ணாளர்போனெஞ்சம் புலம்பியுள்ள
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாயிருப்பேன

ஆயுமறிவாகியுன்னைப் பிறியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவனப ரையோவென்னைத்
தீயகொலைசசமயத்துன செல்லசசிந்தை
தெளிந்திடவுஞசமாதானஞசெயவேன்வாழ்வா
காயிலைபுன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேனவானின
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே (உடு)

நேரேகாணிரவுபகல் கோடாவண்ண
சிக்கும்வடிவங்களையுந் நிலைகளேவைத்தா

ராரேயங்கவாபெருமை யென்னேயென்பே
னடிககினறகாறறேநீ யாராலேதான்
பேராதேசுழலகின்ற யென்பேன்வந்து
பெயகினறமுகில்காளெம் பெருமாளும்போற்
றராளமாககருணை பொழிசெய்யுரு
சாதகமென்னேகருதிச சாற்றுமென்பேன் (௨௬)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக
கலந்தனையேயுனமுடிவின காட்சியாக
வருபொருளெபபடியிருககுரு சொலலாயென்பேன
மண்ணேயுன்முடிவிலெயதுவயங்குமாங்கே
துரியவறியுடைசசேட னீறறியுண்மை
சொலலாஞெசொலலெனபேன சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருககு முன்னமையாமுன
னுரையனரேவுனமுடிவை யுரைநீயென்பேன் (௨௭)

உரையிறந்துபெருமைபெறறுத திரைக்கைநீட்டி
யொலிகின்றகடலேயிவ் வுலகஞசூழக்
கரையுமின்றியுமனைவைததா ரியாரேயென்பேன
கானகததிறைபைங்கிளிகாள கமலமேவும்
வரிசிறைவணடினங்காளோ திமங்காடுது
மார்க்கமனரேநீஙகளிது வரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைககணடு
பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமெனபேன் (௨௮)

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடததுட்சங்கை
யோடுதலபோனுன்பேதை யுபபோடபடைப
மருவவிடடுங்கர்ப்பூர மதனிறநீபம்
வயங்கவிட்டுமைககியமுனனி வருநகிநிறபே
னருளுடையபரமென்றே வன்றுதானே
யானுளனென்றும் மெனககேயாணவாதி
பெருகுவினைககட்டென்று மெனனுற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருநூல் பேசிறறனறே (௨௯)

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையா லழிந்ததல்லா
லின்றைவரைமுத்தியின்றே யெடுததேக
மெப்போதேதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றும்மனக்கவலைகெடம் புலேசயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித் துரையேதூது
சென்றிடவேபொருளை வைத்த நாவலோய்நன்
சிவனப்பாவென்றவருட் செல்வத்தேவே (௩௰)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவேயெனபேன்
 றிருமூலத்தேவேயிற் சகத்தோர்முதநிக
காவலுறசிவவென்வாக் குடனேவந்த
 வரசேசும்மாவிருந்துன் னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணை கிரியேமறைப்
 புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
வோவியமபோலசைவரவுந் தானேநிற்பே
 ஞைதரியதுயர்கெடவே யுரைகருமுனனே (௩௧)

ஓதரியசுகர்போல வேனேனென்ன
 வொருவரிலலையோவெனவு மூரைப்பேன்றுனே
பேதமபேதங்கெடவு மொருபேசாமை
 பிறவாதோவாலடியிற பெரியமோன
நாதனொருதரமூலகம் பார்ககவிசசை
 நண்ணுறேவென்றெனறே நாளுவாகிக்
காதனமிகுமணியிழையா ரெனவாடுநறேன்
 கருத்தறிந்து புரப்பதுனமேற் கடனமுக்காலும் (௩௨)

காலமொடுதேசவர்த்த மானமாகி
 கலந்துநின்றநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைசவமூதன மதஙகளாகி
 மகாதீதமானவருண் மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேயில் வழக்குப்பேசத்
 தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடிவீறபரமகுரு வாழிவாழி
 யகண்டிதாகாரவரு ளடியார்வாழிவாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்-முற்றியது-ஆ௱௯௪

தேன்முகம்

தேன்முகம்பிலிற்றுப்பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னை நாட்டியவகிலமாயை
கான்முயறகொம்பேயென் கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுனரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும் (௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நந்தை விதிப்படிபுரந்தரனத்தைக்
காணடகவழித்தாள்முகைகட் கடவுடானினையவாற்று
லாண்டவனெவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லதீரவெம்மனோர்கதியம்புகண்டாய் (௨)

கண்டனவல்லவென்றே கழூத்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுதநியுத்தாற்

பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோட
வெண்டலைவிழிகைகாலில் விளங்கிடநின்முன்யாவன் (ங)

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன நசகுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானே ககனமாயப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்தானென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி (ச)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானே வாதமோடபயக்கைகண்
முறைமயிலேனுங்காத முரசெனக்கரங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணிநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்கு மிதயசம்மதமீதல்லால் (ரு)

அலலலரங்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர் கடவுளென்னிற்
றொல்லையரம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைத்தானு நானெனவந்துநிறகும் (சு)

நானெனவந்துநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருககவொட்டா மோனமின்றுகவேதான்
றேனெனருசிகுமன்பாற் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநீறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே (எ)

இன்றெனவிருப்போவென்னி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
நன்றெடுநீதுமன்றி நாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவரைநான்கேட்க வுணர்வில்லைகுருவுமில்லை (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக னன்சொலுநெறிக்குவீனிற்
றொல்லையேனைகமாதி தொடுப்பதேன்மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திடுவனந்தோ (கூ)

அந்தனர்நால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானீன் றியம்பினனெமைப்படைத்த
டந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சுத்திமுத்திபடைக்க நின்னருள்பாலிப்பாய (ய)

தேன்முகம் முற்றியது. ஆ-ா[illegible].

பன்மாலை

பன்மாலைத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோர்
மாலைக்கேநீதான் பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்தகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்

சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணை யெம்பிரானே (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாபுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுகருணமுங் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுக்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடுமெவந்தெதிர்த்தநவ வடிவமன்றே [உ]

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளே யெளியனேம் மனமாமாயைக்
குடிகெடிக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமே கோதிலாத
படியெனககானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தேன்முடியினின்னம் வைககவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழ்வே (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேன் றெண்ணமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன் றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துததுடைக்கவல்ல பரிசினனே [ச]

நானினிங்கெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவி[illegible]யெனவேநடுவேநாட்டி
யூனருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செறும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்தவொன்றே (ரு)

ஒனறியொன் றின்றுநின்று மென்னையென்னை
யுன்னியுன் னும்பொருளைநீயுன் பாலன்பா
னின்றதன் மைக்கிரங்கும் வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்த நீலனுக்கே
யென்றிமென்றுமிங்கெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளை யேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடி தழைதின்றுற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக் கலக்குன்றேனே (சு)

உற்றதுணை நீயல்லாற் பற்றுவேறொன்
றுளனேனென்பன்னூலகத் தேடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுதுகாணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயே யின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளே நாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர் தமைசசேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்களுகனமேசோதிக்குன்றே (எ)

குன்றுதமூவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக் கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுடவின்பக் கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமா மருந்தேநால்வர்க்
கன்றுவில்கீழிருந்து மோனஞான
மமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச் சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாம்
கரையவேகனிந்துருக்கு முகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரககாணே னென்றுற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னுற்சுகம்வருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிரு விகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையா வெந்தநாளோ (கூ

எந்தநாளுனக்கடிமை யானநாளோ
வென்நாளோகதிவருநா ளெளியனேனன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்சொற

றந்தநாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந் தானேபொங்கி
வந்தநாளிலலைமெத்த வலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே (ஙி)

பன்மாலை-முற்றியது ஆக ௱அ௯

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்

பொருளேவல.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்த வின்பமெ றுநிலயம்
பெற்றுரைபிறவாமை பெற்றூர்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழி மன்னொருசொற்கொண்டே (க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேபலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழயேமலையிலகரு மறைமொழியெலலாங்
கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொகருங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிகருமொழிருசிக்கக
கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காடடவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய்நில்லே (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்றெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யென்றே நிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயேன்படித்தாய் கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றே கண்டனையுமன்று
சொல்லாயேபயனில்லை சொன்னமுடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற் றெட்டதுபறநில்
லெல்லாருமறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில்லாவிடமே யெமக்கிடமென்றறிந்தே (ங

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலே யஞ்சாதேநீராசை
மன்னிடமேயிடமந்த மானிலந்தேபொருளுந்

இடம்பெறவேயிறகினெல்லா வுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர் சனகன்முகதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானை யென்னவுநீபாசக்
கட்டானநிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரே (௪)

பாராதியண்டமெலாம் படர்கானசலம்போற
பார்த்தனையேமுடிவினின்று பாரெறுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தன்றேவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்து மதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகவுநீ மற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப் புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீ முன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக
கள்ளமனத்துறவைவிட் டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கறபித்தமொழிப்படியே கங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயினறிக
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக
கும்பிட்டுசகம்பொய்யென்றத்தம்பட்டமடியே (௬)

அடிமுடியுநடுமற்ற பரவெளிமேவிகொண்டா
லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொரு குறையுமில்லையேந்த
கோலமெலலாநனறுருகுங் குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற
விததகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாய
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குணம்வருமே (௭)

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய
வானுதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகலலோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக்கனமென்
விட்டமெழுகாவுருக்கு மின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசீனிச் சருக்கரையோதேனோ
கனியமிர்தோவெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா
ரரும்போநனமணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னி
யறிவாளோரவபத்துவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளக்கும் (௮)

தானேயுமிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்
தன்மையினாற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான
கோணகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்யூகை
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான்
மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே
யூனாலுமனஞ்சடமென் றழுங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே (௯)

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்-முற்றியது-ஆக-௱௯௧.

பொன்னைமாதரை

———(*)———

பொன்னைமாதரைப் பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டூவெளி
தன்னைநாடிவன் றன்னந்தனியனே (௧)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவனவெலா
நின்றதென்றனை நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலென் பேதையனாவியே (௨)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச் சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனை யாட்கொண்டகோலமே (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
சீலனின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனோ
ஞாலமுண்டு மமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே (௪)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச
சேணும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணு மதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிற்கவே (௫)

நிற்குநன்னிலை நிற்கப்பெற்றாரருள்
வாககமன்றி மனிதரான்றேலயயா

துர்க்குணக்கடற் * சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண் டெனபெயர்சொல்வதே (சு)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னி யெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லநீயென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக் கருமிநடக்கையே (எ)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்கிசையவே
யையதந்தவற் கையமினியுண்டோ
பொய்யினேசிந்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்ப மென்றுவிளைவதே (அ)

என்றுமுன்னை யிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மை நிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுநீதற வைத்தநடுவதே (கூ)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனானருள் பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொற்சோதியே (௰)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனை வாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிச்சைவைத்தேயமன
நம்பிவாவெனி னென்னகொல்செய்வதே (௰க)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன் றேனென்னபுன்மையே (௰உ)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பெய்யுட
லன்பர்யார்க்கு மருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தா
றுன்பமன்றிச் சுகமொன்றுமில்லையே (௰௩)

இல்லையுண்டென் றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்

---

* சோங்கு, மரக்கலம்.

செல்வேனொரு திக்கறியேனெலாம்
வலலநீயெனை வாழ்விக்கவேண்டுமே (௰௪)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென் புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன் னடியவனுனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே ௰௫

எனக்குளேயுயி ரன்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசததை மாறறல்வழிக்கன்றோ
கனத்தசீரருட் சாடசியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதனற னெஞ்சமே [௰௬]

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலெனற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ் ·
செஞ்சவேனினற சிற்சுகவாரியே (௰௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின சின்மயத்தேயெனறு
லாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனே [௰௮]

ஒருவரென்றுளத் துள்குங்குறிப்பறிந்
தருளவரோவெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனேனபட்ட வாதைவிரிககிலேனோ
பெருகுநாளினிப் பேசுவிதியின்றே [௰௯]

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனென்றே
வன்றுதொட்டனை யாளரசேயென்று
நினறரறறிய நீலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே [௨௰]

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப் பதகனுமுய்வனோ
சூழ்ந்துநினற தொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொறசோதியே [௨௧]

சோதியேசுடரே சுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநினை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள வாயருள்வானையே (௨௨)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டாகந்தத்
தேனைத்தந்தென்னைச சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனென்று
மீனப்பாழகெட வென்றுமிருப்பனே (உ௩

இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்க வொட்டாமறவிருவடிக
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பசசெய்யென தன்னையொப்பாமனே (உ௪)

அன்னையப்பனென் றுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்ப வெளிக்குளே
துன்னவைததகூட ரெனத்தக்கதே [உ௫]

தக்ககேளவியிற் சார்நதநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்கு முதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்று மொன்றாய் நிறைவானதே [உ௬]

ஆனமானசமயங்க ளாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே [உ௭]

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக கானந்தமாகியே
போக்கினேடு வரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவா தன்மயமாமதே [உ௮]

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியாஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே [உ௯]

வாரிக்கொண்டெனை வாய்மடுத்தின்பமாம்
பாரிற்கண்டவை யாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடு மூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே [௩0]

ஐயமற்றவதிவ ருணர்கவெலாங்
கையிலாமலகக் கனியாகிய

மெய்யனேயிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே [௫௧]

எங்ஙனேயுய்ய யானென்னதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன்
றிங்குகள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதலெந்தையே (௫௨)

கண்ணிற்காண்பதுங் காட்சிகையாற்றொழில்
கண்ணல்பூசை பகர்வதுமந்திர
மண்ணுடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின் னருளவடிவாகுமே (௫௩)

வடிவெலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன் காரணங்காண்பனோ
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேரசே யருளத்தனே (௫௪)

அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென் னுள்ளேத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெரு மாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வி யாதுதுகற்கவே (௫௫)

கற்றுமென்பலன் கற்றிடுறுன்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்ற பேசாப்பெருமையே [௫௬]

பெருமைக்கேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கொலா
வருமைசசிரன்பார்க கன்னேயொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியே யுன்மனந்தமே (௫௭)

உன்மணிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்னமயப்பொருளே பழஞ்செலவமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
றுனமனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே [௫௮]

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுறுனே வந்துகலந்திலே
லுரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தே னென்னதன்மையே (௫௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமல கக்கனிபோன்றவென்
னையனையென யாளுடையண்ணலே (௪௰)

அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட
கண்ணினாலுனைக் காணவும்வாவனப்
பண்ணினாலென்ப சுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாக மனோலயம்வாய்க்குமே (௪௧)

வாய்கருங்கைககு மௌனமௌனமென்
றேயக்குருசொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமினபமுண்டோ நலலடியரைத்
தோய்ககுமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே (௪௨)

தாயதான துரியவறிவெனும்
தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றுற்
சேயதாமிந்தத் சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளி யானவகண்டமே (௪௩)

அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றினறமை போதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந் திரிந்துநன்மோனத்தை
புகந்தபெருனை யொன்றுவரையனே (௪௪)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய
பொய்யனாகிலும் பொயயுரையேனசுதத
மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே (௪௫)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல் லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன் றோகற்றகல்வியே (௪௬)

கல்லையுறற கருத்தினர்கார்கிறத்
தல்லையொத்த குழலினராசையா
லெல்லையற்ற மயல்கொளவோவெழிற்
றில்லைநிற்றிகழுந் திருப்பாதனே (௪௭)

திருவருட்டெய்வச செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கில்லையே (௪௮)

கன்மமேது கடுநாகேதுமேற்
சென்மமேதெனை தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரத மெய்தும்படிக்கரு
ணண்மைகூர்முக்க ணுதனிருக்கவே (௪௯)

நாதகீதனென் னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன் வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நிறை புண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெஞ்சே (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரே பெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரையர்ததமே (௫௧)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்த பரப்பெங்கனங்ஙனே
கரைகடந்தின்ப மாகக்கலப்பனே. (௫௨)

கலந்தமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியு நின்றமைப்போலவே
யலந்துபேயின மென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண் மாணிககசோதியே (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெனப்போதிகக
வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
மேதுநான்முயன்றேன் முககணெந்தையே (௫௪)

எந்தநாளைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்க வென்றுன்றுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந்துகூழிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாமுககணுதியே (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முத லாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவெரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே (௫௬)

காக்குநின்னருட காட்சியல்லாலெரு
யோக்குமில்லையெ ன்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நின்பரமன்பின
ரக்கமேமுக்க ணானந்தமூர்த்தியே (௫௭)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்றானந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கை திருவருட்செய்கையே (௪௮)

கையினற்றெழு தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனேயரசே யருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சகநாதனே (௪௯)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமு தாமையனின்முத்தி
சுகத்தினென்வந்து தோய்வதெக்காலமே (௫௰)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநினதிரு வருளாலிந்த
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே (௫௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளே நினகன்பினறிப்
படியிலேழைமை பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதி மேவும்விதியினறே (௫௨)

விதியையும்விதித் தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தமமதிமாயையிற
பதியவைத்த பசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே (௫௩)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென் பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோர்மதிறையிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல்வேண்டுமே (௫௪)

வேண்டும்யாவு மிரந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரறு சோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம் பொறபணிவாயகருமே
மீண்டுசென்ம மெடுப்பனனந்தமே (௫௫)

எடுத்தவேக மிரக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேரறிவாரியறியாமையைக்
கெடுத்தவிளைபக் கிளர்மணிக்குன்றமே (௫௬)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள்செய்வதே (௬௭)

அருளெலாந்திரண் டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாக்கெடுத் தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந் தேங்கொளித்திட்டதே (௬௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன் னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசகத்திலே (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றி யுற்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றி காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளி யானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை ,வாகமதிக்கவே (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநின்புனனடிக
கதியைவிட்டிந்தக் காமத்திலாழ்ந்தவென
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதன்றே (௭௧)

அன்றெனச்சொல் வாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொல நண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே (௭௨)

இருவரேபுகழ்ந் தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங் காலாகளவந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகலவதே [௭௩]

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகழும்வாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத் துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே [௭௪]

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை

யெண்ணியெண்ணி யிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நான்முழுமுந்தெய்வமே (௭௫)

தெய்வம்வேறுள தென்பவர்சிந்தனை
லைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிறசிவனையுன்னைச சார்ந்தவ
ருயவரெனபதும் யாருணர்ந்தேனுற்றே (௭௬)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச
சுற்றமோநமைக்காக்குளு சொலாய்நெஞ்சே
கறறைவார்சடைக் கணணுதல்பாதமே
பறறதாயிற் பரசுகமபற்றுமே (௭௭)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினு
லுறறமாதவாக குண்மையைநல்குமே
மறறுமவேறுள மார்க்கமெலாமெடுத்
தெறறுவாய்மனமே கெதியெய்தவே (௭௮)

பொனனைமாதரை -முற்றியது-ஆக-௨௭௧

௨

ஆரணம்.

ஆரணமாாக்கத் தாகமவாசி
யறபுதமாய் நடந்தருளுக
காரணமுணாந்துங் கையுநின்மெய்யுங்
கணகண்மூன்றுடைய வெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற கண்டிலமதனுற்
போறறியிப் புநதியோடிருந்து
தாரணியுளளமட்டுமே வணஙகத
தமியனேன் வேண்டிததகுமே (௧)

இடமொருமடவா ளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையு மீனறுந்
தடமுறுமகில மடஙகுநாளம்மை
தன்னையுமொழிதது விண்ணெனவே
படருறுசோதிக் கருணையஙகடலே
பாயிருட்படு கரிற்கிடக்கக்
கடளதோகினைப்பு மறபபெறுந்திரைஙயக
கவர்ந்தெனை வளர்ப்பதுங்கடனே (௨)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மணணையும் விண்ணையுந்தெரியா

தளம்பெறுந்தாரும் பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமிர்கவே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியே சாட்சியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையே பொதுவினிகடிக்கு
முணமையே யுள்ளவாரிதுவே (௩)

உள்ளமேநீங்கா வென்னைவாவாவென்
றலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுறக்குந் தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனகிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட் பரமே (௪)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரக்கினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
சோதியே தொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொருமை
யிருந்ததுமென்கணி யிருட்டைக்
கரந்துனின்கண்ணுற் றுயில்பெறவேண்டிக்
கருதினேன் கருத்திதுதானே (௫)

கருத்திலுடகருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டு சும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன் மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பா டுணர்பவர்யாவ
ருலகவர் பன்னெறிறெளக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றிநின் பொன்னடிப்போதே (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க் குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற் சகமனமாயைக
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன் னைக்காட்டிப்
படிமிசைமௌனி யாகிநீயாளப்
பாக்கியமென் செயதேன்பரனே (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவே னெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயை மயக்கினேன்செயலாம்
பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலை பெறநின்
றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ்
சசசிதானந்தசற் குருவே [அ]

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினை யதனாற்
கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்த
காயமோபொய்யெனக் கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோ மெத்த
வருவுருவாகி யல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்த வடிவ [கூ]

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவனுகா
மாரக்கமாய்நீககருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டினவாழக்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலசின்மயம்பூத்த
பசுமகொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (ய)

ஆரணம் முற்றுப்பெற்றது-ஆ-உஅக.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்விற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனுக்காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியகற்றகண்டாநிதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறங்கும்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீமோசாபே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தற்றினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டபரப்பான
வீசாபொதுவிளடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவோனிரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணுவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே (௪)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயெனைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயென்றுசொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னேகூறுயேசு

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறுநின்றபாவியைநீவாவென்றழைக்கலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துபுரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறிந்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்தித்கென்னயல்லன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நாயேனறிந்திங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டுசெய்ப்பணிவரவர்பணிநீகூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே (௯)

கூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியென்னையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியே கூத்தாட்டினையேநினைதருளால்
வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாஞ்சலகவியப்பனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்வேன்

சொல்லற்கரிய - முற்றியது - ஆக் - ௨௯௧

வம்பனேன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளமாய
`வும்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்கதேனுயந்தே னினியொன்றுகுறைவிலேனே (௧)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநானென்றென்றுவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (௨)

இருநிலமாதிகாத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே (௩)

வஞ்சனையழுக்காறுதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மே னெகநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிகாக்கத் தற்பராபரமுனக்கே (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுனடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியருளேசெலென்றுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடர்ந்தமாதவற்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
வூழ்வினைப்பகுதிகேட்டியகுன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறாநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லற்றேனே. (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பால்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்தநிஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினானே. (௮)

நடத்திடிவ்வுலகையெல்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
யிடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே

விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே (௬

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்றிஞானி
கனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே (௭)

வம்பனேன்-முற்றுப்பெற்றது. ஆ. கஎக.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனுமவந்தருவினை யையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளங் கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக் கட்டிலேயகப்பட்டடையோபவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன் பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்சேவி யேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி யாவியேநிரையவந்தவமு தமேயென்னேனந்தோ சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசசகத்திடைத்த விக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின் சரண மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபயமெனறஞ்சலிசெய துள் ளுடைந்துடைந்தெழுது சித்திரப்பாவையொததுநானசைவற நிற்பத் தொடர்ந்துநீயெனையாட் கொள்ளுநாளென்றோ சோதியே யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புறநிறைந்தசோ தியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் றெண்டனேன்சுகத்திலேயி ருககப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோ புன்மையேனென் செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ நியினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனுவேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்கா மத், தீயிலேவெதுப்பியுயிரொடுந்தின்னச் சிந்தைநைந்துருகிமெய்ம்ம றந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றாயினுங்கருணையா மன்று, நேயமாகியொளி விடுமணியே நாதனேஞான வாரிதி யே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை ந்த, வானமேயெனக்கு வந்துவந்தோங்கு மார்க்கமேமருளர்தாமறி யா மோனமேமுதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யு ந- ஞானமேதவமே நின்னைநானினைந்தேன்றமியனேன்றனைமறப்பத ற்கே. (௬)

மறமலியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின்னன்பர்தம்ம ணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினி மித்தங், துறமதுவேண்டு மெனினியாமெனக்குத் தூயநல்லருடரினின்னம், பிறவியும்வேண்டும் யாமெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே.()

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதி யே நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேஞாதுருஞானஞேயங்க, ள ற்றவர்க்கருதகட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு- கற்ற துங்கேள்வி கேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே.

அன்றுநால்வருக்கு மொளிநெறிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே செம்பொன்- மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவா னமேயென்னுட், டென்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துன்பமுமின் பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினையேநேசமேநினைபரம்பா னே. (௯)

யாவெனைனல்காணேன் பூரணநிறைவில் யாதினுமிருந்தபேரொ ளிநீ- தானெனநிற்குஞ் சமதுற வென்னைத் தன்னவனாக்கவுந் தருங்காண் வாமெனன்வயங்கி யொன்றிரண்டென்னு மார்க்கமாநெ றிதந்துமாறாத தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிறப ரசிவமே.

சிவன்செயல்-முற்றுப்பெற்றது-[illegible]-கூாயக.

தன்னையொருவர்

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியபரவெளியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியெனு
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.(௧)

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளர்
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமை மன்னுதொருதன்மைத்தாகி
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினால்,அறியுந்த ரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச் செறியும பொருணீநி ன்னையன்றிச் செறியாப்பொருளுன்பெறும்பெற்றை, நெறிநின்று

எனதென்பதும்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்திடக்காட்
டிடு நினதென்பதும்பொய்நீயெனலும்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தே
ன,மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, த
னதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வவேனே (௫)

உய்யும்படிக்குன திருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாறுடையா
ய்பாழ், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைப்பட்டோடுநன்னெறியா,
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற் செய்யு
ம்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்நீங்கிடுமே (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாதகிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வ வனிலையெனறுணாந்தேனிறகின்றே
னெந்தப்படியுனருளவாய்க் குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொருபாவி
யிருளைத்துறந்திட்டொளிநெறியையென்றுட்படுவதெனறுகொலோ
தெருளத்தெருளவன்பர் நெஞ்சந்தித்தித்துருகத் தெவிட்டாத
வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்ததாரமுதே (௮)

ஆராவமுதம்விரும்பினர்க ளறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிகருரியோயகேள்
காரார்சிரகவலையினிடைக்கட்டுண் கருந்தகளைகளெல்லா
மூராவொருநல்கையுண்வேறறுணடா லெனக்ககுகொழிந்திடுமே ௯

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநின்வென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய நில்லாதழிவழகாய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென மதிகுட்களங்கம்வந்ததென்னே
தனகவொன்றுவமையறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே (௰)

தன்னையொருவர் முற்றுப்பெற்றது ஆக ௨௱௨௧

—*—

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ் செனவுமன தலையுங்கா
ல மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்காண -
நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிரபரந்நேசதே
கமுழுத்தருள்பறித்துபராபரமேநிராசையின்றேற்றெயவமுண்டோ (௧)

இரப்பானக்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவேச
ற்றேதான்- புரப்பான்றனருளுடியிருப்பதுபோலெங்கு நிறைபொ
ருளேகேளாய்,மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்டிரங்
செனவேமௌனத்தோடந்- தரப்பான்மையருணிறைவி லிப்பது
வோபராபரமேசகசநிட்டை (௨)

சாட்டையிற்பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞான மெனுந்தன் மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையு ருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ் சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மணணுங்கட்டிநெஞ்சோவெ னதுநெஞ்சங்கருதிற்றானே (௪)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோதன
மாழைபோலருளாயனமௌனத்தா
லேழையேன பெற்றவினபமுஞ்சோபனம் (௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானென்றுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றோர்களபாறபிரிவிலா துள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
றொடுக்கின்றோர்களைச் சோதியாததுபராஞ்சோதி (௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யழலவிட்டனையே யுடையா யரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்கால ஞ்சொலாயெழிற் றிலகவாணுதற்பைந்தொடிகணணனைதேக்காநாட கஞ்செய்தடியார்க்கெலா- மலையிலாவினைதீர்க்கததுசங்கட்டிமப்பனே யருளானந்தசோதியே (௭)

முன்னிலைசுட்டொழி தியெனப்பல்காலுநெஞ்சோநான்மொழிந் தேனெனின் றன்னிலையைக்காட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டா தேசரணன்போர்ந்த,வந்நிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுதலினை த்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலைசுகமென்றே சுகாமுதலோர் நாடினரே (௮)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமல் யனேகம்பேயகந்தை யோடு-மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமின்னமவருந்துவே னோ- சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாயசசொரூபானந்தச த்திகணீங்கா தவணந்தன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன் றே (௯)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க,வந்ததேசிகவ டிவுநீயுனையலான் மறறொருதுணைகாணே- னந்தமாதியுமளப்பருஞ் சோதியேயாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ் சிரகிரிப்பெருமானே (௰)

காதிலேயிலையை வரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்,போ
துபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் மாதுகா
தலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராமநாயக
ன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௰௧)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யளவிலாதவாரு யிருக்கோருயிரா
யமர்ந்தாயானுற்,கண்டவரார்கேட்டவராருன்னுனைக்காணபதல
லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ- வண்டுளபமணிமாயனுபுதலவ
னுமெனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும் புண்டரிகபுரத்
தினிறுதாந்தமௌனபோதாந்த நடம்புரியும்புனிதவாழவே (௰௨)

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராரபிருந்திழுத்துமதி
கிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாவிருப்பேனே வதிருசகறிவாயப்பூர
ணமாயகண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவற்றிருக்கும பெருங்கருணைப்பெ
ம்மானேயெம்பெருமானே (௰௩)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறுப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேயிலனைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே (௰௪)

கேவலசகலமின்றிக் கிடூடுமேலாயெங்கு
மேவியவருள்கண்ணாய மேதிடமேலாயின்பந்
தாதிடவின்பாதீதத் தனியிடையிருந்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெமபொற் சேவடிசிந்தைசெய்வாம் (௰௫)

நேற்றுளாரின்றுமாளா நின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனினையந்தோ போககினேனைவினைகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவினமாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து திளைக்கவோசிறியனேனே (௰௬)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்யிருளாய்த்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை
யேதுமிலையெனவெம்பிரான சுருதியேயியம்பும் (௰௭)

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளவை யிதெனவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்ணமணலெண்ணினுமபுகலக
கருதவெட்டிடாநிறைபொரு ளவையாகாணபார் (௰௮)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலையெனவோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றிநின் போதங்காணடியணிபொருகதான்
வென்னைப்போன்றுள வேழையரையவிங்கெவரே (௰௯

தாயுந்தந்தையுமெனக் குறவாவதுஞ்சாற்றி
னுபநீயுநின்னருளு நின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னையனேயெனையாளுடைமுக்கணுயகனே (உ௰)

காந்தமதையெதிர்காணிற்கருந்தாது செல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்று
தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற்,சாந்
தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாறசலிக்குஞ்சித்தம்,
வாய்ந்தபொருளில்லையெனிறபேசாமைநின்றநிலைவாய்க்குமன்றே ()

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயநிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரென்விழி கதவுபொற்கவினச்
சொற்பனத்திலுஞ்சோரவின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினை வந்தவாறென்கொனிமலா (உ௨)

வந்தவாறிந்தவினை வழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள் ளுணர்விலையன்றிதமியே
னொந்தவாறுகண்டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பரா யுய்குவேனேழை [உ௩]

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந்
தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
நல்லார்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்
நன்னர்நெஞ்சந்தன்னல முநன்றுகுவேனோ
வில்லாளியாயுலகோ யிரையின்றிட்
டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக்
கல்லாலின்கீழிருந்த செக்காமேனிக்
கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்வே [உ௪]

சாக்கிரமாநுதலினிலிந் திரியம்பத்துஞ்
சத்தாதிவசனுதி வாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனோடு
நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
மடுத்தனசத்தாதி வசனுதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட
நுவல்வரிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே (உ௫)

சுழுத்திதயந்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ்
சொல்லரியபுருடனுட மூன்றதாகும்
வழுத்தியநாபியிற் றுரியபிராணனோடு
மன்னுபுருடனுங்கூடவங்கா நிற்கு

மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத
மதனிடையேபுருட னென்றியமருஞானம்
பழித்திடும்பக்குவரறிவ ரவத்தையைந்திற்
பாங்குபெறககருவி நிற்கும்பரிசுதானே (௨௬)

வேறு,

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப் புன்புலாலிறைச்சிச்
சடைத்தைக்காத்திட்டகாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட தண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டுமே (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுன் மனமந்தமனத்தா
லீசீநவந்திடுமுறையுரைப்படி தொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிந் கண்டவெலலா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற் கையமுண்டாமோ (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமே மனநினைவ்துதான்
வையமீதினிற்பரம்பரை யாகினுமருவு
மெய்யினின்றுளிர்பெரியவர் சாரவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவி மெய்யுணருதல்போதம் (௨௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிகாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர் பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே (௩௰)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்த போதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்கு நலத்தோய (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைகாடாமனவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [றி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேயிரும்பவுநான்மூளைத்துத்தோன்
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேயாந்தேனேவஞ்சனேனே (௩௨

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யெண்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந் தட்சிணாதிகமூர்த்தம் (௩௩)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தாங்
மற்றரும்பெனமலரெனப்போன்வாகிக்
கற்றரும்பியகேளவியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்ற ரும்பியமௌனியாய்ப்பாதகிடைமுனைப்பன் (௩௪)

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையென்னலவழக்கே
யியக்கமுற்றிமெயக்கத்திற் றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ (௫௬)

அருள்வடிவேழுமூர்த்த மலைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனகில்லைமுன்பின் வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னிலையா முன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிக்கின்றேனே ()

எத்தனைப்பிறப்போவெத்தனையிறப்போவெளியனேற்கிதுவரையமைத்
தத்தனையெல்லாமறிந்தநீ யறிவையறிவிலியறிகிலேனந்தோ [த
சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனலாற்று
வைத்திடுகென்னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே

வான்பொருளாகியெங்குநீ யிருப்பவந்தென்னைக்கொடுத்துநீயாகா
தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன்முன்னையிருவினைவாதனையன்றோ
தீன்பொருளானவமிர்தமே நின்னைச்சிந்தையிற்பாவனைசெய்ய
நான்பொருளானேனல்லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம் (௫௮)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே [னை
கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குணமேகோதிலாவமிர்தமேநின்
வாட்டமினெஞ்சக்கிண்ணமாசசேர்த்துவாய்மடுத்தருந்திநனுங்கே
பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்தது போற்பற்றயர்ந்திருப்பதெந்நாளோ ()

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெறுநெறியாய்
கன்னன்முக்கனிதேன் கண்டமிர்தெந்நக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை
மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென்மனமெனுங்கருவி
றன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்வரமதுவேண்டு ()

ஆசையெனும்- முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௫௬௧.

—*—

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல்வே றிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல் பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலா மாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படி யப்படியருளுதனீதம். (௧)

உளவறிந்தெலாநின் செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வணமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங் காரொடும்புகலுவேனறக்கோய (௨)

என்னைத்தானின்ன வண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேறறக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாதநற்பர நாவெனவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (௪)

வேதமொத்தனையத்தனை சிரத்தினும்விளங்கும
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாதநற்பர சிற்பரவடிவமாய்நடக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றி யொன்றுநானினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும் பலபலவரவுகளுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங் காருணையறிவினலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லா வகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவுண்டங்க ளெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
மரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனை யமைத்தருள்வுளர்க்கு
மரிஃதத்துவவெனக்கிந்த வெண்ணமேனமைத்தாய், (௭)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனைக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந் தரின்யாருனை மறுப்பார். (௮)

கன்னன்முககனிகண்டு தேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்த வர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலற்றநின்னற்பதந் துணையெனநம்பச
சொன்னவர்க்கெனலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர்மக வெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாவென்றேயருமறை வாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௰)

ஐய்யன்றன்னருள் வடிவினன்பொறுமையாற்றலங்கு
மெய்யனென்றுனை யயனேய்டந்தனன்மெத்த
நொய்யனுண்ணி யவறிவிலனென்றைநூருக்கும்
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (௰௧

ஒன்றதாய்ப்பலவா யுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின் றிடுமறிஞருவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்ப வுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௰௨)

தனியிருந்தருட்சகசமே பொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படியா யினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௰௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக் கன்புதான்செய்யப
பொருந்துநாளலல் புண்ணியஞ்செய்யுநாளபொருந்தா
இருந்தநாள்வெகுதீவினை யிழைத்தநாளென்று
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநா ளெந்தநாளடிமை. (௰௪)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துக்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய் (௰௫)

மின்னையன்னைபோய் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெய்வண்முய்வனமுறையாய
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தெளறுமுடியாத
தன்னைத்தன்னடியார்க் கருளபுரிந்திடுந்தக்கோய், (௰௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவெனறிலாறநருசு
மும்பரிமபர்கரு முளக்கணேநடிக்கின்றுயுன்ற
னம்பொனமாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்ப தெக்காலமோநவிலாய். (௰௭)

பாடியாடிநின் றிரங்கி நின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடி யர்யானெறுழும்ப
னுடியேயிந்தவுலகத்தை மெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையே யென்னினிச்செய்வேன். (௰௮)

களவுவஞ்சனைகாம மென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையுங்காரெணக் கமைத்தெனரையா
வுளவிலேவெனக்குள்ள வாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன் மதிதளர்வினறிவாழ்வேன். ௰௯)

எனககெனசசெயல.

வானநாயகவுரனவர் நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக் கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனாயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய (௨௰)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்ற விறையே
பாதகக்கருங்கனமனங் கோயிலாப்புரிந்து
சூதகத்தனாயாதினு மிசைமேறறேனாறும்
வாதனைக்கிடமாயினே னெவ்வணமவாழவேன். (௨க)

தெளிவொழுக்கையோ வறிகிலனறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கினை யெனசெய்வேனெனசெய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியு மாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுண்மணியென்னவே தொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னரு ளெனகெந்நாளனுகு
மண்ணுவிண்ணு மறுமுள்ளனபூதமுமாறுப
பெணணுமாணுமாயலல மாய்நிறகின்றபெரியோய் (௨௩)

சகமெலாந்தனி புரந்தனைதகவுடைத்தகோ
ரகமெலாநிறைந்தா னந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரை வாழவித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடசசெய்ததேனெந்தாய. (௨௪)

ஏயநதநல்லருள்பெற்றவர்க் கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங் கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவாற
றேய்ந்தபோர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோனறலாந்தூயோய (௨௫)

தககனின்னருட்கேள்வியோ சிறிதின்றித்தமியேன
மிககதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னொக்கறுய்தந்தைமகவெனும் பாசககட்டுடனே
துககவெள்ளத்திலாழ்கினறேனெனசெய்வாலறுணிநதேன ()

பவம்புரிந்திடுமெபாவியேற் கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வயிர்தத்தையளிகக
நவங்கொடுத்துவத்திரை யெறிகடலெனுநலத்தோய (௨௭)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயல இல்லையென்றனையே
பற்றுகின்றனரெந்தை நின்னடியர்யானபாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையே மெயயெனமுதற்று
னற்றிருந்திடதொழில செயவானநனிகாரணேனே. (௨அ)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றுப்பெற்றது ஆக-கஅக

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின்மிசையொருவன்செய்த வித்தையகோவெளவும்வார
ஞதிக]மண்டமவையடுக்கடுக்காயந்தத்தினிறுத்துமவதானமபோல
வெண்டருநலலகிலாண்டகோடியைத தன்னருள வெளியிலிலக்வைத்
து]கொண்டுநினறவற்புதத்தை யெவராலுநிசசயிககககூடாவொன்றை

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி
நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமெளன நியாயத்தைநிறைநிலறவைத்தன்னை
யனறியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தானமுதலாயசலமாகி
யெனறுமுளளவிங்பத்தைத்தண்ணெளற சாந்தபதவியற்கைதன்னை()

பதமூன்றுங்கடந்தவர்கருமேலானஞானபதப்பரிககாட்டிச்
சதமாகிநிராலம்பசாட்சிய தாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதமயாவுங்கடநதவித்தைநயெனுமிருளைக கிண்டெழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுங்காரணதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாழவை (௫)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலை நல்லமிர்தைமணியைப்பொன்னை
த்]தாழ்வரனென்னுளத்திருந்ததத்துவத்தையத்துவிதசாரந்தனனைச
சூழபெருமபேரொளியையொளிபரந்த பரவொளியையிங்பச்சுகத்தை
மாறு,வேழுலகுங்கலந்தினருய் நாளையாயென் றுமாமியறகைதன்னை.

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச் செயதருளுஞ்சமத்தைலோக
மினனைநிகாத்திடவாழியாகச் சொரூபானந்தசசுடரைவேதமாகி
யெனனையரிவரிதெனனைசசமயகோடிகளிடையவிடையறுத
பொனனைவிரித்திடுமுலகத்துமபருமிப பரும்பரவுமபுனிதமெயயை()

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநாவெனலாய்பாசகாலம்
விரவிநினறவிசித்திரத்தையக யபததநினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை
யிரவுபகனினைபபுமறப்பெனும் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்த நீங்காதசிதாகாசததை (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமென்று
நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிரகுணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள
ளே]வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத தானாகவெனனுளுமவளாத்துக
காக்குஞ]சிதநினைமாதுவெளியைத்தனமயமா மானநததெய்வந்த

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழந்துசுகசமாதியாகப் [னைனை.(௭)
பொன்னிலேபணிபோலுமாயை தருமனமேயுன்புரைசடாந்தா [னே
யெனனினேயான்பிழைப்பேனெனக் கினியாருன்போலவாரிலலையில
யுன்னியோதிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருறவமாவாய()

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துதன்னுட்
கறவுமரிதரிதன்றோவிதப்ரமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசைத்தென்னல்வழக்கென்று சத்தெனவும்வாழ்த்து
வேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்மமதே யத்தினினீ
செல்லல்வேண்டும். (௯)

வேண்டியநாளென்றேனும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே
மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே
னுண்டகுருமௌனிதன்னால் யானெனதற்றவனருணே வேனாபூவிற்
காண்டகவெண்சித்திமுதறியெனக்குண்டா முன்றலென்கவலைதீர்
வேன். (௰)

நிராதவென்சனனவழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனகுவமைகாட்டப்போமோ
பாராகியாகவெழுமண்டலத்தினினமகிமைபகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன்மான்கன்றைக் காட்டும்படியகில
மாயைபபெரும்படைகசேயிலக் காவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலு நன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயெத்தடியர்க்கருள் சச்சிதானந்ததற்பரமே.

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகி மன்றந்தனினடித்து
நிறபரம்போருகன்மால் பணிநீதரென்னெஞ்சமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவானெத்தகாட்சிநல்கும்
பொறபரமாயென்வினைககருந்தனைப்பொடிசெய்தே (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்று மில்லாதநானுன் றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிறமிசைகூப்பிநின்று டிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதன்றோபுலியூரத்தனே (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பல வனை யென்றுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைசசுகவடிவா
நித்தனைநித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்கரு மனையர்வினைக்குமசனிதன்னைக
கொண்டாரடிமுற்முனங் கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவென்றுங்காணாது வெட்டவெறுவெளியே (௫)

வெளியானநீயென்மன வெளியூடுவிரவினையா
வொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின்றுலாவுவங்கா
ணளியாருங்கொன்றைச சடையாடவும்புலியாடைக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடு முக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாருந்துளைமலர்க்கோதையர் மோகக்குளாகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப் புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடி பூத்தமேனிசுகபபொருளே ()

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுள்ளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடை நீங்குந்திறமிலையே (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகி நின்றனினையாிங்கே
தூங்காமற்றூங்கிநல்லாதே யெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளே யகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்த மாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றே மிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கே யென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோ வெளிமானெனப்பாயந்ததுவே. (௰)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாருக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெறமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பறந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே (௰௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றுபூறணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்பான்பர மானந்தநித்திரைமுடிடுமே. (௰௨)

எண்ணுதவெண்ணியநெஞ்சே துயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுரங்குறங்கென்றுனை முக்கட்கருணைபிரான்
றண்ணுற்கருணைமௌனத்தினன் முத்திசாதிக்கலா
நண்ணுததொன்றில்லை யெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௰௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல் பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தென்ன மிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

மானந்தவஞ்சற்றுமில்லாத நாண்மைதானரிந்து
மோனம்பொருளைக் கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தினன்றனக்கிங்கிரங்கினையே யினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோ பரமேசச்சிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோர்சுதந்ரமில்லையப்பாவெனக்கொப்பில்லைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளே யென்னைவாழ்வித்திட
நினைக்கேபரநின்னை நீங்காதபூரண நீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மா விருக்கத்தகுமென்றுமே. (௧௬)

இடம்பெறுவீடுமின்னார்சேயுறவுமிருக்கியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்யோம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெருமாயைமனமேயினியிங்கு வாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ் சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்பலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெறுக்கன்ன கன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே (௧௮

பொய்யாருலகிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்று விதனைவிடப்படுமோ
கையான்மவுனந்தெரிந்தேகல் லாநிழற்கண்ணிருந்த
வையாதப்பாவென்னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே. [௧௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக் கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக் கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தே சுகிட்டைநீ
தாரர்விடினென்பெருமூச்சுத் தானந்தனஞ்செயனே. [௨௰

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ் செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கசசதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைசசரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
நியுண்டிருந்தமெழுகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. ௨௧]

கல்லாலெனிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரினை
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்ற முக்கட்குருமணியே (௨௨)

ருமபீயமமளளயாயட

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சே நின்யாதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம் பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமென் சித்தியுங்காணுநமதல்லவோ, (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மறப்பூரண நிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன் சகக்காரணமாம்
வலலாளனான மவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருணன்மவுன
கரணமூலங்கல்லாலடிக்கே யுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகிய பாதரச
மாரண்மாய்விடுமெனசித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே. (௨௫)

சித்தமவுனிவடபரன்மவுனி நங்கிபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந் தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதலமூன்று மௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. (௨௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய் நின்றுகாண்பதல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கி னென்றுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினே னல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனக்கேதுங்குறைவில்லையே (௨௭)

மேற்கொண்டவாயவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமை நின்றுசொரிவதையென்
னுற்கண்டதன்றுமௌனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன் மேலேயமிர்தம்பருகுவானே. (௨௮)

சொல்லாற்றெருட்பொருளாற் றெருடாய்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்திலுஞ்
செலலாதென்சிந்தைநடுவே கிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும் வாய்விட்டாற்றுவனே. (௨௯)

அறியாதவென்னையறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ் சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோ உமுகருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுதுயர் கண்டுகல்லாநிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௰)

எல்லாமுதவுமுனை யொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புலலாயினுமொரு பசிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லெனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கலலேனெவ்வாறு பரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்றுள்ளத் தொருவவெனக
கென்றுந்தெரிந்தவிவைகே ளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங் குரைகடலு
முன்றுமனையு மனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௩௨)

மழுதுண்டுபோவையர் மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுகின்றபாவிக்குந் தன்றாட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்ப ருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௩௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடை யேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காதவியல்புகனடாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெரிக்கிய மூத்தரொனுங்
குழுக்காணநின்று நடமாடுந்தில்லைகொழுஞ்சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால் கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துதளாந்தனையேயென்றுந் தண்ணறுள்கூர்
கோலம்படைத்துககல்லா லடிக்கீழவைகருங்கோவுக்கன்பாங்
கிலம்படைக்கததவம்படையாதென்கொல் கன்னெஞ்சமே (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
யெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும்பாசமந்த
வினைதுணையென் றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோ சுத்தமூடரிவ்வையகத்தே, (௩௭)

கடலெத்தனை மலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மன லோகருமிந்தச்
சடலத்தைநாளவிடு மினனேயுனைவந்துசாரவிருட
படலத்தைமாறறப் படாதோநிரைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன் றியில்லை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமூத னின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்களுள்ளசசெந்தாமரையா
மனையும்பொன்மனறமு நின்றுடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தபயிங்கெனை யுநின்கையினி லொப்பிவித்துங்
கள்ளத்தைசெய்யும்வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும் புனல்போலப்பரிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கே யெளித்தான்தில்லைவித்தகனே. (௪௰)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொங்காலாவந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகினவ்
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாண மன்றுமின்ப
வெள்ளசெம்பாதப் புனையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (௪௧)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்காண்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென் வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிறைந்த நிராமயமே. (௪௨)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்கண்டாற் கரியவுனைத்
தோயும்படிகருக கருணைசெய்வாய்சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றே யுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனகசே யபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொல்லினந் தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைகரு மௌனவுனது கருணையென்பாற்
செலலும்பொழுதலலவோ செல்லுவேனந்தசசிற்சுகமே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவசெயலென்றறிந்தாலவ னினனருள
யல்லாறபுகலிடம்வேறுமுண்டோ வதுவேபதிலையா
நில்லாயுனனறறமியேறகதியுண்டிந நிலைதநிர
பொல்லாமயககத்தி லாழ்ந்தாயதென்ன புகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வி னுயவைகைபொங்கும்
களியேகளிகருக கருதததேகருதலைக் கவலாகககொண்ட
வெளியேவெளியின் விளைசுகமேசுகர் வீறுகண்டுந்
தெளியேனதெளிந்தவரைப் போறறிடேனென்னசெயகுவேனே, ()

மறக்கினறதன்மையிறநதலொப்பாரு மலதொன்றிற்
பிறக்கின்றதனமை பிறத்தலொப்பாரு மிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கினவெலலைக் களவிலலையேயிந்தச சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்த நாள்பரமேநின்றுமும்பனுக்கே (௪௭)

காட்டியவந்தக் காரணமுமாயையிக் காயமெனறு
சூட்டியகோலமுநாளுவியங்கத் துறையிதறு
ணுட்டியநானறனக தென்றோரறிவற்ற நானிவறறைக்
கூட்டினின்றுட்டினையேபரமேநல்ல் கூத்திதுவே. (௪௮)

பொல்லாதமாமாக கடமனமேயெனைபபோலபித்த
வெல்லாற்றையுமபறறிக் கொண்டனையேயெனனெங்ஙமயமா
நில்லாயருளவெளிநீ நானிறபேனருணிடையொரு
சொல்லாறபதிந்து பரிபூரணானந்தக் தோய்குவனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் றுன்மார்க்கமியாவையும்வைத்துக்கட்டுக
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன்னைவலமதிக்
கோராயிரம்புத்தி சொன்னாலுமோர்கிலை யோகெடுவாய
பாராயுனைக்கொல்லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. ()

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையெவெரும் புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருளைப்பிடிக்கொள்ளே (௫௧)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
சங்கங்குழைந்துள்ளுருகு மன்மாளர்க்கணைநடந்து
பொங்குக்கருணைக் கடலேசம்பூரணபோதத்தனே (௫௨)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யர்தநட்பை விடுவதென்றோபரி பூரணமே. (௫௩)

அளியுங்கனியொத் தருவினையாளுந் தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்குப் பரிபாககலமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுக்கருணையு மாருதவின்பமு மோருருவாய
வெளியுந்தடியர்கவிக்கநின்றும்விழுப்பொருளே, (௫௪)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவெனைப் படைத்திந்தபாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றளவிட்டு நெஞ்சம்புண்ணாகத் தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியறி யான்செய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதலலாநின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்ன செய்வார்பரானந்தசிற்சுடரே (௫௬)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுசசிற்றின்பத்தா சேழலினெனனுங்
குற்றங்குறைந்து குணமேவிடுமன்னர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்று நினைவருளத்
தாடுயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமை
சேயெனக்காத்தனையே பரமேசிவ நிறைவருளுக
கேயெனசெயயுமகைம்மாறுள தோசுத்தவேளையனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலலையாமலரோகத்திட
காததிருந்தெனனை யேயன்னையோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுனின் றுணர்த்தினையேமவு னவினிறைன்
சாததிரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே (௫௯)

பாயப்புலி- முற்றுப்பெற்றது- ஆக-௪௫௯.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவார்தன்னருளேகண்டாய்- இடமுடனே
யுற்றுப்பாரமோன னொருசொல்லேயுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பாரமற்றவல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெலலாம் பாரகுங்கால்ப்பரத்தின்
சீராகனிற்குந்திறங்கண்டாய்- நேராக
நிற்குந்திருவருளி னெஞ்சேயாநிற்பதெல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற காண் (௨)

மெய்யானதன்மை விளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொயயானதன்மை பொருநதுமோ- வையமே
மனனுயிராசையின்னமை வந்ததலலோவுன்னடிமை
யெனனுநிலை யெய்துமாறென (௩)

அறியாமைமேலிட்ட டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்- வறிதேயா
நீயுணாத்தநானுணரு நேசந்தாலோவறிவென
றேயெனககோர் நாமமிட்டதே (௪)

ஏதுக்குசசும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்- வாதுக்கு
வந்தெதிாத்தமல்லரைப்போல் வாதாடினையேயுன
ப்புந்தியென்ன போதமென்னபோ (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறறுக்க
சுகமனைத்தும்பொயயென்றேசோரா- திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவததுவிதக
கட்டுக்குளாவதென்றே காண். (௬)

கற்கண்டோதேனே கனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதென்னான்சொல்லுவேன்- விற்கண்ட
வானமதிசாண மவுனிமவுனத்தளித்
தானமதிலூறு மமிர்தம. (௭)

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமுறுவுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம் (அ)

மாயாசகத்தை மதியர்தார்மன்முதலா
யேயானதத்துவத்தி லெய்துவரோ - நேயானு
பூதியிலே நிறகப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையோ யோர்மனமேநீ (கூ)

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருணமெய்யேயகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேய்யனுபவத்தைச
சேரீதுவேதிறம். (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென்றும் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணாந்தவவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேயகா [௰க]

நேராயம்மௌனநிலை நில்லாமலவாய்பேசி
யாராயலெக்கீர்நீ ராகெடுவீர - தேரீர்
தியாயந்திரையுந்திச செனனியனோநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். [௰உ]

அற்பனமே யகிலவர்முவத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கணடாயுண்மைசொனனேன்-கற்பனையொ
நில்லாவிடத்தேயெனச் சும்மாவைத்திருககக் [ன்]
கல்லாநீதானோர்கவி (௰ங)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையா மென்றென்னைப்
போதும்பொருந்தும் புனிதர்பாற்றீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத்தொனி. [௰ச]

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்துளைச செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சனெனனிற்கவைத்தாய் நீதியோர்தற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயோமதி [௰ரு]

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநூற்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றுன்று சாதியினு-லெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதரு சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்து விதமாம் (௰சு)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி (௰௭)

நோக்கர்க்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான காக்குமுயி
ரதனைக்குநாளடிமையாதலினாலயானெனதென்
றிதனைக்கும்பேசவிடமில். (௰௮)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றாளிணைத்தாணீடூழிதானவாழ்க - வென்றென்றே
நிகனைநதுங்கைவிககுஞ் சிலைமையராந்தலைமையர்க்கே
கைககுவருமின்பககனி (௰௯)

மனத்தாலுல்வாக்காலு மன்னவொண்ணாமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரே கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரேகாண், [௨௰]

கண்ணொளியேமோனக கரும்பேகவலையநப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளியாம்பான்மையினை - நண்ணிடவுஞ்
சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்கு மாதரவுமில (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவு
நெறியானபோததுவாயநிற்கும்- குறியார்
சதசத்தருளுணர்ததத் தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேமெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக கொண்டேதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
கண்டவற்கேயானந்தக் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்கிங் கென்னகிடைக்கும் (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்தும்மெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புநிதனசாண்பிறந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுககடங்காச சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலும்மாற்றுவதென் - னலலசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பாந்தோ
மோனமயமானமுறை (௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுனைப்போல
மொய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றார் தன்னையாய்முககணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைதலாவதுண்டோ
தீர்றகாயமுமச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தி னோரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலனவன்றா னெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே - நித்தமனபு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (௨௯)

தொல்லவினைக்கீடாச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலானின்கருணை யெய்துவனோ - வல்லவனா
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானு ணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௰)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுக்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாநிரைந்து பூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனா நிருவிகற்பனிட்டைனிலை
யென்றுவறுமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவாநந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான், (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேகாடுவரோ மெய்யைப் படயடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனா
னுண்டதீதானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னைநீ யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்-நெறியங்கிக
குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குமுற்சுமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே -சோதியா
மன்னநிருவிகற்ப வானந்தட்டையிலே
பின்னமறவில்லாதபின். (௩௬)

பின்னுமுட்டற்சுமையாப பேசும்வழககதனை
லென்னபலனுற்ற றிருந்தோமே- யன்னதனை
லானந்தந்தானேகா ளுருமெம்மையனே
யேனிந்ததுனபமினி. (௩௭)

துனபககடலிற் றளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிககண்ணீராறுக
விரைந்தேநிருவிகறபமெய்த-நிரநதரமு
நின்னையேசிந்திகக நீகொடுத்தாயமோனநா
னென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனே தானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞ்சே -பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே. (௪௰)

கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடுழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மமல்ல
விற்றேனேயேழை யடியேன (௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமை பேசாமையாயிருககக
கற்றோமெனவுரைககக காரியமேன் - சறறேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசறறு
வாக்கறறுற்பேசுமோ வாய. (௪௨)

காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிககிரங்கப பாறகடலை - ஞாலமெச்சப
பின்னேநடககவிட்டான யோருளாநாடாதார்க
கென்னேநடககையினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித்தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்த வெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாலினகீழிருந்து கற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே. (௪௫)

புலனைந்துதானே பொறிமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதை முயல்வார - பிறையணிந்த
மிக்கலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய
திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென் சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயே கதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி- தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந் துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லானினிழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனாமௌன சிவன். (௫௰)

தேகச்செயலுநல்ல சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மா விரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச் சுசமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
விட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயறநவங்கிலையே நிட்டையதினியிலையோ
வாயறநவனே மயங்காதே-போயற
யிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா (௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குங்கண்ணோரா
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனையேயிந்தபடி
நில்லாயதுவே நிலை (௫௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநின்னையுள்ளோர
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைகுழைந்து சுகஞசேரககுருவருளால்
வந்தவழிநலலவழி (௫௫).

வழிபிதென்றுமலலாவழிதென்றுஞ்சொலலிற்
பழிபழியானல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யெற்றிருக்கசசொன்னவன்றே யெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீயார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது-நேரே
மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறெனைநேயோ (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுன்னையுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால வாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ள
தத்திக்கரைபுரண்டுதான் (௫௮)

தானானதன்மைவந்து தாகநிலைவிடத்தே
வானாதிமாயை வழங்காதோ-ஞானனே
ஞான்றுள்ளேதோன்று வுருவாகிநின்றதென
வென்றுள்ளேயென்றுமிரு (௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிது வென்றுமறற்குநிலை
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெறற
பிள்ளைக்குஞசொல்லாத பெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்திற்குள்ளே யுணர். (௬௰)

சொன்னவர்தானிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவாபோதியாமாமெளனன-றன்னுடை
விருப்பாகக்கைககட்டி மிககவடநீழ
லிருப்பானிருவிகாப்பததே (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவனறேவோ பாத்திரத்துககாடலலலா
லாடுவதேனாட்டுமவன் (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து மவனேதா
மானவரேசொனனா லவரோகுருவெனக்கு
கானவனாயநிறபதெந்தநாள. (௬௩)

நாளவங்கள்போகாம னாடோறுநந்தனமயே
யாளவந்தார்தாளினகீழாட்புகுந்தாய-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிறகுங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன
னாட்டானையமிலலை யால (௬௪)

யான்றானெனலறவே யின்பநிட்டையெனறுணைக
கோன்றானுரைத்தமொழி கொளளாயோ - தோன்றி
யிழுககடித்தாயநெஞ்சே நீ யெனகலைகளசோர
வழுககடிககும்வணணாயோ லாய் (௬௫)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டறறுநிறகினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே-யங்கிங்கென
றெணணாதேபாழி லிறநதுபிறநதுழலப்
பண்ணாதேயானுன் பரம். (௬௬)

மெய்யயைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யனையாப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொயயைத்தானமெயயெனவும போகுமோ-வையமறத
தன்மயத்தைமெயயெனவே சாந்தனேயேலானந்த
மௌனமயமுநின்மயமுநினமயமுமே [௬௭]

பூங்காவனநிழலும புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாஙகாதவானநத மாமழையு நீங்காவாறு
சொல்லிறந்தமாணடவாபோற றுமௌனபூமியினு
ணிலலையென நினறவிடம (௬௮)

இடம்வானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காககருவியனைததது-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமவுனகுரு
தந்தானோசொறகொணடு தான [௬௯]

தானந்தவஞானஞ சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெலலாநதாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொனனவொருசொலலாற சுகமாயிருமனமே
[illegible] [எ௰]

உன்னையுடலை யுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினனை - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றுயந்தாநெஞ்சேயுன்று
லில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்ப நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனை காண. (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தளைக்கிசைய முற்றியதாற் - றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன் மோனவடிவே. [௭௩]

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லாகண் மோனநிலை நாடினர் - பொல்லாத
நானென்னவிங்கொன்றை நடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுருவே. (௭௪)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நாற்றுமது -'வானந்தி'
நிற்றநிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லா மறிவனறிவில்லை
மறிந்தமனமற்ற மவுனனு - செறிந்திடவே
காட்டினனந்த நாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினனமோன குரு. (௭௬)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமுன்னைமோன
வுருநீடுயிர்பொருளு மொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேமேலுமுண்மை வைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மிங்கொருவருண்டோ வினி. [௭௭]

இனியகருப்புவட்டை யென்னுவி விட்டா
னனியிரதமாறாது நாளுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேனமோனம் பிறந்தவனேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங் கதி, (௭௮)

ஏதுக்குஞ்சும்மா விருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றைத்தற்கோபேசா கூறி. [௭௯]

குறியுங்குணமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்று விடவாக்கே - பிறியுறவுரு
சும்மாவிருத்தச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாா
கைம்மாறுநானொழிதல் காண. (அ௰)

நானன்றுனெனுமயக்க நண்ணுங்காலென்றனை
வானன்றுளென் நிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றுமல
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துயத்துவிடுஞான சுகம். (அக)

ஞானநெறிககேறறகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு - மோனமொடு
தாயனவும்வந்தெனைத் தந்தகுருவெம்பசிந்தை
கோயிலெனவாழுங் குரு. (அஉ)

சிதறுஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவிலலையெனற
நிதனைபரமகுரு நேசந்தாற - சுதநிலை
பெறறேனமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற
கறறேனமேமோனக கரு. (அ௩)

உடலபொய்யுறவு - முறறுப்பெறறது - அ௩ - ருசஉ.

ஏகசற்றவந்நிலை

கொச்சககலிப்பா.

ஏசற்றவன்நிலையே யெந்தைபரிபூரணமா
மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதே பலகாலும்பாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாகியவண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாறிவின்பத தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தை யருட்டாழ்கீழ நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தறியா வண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப் பேரின்பவெளிககேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காக வாளவந்தார்பொன்னடிககீழ்
மருட்பேயர்போலிருகக வாகண்டாயவஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாநீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுனைக் குறநசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயெனைபோல் நீயழுந்தவாராயோ. (ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ் வீற்றிருந்த
பூரியனம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ.
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயே யுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பாராகநிறைவாய்விடுமே (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநாளும் பயிராயப்பிழையேனே
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சே யந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (௬)

வந்தவரைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகனம
பந்தமுறவுன்னைப் படியபிக்கக்கறவர்யா
ரித்தமதியே யுனக்கிங் கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற சாரினின்பமுண்டாமே. (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம் பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுள்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்து செய்பூசைகொண்டருளே (௮

அருளேயோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடராமுயற்கோடோ வான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுரைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோ வவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (௰)

ஏசற்றவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது ஆக ௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே [ரா
யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோ வொன்றாய்ப்பலவா யுயிர்க்குயி
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள வெளிகாட்டுமிந்தக கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெயவசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக கண்டீரகண்டீரகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின் புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௩)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௫௫-

எடுத்ததேகம்

கட்டளைக்கலிப்பா,

எடுத்ததேகம் பொருளாவிமூன்றுநீ
யெனக்கொன்றிலையெனமோனநன்னெறி
கொடுத்தபோது கொடுத்ததன்றேபின்னுங்
குளறிநானென்று கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுகண்ணீரொடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாயசிரகிரித
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே (௧)
நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடரின்
நூலிற்சொன்ன முறையியமாதிநான்
றோயும்வண்ணமெனைக் காக்குங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டாய்
யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமானேயசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே

எடுத்ததேகம்,முற்றுப்பெற்றது ஆ-௫௫௭

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்ற ரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநலலருளுதா மாசமைந்தோய்-

முகமெலாம்-முற்றுப் பெற்றது-ஆ-௫௫௮

திடமுறவே-

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேனின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்கைகுவித்தோனல்லனோ
வடைவுகெட்ட பாழ்மாயையாழியிலேயினமல்லற்
படமுடியாதென்னைவிற்பறறேபராபரமே. (௧)

ஆராலமகண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதிவைத்த பதியே பராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரு
மாழாழியென்ன வருளானந்தாழுக்காற்றே
டேழாயெனவுலக மேசுமினிநா னொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாரீபராபரமே, (௩)

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றி விடக்குணபார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தினம்ன்போற் பதைத்தேனபராபரமே. [௪]

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணியாறவுனக்கன்புவைக்காக்கஞ்சலெனபாய்
பூவிறகும்வான்கடையிற புல்விறபோராபோலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன் பதியேபராபரமே (௫)

விண்ணூறுவெற்பின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணூறுபாயசசிடுமென காதலவெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணூறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணூறுமின்பப் பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியார கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்து
பாடியநான்கண்டாய் பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடி
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற றுயக்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானோர் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனுகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன சீரடியார்க்கேவல்செய்யும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராமரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட டறியேன் காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொலலேனினரொன்மைஎல்லாம்
பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே. (௰)

இடமுறவே-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௫௯௮.

தன்வினை

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமறபாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டெனபலன்கண்டாயே. (௬)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-டுசுசு

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமிலலா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிய
போக்கொடுவரமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்த
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (௧)

ஆக்குவை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-டுஎ௰

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறே
ரிற்புரத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழவுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவநினனலதோர்தெய்வம
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே. (௧)

மூருந்திளநகையார்பாரா மூலமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாடுககாளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயுதப்பே ரினத்தனுயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணானந்தவாழவே (௨)

நீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெறற பதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுளளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவலலார் பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைககலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருககியென்னை வசனுசெய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரனணந்தவாழ்வே (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறுவையெல்லாம் பாழாககியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்கொண்டார்
புணணியமினககேயன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (௫)

பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித் திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே
தாயினுமினியநின்னைச் சரணமடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்வீணே
போயினதாற்றகிலலேன்பூரணானந்தவாழ்வே[காலம்

கற்புறுசிந்தை-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௱௭

மலைவளர் காதலி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரொருநதிபிரமனுகாக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதுருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லமைநின்றுளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்த வொளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தை தீர்த்தேன்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன் றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலே நிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனை நுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியார் கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலே யுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும
பொய்யென் றெனைககாட்டியென்
போதத்தினடிலாகி யடியீறுமிலலாத
போதபூரண வெளிககு
ளேதுமறநிலலெனறுபாயமாவைத்துநினை
வெலலாஞசெய வலலசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்த வன்னையேநின்னையே
யெளியேன் மறந்துயவனோ
வேதமுதலானநல் லாகமததனமையை
விளக்குமுட்கண்ணிலாதகு
மிகதநின்மகிமையைக கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம புகலும்வாயு
வாதநோயாளர்ககு மெடடாதமுககணுடை
மாமருந் துக்கமிாதமே
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதிததமலை
வளாகாதலிப பெணுமையே (௩)

மிடியிட்டவாழகைகயா றுப்பிடடகலமெனவு
மெயயெலா முள்ளுடைநது
வீறிட்டசெல்வாதந் தலைவாயிலவாசமாய
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவிஞனபாவிநான
ஞெடரிட்டதொழில்களெலலாந
துணடிட்டசாணகும்பி யினபொருடடாயதுனை
தொண்டர்பணி செய்வதெனறோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிடடாருரி
லரிவையோர் பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
ளடியீது முடியீதென
வடியிடடமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவு தேவையரசே

வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே (௪)

பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகியெழில்
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்த சக்தியென்றுன்
நாமமேயுச்சரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்ட கோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளர்மருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே (௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மலப்
பரிபாகம் வரவுமனதிற
பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன் பாபரூப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன் பேரின்பமோ
சேரவென்றுறகளவு மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாச்சரியமோதான்
முறியிடடெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனினா
மூசுவரி வண்டுபோல்
மாகமோடவுமவல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே (௬)

தாளேறுதாசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுடசிக்கிநானுஞ்

கழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுயஞ்சௌச
    சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூடறி
    ளட்பேற வுன்னுடைந்து
நயனங்களற்றதோ ரேதுபோலவே
    நானிலந் தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக கனதந்தியுடன்வென்று
    விறையேறு மாலைசூடி
விண்ணேருமேகங்கள வெந்பேறிமறைவுற
    வெடடிய கருங்கூந்தலாய
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
    மனதுக் கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுககிருண் மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காத லிப்பெணுமையே (எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமபேய்கள்
    புந்திமுத லானபேயகள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
    போததனை யூடழித்து
வாதனைவளாதநிடச சதுர்வேதவஞ்சன்
வுதித்தானி வல்லமெலலாம்
வீழ்ம்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
    விதனையை வியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மகாமந்த்ரரூபியே
    நாதாந்த வெட்டவெளியே
நறசமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
    ஞானவானந்தமயிலே
வாதம்பெரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிய
    மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிபபெணுமையே. (அ)

மலைவளர்காதலி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௫௮௫

அகிலாண்டநயாகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டடொளிர் பிராணவாயுவெனு
    நிகளமோடுகம னஞ்செயு
மனவெனுமபெரிய மத்தயானையையென்
    வசமடக்கிடின்மு மண்டலத்

திடடமுற்றவள ராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர் புகழுவே
யேழையேனுலகி னீடுவாழவனினி
யிக்கிதற்குமநு மானமோர்
பட்டடவர்த்தனர் பராவுசகரதர
பாசயமான சுபயோகமும்
பாரகாவிய கவிதவநான்மறை
பராயணஞ்செய் மதியூகமு
மடடசித்தியுந லங்பருககருள
விருதுகட்டியபொ னன்னமே
யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனமமையே (க)

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூ௫அகூ

பெரியநாயகி-விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்கரகத்தடைத்தபடி
கனமப் புனற்குளுறுங்
கடைகெட்டநவவாயில பெற்றபசுமட்கலக
காயத்து ளினையிருத்திச
சோற்றைசசுமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
துருத்திகுண் மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
டோயநீ பாயசசல்செய்து
நாறறைப்பதித்தென ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட்டியு
நமனுனதிப்பூடு மனுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேறறைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகி லாண்டகோடி
பெறறநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகி யம்மையே (க)

பெரியநாயகி-விருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூ௫அள.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனை வாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடைமைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவு கானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே (க)

என்னைநான் கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென் னைவைபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலே யரசேசொல்லாய் (உ)

அரசேநின் றிருக்கருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதினுன் முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட் புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன் (ந)

கண்டேனிங்கென்னையுமென் றனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றோ (ச)

ஓவென்றசுத்தவெளி யொன்றேநின் றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோசெகவிலாசம் (ரு)

செகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாம்பிரமாண்டமாகசெய்யும்
வல்லவாநீநினைந்த வாறேயெல்லாம் (சு)

சொல்லாலே வாய்துடிப்பதல்லாநெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கலலாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ (எ)

தந்தைதாய்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-ருகூச

பெற்றவர்க்கே

பெற்றவர்க்கே தெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறும்பேதை யறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகு
முறாதவரே கன்னெஞ்சமுடையாராவார் (க)

ஆவாவென் றழுதுதொழுங் கையராகி
யப்பனே யானந்த வடிகளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே (உ)

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாகமோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே

பேயேற்குந் தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
    பெம்மானே யினனமன்பு பெருகப்பாராய் (௩)

பாராயோவென்றுயா மெல்லாமைய
    பகருமுன்னே தெரியாதோர் பாவியேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலானலு
    மலர்க்காலென் சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திங்காலைப் பிடிததுக்கண்ணின் மார்பில்
    வைத்தணைத்துக கொண்டு கையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைபபுக விருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
    தியககமற வினபசுகஞ் சேர்வதனறே. ௫

சேராமற சிறறினதைப் பிரித்தெந்நாளுந்
    திருவடிப்பே ரினததுடனேசேராவண்ண
மாராக நானலேந்தே னரசேநீதா
    னறிந்திருந்து மாயையிலே னழுந்தவைததாய் ௬

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
    வசமெனவே யானகொடுக்க வாங்கிகொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெயயோபொயயோ
    சிறியேற்கிங் குளவுரையாய திகையாவண்ணம் ௭

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரானந்தத்
    தெள்ளமுக முதவாமற றிவலேகாட்டி
வகையாக வலககறிததா யுண்டுதது
    வாழந்தேனை னிரணடுதான மாடுபோலே ௮

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் செமபொருடை
    வைத்தகன தனமேடை மாடகூடம
வீடுமெனயாற் றொடர்சசியோர் விடைவிடாமன்
    மிக்கதிவிட னன்றோ விளங்கலவேண்டும். ௯

விளங்கவெளக்குளளே விளங்காநின்ற
    வேதகமே போதகமே விமலவாழவே
களங்காகி தப்பொருளே யென்னை நீங்காக
    கண்ணுதலே நாதாந்தக் காடசிப்பேறே ௰

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
    ஞாதுருவே ஞானமே ஞேயமேநல
வேதமே வேதமுடி வானமோன
    வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. ௰௧

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெறறது ஆ-கூாசு

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தன்மை
அரும்புபறிக கடல்கடக்குக் துணிபேயன்றோ ௧

அன்றோவாமோ வெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறா யாறறநேரே
நின்றாயே நினைபபெறுமா றெவ்வாறுங்கே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லாலெனறிவேறுண்டோ. ௨

நெறிபார்க்கி னின்னையறியகிலம்வேறோ
நிலநிர்தீககால்வானுநீயலாத
குறியாது மிலலையென்றால் யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய் ௩

கூறாயவைம்பூதச சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும் பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன் சுழலவெனனை
வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே ௪

நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்த நியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியான தெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருட னிருந்துவாழ்வேன் ௫

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
வையகததா கற்பனையாம் மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச செயலபோய்வாழப்
பரமேநினானந்தப் பார்வையெங்கே ௬

எங்கேயெங் கேயருளென் றேமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமென் னிசைகூறு
மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைககாண்பா னலந்துபோனேன் ௭

போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்து நாளத்தனையும் போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின் மோனஞான
நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந்நாளோ ௮

நாட்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக் காயமென்றோ
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்க வருமந்நீதி ௯

நீதியெங்கே மறையெங்கே மண்விண்ணெங்கே
நித்தியா மவர்களெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச சமைப்பாதானல். (௰)

ஆனாலும் யானெனதிங் கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுகதிதா னல்லவென்று
போனாலுங யாண்போவ னல்லான் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன், (௰௧

பொருளேநின் பூரணமே விட்டகாலம்
போகருவா வுண்டோதற போதமுண்டோ
விருடானுண் டோவலலால் வெளிதானுண்டோ
வினைமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமநகுண்டோ ௰௨

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக
கண்டேயுமெள்ளவுத் துறவுமின்றிக்
காசுனிகரு ளலைந்தவராரா காட்டாய்தேவே ௰௩

தேவரெல்லாந்தொழுசசிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செஙகரும்பேமொழிகருமொழிதிதிப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந்திருசசெவிக்கே
மூடனெனபுலம்பியசொன் முற்றுமோதான். ௰௪

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழவு
மூதறிவுக்கினியாயநின் முளரித்தாளிற
பற்றுமோ சற்றுமில்லை யையோவையோ
பாவிபடுங கடகலககம பார்ததிலாயோ. ௰௫

பார்த்தனவெல் லாமழியு மதனாற்சுட்டிப
பாராதே பார்த்திருககப ரமேமோனா
மூர்த்திவடி வாயுணர்த்துங் கைககாட்டுணமை
முற்றுமென தல்லலவினைமுடிவதெனறோ ௰௬

என்றுனைநீயனறுளம்யா மென்பதெந்நனை
யிதுநிற்கவெலலந்தா மில்லையென்றோ
பொனறிடசசெய் வல்லவனீயெமைபபடைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. ௰௭

பொருந்துசக மனைத்திணையும்பொய்பொய்யெனறு
புகனறபடிமெய்யென்றே போதநபத்
திருந்தபடியெனறிருப்ப தன்றேயன்றே
தெமபெருமான் யானகவலை யொய்தாக்காலம. ௰௮

காலமே காலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமே காரணகாரியங்களில்லாக
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்லாய்

சொல்லாய தகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனை
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன் உ௰

கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
கடவுளுனைக் காணவேகாயமாதி
புலங்காணாரொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடு காத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். உக

கண்டிலையோ யான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளொன்பார்
தொண்டாடித்தொண்டனென்றேகருணைநீங்காச
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. உஉ

சோதியாயிருட்பிழம்பைச சூறையாடுந்
தூவெளியேமெனைதொடர்து தொடர்ந்தெந்நாளும
வாதியாநின்றவினைப்பகையையென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். உஙு

மயக்குறுமென் மனமணுகாம்பதைகாட்டி
வலவினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. உச

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம் புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லால்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதிரலைபோலவயங்கிறம்மா உரு

அம்மாவித்ததி ததிசயந்தானன்றேவனன்றே
வகண்டநிலை யாகவென்னையறிவாமவண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தையையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதலலாற் சொலவாவென்னே உசு

என்னேநானென்றுமலவந்தவாறிங்
கெங்கெங்கெனவோசெயலிலேயேயேழையென்பான்
முன்செய்வினையென்வும பின்னேவந்து
[illegible] உஎ

தாயானதண்ணருளை நிரம்பவைத்துத்
    தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையா வேகதேசம்
    பூரணத்துக்குண்டோதான் புகலல்வேண்டும்   ௨௮

புகலரியநின்விளையாட் டென்னேயெந்தாய்
    புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகலவினைக்குமலமாயை கன்மத்தூடே
    யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ   ௨௯

இரக்கமொடுபொறையறித லறிவாசார
    மிலலேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரகருமியல்புடையேனபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
    கருந்தாதோவலவுருக்கோகரியகல்லோ   (௩௰)

கலலாவின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ௲௱௨௯

பராபரக்கண்ணி

சீராருந்தெயவத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
    பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணமலருள்
    விண்ணாடிருந்தவினைபவெற்பேபராபரமே   ௨

சிந்தித்தவெல்லாமென சிநதையறிந்தியுதவ
    வந்தகருணை மழையேபராபரமே   ௩

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
    பேராறேமோனப் பெருக்கேபராபரமே   ௪

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
    பேரறிவேயிபப பெருக்கேபராபரமே   ௫

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
    கரையிறநதவின்பக்கடலேபராபரமே   ௬

எத்திக்குத்தானுகி யென்னிதயத்தேயூறித்
    தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே   ௭

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
    கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே   ௮

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
    சித்தேயென ருள்ளதெளிவேபராபரமே   ௯

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
    விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே   ௰

வாக்காயமனதாய்மனவாக்கிறந்தவைபாற்
    றூக்காதேதாக்குந் துணையேபராபரமே   ௰௧

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மன்றுவேபராபரமே. (௰உ)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக
கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான வணியேபராபரமே. (௰௫)

ஓடுமிருதிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளூடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (௰௬)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செய லுநீயெனவா
மூததருக்கான வுறவேபராபரமே (௧எ)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள் போற்றியஐயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில விளக்கேபராபரமே. (௧அ)

மூத்தாந்தவீதி முளைத்தெழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவ பராபரமே. (௧௯)

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டி யலைந்தேன்பராபரமே. (உ௰)

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலைந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (உஉ)

மாறுவனுபூதி வாக்கினல்லாலென் மயக்கந்
தேறுதெனசெய்வேன் சிவமேபராபரமே. (உ௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டை தாராதேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென செய்வேன்பராபரமே. (உ௪)

அப்பாவென்னெயப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்றியென்று
செப்புவதலலாலவேறென் செய்வேன்பராபரமே. (உ௫)

உற்றறியுமென்னறிவு மூட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றவின்பந்தங்கிலயே வையாபராபரமே. (உ௬)

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாயபராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராயபராபரமே. (உ௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளமனலிலிட்ட
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே (௩௰)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே ௩௧]

கடலமுதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதெனமுகம் பார்நீ பராபரமே (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய் நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேன பராபரமே ௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே ௩௪)

எண்ணுதவெண்ணமெலாமௌனி யெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே (௩௫)

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே ௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றெண்ணெனெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே(௩௭)

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டத்தனையும்
பொய்யோவெளியாய்ப் புகலாய்பராபரமே (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேற்குனானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே ௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே (௪௰)

பாசம்போய்நின்றவர்போற் பாராட்டியாளுலு
மோசம்போனேனுன் முறையோபராபரமே (௪௧]

நன்றறியேன்றீதறியே னென்றுநின்றவனு
றென்றறியேனேழை யென்னேபராபரமே [௪௨]

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேனபடுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே [௪௩)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே [௪௪]

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே [௪௫]

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே (௪௬)

எள்ளளவுமின்னைவிடவில்லா வெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே ௪௭)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லுருகிச்
கென்னத்தைச்சொல்வே னெளியேன்பராபரமே (௪௯)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே (௫௰)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லா லுன்னடிமைச்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே (௫௧)

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகில்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவாகட்டைமதியேன்பராபரமே (௫௩

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே(௫௪

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே (௫௫)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனேன் றளர்ந்தேன்பராபரமே (௫௬)

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே (௫௭)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப்
பற்றவொங்கேதெனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென் கண்ணேபராபரமே (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிளப்பறிந்தே யேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (௬௰)

காட்டாதேயென்னையொன்றி னூட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்ன மடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்னெண்ணும் பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன் யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்த தெண்டன்பராபரமே (௬௬

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வைப்பாய்பராபரமே ௬௭

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றனைக்
  கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (௬௮)
எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணுநான்றோன்றாத
  வைப்பையறியா விலையாவையாய்பராபரமே. (௬௯)
சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
  றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. (௭௰)
முன்னொடுபின்பக்க முடியடிகாப்பண்ணறநின்
  றன்னொடுகாணிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)
மைவண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
  மவ்வண்ணமிட்டை யருளாய்பராபரமே. (௭௨)
வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
  சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (௭௩)
ஆங்காரமற்றுன் னறிவாவன்பருக்கே
  தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. (௭௪)
சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
  வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)
சொல்லடாலூமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
  னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (௭௬)
பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
  காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (௭௭)
கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
  தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே. (௭௮)
காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்மலத்து
  நாட்டாமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. (௭௯)
எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
  மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. (௮௰)
எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னநிலையின்பமுண்டோ
  சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (௮௧)
மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
  கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௮௨)
பஞ்சரித்துநின்னைப் பலநாவிரந்ததெல்லா
  மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. (௮௩)
எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
  யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (௮௪)
அனைத்துமாய்நின்றபே ரானந்தமேயுன்னை
  நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)
நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
  மென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. (௮௬)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோமெனவெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெவ்வதே யியங்கும்பராபரமே [௮௭]

கொழுந்தில்வயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பாவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும்பராபரமே (௮௯)

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்போன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோபராபரமே [௯௰]

அல்லும்பகலுமறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே [௯௧]

எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே [௯௨]

அந்தகரணமடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாயபராபரமே [௯௩]

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாயபராபரமே (௯௪

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டேபராபரமே (௯௫]

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே [௯௬]

கற்றகலையாணிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவித்தேவெளியாமன்றோபராபரமே [௯௭]

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே [௯௮]

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரின்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே (௯௯]

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே (௱)

வாதனைவிட்டென்னருளின் மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதா னுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே [௱௧]

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகிபதருட்
டாரத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே (௱௨

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறநீவேறென்றோ சொல்வார்பராபரமே (௱௩

பாராதிநீயாப் [illegible]
மாராயுஞ்செவ்வுநீ [illegible]பராபரமே (௱௪

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக்காதாரவுன்
மெய்யருளென்றே விளம்பாய்பராபரமே (௱௫

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாதவில்லையென்ற நிரம்பராபரமே (௱௬)

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே (௱௭)

வானாதிநீகயனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதே சாற்றும்பராபரமே (௱௮)

வெள்ளக்கருணைமத வேழவாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே (௱௯)

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாற்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே (௱௰)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன் னுயிர்தோர்ந்
தாயுமறிவானது நீயன்றோபராபரமே (௱௰௧)

என்னறிவுமயானுமென தென்பதுமாயிவைக
ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௱௰௨)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறியேன்பராபரமே (௱௰௩)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே (௱௰௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொளிபுகாமோனவட்டக்
கப்பனுக்காம்வான்பொருளீ கண்டாயபராபரமே (௱௰௫)

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முனபோலவலியவரு முண்டோபராபரமே (௱௰௬)

பார்கவினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்கருசெயலில்லையே யையாபராபரமே (௱௰௭)

ஒன்றேபலவே யுருவேயுருவேயே
வென்றேயழைப்பதுனை யென்றுபராபரமே (௱௰௮)

செப்புவதெல்லானு செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
றெப்பிரியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே (௱௰௯)

ஆரிருந்தென்னோர்போயென் னாமுதானின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வென சிவமேபராபரமே (௱௨௰)

வஞ்சநமனவாதனைத்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந் தேனையாபராபரமே (௱௨௰௧)

எந்தப்படியுன னிதயமிருத்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே (௱௨௰௨)

எந்தெந்நாளுமெனைப் பிரியாதென் னுயிராயச்
சிந்தைகுடிகொண்டவவுட் டேலேபராபரமே (௱௨௰௩)

அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்ந்து நிரைவேபராபரமே (௱௨௰௪

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றற்பெறுதனலம்பேசேன்பராபரமே (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீமௌனத்
தாயாகாவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே (கஉஎ)

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே (கஉஎ)

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே (கஉஅ)

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டிடின்னையாரோ வியம்பேன்பராபரமே (கஉகூ]

சூதொன்றுமின்றியெனைச சும்மாவிருக்கவைத்தாய
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பமபராபரமே (கங௰)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே (கஙக)

என்றுமிருந்தப்படிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே (கஙஉ)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாபெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுங் கண்டேன்பராபரமே (கஙங)

பித்தனையேதுமறியாப் பேதையெனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதானன்றெண்ட விடுவேன்பராபரமே [கஙச]

தாயார்கற்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே (கஙரு)

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையினுகைப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே [கஙசா]

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த் தேககவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஙஎ]

தந்தேனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயெந்தனைநீ வாழிபராபரமே [கஙஅ]

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக கண்டசர்பராபரமே [கஙகூ]

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசெனறதிக்கனைத்துஞ்சொல்லும்பராபரமே [கச௰]

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே [கசக]

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறி யம்பாபராபரமே [கசஉ]

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையென்னிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே [கசங]

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தாரபோற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே (௱௪௪)

கங்குல்பகலற்றிருக் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாயபராபரமே (௱௪௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருரங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடரவாராபராபரமே (௱௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே (௱௪௭)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிகாண்பராபரமே. (௱௪௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தாமென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே (௱௪௯)

விண்ணுக்குமவிண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராய்பராபரமே (௱௫௰)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே (௱௫௧)

கெட்டவழியானவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே (௱௫௨)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே (௱௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துன்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே (௱௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே (௱௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே ௱௫௬

விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே (௱௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே (௱௫௮)

சொன்னதைச்சொலவித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே (௱௫௯)

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே ௱௬௰)

எண்ணமுந்தானின்னவிட மில்லையென்றுவியாமுனமே
பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே (௱௬௧)

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினைகூடன் முறையோபராபரமே (௱௬௨)

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டின்
குறியேதெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே (௱௬௩)

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (க௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநாணுருவ
மில்லையெனிலெங்கே யிருக்கும்பராபரமே (க௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லா மூலக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே (க௬௬

ஆற்றப்படாததுன்பி மையவென்றலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே [க௬௭]

பூராயமாய்மனதைப் போக்கறியாமலையோ
வாராயலைந்தே னரசேபராபரமே (க௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெலலாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே க௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாயபராபரமே (க௭௰)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே (க௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றமேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனத்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே க௭௨)

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிழ்ந்தன்றுசேரும்பராபரமே க௭௩)

ஏறுமயிர்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கடெருப்
றெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே க௭௪)

பொறிவழியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்த விதியாமோபராபரமே க௭௫)

பாசசாலங்களெலலாம்பறறுவிட ஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாயபராபரமே க௭௬)

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவிடநலலதென்று
சிந்தைசெயவந்தறிவு செப்பாய்பராபரமே க௭௭)

பொய்யெல்லாமொன்றாப் பொருதிவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யெனறுன்மெய்யாய விடுமோபராபரமே க௭௮

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே க௭௯)

நித்தியமொன்றிலலாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைத்தானுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே

தேகமிருப்பென்றுசடர் தேமபுவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாறுயங்கா ருணடோபராபரமே (க௮௧)

ஏதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே [௧௮௨]

தோர்பரவைகாலாட் சுமையாகுஞ்சிவனென்றிக்
கார்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே [௧௮௩]

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே [௧௮௪]

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்முழுகின் விடுங்காண்பராபரமே [௧௮௫]

நூலேணிவிண்ணேற் நூற்குப்பவித்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்றூற் போதம்பராபரமே [௧௮௬]

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னறுங்கலைஞான மாககம்பராபரமே [௧௮௭]

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே [௧௮௮]

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேச லன்றேபராபரமே [௧௮௯]

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே [௧௯௰]

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையாய் நல்லோர்பராபரமே [௧௯௧]

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாரதாயாரோ வறியேன்பராபரமே [௧௯௨]

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துசிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே (௧௯௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைக்கண்ட புலத்தோர்பராபரமே

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே (௧௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருள்நிலையி னிற்பார்பராபரமே (௧௯௬)

நித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே (௧௯௭)

எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே (௧௯௮)

மந்தவழிவரகியின்பம் வீயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே [௧௯௯]

தேடினேன்றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்க மாற்றாய்பராபரமே (௨௱)

மடமையெனுமொன்றை மறந்தன்றோவென்னைப்
பிடிக்கொள்ளல்வேண்டு மரசேபராபரமே உ௱க

காலர்பயந்தீரவின்பக் காந்தமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே உகஉ

நீர்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே உகச

ஆடிபோய்ப்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமெனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே உகரு

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமோ பராபரமே உகசு

ஆனந்தமானவின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே உகஎ

ஏதுக்குமுன்னைவிட வில்லையென்றலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே உகஅ

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே உகசு

நீயன்றிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிசூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே உ௱ய

ஆங்கமேநின்னவடிவ மானசுகர்கூட்டிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே உகக

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டெழுந்தார்கிழித்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கே காணும்பராபரமே [ற்

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ ரென்றவர்க்குஞ்சும்மாதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே உகங

தூல்மெலியப்பசி கலைக்குந்தன்னீர்காணுநலோர்
சொல்லுணர்வின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயரிந்
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே உகரு

என்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே உகசு

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்க
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே உகஎ)

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கின்வார்க்கவர்க்குள்ளேறலாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே உகஅ

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேனபராபர

உள்ளம்பிரியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துள்ளியிளங்கன்றுபுத துடிப்பேன்பராபரமே (௨௨௰)

எல்லாருமின்புற விருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே (௨௨௧)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டதெல்லோ
மின்னாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே (௨௨௨)

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மமிலேசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே (௨௨௩)

கண்டபிரானென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே (௨௨௪)

ஞானதன்மையென்று நாடாமனுடவின்ப
வானாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௫)

அத்தாடனுவனுவா யண்டமெல்லாந்தானும்
மகத்தானைநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௬)

காரகமாக்கர்ப்பவலறக கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௭)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியையோராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபராபரமே (௨௨௮)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர் வாழிபராபரமே (௨௨௯)

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே (௨௩௰)

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே (௨௩௧)

காடுநகருநிசா ளுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே (௨௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே (௨௩௩)

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பராபரமே (௨௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநினைநேனே
பாராதென்னே பகராய்பராபரமே (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவுடன் [illegible]
கொள்ளை [illegible] பராபரமே (௨௩௬)

ஆழ்ந்தாயேயிங்கிலை [illegible]
[illegible] (௨௩௭)

தாராவருளையெல்லாந் [illegible]
வாராயோ [illegible] (௨௩௮

ஆசையுனைமீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்கர்பராபரமே (௨௩௯)

ஆதியந்தநீருருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௪௦)

தானாகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே (௨௪௧)

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிக்கடன்மலையுஞ்
சுற்றமினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே (௨௪௨)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே (௨௪௩)

சத்தாகிநின்றோ சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (௨௪௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனை யண்டனையேயிப்பானி
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே (௨௪௬)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாலுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கினனதென்று செப்பாய்பராபரமே (௨௪௭)

கன்னற்கரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்று மிருந்தாய்பராபரமே (௨௪௮)

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (௨௪௯)

அறிவிப்பாநீயென்றாலும் புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பாரியாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௨௫௦)

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே (௨௫௨)

அருளாகிநின்ற சுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே (௨௫௩

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவுமியானொருவன
றுன்புறுதன்னன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே (௨௫௫)

நானெனக்குளது நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றோ நீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௫௭)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டேயிரும்
வானுதியுமெ மாழுங்காய் மன்னும்பராபரமே (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே (௨௫௯)

நாட்டிட்டலவேந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக
காட்டபடுந்துளபமெனக் காமோபராபரமே (௨௬௰)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிகருறுதுணையா ரையாபராபரமே (௨௬௧)

நின்றைவேதாரகமாய் நின்றுககமெய்தாம
மெனனிறைவேபாவித்தே னெனனேபராபரமே (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தா லீகாககல்வேண்டுமெல்லா
மெனனைபபுரமவிடுத மெனனேபராபரமே (௨௬௩)

மாறாதுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறே தியம்பாய்பராபரமே (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சபுயிவேடருககு மாறறேன்பராபரமே (௨௬௫)

கன்னநகரியநீறக காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கெனனைபிலககாகவைத்த தென்னேபராபரமே (௨௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன முறைகாண்பராபரமே (௨௬௭)

சிந்தைசிதயச சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குவரன்
றோர்த்தபடிதானே திரிந்தேனபராபரமே (௨௬௯)

பத்தருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெதத்னைநாள்செல்லு மியம்பாயபராபரமே (௨௭௰)

தீரத்திறற்றுறவு சேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனபேசல பண்போபராபரமே (௨௭௧)

யிந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேரறிவாத
தந்தவெளிககேவெளியாச சார்ந்தேனபராபரமே (௨௭௨)

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி
பிணக்குருமெனனேழமைதா னெனனேபராபரமே (௨௭௩)

உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுகொன்பெற்றபலன கூறாய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமௌ உற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவனன் செயலவாகவெலாமவனன்

கண்ணிற் பலகோடியுயி ரெத்தனையோ வத்தனைக்குங்
கண்ணிற் கலந்தவருட் கண்ணே பராபரமே (௨௭௭)

எனக்கினியா ருன்னைப்போ லில்லையென் றால்யா னுனக்கினியா
னாகா வுளவேனோ பராபரமே (௨௭௮)

அண்டபிண்ட மெங்கா னெனகம் புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனை நீகலந்த காலம் பராபரமே (௨௭௯)

எத்தனையோ கோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கலையென் செய்வேன் பராபரமே (௨௮௰)

அன்றந்தகாலவருக்கு மற்புதமா நீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோ பராபரமே (௨௮௧)

அப்பனென்று மன்னையென்று மாரியனென் றும்முனையே
செப்புவது முன்னிலையிற் சீராண் பராபரமே (௨௮௨)

கட்டுங் கனமுமந்தக் காலர்வரும்போ தெதிர்த்து
வெட்டுந் தளமோ விளம்பாய் பராபரமே (௨௮௩)

பேசாத மோனநிலை பெற்றோர்க்கின் னருளாம
வாசமகோசரந்தான் வாய்க்கும் பராபரமே (௨௮௪)

கற்றாலுங் கேட்டாலுங் கையமறியாத சித்தி
பெற்றாலு மின்பமுண்டோ பேசாய் பராபரமே (௨௮௫)

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்ற வஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லா நின்னருளே யன்றோ பராபரமே (௨௮௬)

தற்செயலா லொன்றுமிலை தானென் றுணர்பாவி
நின்செயலாய் நில்லா நினைவேனோ பராபரமே (௨௮௭)

கொலைகளவு கட்காமங் கோபம்விட்டா லன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருடான் வாய்க்கும் பராபரமே (௨௮௮)

தன்னையறியாது சகந் தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு முண்டோ பராபரமே (௨௮௯)

தன்பிரணவடோறுன்னு வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையா யிசைவே பராபரமே (௨௯௰)

நாதமுடியாகவுள்ள கானவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமே பராபரமே (௨௯௧)

கையங்குவித்த நெஞ்சனருட் பொறபுறிந்து திக்கனைத்துங்
கைகுவித்து நிற்பதெந்தக் காலம் பராபரமே (௨௯௨)

சுத்தவிதமான வயிக்கியவனுபவமே
சுத்தநிலையன்னியமாச் சொல்வார் பராபரமே (௨௯௩)

மத்தசுரவலையின் மனம்போமோ மாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்ன மெய்யந்தாய் பராபரமே (௨௯௪)

பட்டமறத் தேகமறப் போகுமுனமே நின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோ வென் கண்ணே பராபரமே (௨௯௫)

சொல்லிப்பதர்களெந்து சொன்முடிவுகாணுதார்
நெல்லிறபதாபோல நிற்பாராபரமே (௨௯௬)

அழுக்கா றறுநெஞ்ச மழுங்கியபுனமாக்க
விழுககாறறுவின்பநல மெய்தாப்பராபரமே (௨௯௭)

தேகாதிபொயயெனவேதோந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுணடோ மொழியாய்பராமரமே (௨௯௮)

சாதனையெலலாமவிழத்தறபோதங்காட்டாதோர்
போதனைநிலகுவதெப் போதேபராபரமே (௨௯௯)

ஒன்றுமறியாவிறுளா முன்னம்படைத்தவெனக்
கொன்றுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே (௩௱)

சிந்திககுந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றறிப்
புநதிக்குணின்றவருட் பொறபேபராபரமே (௩௱௧)

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காகுறிப்பனைத்துங
கனறையுதைகாவி கதைகாண்பராபரமே (௩௱௨)

குறறங்குறையகை குணமேவிடவருளை
யுறறவரேயாவிக் குறவாம்பராபரமே [௩௱௩]

ஒருரையாலவாயகருணைமைக கோரனந்நூல்கோடிப்
பேருரையாறபேசிலெனன பேறும்பராபரமே (௩௱௪)

சொலலுஞசமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழனறு
மலலலொழிவதென்றைக கையாபராபரமே [௩௱௫]

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும பேராணவத்தை
யடித்துததுரத்தவலலா ராகாண்பராபரமே (௩௱௬)

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையா
ராசைககடலிலழுநதாபராபரமே [௩௱௭]

கள்ளாதுகடடுணைவுங் காரியமோநானென்றுசொற்
கொளளாததோஷமனறோ கூறுயபராபரமே [௩௱௮

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவாகக்கேயானநத நிடடைபராபரமே [௩௱௯]

நீட்சிகுறுகவிலலா நிதயசுகாரமபசக
சாடசியாமுனனைவநது சாநதேனபராபரமே [௩௱௰]

வாஞ்சிததுவமாய மனனினைறகாரணநீ
நானநினைறபதெநத நாளோபராபரமே [௩௱௰௧]

காட்டதிலஙகிகடையவந்தானெனனவுன்று
நாட்டததிறுநிவநத நடடபேபராபரமே ௩௱௰௨

நித்திரையாயநதானே நினைவயாநதானிதநனித்தனு
செதநதவிநையபானமெதஙகளா செயஙகபராபரமே [௩௧௩]

இன்பநிடடையெயதாமல யாதெனிறுநசெனறுமனங
துன்புறுதலவன்பிறவித துககம்பராபரமே [௩௧௪|

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமில்லையையமில்லை யையாபராபரமே

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெளக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே ௱௧௬]

வின்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தன்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராபரமே [௱௧௭]

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே [௱௧௮]

பங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறசெய்வதுனமேற் பராம்பராபரமே (௱௧௯]

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகனமம் புகலாய்பராபரமே (௱௨௰)

ஏகனுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமெனநிலைய லாமோபராபரமே [௱௨௧]

கற்குமதுவுண்டு களித்ததெல்லாநின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே ௱௨௨

அண்டபகிரண்டமரியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைகண்டாற் கதியாம்பராபரமே [௱௨௩]

கலக்கமுறநெஞ்சக் கலக்கிதிரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே [௱௨௪]

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேனபராபரமே [௱௨௫]

பந்தமெல்லாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே [௱௨௬)

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு ளையாபராபரமே ௱௨௭)

அலலலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு
சொலலையென்பால்வைத்தத்தை யென்சொல்வேன்பராபரமே

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாகனின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கெனனையுநான் றந்தேனபராபரமே ௱௨௯

மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க
கைகாட்டவுங்கனவு கணடேனபராபரமே ௱௩௰

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௱௩௧

மண்ணுனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௱௩௨

மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுனகையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே ௱௩௩

உள்ளதுணரா வுணர்விமாபாவியெனறே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாயபராபரமே (௱௩௪)

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே (௱௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளரு
மிந்தமயக்க மெனக்கேனபராபரமே (௱௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளே யன்றோபராபரமே

எட்டுத்திசையுமொன்று மின்பமாகினறவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம வேறோபராபரமே [௱௩௮]

பிரியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே (௱௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே (௱௪௰)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருகம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென சொலவேன்பராபரமே.

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்புமாறுப்பே
ரன்பொன்றுமபோது மெனக்கையாபரரபரமே (௱௪௨)

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற பொருதோபராபரமே (௱௪௩)

ஊராமலெல்லா மொழிந்தேநன்றெய்வரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே [௱௪௪]

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே [௱௪௫]

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே [௱௪௬]

புந்திமகிழ்நின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே [௱௪௭]

உனக்குவமையிற்கருணை யுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே [௱௪௮]

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே [௱௪௯]

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாயபேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே [௱௫௰]

பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரிந்தார்பராபரமே [௱௫௧]

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதான்வன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பரரபரமே [௱௫௨]

கற்குநிலைகற்றுங் கருவியவிழாதருளாய
நிற்குநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே [௧௫௩]

காச்சுச்சுடர்விடும்போற கட்டிபோனின்மலமாய்
பேச்சறநவரே பிறவார்பராபரமே [௧௫௪]

பற்றொழிந்துசிநதைப் பகைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாயபராபரமே [௧௫௫]

உருவெளிதான்வாதவூ உத்தமாக்கல்லாலினரும்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே [௧௫௬]

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறசிவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே ௧௫௭

உலகநெறிபோறசடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே ௧௫௮

பரமாய்பரவெளியாற் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கும்
திரமேதுமில்லைகன்றாய்த் தேர்ந்தேன்பராபரமே ௧௫௯

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னமேயெய்திட
மாடுவேனனந்த மாவேன்பராபரமே ௧௬௰

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே [௧௬௧]

பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளியெல்லாம்
வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே [௧௬௨]

பார்கினணுப்போற்கிடந்த பாழ்சிந்தைமாளியென்னை
யார்க்குஞ்சரியிடலா மையாபராபரமே [௧௬௩

பாட்டுக்கோவன்பிறுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ளீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி னின்றாய்பராபரமே ௧௬௪

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே ௧௬௫

உன்றுவெளியாயுரங்காதபேருணர்வா
யென்றுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே ௧௬௬

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மயர்க்குச்சின்மயமா
னித்தமுத்தசுத்த னிறைவேபராபரமே ௧௬௭

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே ௧௬௮

என்னைப்பிறப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
னின்னிறபணியரவே னிற்கைபராபரமே ௧௬௯

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
மானேமனோதீத வாழ்வேபராபரமே ௧௭௰

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டு களித்தேனபராபரமே ௧௭௧

அறியாமையென்னு மறிவிதந்தவனேதான்
பிரியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே (௩௭௨)
நினைவுமறப்புந்தேர்ந்துநானேதோந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தெனேபராபரமே (௩௭௩)
கண்டவுருவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே (௩௭௪)
சாருகவல்வினைநா னென்னுமலபக்கம்
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே (௩௭௫)
பெற்றோரநுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றோருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)
நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனைவந்தடைந்தாய்பராபரமே (௩௭௭)
சஞ்சலமற்றெல்லா[illegible]னுணர்ந்தேனென
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே (௩௭௮)
பூதமுதனாதவரை பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவிளக்க கா[illegible]லேபராபரமே (௩௭௯)
வாக்குமனமொன்றா[illegible] வாக்கைநயவல்லாலவெவ்வேறுபாய
போக்குடையவாறுக்க பொருந்தேகனபராபரமே (௩௮௦)
வளமையினறிவெல்லா மந்தத்துணர்வாயகநாகெடுவேன்
றனைமையொன்றுநீதாயரத தடையோபராபரமே (௩௮௧)
பத்தர்சித்தர்வாழி பரசுகவாசர்வாழி செங்கோல
வைத்தவர்கள்வாழி நீடுவாழி பராபரமே (௩௮௨)
கல்லாதேனானுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே (௩௮௩)
சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நானெகாணபராபரமே (௩௮௪)
முத்திக்குவித்தான மோனக்கருமபுவழி
தித்தித்திடவினைந்த தேனேபராபரமே (௩௮௫)
நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமறநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொல்லாய்பராபரமே (௩௮௬)
மண்ணுமறிகடலுமறுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேனேபராபரமே (௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேனேபராபரமே (௩௮௮)
பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையுமுண்டோபராபரமே (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௮௯.

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே (௨)

ஆவிக்குளாவியென வற்புதனார் நிற்கச்சுகந்தான்
பாவிக்குக்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே (௩)

ஆருமறியாமலெனை யந்தரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே (௪)

ஆறானகண்ணீர்க ளென்கபங்க மாறாதையுங்
கூறுதற்கென்னிறைக்குக் கலமொழிப் பைங்கிளியே (௫)

இன்பருவவாடையமுக் கேறுமெமக கண்ணலசுத்த
மௌனமாமாடை யணிப்பரோ பைங்கிளியே (௬)

உண்மையொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னவரவுவகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே (௭)

ஊருமிலாப்பேருமிலா நற்றுறப்பொருடனே
யாருமிலாரெனனை யறிவாரோ பைங்கிளியே (௮)

ஊரைப்பாராமலெனைச் சூளாக்கத்துநாயகனார்
சீரைப்பாராதார்க்கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே (௯)

என்றுமழியுமிறை வாவோவெனவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே (௰)

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே (௰௧)

கண்ணுண்மணிபோலப் பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே (௰௨)

ஏடாமலர்சூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே (௰௩)

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவனைப்பூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவினையை யாறுவரோ பைங்கிளியே (௰௪)

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான் மேவுவனோ பைங்கிளியே (௰௫)

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோ பைங்கிளியே (௰௬)

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோ பைங்கிளியே (௰௭)

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோ பைங்கிளியே (௰௮)

கட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே (௰௯)

விட்டோர நெஞ்சிற் கிளைவார்த் தழுவவென்று
ஒட்டோரா ரவரோ நேசமென்றோ பைங்கிளியே

கூறுங் குணமுமில்லாக் கொள்கையினரைக் கவலை
யாறும்படிக்கு மணைவாரோ பைங்கிளியே (உக)

சின்னஞ் சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந் தாரிறைவா
தன்னந் தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளியே (உஉ)

சிந்தை மருளாத தெளிவித் தென்னையாள
வந்த குருநாத னருள்வாய்க்குமோ பைங்கிளியே (உங)

சொல்லிறந்து நின்ற சுகரூபப் பெம்மானை
யல்லும் பகலு மணைவேனோ பைங்கிளியே [உச)

தற்போதத் தாலே தலைகீழ தாகவைய
னற்போத வின்புவர நாட்செலுமோ பைங்கிளியே (உரு

தன்னையறியுந் தருணத் தனிற்றலைவ
ரென்னை யணையாத வண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்கிளியே (உசா)

தாயகரியமையெல்லாந் தந்தவிட்டியாருளாம்
பாங்கியைச் சேர்ந்தாரிறைக்குப் பணிபோ சொல் பைங்கிளியே

தாவியதோர் மாக்கடலூந் தன்மைவிட்டே யண்ணலிடத்
தோவியம்போ னிற்பினென்னை யுணர்வாரோ பைங்கிளியே (உஅ)

தீராக்கரு வழக்கைத் தீரவிட்ட வெனையினிப்
பாரேறு தாண்டானைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே (உகூ)

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் றூங்காமற் றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டா லன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே (ங௰)

தொல்லைக் கவலை தொலைத்துக் கதுவியாத
வெல்லையிலா வின்பமய மெய்துவனோ பைங்கிளியே (ஙக)

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதனைச் சேர்ந்தின் பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத் தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே (ஙஉ)

கானே கருதினவர் நாடாரசும்மா விருந்தாற்
றானே யணைவர்வா தன்மையென்னோ பைங்கிளியே (ஙங)

நீர்க்குமிழி போன்றவுட னிற்கையிலே சாசுவதஞ்
சோகக் கவரியாமற் றிகைப்பேனோ பைங்கிளியே (ஙச)

நெஞ்சகத்தில் வாழ்வார் நினைக்கினவே றென்றலையார்
வஞ்சகத்தா ரல்லரவர் மார்க்கமென்னோ பைங்கிளியே (ஙரு)

பன்முத்திரைச் சமயம் பாழ்படக் கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனோ பைங்கிளியே (ஙசா)

பச்சைகண்ட நாட்டிற் பறக்குமுன்னைப் போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லா மண்ணாறி யமயிவா பைங்கிளியே (ஙஎ)

பாசந்தஞ் செய்ந்துன்பம் பாராமலெம்பிரானவ
ராசை தந்ததுன்பமதற் காற்றேனே பைங்கிளியே (ஙஅ)

பாராசையற்றிறையைப் பற்றநானபற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவா பைங்கிளியே (௩௯)

பேதைப்பருவத்தே பின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோ பைங்கிளியே (௪௰)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனே பைங்கிளியே (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டு புலம்புவனேயெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்று விளம்புவா பைங்கிளியே (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகால் மேவுவனோ பைங்கிளியே (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கும் மற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற் பைங்கிளியே (௪௪)

மட்டுப்படாத மயக்கமெலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணல் மேவுவனோ பைங்கிளியே (௪௫)

மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமென்னோ பைங்கிளியே (௪௬)

மெய்யினையமாற்றவிழ்த்த மெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்து முண்டோ பைங்கிளியே (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய விலாசிறையாலல்லலுற்றாய
பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கிளியே (௪௮)

வாய்திறவாவண்ணமெனை வைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாய்சொல்லி நிசமாங்காண் பைங்கிளியே (௪௯)

வாட்டப்படாத மவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காணபேனோ பைங்கிளியே (௫௰)

வாராவரவாக வந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப் பேசிவா பைங்கிளியே (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம் வேம்பங்காயாகவெனைப்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல் பார்த்தாயோ பைக்கிளியே (௫௨)

விண்ணுளவழியடங்கி வேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே (௫௩)

விண்ணாநிலவுதவழ் மேடையிலெல்லாமுற்ற
மண்ணானவிட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்கிளியே (௫௪)

உள்ளத்திலுள்ளே யொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
விள்ளவறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ பைங்கிளியே (௫௫)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
மோகத்தினவண்ணந் தழுவுவனோ பைங்கிளியே (௫௬)

தானேசுபாவத் தலைப்படநின்றுனைஞான
வானனவரும் வருவாரோ பைங்கிளியே (௫௭)

களத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுளத்தில்வந்த வுபாயமென்னேபைங்கிளியே (௩௮)

பைங்கிளிக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக. ௩௮.

எந்நாட்கண்ணி

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ (௧)
பொன்னூறுமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னறாமூதினலை மிசைப்பதெந்நாளோ (௨)
நீக்கமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ (௩)
கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)
வெஞ்சமலெனுமவியா வேட்கைகளஞ்சுக்கஞ்சினரே
யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ (௫)
ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
பச்சைநிறமாயசிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றாளை யாங்காண்பதெந்நாளோ (௭)
ஆதியந்தங்காட்டாத தகண்டிதமாயினறுணர்த்தும
போதவடிவாளடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ (௮)
கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவனைக்கோட்டானைப்பதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ (௯)
அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவற்கொடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௰)
தந்தையிருதாடொழுதுத் தம்பிரான்றோளசேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ (௰௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக. ௰௧.

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ (௧)
சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ (௨)
எந்தைசனற்குமாரனாதியெமையாட்கொள்வான்
வந்தவர்தந்நிரையை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ (௩)

பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௪)

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ (௫)

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூடுநாளெந்நாளோ (௬)

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ளிணைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ (௭)

நாளவங்கள்போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௮)

என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வரும்மவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ (௯)

ஆறுமொன்றைநாடினதற் காருமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருட் கூடுநாளெந்நாளோ (௰)

நில்லாமனின்னருளே நேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ (௰௧)

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னனல்ல விடியுநாளெந்நாளோ (௰௨)

வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனற்றருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதென்னாளோ (௰௩)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூாள.

அடியார்வணக்கம்

வெம்பந்தங்கீர்த்துலகாள் வேந்தனாயிருஞான
சம்பந்தர்மெய்யருளைச் சாருநாளெந்நாளோ (௧)

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவாக்கேயென்னவழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள வாரம்வைப்பதெந்நாளோ [

பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமத்தர் மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ (௩)

போதவூரானாடறிய புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையன்னன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௪)

ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்பத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)

கண்டதுபொய்யென்றுகண்டார் காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)

சக்கரவர்த்தி தவராஜயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ [௭]

கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணாடி யிருக்குநாளெந்நாளோ (௮)
எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

முற்றிப்பெற்றது ஆ-சூ-௱௰௬.

யாக்கையைப்பழித்தல்

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ (௧)
நீர்க்குமிழ்பூண மருத்துவினுமில்லாமெய்
பாரக்குமிட்டத்தின்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ (௨)
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ (௩)
செந்திருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்றுமிழுக் கொழிவதெந்நாளோ (௪)
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழ்நாட்டைப்
பித்தனெனனுமயக் கறவொழிவதெந்நாளோ (௫)
ஊனென்றறிநாதவுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்னறபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ (௬)
வேலையிலாவேதனை விதித்தவிநதாசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ (௭)
ஆழ்ந்துவினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேறறைமதிக்குநாளெந்நாளோ (௮)
மும்மலச்சேறுமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (௯)
நாற்றமிக்ககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ (௰)
உருவிருப்பவுள்ளேதா னூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ (௰௧)

முற்றிப்பெற்றது. ஆ-சூ-௱௨௭.

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ (௧)
இன்னியநெஞ்சைப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிக்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)
காமனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமைபிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)
வீங்கித்தளர்ந்துவிழு மூலையாரமேல்விழுந்து
தூங்குமதன்சோமபைத துடைக்குநாளெந்நாளோ (௬)
கசசிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதர்மயககொழிவதெந்நாளோ (௭)
பசசென்றகொங்கைப் பசுப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௮)
உந்திசசுழியாலுளத்தைசசுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
தட்டுவைத்தசேலைகொய்சகத்திற்சிந்தையெலலாங
கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ (௰)
ஆழாழியென்னவளவுபடா வஞசநெஞசப்
பாழானமாதர்மயற பறறொழிவதெந்நாளோ (௰௧)
தூயபனித்திங்கள சுடுவதெனப்பித்தேறறு
மாயமடவார மயககொழிவதெந்நாளோ (௰௨)
எழைக்குறும்புசெயு மேநதிழையாரமோகமெனும்
பாழைககடந்து பயிராவதெந்நாளோ (௰௩)
விண்டுமொழிதுளறி வேட்கைவருமொண்டுத்துந்
தொண்டியாகள்கடகடைபித சுறறொழிவதெந்நாளோ (௰௪)
மெய்யிற்சிலம்பிறகக மேவுமின்பமபோன்மாதர்
பொய்யயிலின்பின்றென்று பொருந்தநாளெந்நாளே (௰௫)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தா ௪௨

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலகாழிந்தத்தோஷமற
வெம்பூதநாதனருள் செய்துநாளெந்நாளோ (௧)
சத்தமுதலாம்புனிற சஞசரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
நாளும்பொறிவழியைநீட்டாதவண்ணமெமமை
யாளும்பொறியாலருள் தருள்வதெந்நாளோ (௩)
வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)

மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லென்னையாளடிகளடி செய்துநாளெந்நாளோ (௬)

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைதிருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமன மிறப்பதெந்நாளோ (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ (அ)

ஆங்காரமெனுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௯)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்லாழ்துரும்பாய்
நிதமலையாதருளினிறகுநாளெந்நாளோ (௰)

வித்தியாதத்துவங்களேழும் வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகததைததுய்க்கு நாளெந்நாளே (௰௧)

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ (௰௨)

பொல்லாதகாமப் பிலைததொழிலிலென்னறிவு
சொல்லாமல்நன்னெறியிற் சேருநாளென்னாளோ

அடிகளடிகீழ்க்குடியாயம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுகருபாழடிமைக் கூறொழிவதென்னாளோ (௰௪)

ஆனபுறக்கருவியாறு யாறுமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதென்னாளோ (௰௫)

அந்தகனுக்கெங்கு மிருளானவாறுவழியில்
வந்தவிருள வேலைவடியுநாளென்னாளோ (௰௬)

புன்மலத்தைச்சோர்ந்துமல போதமபொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ (௰எ

கண்டுகண்டுந்தேறுக கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேலைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ

ஐபங்கூழ்வினைதான படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனருணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ ௰௯)

குறித்தவிதமாதியாற கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ண மருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ (௨௰

சஞ்சிதமேயாதி சரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௨௧)

தேகமுதனாள்காத்திரண் டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ (௨௨)

சத்தமுலதாத்தமைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்

சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவ தென்னாளோ (௨௩
எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாதே
வம்மைதிரோதை யகலுநாளென்னாளோ (௨௪)
சித்திரையாய்வந்து நீனைவழிக்குங் கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதென்னாளோ ௨௫)
சன்னலபின்னலான சகளமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாதென்னாளோ ௨௬)
மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளென்னாளோ (௨௭)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ௨-தா௬௬.

தன்னுண்மை

உடம்பறிவுமென்றுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத்
இடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (௧)
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிகளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதென்னாளோ (௨)
தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்தருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (௩)
பஞ்சப்பொறியையுயி ரெனவுமந்தப்பஞ்சமறச
செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (௪)
அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதென்னாளோ
மூக்குணத்தைசீவனென்ற மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொளவதென்னாளோ (௬)
காலையுயிரென்றுங் காலாதிகள்சொறகேளாமற
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதென்னாளோ (௭)
வான்கெடுத்துத்தேடுமதி கேடர்போலவெமமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னகறிவதென்னாளோ (௮)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக-தா௭௭.

அருளியல்பு

ஈனந்தருநடிது நமக்குவேண்டாமென்
றானந்தநட்டிலவதரிப்ப தென்னாளோ (௧)
பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளென்னாளோ [௨]
ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
தீதிலருட்கடலைச்சேருநாளென்னாளோ [௩]
எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவின்றுறுறின்மெய்தோய்வதென்னாளோ [ ]

ஆதாரமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றுசுயஞ்சோதிப்
பூரணத்தேயத்திற பொருந்துநாளெந்நாளோ (௭)

கன்றுமனவெப்பக கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ (௮)

கட்டுமனச்செங்கோல கடாவடிகருங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மெவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலகபாடத்தடை நீரவெம்பெருமா
ஞாலககமண்டபத்து ளாடுநாளெந்நாளோ (௰)

விண்ணவன்றனென்னும வெரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித தளர்வொழிவதெந்நாளோ (௰௧)

வெய்புலிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருள்க ணுயிலுநாளெந்நாளோ (௰௨)

வெய்யபிறவிவெயில் மெய்யமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநா ளெந்நாளோ (௰௩)

வாதைப்பிறவி கரைகடலைநீந்துமையன
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ (௰௪)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யினமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாமவடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப் புணருநாளெந்நாளோ (௰௬)

சடத்துறுபிராபோலெமக்குத் தாறுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாமவிடுவதெந்நாளோ (௰௭

எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்கரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ (௰௮)

முற்றுப்பெற்றது. ஆ-தொ ௬௯

பொருளியல்பு

கைவிளக்கின்பின்னே போய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய் மெய்காண்பதென்றோ

கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளைக் கண்புறுவதெந்நாளோ (௨)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவூடேயவகையாய்க
காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ ௩]

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாய்
போக்குவரவற்ற பொருளைடைவதெந்நாளோ (௪)
அண்டருக்குமெய்யில்லைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்று களிகூருநாளெந்நாளோ (௫)
காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபார
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
நானெனதன்மைநழுவியே யெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ (௭)
சிந்தைமறந்துதிருவருளாய் நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ (௮)
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குமவியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ (௯)
அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ (௰)
ஆரணமுகங்காணு வகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௧)
சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுதவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ (௰௨)
எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மின்புருவாயநீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ (௰௩)
அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதி
கடுவெளிவந்தெனைக் கலக்குநாளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச் சூறையிட்டு
நின்றபராஞ்சோதியுட னிறகுநாளெந்நாளோ (௰௫)
எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளே பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளே (௰௬)
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௰௭)
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ (௰௮)
நினைப்புமறப்புமற நின்றபராஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (௰௯)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௯௨௱௰௪

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணாமை னிற்குநாளெந்நாளோ (௧)

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ
சிற்றின்பமுண்டுழ லுஞ்சிந்தையனைத்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமென்னை மூழ்குநாளெந்நாளோ (௩)
எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர்தமக்குஞ்
சொல்லரியதாமாகாயம்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ
அண்டரண்டகோடியனைத்து மகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூறுநாளெந்நாளோ (௫)
ஆதியந்தமில்லாத வாரியமுதசோதியின்
சோதியினபத்தாட்டே துலையுநாளெந்நாளோ (௬)
சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பான
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ (௭)
தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியாறும்
பொற்பவிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
உள்ளத்தினுள்ளேயொழியாதூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ (௯)
கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ (௰)
மண்ணோடுழன்ற மயக்கமெல்லாந்தீங்கிடவும்
விண்ணோடெழுந்த சுகமேவுநாளெந்நாளோ (௰௧)
கானற்சலமயோன்ற கட்டுழலைப்பொய்யதீர
வானமுதவாரிமருவுநாளெந்நாளோ (௰௨)
தீங்கரும்பென்றாகினியாதினொன்றினிப்பனபோற்
பாகமுறுமின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ (௰௩)
புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லாம்
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ (௰௪)

முற்றியது-அ-க௨௨அ.

அன்புநிலைமை

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ (௧)
வானமுகில்கண்டமயூரபட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ (௨)
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௩)
குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாறதெரிசிப்பதெந்நாளோ (௪)

அந்தரத்தேநின்றாடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிரைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ (௫)
கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௬)
விண்ணுடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ (௭)
ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோதிப்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
பண்டுங்காணேனென்ன பழம்பொருளேயின்றுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ (௯)
பொங்கேதமான புறக்கமெல்லாந் திரவிடப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ (௰)
கடலின்மடைதிறந்தாற்போற் கண்ணீராறாக
வுடலமெலாமயிர்க்கூச்செறிந் துருகுநாளெந்நாளோ (௧௧)
புலர்ந்தேனமுகஞ்சருகாயப் போனேனிற்காண
வலந்தேனென் றேங்கி யழுகுநாளெந்நாளோ (௧௨)
புண்ணீரமையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ (௧௩)
போற்றேனென்றெவ்வுமென்னைப் புரந்தசெயலும்வேதனைக்கின்
காறறேறறமேறமென்ன றாற்றுநாளெந்நாளோ (௧௪)
பொய்முடங்குங்குப்புகிலே போட்டலற்றப்பூங்கழலைக்
கைமுடங்கஞானசனாகக் கட்டுறுவதெந்நாளோ (௧௫)
கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக் காரர்கள்கைக்கோவாம
நற்குணத்தார்கைக்கோத்து நான்றிரிவதெந்நாளோ ௧௬
துட்டவினைமாமாயைச் சிறையினீங்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ (௧௭)

முற்றியது-ஆ ௲௨௪௫.

அன்பர்நெறி

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றோர் தெளிவறிவதெந்நாளோ (௧)
மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேசற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெறுநாளெந்நாள்
கோட்டாலையான குணமிறந்தநிட்டைதனைத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ (௩)
கெடுத்தபேதசுத்தவத்தைதக கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதென்னாளோ (௫)
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்டு
சித்தரொளறுஞ்சோரச் செயலறிவதென்னாளோ (௬)
குற்றச்சபயகுறும படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதென்னாளோ (௭)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயகுதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நோடெருவதென்னாளோ (௮)
விரியவேதாந்தமுதன் மிககாலாந்தவரை
யாருமுணர்ந்தோருணரவுக் கன்புவைப்பதென்னாளோ (௯)
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயரொருநிற்கொண்டிருப்பதென்னாளே
பாக்கியங்களெல்லாம பழுத்துமனமபழுத்தார
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ (௰௧)
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர் போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதென்னாளோ (௰௨)

முற்றியது - ஆ. ௨௨௫ள

அறிஞருணர்

இருநிலனுய்த்யோகி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணந்து பேசருவதென்னாளோ (௧)
அறலவாகடகற்றறிவற மென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின முழுகுநாளெந்நாளோ (௨)
தானென்னைமுன்படைத்த னென்றகதவுரையை
நானெனனுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதென்னாளோ (௩)
என்னுடையதோழனுமா யெனறதிருபாட்டி
னன்னெரியைக்கண்டுரிமை நாஞுசெய்வதென்னாளோ (௪)
ஆருடனேசேருமரி வென்றவவ்வுரையைத
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ (௫)
உன்னிலுன்னுமென்ற வுருமொழியாலென்னியதயக்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ (௬)
நினைப்பரவேதாவினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாதென்னாளோ (௭)
சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ (௮)
ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொலவினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ (௰)
திரையற்றநீர்போற் றெளியவனைத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாதெந்நாளோ (௰௧)
அறியர்வறிவி லவிழ்ந்தேரவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாதெந்நாளோ (௰௨)
எனக்குநீயென்று மியக்கையாய்ப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொளவதெந்நாளோ (௰௩)
அறிவையறிவதுவே யாகுமபொருளென்
றுறுதியைசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ)

முற்றியது - ஆக-௩௨௭௧

நிர்க்குணம்

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிரு
வெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ (௧)
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாதெந்நாளோ (௨)
சொல்லானமனததீற் றொடராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ (௩)
செங்கதிரின்முன்மதியன் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளி லடங்குநாதெந்நாளோ (௪)
வானூட்டங்கும் வளிபோலவினைபுருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிபடறிவதெந்நாளோ (௫)
செப்பறியதன்கருணை சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லிப்பினிடையப்பா யணையுறுதெந்நாளோ (௬)
தூயவறிவான சுகரூபசோதிகனபாற
றீயினிரும்பென்னக் திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
நிதனையாககர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ (௮)
ஆராருங்காணுதவரையுதனார் பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ (௯)
எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிராசன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புறுவதெந்நாளோ (௰)
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவிட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ (௰௧)
தூசசுபுலனார் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ (௰௨)

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மா விருக்கத் தொடருநா ளெந்நாளோ (௰௩)
தானவனுந் தன்மையெய்தித் தண்டமென வெண்டிசைக்கு
ஞானமயானை நடத்துநா ளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றிரண்டுமில்லதுவா யொன்றிரண்டு முள்ளதுவா
நின்றசமயத்தினிலை நேர்பெறுவ தெந்நாளோ (௰௫)
பாசமகலாமற் பதிநிறைகலவாமல்
மாசிலசமத்துமுத்து வாய்க்குநா ளெந்நாளோ (௰௬)
சித்தவிவுமொள்ளச் சிறைசெகமமாமாயை போரியவை
புறாபியாவண்ணம் பிறகோங்குநா ளெந்நாளோ (௰௭)
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினையயாமயிலென்
பெருந்துணையாயடியா ரெய்துநா ளெந்நாளோ (௰௮)
போக்குவரவற்றொளிப் பொலிவிளைந்தபோகதிலே
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பொருநா ளெந்நாளோ (௰௯)
காண்பாருங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாகிநின்றநத்
தீண்பாவமோபாயதுவாய் மேவுநா ளெந்நாளோ (௨௰)
வாடாதேகூறுவாய மாறாதேபெக்கோவை
நாடாதுநாமநயமெய்தநா ளெந்நாளோ (௨௧)
ஆடலையெகட்டியெம காடவொழிக்கண்டகண்பொற்
றுடலையமர்ந்துடிக்க தமைகுநா ளெந்நாளோ (௨௨)
மேலெலாநிறைந்தாக விக்கநுதமறுடலோ
பாலெலாநீபொருகலந்து பணையுருநா ளெந்நாளோ (௨௩)
அறியாதபிறகெதம்மய யண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநா ளெந்நாளோ (௨௪)
ஓநாமாமந்திரமு முளைமையபாவைப்
பாமமறபாகதுப் படிகுநா ளெந்நாளோ (௨௫)
ஊர்பாருமெனநிறைந்தவபருபூரணமாபால்
வாளபறறுங்கான்போன மருவுநா ளெந்நாளோ (௨௬)
ஆண்டானமவனி யனிதகையிலாமயிலைத்
தாண்டாமற்றுணடிக துலங்குநா ளெந்நாளோ (௨௭)
ஆணைதகதொடகதுவித மானயடிமெய்யுள்ளநானுக
தானாவினைடத்துவிதஞ் சாருநா ளெந்நாளோ (௨௮)

முற்றியது - [illegible] - ௩௨[illegible]

நிஷ்டையிரிந்தோர்க்குறுதற்குபாயம்

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧)
[illegible]

ஞானநெறிதானே நவிலினுமுப்பதத்து
வானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ (௨)
பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்னமார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)
அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொறகண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தை தொடருநாளெந்நாளோ (௪)
கேட்டன்முதனான்காலே கேடிலாநற்பதமும
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ (௫)
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியாக்கண்டிடைடை சாதிப்பதெந்நாளோ (௬)
நாம்பிரமமென்று நடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
மூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானெனப்பதெந்நாளோ (௮)
எவ்வடிவுப்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுகருள்போ யடங்குநாளெந்நாளோ (௯)
சிந்தித்ததெல்லாநு சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ (௰)
தாங்கியபார்விண்ணுதி தானேனுணாக்கினியா
யோங்குமிகயோகவுணர் வுறிநாளெந்நாளோ (௰௧)
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவசணடாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௨)
அஞ்செழுத்தி னுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றுகி நிற்குநாளெந்நாளோ (௰௩)
அவ்வுயிரேபோலெவ்வுயிரு மானபிரானறனடிமை
யெவ்வுயிருமெனறுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௰௪)
தேசிகர்கோனான இறைமைவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ (௰௫)
குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ (௰௬)

எந்நாட்கண்ணி-முற்றியது-ஆ கூ௱௰௫

காண்பேனோவென் கண்ணி

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதமென்
புந்திக்குள்நின்றான் பெருநிட்டைக்காண்பேனோ (௧)
கேவலநிற்கொட்டுங் கெழுப்பாடாக்கின்பவெள்ளம்
கவலம்பாலொன்றிக் கலக்கிடவுங்காண்பேனோ (௨)

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
    பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ (௩)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
    தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ (௪)

மாயாவிகாரமலமகல வெந்தைபிரா
    னேயாநுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௫)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
    மெய்யநினைமெய்யனவே மெய்யுடனேகாண்பேனோ (௬)

வாலறுபட்டமென மாயாமனப்படலங்
    காலற்றுவீழவுமூக கண்ணுடையாய்காண்பேனோ (௭)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாயின்றசுகங் .
    கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௮)

காட்டுமின்றெழுகட் கரும்பேகனியேயென்
    னாட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ (௯)

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெருமானின்னிறைவி
    னீங்காமனிற்குநிலை பெறவுங்காண்பேனோ (௰)

வாதவூராளிதனை வாய்கருணையாலவிழுங்கும
    போதவூரேறனைய பொன்னடியுங்காண்பேனோ (௰௧)

சாட்டையிலாப்பம் பரம்போலாடுஞ்சடசால
    நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேனோ (௰௨)

மன்றுதமவாழவே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
    குன்றேறினருட்கீழகுடிபெறவுங்காண்பேனோ (௰௩)

பொய்யென்றறிந்துமெய்ம்மை போகவொட்டாதையவிந்த
    வையங்களமயக்க மாறிடவுங்காண்பேனோ (௰௪)

தாயினும்நல்லதயாளுவே நினையுன்னித
    தீயினமெழுகேராதுருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ (௰௫)

என்செயினுமென்படினு மென்னிறைவாவேழையன்யா
    னின்செயலென்றுன்று நினைவுவரக்காண்பேனோ (௰௬)

எள்ளத்தனையுமிரக்க மிலாவனபாவி
    யுள்ளத்துமெந்தையுளாவிடவுங் காண்பேனோ (௰௭)

வஞ்சகத்துக்காயலமாம் வல்வினையேனறுகெடுவெ
    னெஞ்சகத்திலேபாசீ நேர்பொரவுங்காண்பேனோ (௰௮)

தொல்லைப்பிறவித் துயர்கெடவுமெங்கைபிரான்
    மல்லலுக்குநல்லு வழங்கிடவுங்காண்பேனோ (௰௯)

வாளாருங்கண்ணா மயறகடலிலாழ்ந்தேசற்
    றாளாகவெந்தையருளைசெயவுங்காண்பேனோ (௨௰)

பஞ்சாப்புமுகக்குநெஞ்சப் பாவியைக்கைவிடையா
    வஞ்சரேயென்றின் னருளைச்செயவுங்காண்பேனோ (௨௧)

ஆடுகெறங்கா பகிலமதிலுமன்றமணும்
வாழ்மனையையாநீ வாழ்வெனவுந்தகண்டபேனோ (௨௨)
சிட்டர்க்கெளிய சிவமேயோ தீவினையேன்
மட்டறவாசை மயங்குறுவதென்பேனோ (௨௩)
உண்ணிலை யுணர்ந்துமூலப்பிலாவெனனைநிறீ
றணையொளி பசாந்தவருள சாரநிடவுங்காண்பேனோ (௨௪)
தூங்கருத்தொடுங்க வுளாருணாவுதானறிவாக்
கூடும்படிகயிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௨௫)
வாக்காமனமகளா மநப்பயிரியனிமனைருள
போக்காமனோகயிருகு ருளானமிவுநாணபேனோ (௨௬)
இவ்வுடலபுநீங்குமுனே மெங்காயமேவினனைருளா
மவ்வுடமபுகருளமே யவதரிக்கக்காணபேனோ (௨௭]
நித்தமாயோனருய் நிராருசமாய்நிருணமாரு
சுத்தவெளிநீவெளியாய் தோன்றிடவுங்காணபேனோ [௨௮
கண்ணிறந்தமோனக கருத்தேயெனக்கணேயொ
றுணணிறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங்காணபேனோ (௨௯)
அத்தாவிமலா வருளாராவாரந்த
சித்தாவெனகருளருள செய்திடவுங்காண்பேனோ
வீணேபிறந்திறந்துவேசத்தேனுசையறக
காணேநினதனின கருணைபெறக்காண்பேனோ (௩௧)
சட்டையொத்தவிவ்வுடலைக தள்ளுநானேனாநாளைசகச
நிட்டையயபெறுமயாநிருவிகற்பங்காணபேனோ (௩௨)
எல்லாந்தெரிந்திறைவாவெனனைவெல்லாந்
சொல்லாமுனிகோனே குருதந்திடங்காணபேனோ (௩௩)
அண்டபிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக
கண்டவர்கள்கண்டதிருக் காட்சியையுங்காண்பேனோ (௩௪)
உள்ளிருந்தகாரருடனினிருப்பவெங்கைநினைப்பால
வாளிருந்தெனைவுநான வந்திருக்கக்காண்பேனோ (௩௫]
இவ்வுலக்கவ்வுலகுந்தெளிவறியாப்பாவியேன்
சனிலவிடபரமபொருளே நோபொவுங்காண்பேனோ (௩௬)
அன்பமெனுந்திட்டனைத்துங்கூறையிடையாலே
யின்பவெள்ளமலகதிய கெதாப்படவுங்காண்பேனோ (௩௭)

முற்றியது-அடி-௧௩௪

ஆகாரேத்தாவென் கண்ணி

(✻)

கல்லாதபேர்களைக்குருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லமையிலின்பம்வழங்கிறுலாகாதோ [௧]

என்னை யறியவெனக் கிசைப்பின் [illegible]
நன்னயந் திருவருளைச் சார்கின்றதாகாதோ (௧)

பொய்ம்மையே யான புகழ்ச்சி வெல்லதறிந்த
மெய்ம்மையுங் கைதெளிவுடன் விழுங்கலைத்தாலாகாதோ (௨)

மட்டிவாச னறுதுக மாறும் வாழ்வெனும் பயனு,
சிட்டர் போல்யான் றிருந்தித் தேக்கலைத்தாலாகாதோ (௩)

அத்தாவின் பொற்றா ளடிக்கேவ யுற்றிடும்
பித்தாக்கிப் பின்பல் பெருக்கலைத்தாலாகாதோ (௪)

மெலவியுலா மோகவிழ் [illegible] பேயாகின்
னொடுமல் [illegible] நதந சமிசைந்தாலாகாதோ (௫)

சுட்டழுதா யென்றுமென்று சூதறியீட்டா னந்தமயக்
கட்டழுக [illegible] கலக்கலைத்தாலாகாதோ (௬)

சோதியேகந்தாச சகலமுமோதா வெளியே
யாதியே யென்னை யடியவனைத்தாலாகாதோ (௭)

நேசருசியுந் தமிழேலே [illegible] நிலைமேலடிக்கே
வாசனுசெய விரங்கி வாவென்றாலாகாதோ (௮)

என்னறிவு கதள்ளே யிருந்தது போலேயாவே
[illegible] [illegible] ச்சலைந்தாலாகாதோ (௯)

ஆதிப்பிரானே யென்னையலைவுளக மச
சோதியப்பிரகாசமடைந்தோ னுயிர்த்தாலாகாதோ (௰)

ஆசைசூழ்கடலிலாழமாய்யானின
னோசைபுண தந்தார் [illegible] லாகாதோ (௰௧)

பாசங்களங்கமெல்லாம் பறுசாகச்செறுசேவே
யீசவென வென [illegible] லாகாதோ (௰௨)

ஓயாவுள்ளமும் புருவொய்யிட்ட றநறிச்
செயாதியென்னை திருசனை சேர்வைத்தாலாகாதோ [௰௩]

ஆதியாய்வாழ்வாயகண்டிக மாய்நின் றபரம்
சோதிநீயென்னைத் தொழும்பனென்றாலாகாதோ [௰௪]

விண்ணோர்கள் கண்டவிர்நீ போற்றபரஞ்சோதி
கண்ணுறனின் னிறைவுக் காணவைத்தாலாகாதோ [௰௫]

சேராமற சேர்ந்துனின்று சின்மயனே [illegible]
பாராமற பாரென நீபட்சம் வைத்தாலாகாதோ [௰௬]

கண்ணாடி போலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா வருகலைத்தாலாகாதோ [௰௭]

மூலவிருள் காலவாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாக வென்னைக் கூடிவித்தாலாகாதோ [௰௮]

சாத்திரியறிவின் பயனென்னாக் [illegible]
[illegible] காதோ [௨௰

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கீழே யடிமைநின்றலாகாதோ (௰௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱எ௩.

இல்லையோவென்கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ [௧]
பணியறநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுள
மணியொத்தசோதியினைப் பாரியெனக்கில்லையோ [௨]
எம்மாலறிவதற கெம்பெருமானையாதுமிலை யிச
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ [௩]
நாய்க்குங்கடையானே னாதாநினைவினைப்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ [௪]
ஊனுக்கிரங்குமனோவைமறக்கையாநீ
தானாகிநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ [௫]
அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ [௬]

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱எ௯

வேண்டாவோவென்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுபோனறுநின்றவெனைப்பார்த்திரங்க வேண்டாவோ
வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ (௨)
தன்னையறியத் தனியருளாயினின்றருளு
மின்னையறிந்தெனையிலை நீக்கினிற்கவேண்டாவோ (௩)
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனைக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ (௪)
அண்டனேயண்டரமுதேயெனதாருயிரை
தெண்டனிட்டெனைத் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ (௫)
பாராதேனின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ (௬)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱அ௫

நல்லறிவேயென்கண்ணி

எண்கண்ணிறந்தவென்னையுடைத்தவுயிர்க்குமன்னுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியினை நான்காணவாநல்லறிவே (௧)
சித்தானவாமென்னடத்தைதானமென்னவெனைநாளு
மத்தரவுமெய்யையோராமலவானல்லறிவே (௨)

அங்குமிங்கு மெங்குநிறை யற்புதனுட் பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள் வண்டாய்ப் பயன்பெற வாநலமறிவே (௫)
கான்றசோ தென்னவிங்கக் காசினிவாழ் வத்தனையுந்
தோன்றவருள் வெளியிற் றோன்றவா நல்லறிவே (௬)

முற்றியது - ஆக - ௩௬௨.

பலவகைக்கண்ணி

என்னாசை கேட்டிலையோ வென்செயலோ வேதுமில்லை
தன்னரசு நாடாகித் தத்துவங்கூத் தாடியதே (௧)
பண்டொருகா லிளபாற் பழக்கமுண் டோவெந்தனைக்
கண்டொருகாற் போற்றக் கருத்துங் கருகியதே (௨)

வேறு.

கண்டனவே காணுமன்றிக் காணாவோ காணுமென்
கொண்டறிவே யெந்தனைக் கூடுங் குறிப்பினையே (௩)
கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமே யென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருந்தந்தான் சொல்லயோ (௪)
தப்பிதமொன் றியது தானகநி றகவுண்மை
செப்பியது மல்லாலென் சென்னியது தொட்டனையே (௫)

வேறு,

மாசான வெனருசனிவன் வஞ்சனென் றேவாய்திறந்து
பேசாமவுனம் பெருமானைப் படைத்ததுவே [௬]
கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக் கண்ணுடையா னின்பானியாய்
நிற்பது கற்றனரோ நிருவிகற்ப மாவதுவே [௭]
முன்னளவில் கனமா யனருணிவனென்றே
வென்னளவி லெந்தா யிரங்கா திரந்ததுவே [௮]

வேறு,

நெஞ்சகம்வே றாகி வினைகூட லென்னுகின்ற
வஞ்சகனுக் கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே [௯]

வேறு,

பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போ லுலகி
லுள்ளம் பரந்தா லுடையா யென்செய்வேனே [௰]
முன்னினைக்கப் பின்மறைக்கு மூலவிருளா கெடவே
யென்னினைக்க வென்மறக்க வெந்தைபெருமானே [௧௧]
வல்லாளமோனுனின் வான்கருணை யென்னிடத்தே
யில்லாதே போனா லெவ்வண்ண முய்வேனே (௧௨]

வேறு,

தாக்குமனத் துயலமுற்ற பெருங்களிப்பை
நோக்குமவுனமிந்த நாவிலிலுண்டாமோ [௧௩]

ஒன்றுமப்பல்லார் புலகமெங்குந்தாமேயாய்
நின்றவையாவென்னு நீக்கற்கெளிதாகுமோ (௧௪)
ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ -
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறையாமோ (௧௫)
எத்தனையோ நின்விளையாட் டென்றாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்று லறியுங்காமமோ (௧௬)
தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோ நின் றிருத்தாள்
கூடுவாள்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ (௧௭)

வேறு,

பற்றின்தைப்பற்றுமென்றாய் பற்றுவிட்டாற்கேல்லைந்து
லுறவுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ (௧௮)
ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொளாக்காட்டாமல்
பொய்புவியைமெய்போற் புதுக்கவைத்ததென்னையோ ()
காலவழிநடவுங் காலதேகன்றளைத்தாற
போலேயெனதமிழிற் போங்கரிவாய்இல்லாயோ (௨௰)
தன்னரசுநாடாஞ் சட்சாவபூமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிலையோ (௨௧)

வேறு,

இக்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டாசே
பொங்குதிடம்போய பொய்ந்தால்புலம்புவதேன் (௨௨)
இன்னைவேலையே நீ அமரிழந்துநின்னை நனைவ
யிளமாமின்னங்காறும் செலுதாயசுழல்வேனோ (௨௩)
ஆரா அமுதகமுதுமன்னாயமுதேயென்பாற
ராமமெனுநீ தளளிவிடவந்ததென்னே (௨௪)
பலவகைத்துண்ணிமுற்றியது - ஆ - தசாமக.

நின்றாநிமல

(✽)

கின்றநிலையே னிரயமகதானங்க
ளிலைகாந்துனிருஜிகாம ணிலையமாறி
யென்னுடியமாதவிணை வெள்ளங்தேக
யிருககவினைந்தொடர்ந்து தொடர்ந்திருக்குமந்தோ (௧)
இருக்காகிமறைமுழுதுஞ் சிவாகமாகி
யிதழுக்கைகரப்பிலேகோ யிதயத்துள்ளே
பொறக்கிலெனுத்திருந்தக் கெக்காந்தர
ஜெதமிந்நினெப்பெல்லாம் முதனினந்தும் (௨)
நிறைந்திட்டதுந்தானே யேதுக்காக்க
கடம்பின்றிருப்பூக்கோ கல்லாமேல்நின்
ஞ் மறைகைகாட்டுக் குந்தருகிக்கவிடு
குணங்குமயராயன்பணிப்படைகூடவன்றோ (௩)
நிறைவிலாமுறம்புமுணுவி வடைவளய

[illegible]

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவாரகனே (௧)
அத்தனென்றுனையேயே பத்திசெய்துபாவலோர்
பித்தனென்றுபேசவே - வைத்தகொள்ளையாரமே (௨)
சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநைந்துனைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதாருமே (௩)
அண்டரண்டமயாவுநீ , கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே (௪)
அன்னைபோலவருண்டிருந்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே (௫)
பாடுகின்றபனுவல் - முற்றுப் பெற்றது - ஆ ௧௬௨௧

ஆனந்தகளிப்பு

சங்கர சங்கர- சம்பு- சிவ சங்கர - சங்கர சங்கர - சம்பு

ஆதியநாதியுமாகி - எனக்கானந்தமாயறி- வாயநிலை நிலங்குஞ் சோதிமௌனியாத் - தோன்றி- அவனசொல்லாத- வார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி - சங்கர (௧)

சொன்னசொல்லைக்கொண்டு சொல்லைவென்- யென்னைசரூதாய்த் தனிக்கவே- சும்மாவிருக்கி- மௌனியிலே யேதுமில்லாத- சுக- மூற்றச் செய்தே யென்னைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி- சங்கர (௨)

பற்றிய பற்றற-உள்ளே தன்னைப் பற்றச் சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே- பெற்றதைப்பெற்றென்று- சொல்லவோ- சற்றும்பேசாதகாரியம்பேசினான் தோழி சங்கர. ( )

பேசாவிடும்பைகள்-பேச்சற்றுப் பேயங்காமல்பிதற்றிநிற்கின்றேன் - ஆசாபிசாசைத் துரத்தி ஐய னடியிணைக் கீழ்- யடக்கிக் கொண்டாண்டி சங்கர (௪)

அடக்கிப் புலனைப்பிரிக்கே அவனுடைய மௌனியிலன்பை-யளர்த்தேன்மடக்கிகொண்டானென்-னைத்தன்னுட் சற்றும், வாய்பேசாவண்ணமருள்செய்தாண்டி சங்கர. ( )

மரணைக கெடுத்தனை கேட்டேன் - இந்தை-மாய்விட்டுச்சொல்லின் வாழ்வெனக்கிலலை காவுபூதாதி நுமலமென என்னைக்காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காண் மின்னே,சங்கர. (௬)

கட்டியிடு மம்மைவிண்டதென்ன- இருகண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய- உடலும் புளகிதமாக என்றுள்ளுருக்குமுபாயஞ்செய்தாண்டி-சங்கர. (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய- மூன்-றுணர்வதுவாயுள் -ளுள்ங்கண்ட
தெல்லாந்தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத் தானாக்கிக்
கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி சங்கர (௮)

பாராதிபூதநீயல்லை உன்னிப் -பாரிந்- திரியங்கரணநீயல்லைவா
ராயுணர்வுநீ யென்றான் ஐய- னன்பாயுரைத்தசொல்-லானந்தந்தோ
ழி சங்கர. (௯)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய னானந்தமோனனருட் குரு
நாதன் தன்பாதஞ் சென்னியிலவைததான-என்னைத்தானறிந்தேன்
மனந்தானிறந்தேனே சங்கர. (௰)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த-எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெண
ணியான்பார்க்கின்-மறப்புநினைப்புமாய்நின்றவஞ்சமாயமானத்தால்வ
ளர்ந்ததுதோழி சங்கர. (௰௧)

மனதேகல்லாமெனக்கன்றோ- தெய்வ மௌனகுருவாகிவந்து
கைகாட்டி எனதாம்பணியறமாற்றி அவனின் னருளவெள்ளத்திருத்
திவைத்தாண்டி-சங்கர. (௰௨)

அருளாலெவையும்பாரென்றான்- அத்தையறியாதேசுட்டியென்
னறிவாலேபார்த்தேன இருளானபொருளகண்டதல்லாறகண்ட வெ
ன்னையுங்கணடிலனென்னேடிதோழி- சங்கரா (௰௩)

என்னையுந்தன்னையும் வேறா-உள்ளத்தெண்ணாத வண்ணமிரண்
டறநிற்கச சொன்னது மோவொருசொலலேஅந்தச- சொல்லால்
விளைந்தசுகத்தையெனசொலவேன சங்கர (௰௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி அந்த வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவி
ருளாங் களையகளைந்து பினபார்தேன ஐயன்களையன்றிவேறொ
ன்றுங்கணடிலனதோழி சஙகர (௰௫)

கண்டார் நகைப் புயிர்வாழ்க்கை இரு- கண்காண நீங்கவுங் கண்
டோந்துபிறரா- கொண்டாற் போர் போனாலும் போகும் இதிற்கு
ணமேது நலமேது கூறாய் நீதோழிசங்கர (௰௬)

நலமேதுமறியாத வென்னைசசுத்த - நாதாந்த - மோனமானாட்
டந்தத் தேசனுசலமேது மிலலாமலெலலாம் வல்லான் றாளாலென்
சலமீது தாகசினான்தோழி - சங்கா (௰௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிச்சிறிய வெனைத்தன்
னருளாற் - போக்குவா வத்திருக்குஞ் சுததபூரணமாககினான்- புது
மைகாண் மின்னே - சங்கரா (௰௮)

ஆக்கியளித்துத் துடைக்கும் - தொழிலத்தனைவைத்து - மென்
னத்தனையேனும் தாக்கறநிற்குஞ் சமர்த்தன்- உன்னசாட்சியைச்சிந்தி
க்கத் தககதுதோழி - சங்கர (௰௯)

சிந்தைபிறந்தது மந்தையே அந்தச் - சிந்தை பிறந்துதெளிந்தது.
[illegible]

மாங்கே- எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான்றனிரண்டற்றிருந்தது
மாங்கே - சங்கர (௨௰)

ஆங்கென்று மீங்கென்றுமுண்டோ- சச்சி-தானந்தசோதியகண்
டவடிவாய் - ஓங்கிநிறைந்தது கண்டாற்- பின்னர் - ஒன்றென்றிரண்
டென்றுரைத்திடலாமோ-சங்கர (௨௧)

என்றுமழியு மிக்காயம் - இத்தை யேதுக்கு மெய்யென்றிருந்தி
ருலகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ-யம- னோலைவந்தாற்சொல்ல- வுத்தரமு
ண்டோ-சங்கர (௨௨)

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறிந் ததும்பு முடலை
மெய்யென்றுகொண்டோபிழைபபதிங் கையோ- அருட்கோலத்தை
மெய்யென்று கொள்ளவேண்டாமோ - சங்கர (௨௩)

வேண்டாம் விருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தாலேவிளை
யுஞ்சனனம் ஆண்டா னுரைத்தபடியே சற்றுமசையா திருந்துகொள்
ளறிவாகி நெஞ்சே - சங்கர (௨௪)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்க
தேசத்தில் வழிதேசாமந்தியிற் சிக்கி - உள்ள - வானபொருட்டோற்க
வோவந்தேனன்தோழி சங்கர (௨௫)

வந்தவரவைமறந்து மிகக மாதர் பொன்பூமி மயக்கத்திலாழும்
இந்தமயக்கத்தையறுகக - எனக - தெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழிலவா
ள் கொடுத்தான் - சங்கர (௨௬)

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம்யம - வாதக்கனலை வளர்க்குமெ
ய்யென்றே - வேளானவனு மெய்விட்டான் - எண்ணின் - மிக்கோர
துறக்கை விதியன்றோதோழி சங்கர (௨௭)

விதிகரும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுத்த வெயின் மஞ்சளென்னவே
வேதாகமங்கள - மதிக்குமதனை மதியார் - அவரமாக்கந் துன்மார்க்
கருசன் மார்க்கமோ மானே - சஙகர (௨௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம்மனத் தாயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னே
ன்சனகன் - தனமார்க்கநீத்தி ட்டாந்தம்-அவனானந்தமானசதான
ந்தனன்றோ - சங்கர (௨௯)

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டி
னறிவாகிசற்றே -நின்றுறநெறியுமெனவேமறை -நீதியெம்மாதிநிகழ்
த்தினன்தோழி -சங்கர சங்கரசம்பு -சிவ- சங்கரசங்கர சஙகர சமபு

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றியது-ஆக - கூசருலக

அகவல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலா நிறைவே

நின்றதொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத் திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற ழாதோங்கும்
அலங்கயோனியி னிளம்பெறமல்க
அறுமுதலசல மாறவாகையும்
கணமுதலளவிற் கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித் தொன்மைகடோ
இமைப்பொழுதேனுந் தமதெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள் வாழமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையினவளாக்க
ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
டகப்பிரியே தேகநானென்ன
அறிவுபோலறி யாமையகற்றிக்
காலமுங்கனமுங் கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனை யேனும்வண்ணம்
அமையாக்காதலிற் சமயகோடி
அறம்பொருளாதி திறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாததாசகமும் போதநூல்களும்
நிறைவுறகாட்டியே குறைவறவியங்க
அங்கங்குநின்றனை யெங்குமாகித்
சமயாதீதத் தன்மையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென
ஏசறநிற்க மாசறஞான
நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதி தனியருட்கடலே

அகவல் முற்றியது - அடி ௩௬

வண்ணம்

அருவென்பனவுமன்றி உருவென்பனவுமன்றி
அகமும்புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றி நிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையோன்றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்றுளறிவிலர்காணா
ஞானவெளியிடை மேவுறுபிராய்

அனலொன்றிடவெரிந்துபுகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவமிழ்ந்து மடிவிலதாதை
சருவும்பொழுதயர்ந்துசலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றோ ரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுமன்றி அவளென்பதுமன்றி
அதுவென்பதுமன்றி எழிலகொடிலாவும்
ஆருகிலையரியாப்படியெவ (௧)

இருளென்பதுமன்றி ஒளியென்பதுமன்றி
எவையுந்தனுளடங்க ஒருமுதலாகும்
உளதென்பதுமன்றி இலதென்பதுமன்றி
உலகந்தொழவிருந்த வயனமுதலோர்கள்
எவருங்கவலைகொண்டு சமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே

எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவின்றிரளினின்று
மறிவெனவெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்கலசுபகோள சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ (௨)

பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனில்விழுந்துகெடுநினைவாகி
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வருந்திரமுமின்றி அவரிதழூறல
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகை பலசூடியுடனே

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த.

அருணாசலபுராணம்-

மூலமும் - உரையும்.

இவை,

திருத்தணிகை.

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

திருவண்ணாமலை

அல்லாளப்பிரபுயர்க்கோத்திரத்தார்.

அருணாசலமையரால்,

முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்தது

திருவண்ணாமலைப்படலம்-க.

பிரமன்-மால்-அடிமுடியறியாதபடலம்-உ.

பார்வதியம்மை-திருவவதாரப்படலம்-ங.

இடப்பாகம்பெற்றபடலம்-ச.

திருக்கண்புதைத்தபடலம்-ரு.

ஆக-ஐந்துபடலங்களுடன்.

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௭௨ ஸு

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	௧
முதலாவது-திருநகரச்சருக்கம்	௯
௨-வது-திருமலைச்சருக்கம்	௨௯
௩-வது-திருவவதாரச்சருக்கம்	௫௨
௪-வது-திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்	௭௬
௫-வது-இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்	௯௭
௬-வது-வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்	௱௰௪
௭-வது-தீர்த்தச்சருக்கம்	௱௨௫
௮-வது-திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்	௱௨௬
௯-வது-ஆதித்தச்சருக்கம்	௱௩௬
௰-வது-பிரதத்தச்சருக்கம்	௱௩௭
௰௧-வது-பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்	௱௫௯
௰௨-வது-புளகாங்கிதச்சருக்கம்	௱௬௯

ஆகபாயிரம்உள்படச்சருக்கம் ௰௩.

சருக்கம்அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை.

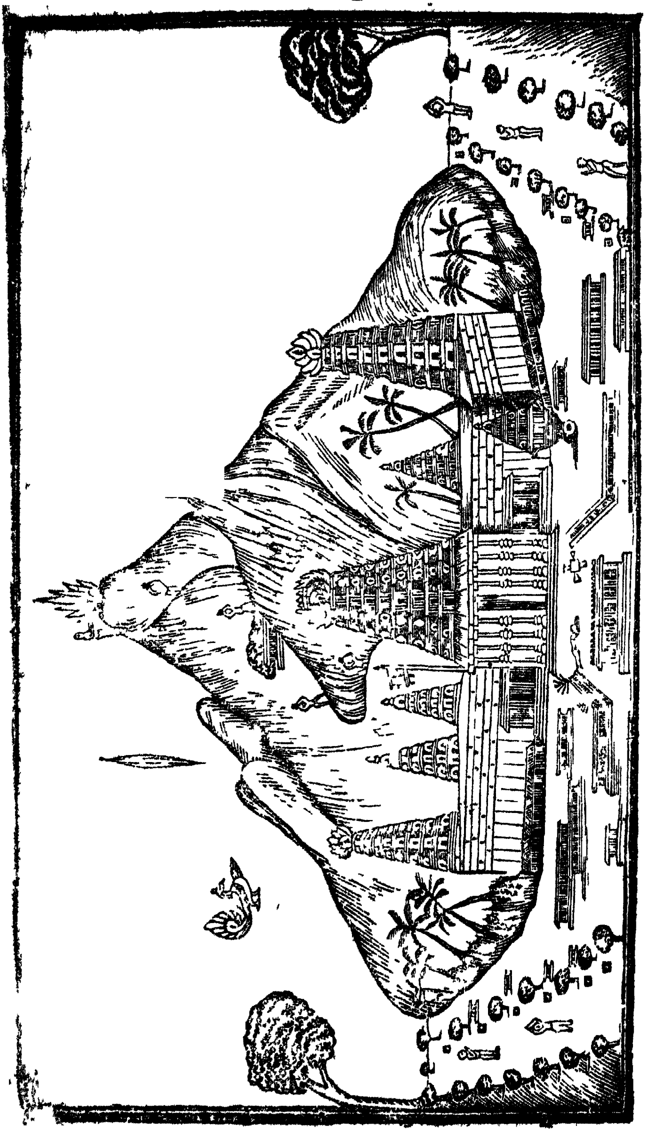

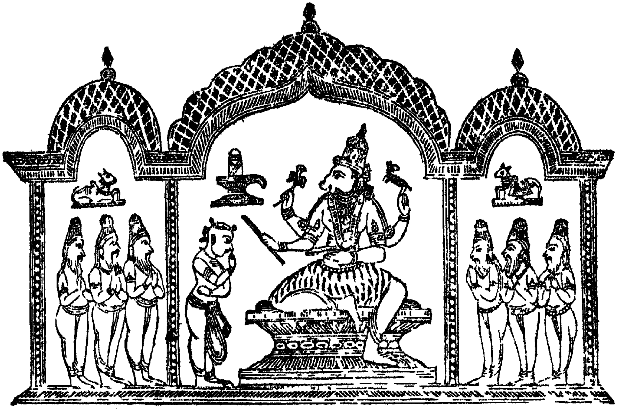

முதலாவதுநந்திகேசுரர்-மார்க்கண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கலிவிருத்தம்.

மிகுவேதவியாசர் விளம்பிய
வகைமைதக்கிலை யின்றருளெய்திட
முகமைந்துவெற்பினை முகமுமதவாரியைச்
செங்களிற்றினைக் கைதொழுதேறுவாம்.

(இதன்பொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல் ஏககேஉணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசலமாகாத்மியத்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற்சொல்ல இதற்கு இடையூறில்லையென்றுசொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றதைச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் ஐந்துகைகளையுமுடையயானைமுகமாகிய கருணைவிநாயகரைக்கையினாலே வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம் என்பதாம். நூல் இடையூறில்லாமைக்

(சபாபதி துதி)

முத்திருஞ்சுவைமதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விரகன்புகழ்
பதிகம்புனைபவனையபினர் பவபஞ்சனைமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண்டமுமுண்டாயும்படியிலகும்படி
யதிரும்படிநடனம்புரி பதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிகுந்தமதுரரசமுண்டாகப்பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைதரிக்கின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொடுப்பவராகியும் மலரகிதராகியுமிருக்கின்றசபாபதியினுடையசூரியனுதிரவும் டிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்றபூமியதிரவும்நடனத்தைச்செய்யாநின்றமிகவுஞ்சப்திக்கின்றவீரகண்டையைத்தரித்தபாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (௧)

ஸ்தலமகிமை அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர்முனிவர்பங்கயருவணநெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவிலுலகநிறைந்தவர்பணியுமிடங்கிடையா
தாகரவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும்சந்திரரும்வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும்பிரமாக்களும் கருடகொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பார்த்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவர்களாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிறசப்தமான சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும்வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௨)

இளமுலைமங்கையர்முகமுநெருங்கியவிருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திரனுடனிருசெங்கதிருதயமெனுந்தனியூர்
தலையவிழுந்தொடைமகபதிதன்பதிதனபதின்பதியா
மளகைவளம்பதிதனிலும்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள்முகங்களும் அவர்களணிந்தஇரண்டு இரத்நகுண்டலங்களும்பகலிலே பிரகாசிக்கின்றதுசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியருதயமானார்களென்றுசொல்லும்படியாகியதுப்பற்றலூர்முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடையபட்டணமாகிய அமராவதியையும்குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும்வளத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௩)

பாயிரம்.

காலனெதிர்த்திடமார்பிலுதைத்தவர்காமனுருப்பொடியா
ஞாலமிடற்றினர்மாலைமதிக் குறையாடரவப்பணியா
ர்நாலுமுகத்தவனு மணிப்பவனுந்தேடற்கரியார்
ஆலயமெய்ப்பவர்மேவு திருப்பதிசோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யமனெதிர்க்கமார்பிலுதைத்தவராகியும மன்மதனுடைய தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியுமவிஷத்தைக்கண்டத்திலடக்கினவராகியும மூன்றாம்பிறையை மாலையாகத்தரித்தவராகியும ஆடுகின்றசர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும் பிரம்மாவிஷ்ணுவுந்தேடுதற்கரியவராகியும் ஞானத்தையளித்தவராகியும விளங்குகின்றபராபரசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகியபதி அருணாசலமென்னுந்தலமாம். எ-று.

சந்தக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமுதலெவனெவ
னிருமையிலுலகரு ளிறையவனெவனவன்
மறைமுடிவினிடம்வளர்பவனெவனெவன்
னறிவினிலறிபவனடியிணைதொழுவாம்,

(இ-ள்.) உறவும்பகையுமில்லாதவனாய்ப்பற்றற்றதன்மையனானவனெவன் சாவசங்காரமான இப்பு உலகத்தைஉண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலேசகலத்தையுமறிகிறவனெவன் அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையசிவனதுதிருவடிகளையாம வணங்குகிறோம் எ-று. (௩)

கலிநிலைத்துறை-அருணாசலேசுரதுதி.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில்விழிவளருந்திருமாலுமறையினோனும்
பணிகொண்டபாதலத்தும்பூதலத்துமீதலத்தும்பரிந்துதேட
வணிகொண்டபிரமாண்டகோளகைபொற்கோளகையாயழகுகாட்டக்
கனிகொண்ட ஒருவரையாமொருவரையாமகலாதுகருத்துட்சேர்ப்பாம்

(இ-ள்) இரத்தினங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலில் நித்திரை செய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிரம்மாவும நாங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும்பூமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்தித்தேட அவர்களால்கட்டப்படாமல அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகு காண்பிக்கக்கண்ணைக் கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்தில் சேர்த்துக்கொள்வோம் எ-று, (௪)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத்துமை
யொருமா தருமானையிடத்தினில்வைத்தருள்வானைப்பவளச்செஞ்சயிலம்
போல, வருமானைமுகத்தானையளித்தானை யொருமானைமகிழ்வேனும்,
பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்,

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்ட மானைக்கையிலேவைத்துஞ் சிரசிலே ஒருமான்போன்ற கங்கையைச்சடையில்வைத்தும ஏழுலகத்தையும்பெற்றஉமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும் அடியார்களுக்கருள் செய்கிறவரும் பவளம்போல்வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவருமபோர்செய்கிற ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன்பாதத்தைவணங்கி இனிமேலவருமபிறப்பைதீர்த்துக்கொள்ளுவ-எ-று. (எ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங்குழலாளைக் கருணைவழிந்தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை
மூரலிளநிலவொழுகப் புழுகொழுகச் செழுகுமுகத்தனத்தாளை
வாரொழுகுந்தனத்தாளை மடியொழுகித்தெரியாதமருங்குலாளைச்
சீரொழுகுமபதத்தாளையருணையுண்ணாமுலையாளைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும தந்தங்களின்காந்தி இளநிலாவாகியசந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்க புழுகுநாறுகின்ற அழகுபொருந்தியமுகத்தையுமவிகசித்த ஸ்தனங்களையும் அதிகவழகையுடையதாயொருவருக்குந்தெரியாத இடுப்பினையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனதில்நினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (அ)

யானைதிறைகொண்டவிநாயகர் துதி.

மதமூன்றுமாறாவருவுகளிற்று முகத்தானைமனதிலேதான்
பதமூன்றுமறுதவர்க்குப்பதமூன்றுங்கடந்தபதமளிப்பானை
விதமூன்றுபுரமடித்தானளித்தருளுமெய்ம்முதலைவேடசஞ்
சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்குமானைதிறைகொண்டவனைசிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகிஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில்தாமுடைய பாதங்களைச்சேர்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவனாலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமூலமும் சஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவனென்னும்விநாயகனை மனதிற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம-எ

-சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்சோலைபருணைநெடுங்கோபுரத்திற்குமாரவேளை
வந்தாரைவாழ்விக்கவடவிந்தனிலுறையுமயிலினனைக்
கந்தாருகடகளிற்றையகலாறருக்கருமிழலுங்கைகாடுங்
தந்தானையலர்க்கடப்பந்தாரானைப்பணிவதாடலைமேற்கொள்வாம்

இ-ள் பூங்கொத்துக்களையுடையசோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக்கோபுரவாசலுக்குமேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையுங்கற்பகவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும் கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (௰)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றூணாற் றீதுகொண்டசருக்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள் போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக் கால்கடுறவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத்தம்பிரான் றன்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்.)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசுவாமிகளதுபாதத்தைவணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களுமநோக ஏறதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பியதம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தரவு-கொச்சகக் கலிப்பா.) (எ-று

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசிவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார் வாதலூர் வித்தகர்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அநுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்தபுத்தர்களுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசிவன்முத்திதசையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விரையாகியும திருவாரூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (௰௨)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (

மனையாளையரற்களித்துமணங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்றி
தனையாரும்பெருமானுக் கெச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி
வினையாளறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி
எனையாளுமிளையான்றன் குடிமாறனிணையடியை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியை யெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிகளுக்குத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தது அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கி தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபார்த்தவெச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடையபாதத்தை மகிழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இளையான்குடிமாறநாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (௰௩)

ஐயடிகள்காடவர்கோனீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாற்கு, மெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதிறைஞ்சிச்சேரமான்,
மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வவுலாசசொன்னசேரனடிவிருமபிவந்தி,
ப்பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாரது இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி எமதுசுவாமிகளுக்குப்பிள்ளையை அறுத்துசமைத்தகறியை மெய்யிட்ட அன்னத்துடனேபடைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமாணாயனாருடையபாதத்தைப் பூசையும்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம்-எ-று. (௰௪)

(நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறைநான்கிற்கைநதாய்
வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தைவிருப்பதஞ் சிதைத்துசிதையாதபதத்திருந்த தண்டிதாளைச்
சிந்தையிலைசக்குடியிருத்தியருணகிரிநினைபவர்தாளசென்னிசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதுர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேதசொரூபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்துதம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டுபாதங்களையும்வெட்டி அதனால்கெடாத மோட்சபதத்திலிருந்தசண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற்குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத்தைச்சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௰௫)

(அவையடக்கம்.)

தேறுகின்றகலைகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொற் குறித்தவாறு
வீறுகின்றமறைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திரளூர் வுற விரிஞ்சன்றுறைத்
தேறுகின்றகருடன்முன்னுமொருமசகம்பறவையெனவிரிதல்போலு

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்றுஎட்டுச்சுவையும்பொ ருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்றவித்துவான்கள்முன்னே ஒன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாடநினைத்தவிதம் விளங்கியநா லுவேதங்களையுடைய பிரமனை வனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத தின்முன்னும் அவன்தகப்பனுகிய விஷ்ணு ஏறும்படியானகருடன்மு ன்னும ஒருசிறியகொசுதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும் -எ-று. (௰௭)

நீரிருக்குதெனப்பழிததுவிடுவரோவதுபாலினிகழுமானல்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமாறு
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்று ணருணேநாதர்
பேரிருக்குந்தகைமையினலெனதுரையையிகழுவரோபெருமையோரே

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியததா ல்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரை யும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆததிமாலையைச் சூடிய சடைமுடி யையும ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணஜலேசுரா துநாமமிருக்கிற பெருமையினலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன் பாட லையும் பெரியோர்கள ஒப்புககொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள-எ-று.

அழகுதாக்கனிந்தாச்சமாம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருசுவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன் விரதம்போமே
இழிவுறுபாடலுமுயாவு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ விருககுமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள் வார்க்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுதத எட்டிமரம் வெகுநாளையமரமாயிருநதபோதிலும் அதில்மாதுரியமுண்டாகாது சர்வதராளும் இச்சிககப்பட்ட இனிதாகியகருப்பு கொஞ்சநாளையதாயி ருநதாலுமஅதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படிபோல் குறறதோடிகூ டியசெயயுள் பழமையாயிருநததினலே ஒருநன்மையைக கொடுக்கா துயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளை க்குமுன் னுண்டாயிருக்கிறதினலேயே இகழப்படாது பிரயோசனத் தைககொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (௰௮)

இனையளாவுந்தமிழ்மிடியிற் றகிமதாம்பிறந்தகல்வித் திறமையோருந்
நினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருவஅறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளைவிழியனிச்சமலரணையதிருமேனியாளுே (இடாரே
புனைவின்மதனமலர்ககணையைப் பொறுப்பதல்லாலமரினப்புபொறுத்

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிங்காரம்-வீரம்-பெருநகை-கருணை-ரௌத் திரம்-குற்சை-அற்புதம்-பயம்.

(இ-ள்.) திலையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிந்திராம் இன்றி அதிகம தூரம்பிறந்தசல்விவல்லவாகளும இலக்கணாசமேஅறியாத மூடாகளா துமிருந்தஅறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னனிற்கார்கள் கொ ல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோத்பலம்போன்றகண்களையும் அனிச்ச ப்பூவொத்தவுடம்பினையுமுடையபெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிக்கின் றமன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாகளேய ல்லாமல்கொடிதாகியயுத்ததில்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்களது போல்-எ-று (௰௯)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக்கருள்புரியநந்திமார்க்கண்டற்கோத,விரு
த்திமறைவியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி,
யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன்-நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரியநந் திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மார்க்கண்டேயர்வேதங்க ளையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக் குச்சொல்ல சூதர்ஒருவழிப்பட்டமனத்தையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளு க்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகி மையைச்சொல்லத்தொடங்கினேன-எ-று. (௨௰)

அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மகமழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துங்கண்புதைத்தவா
றும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூண
னிருவினையையகற்றியதுவடகலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையக ர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும்,ஒப்பில்லாததக்கனுடையயாகத்தை- அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன-பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்த தும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்களை மூடியதும, மகிடாசுர னை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும, வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரித்திரங் களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத் தொடங்கினேன்-எ-று. (௨௧)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௨௧.

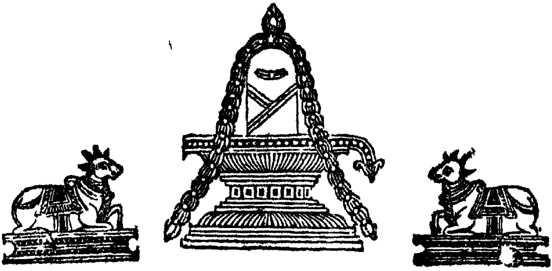

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்பு சுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றுடோ திங்களுமிழுநிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமூ சுகண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான் புயநாலான் புரிமூந்நூலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவாணை செலுத்தவெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாகியமழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோலதேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கியமூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்றஇடுப்பில்எந்நாளும்நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுசங்களையுமுடையவர் மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழாநின்றசடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்டுகைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்-எ-று. (௧)

கொய்வனசமலர்பிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேள்ளேற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக கருணைமழைபொழிமேகந் தன்னையொப்பா, னெவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதார்க்குப்புறத்துலவுமதிபோல்வான், றெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தனந்தி யெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும் நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப்பக்கருணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம் போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில்நின்றும் புறத்தில் தீமையாகியபொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிறப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசுரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (௨)

ஈசனணிகதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும்
கேசவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
யோசையுடன்கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப்பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலைமேல் வணங்குகின்றதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தத்துடனே சொர்ணப் பொடிகளும் ரத்னப்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேரு கிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (௩)

இந்திரநீலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதலைகூட்டிச்
செந்துகிராற்போதிகையு மரகதத்தாலுத்திரமுஞ் செறித்ததுமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலேஒன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவரைவைத்து மந்திரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேற்சந்திரகாந்தத் தகடுவேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்-எ-று. (௪)

அருமருங்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப் பருவணியா லிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி மருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந் தமுயலகன்முதுகில்வலத்தாளூன்றி திருமறையைமுனிவருக் குரைக்குமிலையெனவிருந்தானந்தவேளே.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிம்மாசனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிறபாதக்குறட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொ

ந்தீசன் முதலிய சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெருமையுடைய திருக்கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன் மேல வலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (௬)

குற்சனுரோமசன் குமுதன் குமுதாக்கன் சகடாயன் கும்பசாதன்
வற்சலைசம்பாயனாக ஞெரிமுனிபுலிக்காலன் வாமதேவன்
சற்சனகன் சனக்குமாரன் வாதராயணன் மதங்க னடனத்தாளை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவர்தமருகிற்சூழ

(இ-ள்.) குற்சர் ரோமசர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சாலை சம்பாயனர் ஞெரிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர் வியாசர் மதங்கர் சுவாமியினது நடனமபொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தமமுடைய பக்கத்தில் சூழ-எ-று. (௭)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்துயிர்கண் மழை மின்போல, விந்நிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்கு தோன்றச, சொன்னவொருதனி முதலே முத்திபெறும் பரிசெமக்கு சொல்வ யென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்சுரந்து முனிக்கருளவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில்பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்தருளப்பற்றவுளோநாங்கள் மோட்சத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று. (௮)

கம்பநதி குமபநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி
பம்பைநதிவேகவதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை
யம்புவியின் மிகவுளவங்காடினர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி கும்பநதி காவேரி-கோதாவரிகிருஷ்ணவேணி-பம்பைநதி-வேகவதி-வேதவதிசரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேன்மையாகிய கங்காநதி-தாமிரபரணி பொன்முகி - யமுனாநதி -நர்மதாநதி-மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணநதியென்று அழகுபொருந்திய பூலோகத்தில் அனேகநதிகளுமுண்டு அவைகளாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கங்கைநித்தம்
வீசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிசகு வேரோட்டும்வியாழமூழ்கின்
மாசிலுடலதிலிறந்தான் மரமேனும்விலங்கேனுமனிதரேனு
மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா விறைவனெனவிருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசிஎன்கிற ஒருதிவ்யத்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்குமோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் கணங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோதலாலே சிவசாருப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (கூ)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிடுதலல்லாற்புனிதர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருக்குதலங்கண்டதுண்டோ வுரைப்பக்கேளு நாகமிசைநடித்தவநுக்குயிர்வேண்டித் திருதவஞ்செய் கனிகக்கோயில், சேருமனத்தவான மறுவாரூர் தனையெரித்த திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப்பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிடத்திலே யிருந்ததலததைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிற்சொல்லக்கேளுங்கள காளிங்கனென்னும்பாம்பினமேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்குஉயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சம்பொருந்திய மனதையுடைய திரிபுராதிகளையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற வாரூராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியத்தலந்தான்-எ-று. (ய)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனார்நடிப்பாவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைநம்மாலிசைக்கலாமே
யக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள். பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடையமூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாசத்திலிருக்குமென்றால் அத்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும பிரமாவினாலுமகாணப்படாத மோட்சதலதையடைவார்கள்-எ-று. (யக)

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுந்தொல்லையந்ததலத்தைப்பார்க்கி, லோகாரவடிவதிலேயுயிரிழுங்காலுடலழியாதொளிகெடாது-வீங்காதுநெகிழாதபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடிதடாது-நீங்காமைமண்ணிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வலச்செவிமேலாக.

(இ-ள) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைபூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால்தேகமழியாது நிறங்குன்றுதலில்லாமலும் கெட்டாதுகட்டுவழுவாது மற்றபட்சிமிருகங்களால்பின்னமாகாதுவெடிப்படாது அஇலதுர்க்கந்தமும்புழுவும்உண்டாகாமல்வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று. (௰௨)

பொய்மகிடமுகனைவென்றவம்மையிடமகலாதபுனிதமூர்த்தி,செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச்செறிகேதார-மிம்மையிடர் மறுமையிடர்ஞானமில்லாச் சிறுமையிடரெலாந்தீர்க்கும், மும்மையிடம்பெறமுலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்

(இ-ள்) மெய்மையாகியஎருமை முகத்தினையுடையமகிடாசுரனை ஜயித்தபார்வதிவாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகியயிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக் கேதாரமென்னுமலைதலமானது இந்தஜென்மத்தில்வருகிறதுக்கமும் மறுமையில்வருகிறதுக்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாதுயரதனையுமதீர்க்கிறதற்குமூன்றுலகத்தாருக்கும்எளிதாகிய தனியேயிருந்த முத்திஸ்தானம்போல்இருக்கின்றது-எ-று. (௰௩)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென்றிரண்டுபோதும்-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்சனித்தல்லூரி-யிருப்பதற்குமுயல்வரென்றாரெத்தலமுமத்தலத்துகிணையத்தாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனேபரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடையபிரமாவானவர் அந்தபதியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடையஅருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும படைத்தார்மற்றைதிருபபதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்சரமாகவும் அசரமாகவும பிறந்திருப்பதற்குத்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (௰௪)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகல்ருனேவிழியிடர்க்தவேடர்காவித்செருப்படியுமாகக்கிரான் காளத்திகாமெனுஞ்செய்வபூமி - பருப்பத

பாசிபுக விளைதருந்தனைனாறுகவெகாழிகுயவர்ப பதுமையோடு -கருப்ப
டியுந்து [illegible] வடமலைமேவி குர [illegible] வையகமாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னும் தெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பதத்தோடு திருதிராக அர்ச்சனைசெய்த அநுகுபுஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப்பிடுங்கியப்பித்து கண்ணப்பசுவாமிகளுடைய சொரூபத்தையும் விருப்பமாக [illegible] டைவிங்கசொரூபமாகிய சிவன் தாமரை குளிர்ச்சிபொருந்திய தேவசெள க்கியமுதலான மலரிலிருக்கின்ற லட்சுமியோடுவாசனையுமுற்றுள [illegible] லையணிந்தமார்பினையுடைய விஷ்ணுவானவர் வேகடமென்னுந்திருப [illegible] திரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக் காலத்திலும்லையாகியுமவிளங்குகிறார் — எ-று. (௰௫)

தேக்குலாவிருதிசையும்புகழ்ந்ததொண்டைநாடுடையோர்தெய்வ
நாட்டி-றேகசிஞாவினையகற்றுமொருதலமுண்டதனைப்பயனை [illegible]
கேளுங்-காகருக்கிணை [illegible] படைத்தபுவிதனைக்காமவார்த்தை
தங்குளுங்-காகருக்கியுடனே கமடக்கருணையுங்கசிமூதூர்.

(இ-ள்) அநன்றநாட்டுதேதிகளிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறவதன்னைடமண்டலமெனனுந்தெய்வீகம்பொருந்தியநாட்டிலதரிசனஞ்செய்தவர்களுடையபாவத்தைப்போககுகின்றதொருஸ்தலமுண்டு அதைப்பெயரைச்சொல்லக்கேளுங்கள் சாஸ்திரியின்கணவனாகியநான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ளஉயிர்களைப்பிழைக்கும்படிக்குருபாபத்திரணைதருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்துள்ளநாளுமகாட்சின்றகாமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரா [illegible] ழுந்தருளியிருக்கிறகாஞ்சிபுரமாகும் - எ-று.

பழுதறவேயெழுகடலும்பெருகியுமெழுதலமும்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்ததறிகிளர்த்தகேளு
[illegible] புரியுமிங்குறைசூக்கம்பிலப்பூசையயனாம்பூசை
[illegible] வருமாதருளர்பூசைகான்பூசைபுரிந்ததிருவிரிஞ்சைமூதூர்.

(இ-ள்.) யாதொருபழுதுமில்லாமல்ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும்ஏழுலகத்தையும்படைத்தபிரமாவினாலஅறியக்கூடாத (a) சிவசொரூபத்தை ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்ததைதசொல்லக்கேளுங்கள் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தசுவாமிகளுடையாலயத்தில் ரம்பிரமாவும்சிவனேசமிருத்தன்விஷ்ணுவும் காணும்பூசித்தவிரிஞ்சிபுரமென னுஞ்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௰௭)

(a) சுவாமியினதுசிரசைபாலன் அறிந்ததாவது ஆபிஷேகமுத [illegible] செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒரு குருக்களுடையபிள்ளையின்கைக்குஎட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளை [illegible] தப்பூசைகால் [illegible] செய்யவேண்டாமென விசனப்பட்டபோது [illegible] சுவாமிகள் [illegible] திருமுடியை [illegible] தருளினார்.

பொய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற்பிராயு
மையாருமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருநானைக்காவு
மையாறுமிடற்றர்திரிசிரமலையு மாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்குமவேதந்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநதியிருகரையினு ஞ்சோழி திருவையாறுதிருவிடைமருதூராவளம் பொருந்தியகும்பகோ ணம் திருவானைக்காவிலும்பொருந்திய கண்டநாயகமாம் அருந்துபூ சேசுரரெழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுராமுபாதகிலகிரி இவைமுதல யிடங்களெல்லாம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத்திவ்யக்ஷேத்திரங்களு டையபெருமையெல்லாம்வேதமானதுதான்மெய்யையாக விரித்துச்சொ லும்-எ-று. (௰௮)

பருவலையார்பரிக்குர்லைகைகநிக்கரையின்மதுரையறுபத்துநாலு
திருவிளையாட்டிறைவனியற்றியதலமாமதன்பெருமைசெப்பலாமோ
கருவிளையாட்டகற்றிப் பேச்சரத்தென்கடற்கரையிற்காணுமங்கே
செருவிளையாட்டிராகவனிராவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டானே.

(இ-ள்) பெரியசங்குகள்முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்றுநலத்தலமுண்டு அந்தத்தலத்தின் பெருமையானது சொல்லப்படாது ஜெனனமரணத்திலக்கரையில ஜனனதுக்கத்தைப் போக்குகின்றராமேச்சரமென்றுநல்தலமுண்டுயுத்தத்தைவிளையாட் டாகச்செய்கின்றஸ்ரீராமனானவர்ராவணனைக்கொன்றதனாலாகதோஷ த்தைஅந்தத்தலத்தில்சிவனைப்பூசித்துத்தீர்த்துக்கொண்டார்-எ-று. ()

அத்தலையாந்தலங்கடமிற்பிறக்கவுமிறக்கவிற்பாவைக்காணச்
சுத்தவெள்ளிதனிலடுஞ்சுடரொளிக்குமணங்களிப்பதாயசீராட்ட
வித்தமதைக்கண்டுத்துரைத்துச்சிவாலயமும்விரிபொழிலுநீசவுன்டாக்க
வுத்தமமாகியபாகமேயுளதென்றுரைக்குமுனியுரைப்பநானுன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டகள்ளமையுடையதலங்களிலே யாவரா கிலும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் மேய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமானவெளி காசசத்தில் நிருத்தஞ்செய்யுமிருக்கும் பிரகாசமான சொரூபமாகிய சிவனு க்குத்திருவுள்ளமானது களிக்கும்படி தாழ்மையாகிய சீரிலும் அதுபோ லசெய்தாலும் திரவியங்களைச்செலவுசெய்து சிவாலயங்கட்டுவிக்கிறது ம்விளங்குகின்ற சோலையிலைநாலுபாகத்திற்பொருந்தியபாகமேயுண்டா மென்று சங்கீசுவரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேய மகாரி ஷி சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௨௰)

இந்நிகாநதிதோறுந் தலந்தோறுமிப்படியேபயற்றவென்றான்
முன்னியசீராருக்குஞ் சித்தருக்குமுனிவருக்கு முடிவுறாது
மின்னிகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோமேவிநாளு
முந்திபமாம்பிறவுயிர்க்கு மாத்திலுங்கிடையாதேயமலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தயாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது அப்படியாகமின்னலபோற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலும்மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்குங்கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமிஎன்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (௨௧)

ஆடுமந்தநதிதோறுமினிதெனுமத்தலந்தோறுமனந்தகாலம்
தேடுகின்றபயனுல்வுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமறசிறுதுபோதி
ஞடுகின்றவுறுப்பிலாக்குறிவிலர்க்கும்புலையருக்குநாகாளவர்க்கு [றுன்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமற்றெவைக்குமருள்வாறுமேவாபபாமயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அனேககாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைசசெய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருந்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானேபிரதட்சணஞ்செய்தல்குமபிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியவயவங்களற்றவர்களுக்கும்விவேகஞூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும்நாசத்திலவிழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும கொடுக்கின்றதொருஸ்தலம அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்மார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (௨௨)

இப்படியோகமனைவென்றபெருந்தவனுமிருக்கவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்க்கொடுதன்காற்பதுமந்தீண்டிநலுங்கருணைபாகி [ன்னை
அப்படியேமுதநிதருமொருதலமுண்டுனக்குரைதுமென்றமைத்தான்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தானருணகிரிநினைத்துப்பரவசத்தனானான்

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும்மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லிதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைதரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுமளவில்அவர்இருவரையுள்ளவராகிநீங்கள்சொன்னபடியேமோட்சங்கொடுக்கிறதலம் ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லுகிறேமென்றுகையமர்த்திப்பின்பு விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடையபரமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும்ஸ்தலத்தைநினைத்துப்பரவசமானார்நந்திகேசுவரா-ச

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப கண்டுகளிவிழியிரண்டு மதிவிப்பார, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவழகெம்மோது தெளிவில்லாமல், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்ணனே, எமையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பின் னசைப்பதானுன்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங் கொண்டு இரண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போன்ற இரண்டுகைகளும ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்றசடையையுடையவரே அருணகிரியிலெழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்ணையுடையவரே யெங்களையாட்கொண்டவரேஎன்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக் கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார்நந்திகேசுரர்-எ-று. உ௪

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூரது தனக்குரியநாமமிகவுண், டத்தனையுநான் மொழியவல்லனலவேயதிலொரளவளவேயுரை லுவேன், சித்தியுதவுங்கௌரிதேசநக ரென்றுபெயர் தென்னருணை யென்றுபெயர்சீர், வைத்தசிவலோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயுநகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர் சொல்வார்கேளும மார்க்கண்டேயரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அநேகம்அந்தனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவுசக்தியுடையவன் ஆகிலும அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகிறேன் சித்திகொடுக்கிறகௌரிநகரமென்றும் தேசநகரமென்றும அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களில்சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடையது-எ-று. உ௫

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவுமொருதட்டுமொரு தட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெடை திராசிலிருக்கவதை கட்கதிகமானதொனிநகரம், முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்று பெயர்மூர்த்தியதலேச்சரமெனுஞ், சுத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்று பெயர்சோணகிரியென்று பெயரே.

இ-ள்.பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்திமதுரை மாயாபுரி காசி-காஞ்சிபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய

விலாத்தலங்களையும் ஓர்தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துநிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் தட்சணகைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயராம்-எ-று.

வாதமிகுகாலமழலூழியிலே எழுபுயல் வாதைபுரியாததகோஞ்சிதை மூகலாணிமணி நிறைமயிடையூறுபசி சேரவரிதானகோம, மாதவாசண மாதவர்கள் பூசைபுரிமாசரமாதவாசனுமலரார், போதிலுறை வேதியரதொன்றுயறு பெயரோடருவர் பூசைபுரிதேவக்காம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற எழு மேகங்களினாலும் யாதொரு வாதையும் அடையாததலம் சைத்தியம் முதலானபிணிகள் நிறைமயாகிய இடையூறுகள் பசியிவைகள் சேராததலம் மகத்தாகிய தவசிகள் அநேகவிஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம் பொருந்தியதலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (௨௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனில் என்றுபுகிதன்றுலகும் உம்பருமுயர்ந்தவெளியும் என்றுளதெனாதது வேதமுடிமீதனிலிருப்பதகலாம எதிரேர் குன்றதனிலாதருவெற்புளது புண்டரிககோளகையுமூடுருவியே நின்றுளது தென்றிசையிலென்று மழியாதுலகே திருலவுவாழவுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட சனமையடையஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அந்தஸ்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாகவுண்டாகியதல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும் ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அக்காலத்திலே தானேஉண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல்வேதத்தின்முடியிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாததொரு மலையுண்டு அது தென்திசையில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையையும் ஊடுருவிநிற்கின்றது நெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு-எ-று. ௨௮

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம் சாங்கேதகந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமொன்றுள
மேருடைப்பருப்பதமிலிங்கமாவது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்சசமென்றும் ஆசுரமென்றும்தை வதமெனும் மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும்நாமங்களைப்பெற்ற லிங்கங்கள்நான்கு தஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலோவெனில் மலைமேலிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம் ராட்சசர்களாலேராட்சசலிங்கம் தேவர்களாலேதைவதலிங்கம மானிடராலே மானிடலிங்கம்—எ-று. (௩௰)

செங்கனன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
பொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில்மிகுந்தபிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும்கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்ட அந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னுந்திருநாமம்-எ-று.

கருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியோ வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந்துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளும்கருவழியும்படியுகாந்தகாலத்தில்பொழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனைமரம்போலப்பருமனுள்ளதாய்ப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சுவறிஅடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (௩௧)

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதருமிதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதிபாவுநிற சுனையினீருண
விரவிதன்புரவிமே லேறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிர்மா-அன்னமாகியும்- அநேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களானால் அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒப்பானசமானமாகச்சொல்லக்கூடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது சம்பிறுமுகிய பெண்ணுஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றசுனையிலே நீருண்ணச்சூரியனதேரிற்கட்டியகுதிரையானதுகள ஏறிவடக்கும்—எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலதலைடியின்மேவுத
வெண்மதிமுயலினீ திருப்பதொகுமா

நன்மையசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மணமகன்மகுடமாணிபிறங்குன்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளைநிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்சேர்ந்தால்யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல்அந்தமலையிருக்கிறது போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகையாதத்தில் கார்த்திகாதீபம அந்தமலைமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தரத்தினம்போலாம—எ-று. (௩௩)

ஆன்றுமாறிசை முகனொடுமாமுகன்
மன்றல்சோர்ந்திடுமலை வடிவுகொளகையா
னன்றுகமமருகனு ரமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே பிலையபூதர்ம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன்கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங் கொண்டதினாலே இமோதபர்வதராசனவன் இத்தனைகாலமவனைக்கும்வேறுசாதியாயிருந்தநம்முடையமருமகன்நம்முடையசாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.)பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரசூரியர்கள்மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்துவருவார்களென்றால் அந்தஅருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கினது—எ-று. (௩௫)

அர்க்கமாமலையுள தடுத்தகீழ்த்திசை
நற்கணாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொற்கையேந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில ஆயிரங்கண்களையுடையதேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியை ஸதோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அந்ததென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்சிவந்தகைகளையுடைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (

மேற்றிசைத்தண்டமாவிலங்கலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன் முன்செங்கைகூப்புவன்

தோற்றிடப்படாத் திசைக்குலமால்வரை
போற்றிடவளகையான் பொருந்திவாழ்ந்துவான்.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்பாரிசத்தி
கந்தமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் புஷ்பகவாகனத்தி லேறுகிற
னாயன சிவத்தைக் கைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான் வடபா
சத்தில் ருஷமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில்சகலாலும்போற்றப்பட்
டருபோனவன் இருந்துக்கொண்டு அருசெய்வான்-எ-று. (கூ

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுமலைதொறுஞ் சாருஞ்சித்தரு
முற்றசீரவசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலுமிரு
ந்துகொண்டுவாயு அக்கினிசாமன் நிருதி யிந்நாலவர்களும் வண
குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களு
சித்தர்களுமசிறப்புபொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துக்கொ
டுவணங்குவார்கள்-எ-று. (கூ

தன்னைநேர்சொருமத் தலத்திலேபுவி
அன்னைமாதவம்புரி தத்திகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தமை
பின்னையுமதினலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேஒப்பாகிய அந்தஸ்தலத்தில் லோகத்
துக்குத் தாய ஸ்ரீபார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்
யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள் ஆனபடி
யாலேஅந்த அருணாசலத்தின்பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடியு
மின்னமுமளவிடா திம்மையாக்கினர்

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத்
இவைகளின்ரூபமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுபிரமா
வரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடைய
து அறியக்கூடாமையினாலேகர்களுடையசர்வத்தைநீக்கினார்கள்-எ-

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னருளினைபெலபபுரிந் தமலனையினன்
கருவியகலாதான் காந்திசாலியென்
திருவநம்பராதியெய்தினாதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகியகீர்த்திபொருந்தியவச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான்பெருமைபொருந்திய கௌதமாசாரியசாகதிசாவிஇந்திரனிவரும அந்தஸ்தலத்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவுக்கனேசருண்டருணையைநினைந்தும்-காதலாலுரைத்துங்கேட்டுமுன்கண்டுங்கால்களால்வலமதில்செய்தும் நீதியாயிருந்துநெறியினடைந்தும்நெடுங்கயம்படிந்தறம் புரிந்துஞ் சோதிதாடொழுதும பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலா முத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுதல் இன்றையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்துங்கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்தியவேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும தருமங்களைச்செயதும்சோதிசொரூபமாகியசிவனைத்தொழுதும திருப்பணிசெயதும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிங்கலையாஞ் செபிபகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றுயிரம்பலமாமுப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருந் தவஞ்செயவாரதற்கோரொப்புவேறில்லையிப்பாரநாட்டிடத்துமும்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

இ-ள். அந்தஅருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண் ணிருக்கிறது அந்தப்பதிக்கு வலப்பக்கத்திலேவருகிறபெண்ணையாறுஇடையென்னும்நாடியாகும இடப்பக்கத்திலேவருகிறசெய்யாறு பிங்கலையென்னும்நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும நாடியாகும்அந்தநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வருமமுப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர்-எ-று. (சங)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன்மற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மையைமனங்கொளாதுவைப்பான் ; இற்றதீவுடையேனுதலாலொருசொற்றெளிந்திலேனெனச்சொனு

னதற்குமற் றுளமுணர்ந்தான் மொழியென மொழிந்தான் முனிவனு மவர்க்கினைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலம் அதிகமென்று சொன்னதைமனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார் சுவாமீ நான் சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலே நீங்கள் திருவுளம்பற்றியது நன்றாயத் தோன்றவில்லையென்று சொல்ல அதுகேட்டுச் சகலத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க மார்க்கண்டேயர் சொல்வார்-எ-று. (௪௪)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க, வெல்லையில்பெருமையருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீர். சொல்லெலாநினைவுதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென்றுரைத்திடாதடிகேளெல் லிருந்தருணை யதிகமென்றுரைத்ததென்னெனவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.) சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும் அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இதனாலும் ஸ்தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசுரரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (௪௫)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணியபடியவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலங்கினுக்கும்பாதவமுதலோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுன்னிசரந்தமக்கு மிருதகமடைபந்தொழிலோரதற்கி கழயனாசிலாசிலாக்கெளிதாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதுஇருக்கட்டும் பட்சிஜாதிகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகியஜீவியர்களுக்கும்புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும்,குருடருக்கும்,சபாபதியினதுசிருத்தசபையைத் தரிசனம்பண்ணக்கூடாது பூர்வசன்ம புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் போய்க்காணத்தக்கதவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (௪௬)

குண்டகர்பதிதருக்கோளகர்புலையர்கொலைபினருறுப்பினிற்குறைந்தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர்கருணைசேரருணை-யூர்

ஈத என்டகவொருகா லினைத்திடமுத்தி யிவரலால்விலங்கு புள்மரங்
கள்-முண்டகமுதலாயினவுமன்காணமுளைந்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.) ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்ட கோளகருக்கும்-நீசருக்கும்-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங் குறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும்-வெகுதூரத்திலி ருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருந்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக ஒருதரமநினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்சிகள்-மரங்கள்-தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அந்தவூரில் முளைத்தால்முத்தியையடையும்-எ-று. (௬௭)

சிலையெலாமிலிங்கமதுசிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள்பாதவங்க
ளலையுலாமபுனல்கள்சடையுலாங்கங்கையருந்து மூணமரருண்ணமுதா
மூலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலுரைத்தசொல்சுருதியாமுறங்கல
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களான படியினாலே அதுசிவலோகமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாம் கற்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலை பொருந்தியநீரெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும், அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தால் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்ததாகும்-அவ்வூரில்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில் நித்திரைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருந்ததாம் ஆனபடியினாலே அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமானமாகுமோ-எ-று. (௬௮)

முத்தழல்புரிந்தோர்வண்மறைதெளிந்தோர்வேள்வியுமுடித்தோர், ஒத்தவம்புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகை யோகிய ரெனினு மத்தலநினையா தவர்க்கிலைமுத்தியாதலா லயானவானிடத்து ஞ்சுந்தமானிடராய்ப் பிறந்ததைநினைந்து துஞ்சகிலாமுத்திபெறநிரு ப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம்-ஆகவனீயம்-தட்சணாக்கினி யென்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்-ருக்குயசுர்-சாமம அதர்வணம என்னுநான்குவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களும்பிரமயாகம்தெய்வயாகம்பூதயாகம-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிறஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் இததன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் ஒப்படியப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானமசமாதி என்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்க

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களுமஞ்ஞான முள்ள மானிடராகப் பூமியிற் பிறந்து அந்த அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகெடுதலில்லாதமுத்திநிலையடைந்திருப்பார்கள். (௪௩)

பொருவிலாசுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனி புரப்போ,ரருணைமாநகரிற்கிருமியாய்ப்பிறப்பதிகமென்றுநாங்கொள்வார்.மருவுமப்பதியிற்பிறப்பதுநூறு மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான்மற்றதேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை-திரை-மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலானலோகங்களைத்தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும் அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றிமற்றதேவர்கள்முதலானமகத்துவமபொருந்தியயாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறதுகிடைக்கமாட்டாது-எ-று

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவியசிவனிருந்திடுவன், மற்றையதலங்களிலருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதிதனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுலாததான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையபொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொருதோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களிலெங்குநிறைந்தபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார்பொன்னினாற்செய்ததகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தரத்தினம்போல அருணாசலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர் திருவுளம்பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாயது-எ-று.

கண்ணினால்விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண் விளங்குமவ்விரண்டின், பண்ணினால்விளங்கு முடலெலாமனைப்போற் பரமனால்விளங்குமவ்வருணை, யண்ணலும் விளங்குமருணைமாநகரா லமலனோடருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும்விளங்கு மெவற்றினுஞ்சிறந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருக்கின்றதினால் முகப்பிரகாசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம்விளங்கும் இதைப்போலப் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அழகையுடையவராய் விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்திலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (௫௨)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும் அதில்சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய் குளிர்ந்திடுங்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்திடுமதுபோற், பூசனையருணைநகரிலே சிறிதும்புரியுமாறடக்குமேயாகிற், காசிமேய முதலெத்தலமெலாம்பூசை கண்பெறநடந்ததாமிலையே, லீசனாமாந்தத் தலமெலாம்பூசை யியற்றிலெனியற்றிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதினிடத்திலிருக்கிற வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையடையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசைகுறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப்பூசைநடந்ததாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (௫௩)

நிலந்தொழுமருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாயப்பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பி நடந்தவர்முன்செய் தவங்களுமிறந்தொழிந்தவரு, குலந்தனிலுதித்தோராயினும் புலையர் குணத்தவராயினுங்கோடி, யுலந்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோ குலமெனச்சொலமறுமீறு மாக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டுபிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அத

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதவங்களும். தருமங்களும், பிரயோசனப்பட்டா துகள் அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலும் பதிதராவர்கள்நல்ல குணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தாராவார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களானார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறுருஸ்தலங்களைச் சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்த தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

என்றுதானொருமையாச் சிறப்பொடுமுனிவர்க்கேதுவோடெடுத்தினி தியம்பிக் கன்றுமானுமழுவுஞ் சூலிகையுந்தரித்த கடவுணன் றிருநந்தனவனைச், சென்றுசென்னுறைஞ்சி நெகநெகு நெகதுரிகிச் சென்னிமேற் செங்கைகளைச்சேர்த்தி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச்சி யாய்முனிவனின்றனாப்பான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினதுபெருமையை நந்திவெடுமுனிவர்களுக்குஇனிதாகவெடுத்து அருளிச்செய்துமான்கன்று மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரராமவர்களிப்புறதிருசு தா அந்தநந்திகேசுரனைப்பலதரம வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளைநெடுநேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகி தன்னைமறந்தவராகிப்பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனைச்சொல்லுவாராக்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

*

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௧.

திருவண்ணாமலை

பிரமா-விஷ்ணு இருவரும் பரமசிவத்தினது அடிமுடியைக் காணுதல்.

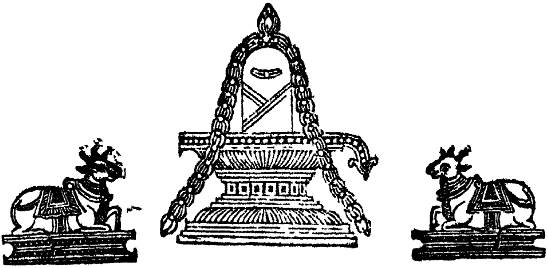

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்தமாக்கரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்றமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்நம்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே அடியார்களெளியவரே நீர்அருளிச்செய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸதலத்தினது மகிமையினால்மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனானவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதுபின்பு மலையுருவமானதும்-எ-று. (க)

அம்மலைச்சுடரடி தலைதெரிகிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்தது ம விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடாமல்பிரமாவும்விஷ்ணுவும வருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களுக்குஅனுக்கிரகஞ்செய்ததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருந்திய மலைக்கு ஒத்தகாயத்தையுடைய யானையினதுசர்மத்தைத்தரித்தரு

ளிய கைலாசவாசராகியபரமசிவனைவணங்கும்படியானசெல்வத்தை யுடையவரே யென்றுசொல்ல அந்நந்திகேசுர சொல்லத்தொடங்கி னார்-எ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினானினைத்திடினு நினைத்ததேபாமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தியாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தபேர்க்கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற்பட்டபுண்ணியமாகிஅதனால்பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று வேதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினாலேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெமக்குமுண்டதிகஞ
சோகமே கங்கள்தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்ததுமாலயாகாகப்
போகலிங்கமொன் றனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இந்தமகான்மியத்தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமலெனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன்ஒப்பற்ற பெரியசோதிசொரூபமாய்ப் பிரமாவிஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளாவிவளர்ந்தும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்காநின்ற லிங்கமென்றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேச
னொடுஞ்சதாசிவன்விந்துநாதஞ்சத்திநெறியே
யடங்கிடும்பராசிவத்தினிற்பரமசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்திலொடுங்கிப் பிரமாவிஷ்ணுவிடத்திலொடுங்குவார் விஷ்ணுமகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்திலொடுங்குவார் சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்துநாதத்தினிடத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபராமசிவத்திலொடுங்கும் அந்தபரமசிவம் திருவுருக்கொண்டு எல்லாங்கடந்த தத்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பராசிவத்தினில்வருபராசத்திபாற்குடிலை
விச்சிதபர தத்துவமடையிலேவிரிந்து

மருவுமைவரு வொடுக்கியமுறையிலேவங்கா
ரரிமகன்படைத்திடுவதுமினைத்தனனகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாகிநின்ற பரமசிவம் உலகம் உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தசிவனிடத்திலே தோன்றிய பராசக்தியினிடத்தில் குடிலையென்னுஞ்சத்தி தோன்றியது அதில் பெருமைபொருந்திய மகேசத்துவங்கள் முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் முன்னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில் எண்ணினார்-எ-று. ()

மரீசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனுண் மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருங்கிளைத்தா
ருரியதக்கனும் வலப்பதப்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பிரமா நினைத்தவுடனே மரீசி-அங்கிரன்-புலஸ்தியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிற எழுரிஷிகளும் பிறந்தார்கள் தக்கன் வலதுகால் பெருவிரலில் பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்தில் பிறந்தான் தருமதேவதை முகத்தில் பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமைந்தரின் மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
னன்னகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷி பிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப்பெற்றான் அந்த ஐம்பது பெண்களில் பதின்மூன்று பெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (அ)

இருமைசேர்த்திடு மிரணியவிரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரி லிரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள் இந்த இருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் றவத்தினான்மூவரைப்பெற்றா
னொருமூன்றுமைந்தரில் விரோசனன்மாவலியளித்தான்
மாவுமாவலி வாணனென்றொருவனைப்பயந்தா
னானருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றொழவிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான் மாவலிவாணாசூரனைப்பெற்றான் அந்தவாணாசூரன் பரமசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழும்படியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான்-என்றவாறு. (௰)

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர்பதின்ம
ரனையதானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகையனங்கு
பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாவதொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத கண்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத தேகத்தைவிட்டவராகிய ததிசிரிஷியெனபவர் சமபரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார் அந்தப் பத்துப்பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கு இளையவள் மூனறுபேர்அசுரரைப்பெற்றாள்-எ-று. (௰௧)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப புதல்வராவினதையுமயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள் மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெறறாள் விஷத்தையொத்த கண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள்-எ-று. (௰௨)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயரம்பையேமுதலாய்த
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினைமுனிவ
னருட்டலத்திலென் னிரட்டிகந்தருவரையளித்தா
ளருட்டுவாள்விழிக் கபிலையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசிமுதலான பெண்கள்பிறந்தார்கள் இலங்கினையென்பவள் முனியினுடைய இருவையினாலேயதினாறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெறறாள் வாள்போன்ற கண்களையுடையகபிலையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்-எ-று

அங்கிரர்சனபதிகள் காங்கருவரையளித்தார்
தங்குமந்திரி கதிரமதிபுலத்தியன் முனையர
பொலகிராக்கதர் வானரர்கின்னராபுலக
னகுமைந்தர்கிம் புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரர்-சனபதிஎன்கிற இருவரும் கந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தியர்-இராட்சதர்-வானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார் புலசரிஷியென்பவர்கிம்புருடரையும மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (௰௪)

தருணராகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
னிருவரோடுசெந் திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுவென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுனகனையும்பெற்றார் இந்தஇருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையுமபெற்றார் அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்-எ-று. (௰௫)

பரியதானதன் றேவியூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகிப்பெட்டிரியதைபூற
வரிசைபெற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன் தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாயதுரத்த அவளதிரும்பிப்பார்த்தாள் அப்போது சூரியன்தனதுபெண்சாதியின் இரண்டுமூக்கிலும இந்திரியம்சேர்ந்தவுடனே வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு சராசரமும அசரமும அநேகவிதமாயுண்டாயின-எ-று. (௰௬)

கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெலாநமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிப்பரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும உண்டாக்கிய பிரமதேவர்இந்த உலகெல்லாம்நம்முடையசிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால்வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௰௭)

---

* சரம்-நடையுள்ளன. அசரம்-நடையில்லன.

எழுலகமெழுபில மேழுபுயலோரே
ழாழிமுதலேழுகிரி யாமபகையியற்றி
வாழுமுயிர யாவையுமவகுக்கிடமனத்தார்
பாழிகொணமரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராயவிஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையுஞ்சுறுத்தமேகங்களையும்சத்தசமுத்திரங்களையும், முதலாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகும்படிமனத்தினாற்படைத்து எப்பொழுதும்வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவல்லமைபொருந்திய மரீசிமுதல் சிஷிகளைப்பெற்றேன்-எ-று. (௰௮)

மைந்தர்தமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தாரகைவர்களானோர்
கந்தருவாகிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-கணநாதர்களும் தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௰௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவ னென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகொத்தா
வஞ்சமில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான்பிரமனென்பதையும், மறந்துவிடு நன்மையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர் -எ-று (௨௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசாத்திரனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவேசகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடு நீவிடாமற்போனால் உனதுஉத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்குந்தொழிலுக்குநியமித்துப்போடுவேன் உன்னுடையபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படிவளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே ஒளித்துப்போவென்றுசொன்னார்பிரமதேவர்-எ-று

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்ததனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்ததாடிபாராய்,

(இ-ள்.)ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினாலே பத்துதாமபூமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉனது உடல்களையெல்லாம்படைத்துப்படைத்து என்கைகள்காய்ப்பேறினபடிகறுத்துப்போயினபாரென் றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று, ௨௨

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்கு
தந்தையெனவோவல்து தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை தீயப்பதறியாயோ

(இ-ள்.)வாராய்விஷ்ணுவே நம்முடை யநாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தவனென் றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்திலேபிறந்தாயே அந்ததூணை உனக்குதகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லதுதாயென் றுசொல்லட்டுமா ஆதத்தூண் உனக்குதந்தையானால் எனக்குநீதந்தையாவாய் செநிறம் பொருந்திய நெருப்புமூங்கிலினிடத்திலேபிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறியாயோ அப்படிஉன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்போடுகிறேனென்றார்பிரமதேவர்—எ-று, ௨௩

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.)பிரமாஇப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித துளைக்கவிட்டுஉள்ளேசெலுத்தியநெருப்புப்போலதகிக்கமிகுந்த கோபங்கொண்டுபுகையெழும்புற்படியாகநகைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரம்வந்ததுஎங்கிருந்ததினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விஷ்ணு—எ-று, ௨௪

வந்தவழிதன்னையு நினைந்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னை யெனாஉன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைசார்பிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிழந்ததுபோறேனே

(இ-ள்.)வாராய்பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லைஎன்னுடையநாபியைதாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தாதைகளுடைய குற்றங்களைப்பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாகநினையார்களென்றுஅதைமறந்தசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டேனென் றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுக்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையாரகவு மிகழ்ந்ததுயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருதீமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயுமறுத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்.)கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனும்என க்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்தபடியினாலேகொன் றுவிட்டேன்பிள்ளைபெற்றஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்றுபார்க்கக்கூடு மோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெறிந்துசொஸ்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள்.(௬)

பித்தனுணதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமகனென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனையித்தகைமைகொண்டோ
ரைபத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்,

(இ-ள்.)வாராய் பிரமாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னுடைய தலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிகொள்ள வகையில்லை உன்னைஎப்படித்தலைவனென்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானோ படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றார்விஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைதந்தொகுதிதந்தேன்
விச்சைபுள தானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனனழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.)வாராய்பிர்மாவே சோமுகாசூரன் உன்னிடத்தில்வேதங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு அந்த அசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாமல சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாகவிருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையான உன்னைக்கொல்லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு—எ-று, (௨௮)

என்றொருவருக்கொருவரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறிசருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்.)இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தைகளையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டுபுஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில் குதித்தார்கள் நெருங்கினார்கள் நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிநெருக்கமாய்விழச்சுறுகனகண்களைவிழித்தார்கள்—எ-று ௨௯

வெற்புகள்பொடிந்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பணிக்கதிரொளித்த
சாப்பமுமொளித்தது தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவுஞ்சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படீரென்று வெடித்தது பலபல கிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல்உடலையொளித்துக்கொண்டான் கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௩௰)

உடுக்கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடங்கினபகீரதி மன்னைாதியெல்லாந்
திடுகொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பங்களோடு அடுக்குக்குலைந்துவிழுந்தன தூளெழும்பியதுகள் கங்கைமுதலானநதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வறிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன—எ-று. (௩௧)

மேலினிதெடுத்தெதிர்வர் வீழுவர்சடிகோடிக்
கோலியெதிர்குத்துகெனநின்றிடுவர்குதிச்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டுமெவல மாயவருந்தன்மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர்மேலேயெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடிஎழுந்து விரைவில்ஓடிவளைந்து எதிராகநின்று குத்துஎன்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுதித்துக்கொண்டு மிகவுமடியைப்பிடித்து சூறைபோல அனேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள் அந்திநேரமும் இருளும் வலமிடமாகவருதலைபொத்திருக்கும்படி—எ-று. ()

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றன திரிந்தனதிரட்டார
தாருவகையைற்றன கழைந்ததிருளெங்கு
மேருவசையுக்கதெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளும்பறக்கும்சீவராசிகளைப்போல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொட்டிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேரானதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுரைக்கு

முந்திய வனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதெனவ வருதுதலைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும்போது அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தானபட்ட துன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௧௪)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்தொழில்விளைத்தா
ரோரணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிகுந்தயுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமார்க்கம வேறேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள தேவர்கள

நாயகனிசைந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
ஆயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருந்தமதுதீராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோருமுமையாளச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது மங்கைபாகனே தௌஞ்சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும பிரமாவும சண்டைசெய்வதனால் வருந்துக்கத்தைததீர்க்கவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள தேவர்கள-எ(

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்றவண்டியினுடையசக்கரம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையு மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள—எ-று. (௧எ)

புழுக்குடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாக
விழுக்குடையிச்சைகெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடவிடத்தின் முழுக்களுமேமாறு
வழுநகமலமற்றிட வடைககலமதானேம்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கள் குடைத்துக்கொண்டிராநின்ற உடற் பாரத்தைத்தப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானத்தைகெடப்பிரிய ததினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தி ல் தினம்முழுகினாலும் போகாதமும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயுமமைசேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல்வேறேஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யு மபோதில் சுவாமியும அவ்விருவருக்கும் வந்தசஙகடையின்மூலத்தை யறிந்தார எல்லாவுயிர்களிடத்திலும எள்ளினிடத்து எண்ணெயபோ ல்நிற்கும சுவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவார்—எ-று. (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரோடா மமரரெலாம்பயந்துவிர நாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்தி நுறுமயனும் பகைமைதீர
வடுக்கிகிடுமபுவனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வதாகி
தடுக்கரியதழலுருவத தொருவரையாயிருவரையுந் தடுப்பதானான்.

(இ-ள) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத் தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தா மரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்றபிர்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகை லையநீங்கவும அடுக்கடுக்காயிருக்கிற அண்டங்களெல்லாம அழிக்குதலையாமலிருக்கும் கிருபைசெய்வதற்குத் தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரு பத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இவ்விருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவம்—எ-று. (௪௦)

பாதலத்திற் பணிகளெல்லா விழுதாகவதன்கீழ்ற் பருவேரோடிப்
பூதலத்திற்கிளைத்திமையோர் குலமெல்லாமலர்ந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொரு கனன்மேருவடுத்ததென வளர்ந்ததன்றோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாம்புகளெல்லாம்அநதமலை க்குச்சலவேராகவும் அதன்கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிறபெரிதாய் கிளைத்துக் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமு கட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதறகுஅப்பாலி ருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொ ரூபமாகிய மகாமேருஅடுத்ததென்றுசொல்லவளர்ந்தது—எ-று. (௪௧)

மூளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக், க ளைகுமணியிருளகறவேறிவைத்தவிளக்கெனவேகிளாகலைகடலெ யளக்கரெலாமளப்பரிய வளவையழல்பரந்ததென வரத்தமானத, தி னைக்குமெழுகிரிகளெல்லா மதுசொரிந்தசிறிபொறிபோற் சிவந்தமா ேதா.

(இ-ள்.) உதயமாகின்றெடுந்தூரம் கிரணங்களைவீசுகின்ற சூரியனு டையதேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாதவுலகமெ ல்லாம் ஓடிக்கிளைத்தல் நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுகிறதற் கு ஏற்றிவைத்தவிளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல் லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினிபரந்ததுபோலச் சிவப்புறி றதலைக்கப்பொருந்த சத்தகுலாவகைமெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தி னாலே அந்தஅக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொரிகள்போலச் சிவந் ததுகளை-என்றவாறு. மாது ஓ அசைகள். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழலாளது கண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றாகளாகாணா
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளிதாமேவெமமானே.

(இ-ள்.) இப்படிஆகாசபரியந்தம அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்ட பிரமாவுமவேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவு ம பயப்பட்டு ஓதுங்கினின்றார்கள் ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் கா ணுவதல்லல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகத்திற் கண்ணுடை யவர்காணுகிறதற்கு எளியரோ நம்முடையபரமசிவன்—எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுடரினைக்கண்டிருவருமாய்க்கவலையனை, ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறியவரேபெரியவரென் றிரைந்தார்நச,ம ண்ணிலடியறிவெனப் பணிவிடையிறாக்கமிகக்கோன்வராகமனை ன். டிண்ணின்முடியறிவெனன வடிவெகினவெடுத்தபனுமவிரைந்து போனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிற தென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமானமலையைப்பார்த்து இரண்டுபே ருந்துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடி யையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல் லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசாப்பத்தில்நித்திரைசெய்கிறவராகி ய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரு பமானா இந்தமலையின் சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்று பிரமனும அன்னபட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சச)

மொத்துமலைக்கனத்தினுக்காயிரங்காதப்பறந்தயனார்விசாரந்துபோ னார், அத்திராலெடுத்தபுவி கனத்தினுக்காயிரங்காதந்துளைத்துபோ னார்,மத்தகையோசெயலுமைசகிறகனைசமணிகெடுப்பூட்டுக்கருகினெ டு, நித்திலயொற்குன்டிகையுநீலமணிக்குன்றகைய நிகாத்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில்பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார் அதுஎப்படியிருந்ததென்றால் அந்தமலைதங்கமயமாகியராட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதில்நிறைகிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிபோலவுமிருந்தது—எ-று. (சுரு)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறைமுறையே புகுந்துபோந்து
காவலுறமாவலிதன்போகவதி யெனும்புரமுங் கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும்பாஞ்சுடர்வாளாடகேசரங்காரதனுஞ் சிரதனும்போற்றி
மூவுலகமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதனமுடிவுகாணான்.

(இ-ள்.) வராக அவதாரமெடுத்த விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகங்களையுமுறையேதுளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்களவணக்கும் பிரமசொரூபம்விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரசினாலும்வணங்கி முன்னேமூன்றுலகத்தையுமளந்தவ இப்போதேழுலகங்களையளந்தும் அந்தமலையினடியைக்காணமற்போனார்—எ-று. (சுசு)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோல்மழுங்கிப்போகக், குளப்படியுமுகநுனியும் பிணைத்தேமாசைடைப்போற்குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரிலாழ்ந் தொருநூறுண்டொழிந்த தமபினானவாழத்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்பதுமற் றெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

இ-ள்.) அப்படிமகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுறுவ இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும், முகத்திநுனியும்-தேய்மானைப்பின்பு எப்படிகுறைந்துபோகிறதோ அப்படித்தேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷகாலந்தேடியுங்காணமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவனாதியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்புமகிதந் தன்னுடையதுக்கசமுத்திரத்தையும், ஏழுலகத்தையும் தாண்டிவந்தார் -எ-று. (சுஎ)

தமபோரைமுதற்றடிக்கத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சார்ந்தார்,னமபோதனிதன்முடிபினளவறியா னெனமனத்திலையநீந்தானமபோருக்கரியானைச் சேடானைத்தனதுவிழிநயனத்தோடே, யைம்போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான.

(இ-ள்.) தனக்கும்பிரமாவுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கு அக்கினிசொரூபமாகஎழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிறபிரமா இந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச

னுசெய்துக்கொண்டு சம்பாதமனுஷாகளுக்கு அரியவனாயெப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மாமாகயிருக்கிறவனாத தம்முடைய கண்ணாகியபுஷ்பத்தோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிக்கானின்றவனைப்பலதாமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவினு விஷ்ணு—எ-று. (௬அ)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமியன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியையதேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின்முடியையதேட அன்னபட்சியாகிப் பறந்தபிரமா அரைக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினா—எ-று. (௬௯)

கிறியேயண்ட கோளமையுங்கிழுற
வேறிநூறுயிர மாண்டிமேவினு
னூறுநூறுயிரக காதமோக்கினு
மீறிலாதிருத்தல் வெறியினாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையுங்கிழிப்பட கிழித்துப்பறந்து நூறுயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படிஅனேகநூறுயிரங்க தந்தாண்டிப்போயப்யாததனும்முதலபார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினிதாண்-எ-,) (௭௦)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவத மிகக்கணு முயிரபுநீண்டன
குறையெலாம்வளாந்திட தனிமைகூர்தலான்
மறையினனிலையிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிறகெல்லாமுதிர்த்துபோயின விசையும் அடங்கிப குறைவில்லாததுக்கமும்பெருமூச்சும்அதிகப்பட்டன மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல்தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரமாசிலவதை மனதிலெண்ணினார்—எ-று.

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவருதிடையிலே திரும்புமோவென
வரியதாகியதுய ருதலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணு இந்தஅக்கினிமலையினுடைய அடியை அறிந்துதிரும்புவானோ கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்றுதிரும்பிவருவானோ என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலிலிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல யிளகியமனதையுடையவராகிய பிரமதேவர்—எ-று. (௭௨)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாளவனாகுமிவ் விடாகமுழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ

(இ-ள்.) இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேனே அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்வெகுகாலமாய்த்துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான்செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிர்மதேவர்—எ-று. (௫௮)

எய்தினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுஞ்சொல்லினும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிறிதிலை யென்றுதேடியினான்
கைதையின்மடல்வாய்ப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்.) இவ்வளவுதூரந்தேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங்கூட நேத்திரசாட்சியாகப்பார்த்தேனென்று பொய்சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்று விசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில்தாழம்பூமடல்ஒன்றுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-று.

இம்மடலெங்கிருந்து வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததன் கைகளையெற்றனன்
செம்மறன்முடியிலவிழ் செம்மலர்க்கையான
மெய்மைசேருயிர் ப்பதாய் விடும்பினென்றதே

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடல்எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூபிரம்மாவுக்குச்சமீபத்தில்வர அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறிவிழுந்ததாழம்பூவானபடியினாலே மெய்மையானபெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலேவிட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—எ-று. (௫௯)

வாணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணநாரண னளவிடாமுத
னாரணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத்தாழம்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்தியதாழம்பூவேயெங்கேயிருந்து வருகிறாயென்றுபிர்மாகேட்கப்பிரமாவினாலும்விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாதபரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்றுசொல்லியது—எ-று. (௬௰)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
னாற்பதினாயிரம் வருடமண்ணினே

னேற்பதுவிடுசெவன் றிசைப்பவெங்ஙனதையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதயினான்

(இ-ள்) கொன்றைமாலைப்பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடி மேலிநின்றுவிழுந்ததும் நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேனை இன்னமுநான் பூமியிற்போகவில்லைவருந்தத்தேடிவருகின்றனை என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிரமா சுவாமியைத் தேடுகிறதைவெறுத்துச்சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான் - எ-று.

துன்னியவுதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமவைவுறு திடுக்கணீக்கின
யுன்னினுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியமல்லனா னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீயெனக்குத்துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தைநீக்கினையுன்னைப் பார்க்கிலுமுயிர்போன்றதுணையுமுறவுமவேறில்லை நானும் அன்னிய னல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னான்பிரமதேவன் - எ-று.

நாமமோரான்முகனுமாலுமா
யேமமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினேன்
பூமிகீழிடந்தவன போயினான்மனத்
தீமையென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரே பிரமா நானும் விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம் பூமியின்கீழிடந்தைப்போய்த்தெரிந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகியநான் முடியைக்காணவெகுநாளாய்த்தேடியுங்காண்கிலேன் - எ-று.

அந்தமலைவாவிது வதுகொடென்பய
னெடியனின்வாவினு னினைத்ததெய்தினம்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்) ஆதியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதனாற்பயனென்ன பெருமைபொருந்தியவுன்னுடையநலவாவினாலே நினைத்தகாரியமுடிக்கால்தான்பயன் பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் பகைக்கொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தப்பிரமா சிவனுடைய முடியையறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவான்பிரமதேவன் — எ-று. (கூ0)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினோர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமொழிப்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேதொலைத்தகர் மொழிபுமானிது
கஞ்சமுண்டமைவகே ளன்புவேணடினார்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவே கேள் இதுவந்தனைத்தொழிலெனறு தன்னைத் தேடியவர்தானொருத்து பதத்தையடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அதுபிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூடச்சொல்லலாம் இந்த அப்படிச்சொல்லக்கூடாதவர்த்தையுமல்ல அன்பன் சொன்னுல் சினைத்தண்டத்தில் நமயிமவாவிஷத்தையுந்தின்ன இசைவா-ன-று. [illegible]

உண்ணலானுமசெய வெனச்சம் உண்டெனச்சொல்லெனச்ச [illegible] த்திரித்தது இழிவு சிறப்பும்மைதொக்கின்றது- ஏகாரம்-தேற்றத்தின் கண் வந்தது

கண்ணுகனுமுடியில்வாழ் கைதையேமிறி
தென்னுவசிதாழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினுமி [illegible] ந்துசிழ விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான மருமகுநண்ணினுன்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழுகின்றதாழம்பூவேவேறே ஒருஆலோசனையுஞ்செயயவேண்டாம் இதமகுடன [illegible] என்றுசொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில் பிரமா பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்திலவந்துசேர்ந்தான்-எ-று. ()

சேராகேட்டியென வரவின்செயலைக்கையைக
காதநூறுயிரங்காத்திலேகடந்
தாதியானமுடியறிந்தனனென்னெ
வேதிஞனந்தையுமுள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிவந்தபிரமன் சேர்ந்தானேப்பார்த்து விஷ்ணுவே உன்னுடைய பால்வரவைக்கேள் ஒருகோடியிமேலநூறாயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடையசிரசைப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான் தாழம்பூவும் அதுபோலவேஜநதான் பிரமா பார்த்தாரென்றுசொல்லியது-எ-று. ([illegible]

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்ததுவெடித்தவர வக்கினி லரக்கரிமை யோருருக்கினார் திசைக்களிறுககுகிளவருககளையருககியதெனககுறுதிர், செககரொளிமடகிட முறுக்கிதழாறுககுமெயசிலப்பொளிவெருந்தவடிவாய, மூகககணனதற்கிடை புனைத்தனன்முகத்திலவன்முப்புரமெரித்தகைகையே

(இ-ள்.) அப்படிபிரமாசொன்னதட்சணமே அக்கினிமலை பட்டென்றுவெடித்தது, வெடித்தத்திலராட்சதர்கள் தேவர்கள் திக்கிட்டுஉயிசோர்ந்தார்கள் திக்கிலிருக்கிற ஆனைகள் சூரியர்களுருககிச்சாய்ந்தாலெப்படியோ அப்படிரத்தஜலத்தைத்தக்ககினதுகள் செக்கர்வானத்துப்பிரகாசமமழுங்கி போகும்படியாகவும்முருக்கம்பூவிதழ்கருநாபடியாகவும் சிவந்ததமதுதிருவுருவின் ஒருருவுபொருந்திய திறமானதுவிபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பின்கீழிருந்து பரமசிவன் எழுந்தருளினார் முப்புரத்தையெரித்தகைப்பு அவர்முகத்திலேவந்தது-எ-று. ([illegible])

பூண்டகலைசக்கைதயின்மொழிந்தவுரையின்வண்ண பொழிந்துரைக்கை
கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமுற்றுமெங்கும் வெம்மையினவடங்கி
னவிடுஞ்சுடரெலாம், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விறந்தன குறை
ந்தன நிறைந்தன குலா, வெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெ
ரிந்தன விரிந்த தருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன சொல்லின்முழுதிருந்ததென்றுசொல்லியவைகத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் இந்தவிடென்றுநடுங்கியொடுங்கிப்போயின சூரியா சந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்தது சிறந்துநிலையாயிருக்கிறதுகளெல்லாமிறந்ததுகள் நிறைந்தவைகளெல்லாமுகுறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமாயதிக்குகள் அலைந்ததுகள் மரங்களெல்லாம் கரிந்தும்பொரிந்துமெரிந்தும்போனதுகள்-எ-று. (௯௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினர்
சூழ்ந்துநிலமெனக்கொள்ளையாயமலர்
பொழிந்தனர்நெடியவர்க் குவகைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனானென்றுபயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப்புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்து பிரமாவுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று-எ-று. ( )

பாடினன்பாவினன் பரவசத்தினா
லாடினனோடினனவிடாமுதத்
கூடினனெவ்வரங்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனைத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போதுதெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினார் வந்தனஞ்செய்தார் பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அன்குதிகளிலுமோடினார் யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்தசுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டினார் இனிநானென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார்-எ-று. (௯௭)

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனன்புகண்
டீசனும்பலவரா மினிதுரைக்கினன்
வாசமாமலரவ னுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலே தேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்ட வரங்களெல்லா

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப்பார்த்து உனக்குபூமியிலேகோயிலும்பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி-எ-று. ([illegible])

கைதையேயிவனொடு காவுநீயுரை
செய்ததாற்றீண்டிலே யென்றுதீர்த்தனை
னெய்தியமுனிவர்கண் டேஙகிராணமுகன்
மெய்தரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாராயதாழம்பூவே இந்தபிரமாவினோடேசேர்ந்து பொய்ச்சாட்சிசொன்னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டுதீண்டேனென்றுதள்ளினார் தனபின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்டகோபமவந்ததைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமாவானவன் தன்னுடையதேகம் பூமியிலேநன்றாயப்படியவிழுந்துவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (௬௬)

வேறு.

பொடிமூடியதழலென்கா புலையானைவமலமாஞ்
செடிமூழ்கையாலேபுழல சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயென முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) நீறுபூடுபநெருப்பையொத்தசுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய புணைவமலமென்கிறசெடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினாலே அவிவேகியாயதிரிகின்றசிறியனொருபொருளோ உருவமானவரே அகண்டவெளியானவரே நான்குவேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடைய அந்தமாகுவிருக்கிற ஏகரே முதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று, (௬௭)

எந்நீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெங்கீரதுவாறுடன் விளாவப்புனலுண்டே
நின்னீர்மையிதென்றுலகுயிரெப்படிநிகழும
முந்நீர்விடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லாநதிகளினீரும்விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுஞ்சாயந்து வெள்ளீராயசட்டால அதைத்தாறுகிறதற்கு வேறேசலமுண்டோ உமக்கேஇப்படிப்பட்டகோபம்வந்தால உலகத்திலிருக்கிற சீவாசிகள் எப்படிப்பிழைக்கும முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம கோபஞ்செய்யவேண்டாம-எ-று- (௬௮)

பிறைபேழுமதியேயுரை பெண்ணேபிறவாணே
நறையேநறுமலரேயென நானாவிதமாவை
பொறையேதிருவருளேபொழி புயலேயியலிசையே
முறையேபலமுறையேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாகியும் பூரணச்சந்திரனாகியும் பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் தேனாகியும் புஷ்பமாகியும் மலர்களாகியும் இருபாவாக ஷத்தைப்பொழிகின்றமேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும்

ரூம்சாணுவிதருபமாகி பூமிருக்கின்றமூர்த்தியே உமக்கு முன்னதயோ முறைமையானைவனைககே பிககேவண்டாம் கோபிககவேண்டாம்-எ-று. (௮)

வெம்மை சசாமலாகிய வில்வேட னுவன்றே
கொழுமைததலைமதனைதெழு கோபக்கனிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகெ லை செயுமந்தகனன்றே
மூமைமைப்புரமன்றேபொரு பொருளாயெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) மிருககெல்லாந்தைககொம்பெகாகின்றபுஷ்பபாணங்களையுடையமன்மதன்றேமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்டவெழும்பினதலைமையுள்ள ஆனைபோன்றாந்தைதையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெயயுந்தொழிலையுடையயமனல்லவே திரிபுரமல்லவேநானெனவளவுடமககுஎன்னைஒருபொருளாககவே பஞ்செயயவேண்டாம் எ-று.

அரிதறகரிதாமுனை யடியாறிவென்றுனவே
பரவைப்படிவனேனினிமேலோவிடாபவேன்
சிறுமைப் பிமென்பாலனைசெய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிககுளிரானனமேலவிறைமகிழவாயினவமொழிவான்.

(இ-ள்.) யாவராலுமறியககூடாத உமமுடைய முடியையறிந்தேனென்றுசத்திரசதிலேபட்சியுருவமானேனை இனிமேலோ துககததைஅடைவேன்சிறுமையையடைந்தஎன்னிடத்தில சிநேகஞ்செயயுமென்றுசொல்லிவிபசனபபட்டபோது மறுகிககாயநது குளிர்ந்தஜலமயமாலசசிவன்சந்தோஷமாயதிருவயமலாந்து சிலமொழிகளை அருளிச செய்வார்-எ-று (௭௬)

அம்போருகவஞ்சேசவினி யவனித்தலமறையோர்
தமபூசனையுன்பூசனை யாகித்தமனியாரு
சமபூசலவுலகேனையுயமகிழனறருளசெயதான்
சமபூசடலவிடமுண்டருள் கருணைகடலானை.

(இ-ள்.) வாரப்பிரமாவே இனிமேல்நீபடபடாதே பூமியில்பிராமணாகளுசகுசெய்கிறபூசை உன்பூசையாககொணடுபொனனுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைகாககும் வுழுலகத்தையும் எப்போதும் போலப்படையென்று அருளிச்செயதார்சலதுகளசசூழாநின்றசமுத்திரத்தின்விஷத்தையுண்ட கிருபைககடலாகிய சிவபெருமான் எ-று.

அறுசீரடியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவாய்ந்த சொப்தனுளல்லையெனமுன்றெல்லைதாம்
சுத்தபவித்திரஞானதலமாகப்பொலிகின்றதசசேத்திரமும
சிறுருவமாய்சிவாபூதவாகடவுளின்னுஞ்சிறந்ததான
முதசியனைத்தைகயாமலுநவுமிகுககருணைபுரிமொழியுநாமம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள்பிரம விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தஸ்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செயதுவாகொடுத்தபடியினாலே இந்தத்தலத்தை சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரமவரைக்கும சுத்தபவித்திரமாக இருக்ககடவது இதுவல்லாமல் சிறியவுருவத்தோடுங்கூடிய மனுஷியாகக வது பேரின்பத்தை அடையச்செய்து நமது தனைப்பெறும்படி பண்ணும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம்-எ-று.

வானதபதியிந்திரனுமிமையவருநினைக்கவவர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆதலினிந்தத்தலத்தை நினைபவர்க்குப்பிறப்பிடுமையகற்றுவோமிப்
பூதலம்பூமித்தலமும்பிரளயத்து மழியாதபொற்பதாகி
மோதியகாற்றடைந்ததிசை சராசரங்களனைவயுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் மற்றவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினாலிந்தத்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தைநீக்குவோம் இந்தப்பர்வதமிந்தத்தலமும்பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும் எ-று. (எஎ)

வையகத்திலரியதவம்புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிக்கத்திரிக்கிலவதரிக்கவாநந்தருவேடஞ்செய்தன
மெய்ப்பெறவொன்றுயிராமாமவளருமிந்தகோடிப்ப வம விளையாதிந்த
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பரகதிகிட்டாதுநரகந்தானே.

(இ-ள்.) பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையாம் மோட்சத்தைக்கொடுக்கவேண்டி ஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தில அவதரிக்கவாநந்தசொரூபமே மிகுந்தகாலஞ்செய் தால்ஒன்று ஆயிரமாயிருக்கிறதாகும் இந்தத்தலத்தில்பாவமே புண்ணியமாகாது இதைச்சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சங்கிடைக்கமாட்டாதுமுன்னம் ஆணைப்படிக்குளென்றார் ... எ-று. (எஅ)

அணைவல் பமொழியளவிலழுதாணமதுகுறுகியசலமாகி- வண்ண
மெருகுசுடரவிர்க்குவிளக்குசல்கணடயண திருமாலவணங்கிசசெல்வார்
விண்ணவர்கருமெகளுக்குமிந்தன்சேர்திக்கெதிர்- கதறுகிவிழிக்கப்போ
கா- கெண்ணரியசுடர்களெலாமுட்காரந்தமலையாகவிருக்கவென்றார்.

(இ-ள்.) இக்கப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னவளவில் அக்கினிமயமா னதுகுறுகி ஒருசிறியமலையாய நிறமபொருந்திய அன்னசிரணமரிந்து பிரகாசித்தமலைப்பார்த்த பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியையணங்கிச்செல்லுவார்கள்- தேவர்களுக்கும்- எங்களுக்கு மிந்தமலையின் சோதிகெதிராகப்போய கண்விழிக்ககூடவில்லை ஆனபடியினாலெண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமடங்கி ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள் எ-று. (எகூ)

அன்னமிசைவரவானுங் கருடன்மிசைவருவானும மலரோர்வ்வ-
வன்னியொளிமறைந்துமறமலையாகவிருத்தியெனமலையாச்செய
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுதினம்பு தெரியவருள்செய்வாயெ
ன்று- ரெனனுரைத்தவடியவர்க்காவிறையவனுமிரங்கியினையியம்பலு
ற்றான்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேறுகின்றபிரமவும்கருடவாகனத்தில்வருகின்றவிஷ்ணுவு- மலராகிதாகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மறுமலைகள்போலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தாரிந்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் என்றும் தெரியும்படியாக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிக்

சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு ளினார்-எ-று (அ௧)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநாளொருஜோதிமலைநுனியிற் காட் டுவித்துபோம்-வாயத்தவக்தச்சுடர்காணிற்பசிபிணியில்லாதுலகின மன் னிவாழ்வார்- பாரத்திவந்து மருந்தவர்க்குமிடையூறுதவறுமிதுபணிந் தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா ய்கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கள் விஷ்ணுபிர்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்திற்கி ருத்திகைநட்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங்காண்பிப்போ மஅப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியு மில் லாமல்உலகத்தில்நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தசோதியைக்கண்ட அ ரசர்களுக்கும்- அரியதவசிகளுக்கும்- இடையூறுநீங்கும் இதைப்பணி ந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலை முறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர்-எ-று

மரணபவமறுக்கநல்லமருந்தாகுமதற்குமலைமருந்தென்றோபே ருந்தைவடிவாதலினா லருணகிரியெனுமொருபே ரதனையேர்பால்- தர ணியிலேயுரைத்தவர்க்குமூன்றுகோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்தராமென்-றி ருணிலவுமிடற்றிறை வனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிசைப்பதானர்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குவதற்குமருந்தானபடி யினாலிந்த மலைக்குமலைமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிவபுரிதமான படியினா லருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதை ஒருதரம் பூமியிலேசொ ன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதாம்உச்சரித்ததற் குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடையசிவன் அருளிச்செய் யவிஷ்ணு பிரமாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று (அ௨)

அந்தவருணகிரியானையுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலதுதிருமுடிக்குமணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திற்றோனகிகளொன்றிமணித்தீபங்காட்டுவாரார் (றார்
காடுத்திறைஞ்சிப்பூசைசெயபவிதன்கிழோரிலிங்கவடிவெடுப்பரயென்

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரே மலையாகியவுமக்குஆகாயத்தில்நின்று பெய்யாநின்றமழையேயல்லாமல்சலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செ ய்கிறவர்களார்நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதல்லது வே றேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியசந்திரர்களேதீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங் களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஒரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார் கள்-எ-று (அ௩

அன்னதுவாயிருக்குதீர் சாமியத்திலருச்சியுமென் றசலம்புக்கா ரெத்திலமுமபுகழவங்கோர்சிவனுருவமானதுகண் டிறைஞ்சிவத்தி டன்னியபூமழைபொழிந்துபரவசமாய்மகிழ்ந்துதாடிமபனைக்கூவித் துன்னிதில்லைகோபுரமுமண்டபமுமணிமதிலுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கம் தோன்றும் பதியுடன்பூசியுக்கொண்ட நந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் ஏந்தத்தேசமும் புகழுமபடியவ்விடத்தில் ஒருஇலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பாவசமாயச்சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிறதேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்திய மதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அச)

அழியாதவளாகருந்தீர்த்தமூன்றூற்றுபதுக்கண்டழகுசெய்தார
வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுங்கேணிகளுமாமுமான
வொழியாமவிமையவருமிருடியருமணிதரெனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமனையகணிகையராயம்பையருமேவினரே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் அழியாதவனமுள்ளாகாமும்மூன்றூற்றுபதுவகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் கேணிகளும் மாமுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும்ரிஷிகளும மனிதரூபங்கொண்டுவந்துபிறந்தார்கள் விஷம்போன்றகண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்-எ-று. (அரு)

காலையிலேழுமூகிமாவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு (ண்
மேலணிந்துகண்டிகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசாத
மாலையினுறசிவபூசைபுரிந்தண்ணுமலையனைவலங்கொண்டேத்தி
ஏலவொருபதினாலாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்விடைவாரானார்.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள இருவரும் காலமேழுமூகிமாவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டிவிபூதியைஉடம்பெல்லாந் தரித்துருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினும மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்களபதிக்குப் போகத்தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அசு)

ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததற்பின் கயிலைமலையாகசபோயிற
நீசனுக்குகனகமலையிதுவாயின் வெள்ளிமலையினிமேலென்னை
காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ்சிறப்புடையதலமெழுங்கனகாடு (ந்த
மாசகல்நகதிர்தோன்றவொளியிழந்தவுடுக்களைமபோல்வளைந்தே [illegible]

(இ-ள்.) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலஞ்சமைந்தபிறகுகயிலைமலையிலிருக்கும ஆசைவெறுத்து இந்தமலையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின வெள்ளிமலையினிமேல் என்னையுடைய குமாரகாசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்தலங்களுமந்தலோகமும் குறைந்த சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்கள் போல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அஎ)

அரியயனுமளவிடற் கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றுலக
தெரியவுணக்கதிர்ந்தபடிசிறிதுரைத்தேன் [illegible] திறமே [illegible]
[illegible] மணிமகிழ்ந்து [illegible]

ந்ரேசுவரி-புரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத தருளவேணவுரைப்ப தாளுன.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்துவிஷ்ணுவும்பிரமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை எனனலசொல்லுகறகரியதெனனுலும எனககுததெரிந்த அளவில்சிறிது உமககுததெரியுமபடிச்சொனனேன் இனிசசொலலவேண்டிய தெனனவெனறுஅவரிசைசபெற்றமார்ககண்டேயரிஷி சநதோஷித்துவணஙகிசுவ மியானரநோசகித தவஞ்செயது அவரிடப்பாகமபெறறதுவும சொலலவேண்டுமென்றுகேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரணடாவதுதிருமலைசசருககமுறறிறறு.

ஆக-திருவிருத்தம-கஅசு.

உ

சிவமயம.

மூன்றுவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணுருவர்பதினெருவ ரெழுவரெணமர் திசைக்கிறைவர் பணிநாட்டுள்ளோர, இந்ராதிமபுருடசிதக ரியககரிமையலாமுனிவாகிளையினுள்ளோர்,மனுமலரயன்திருமால் கலைமகதை மலா மடந்தைமகிழ்ந்துசூழ, மூவனைவலையிகழ்ந்துதககன முடியாத பெருவேள்விமுடிக்கலுறறுன்.

பூருவகதை.

கேளுர்மார்க்கண்டேயரே மூனனளிலே பிரமாவினிடத்திற்பிறந்தக்கனென்பவன் அரியதபசுசெயது உயாததவாகைபெறறு தன்றேவியுமபிரசிததமாகிவாருகிறகாலத்திலே பார்வதியானவ

ள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனுக்குப்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாள் இவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில்சுவாமி தனக்குஎழுந்துமரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையு... யவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் - பதினொருருத்திரர்கள் - சப்தரிஷிகள் - அஷ்டதிக்குப்பாலகர் - நாகலோகத்தார் - கின்னரர் - கிம்புருடர் - சித்தர் - யட்சகர் - தேவர்கள் - முனிவர்கள் - நிலைபெற்றபிரமா விஷ்ணு - சரஸ்வதி இலட்சுமிமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும்முதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான் - எ-று. (௧)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவி விசைத்தாளந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தானென் றுரைத்தனனீதெனை வேண்டிப்பொருப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்க்குழலாளுந் தந்தைமகந்தொடங்குகனத்தவத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குசுவாமியானவர் உன்னுடையதகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுசுவாமீ என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப்பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுசொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள் - எ-று ( )

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளவட்குறவாதிருந்தனன்றந்தை யானன், தீயவனைப்பணிந்தனளாகலனுமிகழ்தானிகழ்ந்தசொல்லைநோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடலையெனப்பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள்பெருவாழ்வென்று, வாட்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடையயாகசாலைவாழ்வுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவதென்றுசபித்து இந்தப்பாவிவளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடையதேகத்தைவிட்டாள் அந்தச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி - எ-று. (௩)

(கலிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல ,வொருவனைவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின்றுதழலைமொண்டிறைக்கையு

லண்ணல்வெம்பிழுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடங்கமண்ணடங்க வீரன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள.) எப்பொழுதுமகூடயிருந்த பார்ப்பதிதேகத்தை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடையஉயிர்சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தவழுடையசிரசிலேதானேயிருந்த நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தையடைந்து தக்சனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்றுகோபித்துக்கொள்ளுமபோது அவருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்துவீரபத்திரரானவர் ஆகாயஉலகமும பூமியும் நடுங்கும்படியாகத்தோன்றினார்-எ-று. (சு)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்த மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கவெற்றி நயனமூலகொதிக்கமே
லஞ்சலித்தகையோடங்க ளையன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகறுத்தமயிலினதுநிறம்போன்ற மரகதரத்தினம்இழைத்த கிரீடத்துடனேசஞ்சரிக்கின்றமேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களையுடையவாயானது நஞ்சைககொப்பளிகக நெற்றிககண்கொதிக்கச்சிரசின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஐயராகிய வீரபத்திரர்வந்துதோன்றினார்-எ-று. (ந்)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
தழைத்ததென்னவென்றனையன்வந்து தோன்றினன்.

(இ-ள்) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல்உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்துரிஷிகளால்விடப்பட்டுசுவாமியினால் மரணத்தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவுமவிழித்து இமைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்ததேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (அ)

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கெடுக்குமூகிலென
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீள்கவென்றுசாற்றினு
ணக்கணத்திலுவகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினன்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்டவீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் ஜலத்தைப்பொழியாமல்நெருப்புகளைக்கக்கும மேகம்போற்போயதக்கனுடையயாகத்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்யஅந்தட்சணமேவீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுபக்கத்திநின்றபூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று. ( )

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாவிரண்டுமாலையா
மஞ்சாட்டிபூதலே வாலவட்டம்வீசவே

குஞ்சரங்களெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர்நால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரத்திக்கிலிருக்கின்றயானைகளெட்டையுங் காதிலேகுண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்கள் சுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுதரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காளமம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்குமுத்தி னாதபத்திரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிற்றினுடைய பசியையுடைய மேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டு கடைவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள் முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (௯)

மாயுமாயர்தந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்த சிங்கநாதமூதவே
சாயுமெமனூர்திகாலன்மேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிற்றிழுக்கு நந்தனைத்தேரிலேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்து ஊதிவரவும் இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கிடாசலைமானிதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களூதவும் இறந்துபோன யமராசாக்களேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௰)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடேர்களா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலைகடாலுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டதுகள் சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரூபமும் தேவரூபமானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டதுகள்-எ-று. (௰௧)

வாரியேழடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுடற்கொள்ளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செயவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்துநீரடங்கலும்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பிட்டுப்பசிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தையெறிந்து யமனுடையகோட்டைகக்கொள்ளைகொள்ளுமாறு இப்படிப்பட்ட வலிமையுடையனுகள்-எ-று. (௰௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீசாண்டமும் புகைகொளுததிமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவகைக தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்ததலைமயிரிலேசுற்றிக்கட்டிககொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும புகையுண்டாக நெருப்பினலேகொளுததும எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெனறுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைககொட்டிககொண்டு வீரபத்திரரின்னேயோடுகின்றபூதங்கள-எ-று. (௰௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகாந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்ககின்றனைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டியோடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்திரமபோன்ற மிகுந்த மதுவைப்பானஞ்செய்து ஆரனுல்வீறுப்புக்கொண்டு சண்டைககுஎழுந்துதுகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையகுல மிளைத்தள்ளுகிறவர்கள்-யாரென்றுகேட்க அவர்களைசசொல்லுகிறதற்காக நின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும சிலபூதங்கள் உடனேஎழுந்து அன்புகொண்டுசிவனைககுறித்துபபாடும்-எ-று. (௰௪)

வெதிாசிலம்புமுரசுசஙகம விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதஙகமழுங்கவே
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தானபோகளையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சிலம்பு முரசு-சங்கங்கள விருதாகியவுடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்கவும், பெரியமணிதவண்டை மிருதங்கம சத்திக்கவும்வழிமுழுதுமபோயதக்கனுடையயாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூட்டங்களும அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும ஆகாயவாரி வீசினதுகள்-எ-று. (௰௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகாமேறி யிரலையேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பசுவிலேறிவெண்மருந
தேறிலேறிவகதவீரா சேனமாளமோதினூ.

(இ-ள்) மேகவாகனனுகியதேவேந்திரனுமஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்றஅககினியும எருமைக்கடாவாகனனுகிய யமனும பேய்வாகனனுகிய நிருதியும் மகரவாகனனுகிய வருணனும் மானவாகனனுகியவாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனுகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுபபோகளுநதேரி

லேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (௰௬)

வளிகுலம வேலுலக்கைக வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-வேல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-பழுக்கத்தி - இதுகளை வீரபத்திருடைய சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள் எ-று. (௰௭)

அலகைநாலிரண்டுவீழ வமர்செயபூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வெற்றிமாலைசூடினார்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினா
னுலகபாலருடல்புகுந்து மாமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள்.) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களாலே எறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதங்களுங்கீழேவிழவும், மற்றைப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவுமயுதஞ்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தை விட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்வுடல்களுள்இருக்கிற அமுர்தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள-எ-று. ()

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனோடினா
னெருங்கியீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கூடாக்கிலேறி துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருநகையேழுமீசனன்பர் பிரவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரனானவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்ரூபங்கொண்டுஓடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயுவருணன்-இவர்கள்தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுநகையையும் சுவாமிஅன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௰௯)

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சனா
ரெச்சனைவுயிரைவாரி யுடலுரிததெரித்தனன்
பசசைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வச்சிரத்தினாலரிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்-) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோட்டுமகாரிஷிபிராணனுநதேகமும் வேறாகக்கொன்று உடலை வுரித்து வெறிததார பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடையபெண்சாதியின் இரண்டுகொங்கையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௨௰)

---

* அம்மனை மகளிர் விளையாட்டு.

பிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருன்றுபோற்
றக்கனொதிர்க்கபோது தலையரிந்துதள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கணைத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதைநீக்கித்தன னுவீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப்பி டுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கனுடையதலையைமலைபோல்கீழேஅறுந்து விழும்படிஅறுத்தார்கள் அப்போதந்தப் பூதகணங்களிலொன் றுஅரைநொடியிலேதானே அந்ததலையைத்தின்றுவிட்டது-எ-று. ()

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மற்றதேவராவியும்
முசுக்களபோலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மளவியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற ருத்திரக் கூட்டங் கள்பிராணனையும்-அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றதேவர்கள்உயிரையும குரங்குகளைபோலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தமுனியீசுரர்களுடைய பி ராணனையும், பரியாசம்பண்ண வீரபத்திரர்விட்டசூலாயுதம் எடுத்து எடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

வழியினோடருக்கர்பல்லை யோறுத்துகண்ணிமா
வெழில்படைத்தகண்டகர் இரண்டதுண்டமாச்சிறுன்
கழலமைத்தகன்குதிக்க வமிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய பல்லும்கண்ணும்தெறித்துககீழேவிழும்ப டியடித்துச்சரஸ்பதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்கறுத்தார இலட்சுமி யைமூக்கறுத்தார் வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன்நசுங்கித்தன்னுடையயாகசாலைநெருப்பைமிதித்தபடியி னாலே அந்தவெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெயைப்போ லானான்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகப் வந்துதோன்றியமாசெயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவாசெய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்)பூதகணங்களாலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பி னையுடைய பசாசமாகிமறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன் றிவந்துசண்டைபண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொ ன்றார்கள் ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போயுந்துக்கம்நீங்கவில்லை-எ-று

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதன்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொள்ளைக்கமெடுத் தொழுகுபூதகூளிகண
னுதாகுண்டமானதெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தென்றுவிட்டதென்றது-இறையனம்பிளந்துகொன்றதுஎன்றுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலைவாசத்தையடைந்தாலும் அதற்கு உபயோகமாக வைத்திருந்த சோறுகளும் பொரியும் ஒரு பூதகணமாயிற் கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடைய வாய் ஓமகுண்டமாகவும் உதிராக்கினியே நெருப்பாகவுமிருந்தது — எ-று. (உ௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங் குருக்களும்
முட்டரானமுப்பதிறமூன்றுகோடித் தேவரும்
பட்டபோது வாதமெய்களை பழுதுறாது தன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குபாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் மதலைவராகலந்த குருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகமவினைகப்போகாமல வீரபத்திரருக்கு முன்னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையையொத்தது — எ-று. (உ௬)

கறபகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்க வமரர்தம
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசிந்துறுடர்களாம்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன்செய்தயாகமே

(இ-ள்.) கறபகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்நின்று பீரிட்ட ரத்தமான துயரத்துக்கு நெய்யெடுத்துச்சொரிதல்போலிருந்தது பலபல யட்சகின்னரர்களுடைய வயிறு பிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடியாகச்சிந்திக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகம் செய்ததையொத்தது அன்று தக்கன் வேள்வி — எ-று. (உ௭)

சிறந்ததிக்குபாலராதிதேவ சித்தர்முதலினோன்
றிறந்திறந்துபோகவேதனிமையிலேயிமாறிலே
பிறந்துவந்துவந்துபோர்பெருக்கினார்பிறந்தபேர்
மறந்துவிழவீரன்மோதிமாறினானைமண்டினான்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகியதேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப்பிரம்மாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக்கொண்டுவந்தார் அவர்களும் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்னும்பிறவாமலிருக்கும்படி பிரமாவையடித்து யுத்தம்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர் — எ-று. (உ௮)

செத்ததேவர்மீளவும்செருச்செயப்படைத்திடும்
கைத்தலங்களவிழுமாறுகமலனானைமோதினான்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும்படிக்குவேபரப்பினான்

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள்மறுபடியும் சண்டைசெய்யப் படைக்கும பிரம்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார்முன்றுக

*முத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்

லையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்களுடையதலைகளையும் குதிதி பூமியில்விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்.—எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்தவாதிமாயனயர்செயத்
துண்டமேருவெனவிளங்குகருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக்வீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்கையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கிஉமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுசண்டைசெய்யமுகக்கையுடைய பெருமிகாக வினங்கிய கருடன்மேலேறிக்கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களவீரபத்திரர் மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தன்கைப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர் ௫௰

வையமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதித்துவீசினான்
னையனங்கொராவாளியாலறுத்தெறிந்தோம்பினான்
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெய்கருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிந்ததண்ணல்காலிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியையெடுத்துசுற்றி வீசினார் வீரபத்திரர் அந்தகத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டுஅறுத்தெறிந்துஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்றகருடனைக்கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டுதுக்கத்தினாலேவுடம்புகறுப்பாய்க் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகம்செய்தார் அதுஓடிவந்து சுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௫௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழிபெற்றதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிந்துடனரியரியினாவேடமாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கிவாளின்வேலின்வவ்வினா
னுந்திவேறோர்சேலதாகிவாரிமீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலரைக்கொண்டுபரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்துஅருச்சனைபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுஷ்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத்தம்முடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார் அந்தசக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில்விழவேஇனிமேல்இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்றுஅந்தஉருவத்தைஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுமுருவமெடுத்துவந்துயுத்தஞ்செய்ய அந்தவுருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று. (௫௨)

புவியுண்டு நெடுமாலும் பழையபடி புவியுண்டு போனான் வேதன்
தவியுண்டு தலைநாலுந் தனையுண்டார் இமையவர் தங் குடியூழுண்டார்
அவியுண்ட கணகுண்டம் பேயின் இறைச்சியருந்த சனகலமேயான
தவியுண்டு மனமகிழ்ந்தன் செய்ததவ முனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்ட விஷ்ணுவுந் தோற்று மண்ணைவாயிற் பட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார் பிரமா தவித்து நான்கு தலையுமறுபட்டு இறந்தார் தேவர்களுந் தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள் பூதகணங்கள் இறைச்சி சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டம் பாத்திரமானது அவிர்ப்பாகம் சாபமிட்டு வந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (கூக)

இங்கிது வாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை பதம்பரவியிசைந்தானெல்லா, மங்கணனு முனிமாறியருள் சுரந்து மகதிறந்தாரக்காவியீந்து,
மங்கரியபதங்களெல்லாம் பழையபடியுதவுதலும் வணங்கிப்போனார், சங்கரியை முன்பெற்றானென் பெற்றானெனக் காட்டுதலைப் பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இவ்விதமாகயாகசாலையோடு சருவத்திரபேரும் நாசத்தையடைந்தபிறபாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப்போய் சுவாமியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கே நடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார் அதுகேட்டருளிப் பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்தில் இறந்தவர்களனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடிலலாத அவரிடங்களையவரவர்க்குப் பழையபடியே அருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் பார்வதியைப்பெற்ற தக்கனுக்குமாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில் வைத்துப் பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (கூச)

எந்தாதன்றனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீர
தன்னாகந்தன் யோக சாதனத்தால்விடுத்திமயன் றவத்தினாலு
மன்னாகமைநாகன் றனைப்பயந்த மேனியாலுமுயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தாளமரரெல்லாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

(இ-ள்) எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்த தக்கனுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாக உலகஞ்சொல்லுமேயென்று பார்வதி அந்தத்துக்கத்தினால் தன்னுடைய தேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமவற்பருவதராஜன் தபோமகிமையினாலும் மைனாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேனையினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள் தேவர்கற்பகப்புஷ்பங்களைவருஷமாகப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (கூரு)

சிந்தாநதத்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்ஞானமிச்சைசெயலின்
மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குஞ் சொழு

கொம்பாகி, மூத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன்முதலா மூ
லைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவறருமுடிந்ததவம விளம்ப
லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேதோன்று
கிட்ட ஆதிஞானசக்தியாய்ப்பின்பு அச்சிவத்தில்நின்றும் பின் ஞானசக்தி
ஒன்று வேறுபட்டுப்பின்புஞானசக்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென
மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினுலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக் கொ
ழுகொம்பாகியுமசுவாமிக்குமுத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திர
ன் விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களஉண்டாகிறதற்குமூலமாகிய வித்தா
கியும எங்குநிறைந்தபார்வதியைப் பெற்றவாகருமுடிந்த தவப்பெரு
மையைச சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (நுசு)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்கும் கரும்பு
போன்றும, பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்து பந்துகழலூசல்பறிபயிலு
நாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழ்வா யெ
ய்தி, புலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றுளிலக்கணம்பார்த் து
ரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள்இமாசலராசனுக்கும்மேனதேவிக்கும்
குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ந்து மன்மதனு
னவன் சிவனைவெல்லவில்வேணடி அதற்குவளர்ந்தகரும்பைபோதது
ப்பலசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப் பந்துகழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முத
லானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலைபாசனிடத்தில் வே
தமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவை
த்திருந்த அம்மனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்-எ-று. ()

நெற்றியிலோர்புறத்திலரை கேத்திரமுண்டாமொருகைசெடியசூலம
மற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமரகதம்போய்ப் பவளமாகும்
கற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபோகு
மூற்றுவருமிவ்வகையெனமலையரசன்மனமுருகி புவகையானன்.

(இ ள்) வாரும்பருவதராசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சில
பொழுதிலேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அனாக்கண்தோன்றும ஒரு
கையிலேசூலமுண்டாகும ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும்பா
திசரீரம் பசசைநிறம்போய்ப்பவளநிறமாகுமகூந்தலிறபாதிசடை யா
கும்ஒருகையிலேவளையல்களில்லாமற்போகும் இதுகள்சம்பவிக்குமெ
ன்று நாரதர்சொல்ல பருவதராசன் உள்ளமுருகிச சந்தோஷத்தைய
டைந்தான்-எ-று. (நு அ)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினங்கள்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடகை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவத்துக்கேவல் கோடியென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாக வர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறானாயில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினாலேயோகத்திலிருக்கிறாரென்கிறவார்த்தைகேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ் சில தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையதவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராசன்-எ-று. (௫௰௯)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேரளிப்பான்றனோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலு முயர்ந்தவிஷ்ணு-பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை-திருமஞ்சனமுதலானதுகளைக்கொடுத்துத் தனனுடையபாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்-எ-று. (௬௰)

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவாகிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குழைவுகண்டான்.

(இ-ள.) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவிருக்க எல்லாத்தேவர்களும தேவேந்திரனுங்கூடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமாவும அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையுங்குங்குமம்பூசியிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும பார்த்தார்-எ-று. (௬௧)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படைபெலாமுறிந்துதேவர்
மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று
னச்சுரர்தமக்குக்கோமான் றாரகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையசூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள ஆயுதமுறிந்தும தேவர்கள்சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருந்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன் இப்படிஅவமானஞ்செய்தானென்றுசொன்னான்-எ-று. (௬௨)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் கர்லனற்கனலாற்காற்றன்
மாலினாலென்னாலுன்னா லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலமாமிடற்றன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருக்கள் சிறையெலாமவிடுப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவ ன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும்என்றாலு உன்றாலும், அந்தத்தாருகாசூரனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடை ய பிள்ளையாய இராசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணிய ர் அவதரிப்பார் அவனைகொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொ ன்னான்-எ-று. (௪௩)

யோகத்திலிருக்கவீச னுமைமக்குநாணளிக்குமாறு
வேசத்திலியற்றுமென்றே யயனவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலனுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிக்குநதென்றறநேருடன்றோன்றிச்சொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனைவர்பார்வதிக்குமங்கலியதா ரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமா அ ர்வதிரபேருகத்தம உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாரும அமரா பதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தகுந்த தென்றலாகிய தேரின்மேலேறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (௪௪)

எனறவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர்
கவலுறவெத்துயாரலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவனுறனையிறுகபபுல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்)மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அ ழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும் நீங்கள் எந்தத்துக்கமித்த மாக என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்ம தனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய் தவத்தையழிக்கும்படி உன்னைவேண்டியழைத் ததென்று தெரியசசொன்னான்-எ-று. (௪௫)

விண்ணிலாமகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும
பெண்ணலாரலியாணல்லா பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாற் கருத்தினாலளவாவந்த
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.)தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக்கோபித்துச் சுவாமிக்குபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வாருமையாதேவேந்திரனே சி வன் பெண்ணுமல்லா, ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்புமி ல்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலுமக ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்சசி பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (௪௬)

கன்னிகைத்தௌரிபீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சக்திஇல்லையாலே யுயிரெலாந்தழைய ாிற்கு

முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிமேவன்பாற்செல்லு
பன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனொடு குற்றமில்லாதபிரமசாரி யிவாகளிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினாலேசகலவுயிர்களும் உண்டாகிவிாததியாகுமமுன் எப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்துசிவ ளஉண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளஒடுங்குவதுபோல-எ-று. (௪௭)

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
வேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மினைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப
பூவலாசொரிந்தககாலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலேசங்காரகதொழில்செய்வதனாலே சிவன் தமோகுணத்தையுடையவரென்று சொலவாாகள் அப்படியன்று உயிர்களுடையவினைப்பையொழிப்பதாகும மற்றத்தேவர்களுக்குஉண்டாயிருக்கின்றமும்மலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொரூபமமிகவும்நெருப்பாகுமஅவர்மேல்நான்புஷ்பபாணததைவிட்டால அதுகள்புகையாகக் கரிந்துபோகும-எ-று. (௪௮)

உருவெனததெரியாதானை யுருவினோடருவமானை
யருவெனததெரியாதானை யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
யொருவரப்புகுதானந்த வேளையிலவேளைநோக்கித்
தருவனத்திடையில்வாழும் சதமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலும்தெரியக்கூடாதவரையுருவமாகியும்அருவமாகியும இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுமதெரியாதவரை மிகவும்யுத்தம்செயதுஜயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடையஸ்தானத்திறகுப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலத்தில் மன்மதனைப்பாாததுக்கறபகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன் சொல்லததொடங்கினன்-எ-று. (௪௯)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரததின்மீதும் பொருந்ததுனலமேயன்றோ
காயுநற்கதிரின்மேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னாண்மையன்றோ.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதுபிரமாசரஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும்,மகாத்மாவானவா தலையிலேகங்கையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சாணையில்கடையச்செயததும் எனக்கு ஆயிரநகணைவததும், உன்னுடையஆண்மையல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (௫௰)

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிலனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்னமதனனைவேணயர்ந்துகூறும்.

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைசயித்து அவருக்குக்காமலாகிரி யுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திர னுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் சூரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்றுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்குஇந்தநல்லவார்த்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று. ()

அரன்சிலைமலையென்றாலு மம்புகணையரியென்றாலும்
வரைபறவிசைசந்தனாலு வாசுகியாவென்றாலுங்
கருமமெனுஞ்சிலைபார்த்து கணையெறுபலாங்கலச் (போனான்
சுரும்படினுகுணத்தால்வெல்வே னெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திராசனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாகியிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகியே நாணாக ஏறுகின்றநாணியானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டின்நாணியினாலும் அந்தசிவனைச் செயித்துப்போகிறேனென்றுவந்தனஞ்செய்துசுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன்-எ-று.

சந்தனமணமூழ்கிதெட்வக தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்துமலையதென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சார்ந்து
இந்துவுநிலவாபவெண்ணை வலையினையெதந்தெங்கும
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிற்றாதே.

(இ-ள்) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படிபுறப்படும்போதுபொதியமலையிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டுதென்றல்காற்றுவந்ததுவசந்தனாகிய மந்திரியுமவந்துசேர்ந்தான் சந்திரன் கிரணமாகிய வெண்ணிலவலையினைநாலுபக்கமுமவீசினன் புட்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று. (௩௬)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகாமுழங்கச்செய்ய
முல்லைசண்பகமசோகு முளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லைபின்மலருந்தேனு மிசைத்தனவிரும்பைச்செய்யைக்
கல்வினையுநக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழகாதிற்சொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பேசங்கமாகவும அவ்வரும்பில்சப்திக்கிற வண்டுகள்அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்துஊதுகிறவீரனாகவும் விளங்க முல்லை சண்பகம் அசோகு-தாமரைமுதலாகியகணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும்தேனையுங்கொண்டுவந்துநிறைந்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்புகல்செமபு இதுகள கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையையுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாழென்னும்வாத்தியத்தைக்கையிலேகொ
(௩௭)

பொங்கியவுடுக்களான புகாணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகத் தனியிருட்கரியுங்கிளியைப்
பைங்குசகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனுமபோர்வீரா வடிகண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநக்ஷத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக செவ்வானமானது ஒருதிலகப்பொட்டாகவும்விளங்குகின்ற ஒ— விருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகியகுதிரையும் நடக்கப்பருகரமுலையையும் பவளம்போன்றவாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய சத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. (௫௫)

கோணியகருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாளுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனரதியோடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினனாகால்வண்டு நாணினனும்பிங்கினனே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புஷ்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இரதிதேவியானவள் கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன்யோகத்திலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெட்கத்தையடைந்துநின்றான் வண்டைநாணாகவுடைய மன்மதன்-எ-று.

வெளிநின்றுசலத்தெதிர்ந்தாலென்னவிளையுமோதனசசென்றெண்ணி
யொளிந்தனன்முன்னேபின்னேயுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனமயக்கமாமோகனந்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தநாணேறிநாண்பூட்டிவடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால்என்னசேதமக்கு உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதி அக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகத்தையுண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தைஇறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்-எ-று. (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாபமொடியினுமுலகமீன்ற
விருகருப்புருவச்சாபமுளவெனுமெழுச்சியாலே
*பொருகணைதொடுத்தானென்றுபுராணசுடுகணையினாலு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனானவன் தானதிகசண்டைசெயதால்ஒருகரும்புருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்

---

*ஒருகணையென்றமையால் வெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது கண்ணையென்றசொல்மெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்ற—.

இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதொரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருக்கினாலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தநகையாகிய அம்மையுடைய சிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண்ணான்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (ருஅ)

எருக்கவெண்பஞ்சுபோலே யழற்கண்ணாலனங்கனுடல்
திருக்குலைந்தலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும்
வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன் விடையினானும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புகுந்தானன்றே.

(இ-ள்.)நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகியமாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டொளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்த விடம்விட்டுகைலாசத்துக்குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (ருகூ)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுநற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலமெழுஞ்செப்த முனிவருமகிழ்வாவெய்தித்
துங்கவெற்பிறைபாற்கிதனைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்.)பரமசிவனுமவர்தன்னைக்கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசப்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை கலியாணஞ்செய்துகொடுமென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சோபனத்தைச் சொன்னார்கள்-எ-று. (சுய)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழுந்
தலமதுபுகலுமென்றான் தவத்தவர்நகைத்துச்சொல்வா
ருலகிலான்பிறப்புகலல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.)ரிஷிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான் அவன்பிள்ளையாகியமைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவனென்ன சாதி அவருக்குத்தாய்தகப்பன் பெயரென்ன குடிப்பெயரென்ன அவரிருக்குமூரெது சொல்லுங்களென்றுகேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டுநகைத்துச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர்க்கல்லசாதியென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (சுக)

பொருந்ததோருவனையாகிப் பிறைமுடியவன்போராளிற்
பொருந்தபூராணுந்தேர்ந்து புனிதனைப்புகழ்ந்துபோமறி
விருத்தியார்வாவுராணுங்குறிதனைவிடுத்தானன்னோர்
பருத்தகங்கையினாற்கிந்தப்படியெல்லாம்பணிந்துசென்று

(இ-ள்.) அப்படிச் சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராசன் முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடைய சிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறிந்து நிச்சயம் பண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவணங்கி திருத்திபொருந்தியகலியாணமுகூர்த்தவோலையும் எழுதிக் கொடுத்[illegible] புவிதந்தான் அந்தவெழுரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்தசுவாமிக்கு [illegible] சங்கதிகளெல்லாம வணங்கிச்சொன்னார்கள்-எ-று. (௬௨)

இமையவெற்பிறைவனோலை யுகத்திலேயெழுகிரிக்குமேருச்
சிமையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைகளுமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இமயபருவதராசன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்த வோலையை அனேகநாதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்த குலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும், சக்கிர வாளகிரிக்கும் ஒலியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர் - சாரணர்-முனிவர்-தேவர்முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள்-எ-று. (௬௩)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுததிகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவருறாக்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும்பூமிதேவிக்கும், மாலைபோலப்பிரகாசிக்கிற மகிமைபொருந்திய ஏழுநதிகளுக்கும், நீலகிரிமுதலாகிய சபதகுல பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகியதேவதைகளொருங்கிச்சேர்ந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்களும் தேவர்களுங் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. ()

அட்டதிக்கனைத்துந்தேரும் கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னுன் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலைவாழைபூக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்) எட்டுத்திக்கையும் தேரினாலும்கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாகக்கட்டி அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுகைக் கரைத்துத்தரைகளெல்லா மெழுகினார்கள்-எ-று. (௬௫)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றொடையெலாந்தொடுத்தார் வி
பூரணத்தம்பமைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார் (ண்ணிற்

ஆரணனுலகுமற்றை யனைத்துமமரர்நாடு
நாரணனுலகுமவந்து காணவேநாணுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அகில முத்துமாலைகளைத்தொங்க விட்டார்கள் ஆகாயகங்கைகொண்டுவந்துபூரணகும்பம் வைத்தார்கள். மேன்மையாகிய இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும் அளகாபுரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணமடையச் சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. (௬௬)

மணிவிளக்கனையவிமலை மலையரமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்குழலையாட்டிக் கலையினுண்மருங்கைக்கூட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாரஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த குழலைச்சலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்புத்துகிலுடும்படிசேலைகட்டி ஆபரணங்களுடன் முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகம்பொட்டிட்டு வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூடணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரெண்ணித்
தூமணித்துகில்களாற்றிச் சுரர்தருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமாரனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அப்பஸ்மத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமா முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று. (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களைப்போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்தியகண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச்சாத்தினார்கள்-எ-று. (௬௯)

வாம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கதிர்ப்பசோதி
பாம்பியதனையசீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விருப்பியகோலஞ்செய்தா ரிறைபுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரரும்பையர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினார் அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்தது சர்வதேவர்களும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-பரமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார்-அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தார்கள்-எ-று.

குலவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினானவணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலருமவ்விறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாமபார்வைவைத்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச்செவ்வாம்பல்பூப்போலுந் திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்-தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார்-தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்புன்சிரிப்புசெய்தார்-மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைகண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று. (௭௧)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாம்பிறைக்கொழுந்தெதிர்ந்துமேன்முளைத்து
வெடித்தசந்திரமெனத் தவளவர்ணவிளக்கமோங்கவிளங்க
வடித்தசாமரைபினையிமயமாபுனிகொழுந்துந்
தொடுத்ததுவீழுமாறெனவிருகவரிகளிரங்க.

(இ-ள்) சடைமுடியிலேயிருக்கிற கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அந்தரமாகிப்புஷ்பித்தசெல்லைப்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபோல், சந்திரனுமசேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்-எ-று. (௭௨)

திருவிருபகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவினையகன்களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னலவட்டங்கொடுவீசப்
பாவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பக்கத்திலே முதலானவைகளிருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகதருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்காமெடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமாசமீபத்திலிநின்று ஆலவட்டம்வீசவும், தும்புரு நாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. (௭௩)

கூற்றுணைவன்கணபர்துணைகொடுத்துறக்
காற்றுவேந்தனுந் திசைவெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாசனக்கடவுளுஞ்சிறியவாளெடுப்பத்
தேற்றுமாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுத்துருத.

(இ-ள்) யமராசனானவன் தன்னத்தினாற்செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திசைகளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்களனேகரும் சந்திரரனேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று ()

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர்வீணைபார்ப்பரிகைப்
பொருவினான்மறை நடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னியர் அனேகவஸ்திரங்களைவைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துச்சுவாமியெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. ()

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிளர
வுரகாவிஞ்சையரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களும் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களைவருஷிக்கவிறைக்க-இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று. (௯௬)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சோபனமிளம்ப
விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினின்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று,

கண்டைபேரிகை குடமுழகாகளந்துவைப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமெம்பிரம்பொலியிசைப்ப;

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம் -மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்புகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலுங் நந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (எஅ

என்னும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப
மன்னனல்சேனையின் கொழுந்திய கிரிதலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுசுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னி இமையபர்வதத்தை யடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிற விடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தாங்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதராசன் பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. ()

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
விமலனார் திருவழகெலாம் விழிகளானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபர்வதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுதத்துக்குவந்தமன்மதனையெரித்தகண்ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிக்கிருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
போகமீதிவரிக்கையான் மாரனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விரும்புறவுபாசகனவபுணர்ந்த
மோகமாக்கிமுதலவரெனசிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன்தேகத்தையுடையவனுயிருந்தபோது இவர்யோகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விசாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போகத்திலேவிருப்பம உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும்போகத்தின் மையுண்டாச்சுது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தசிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகினெழின் மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயுமுத்தமர்புரிப்பரோவெனச்சிலமடந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்யுங்கரும்புவில்லைக்கையிற் றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்தி லொருபங்குகாணாது-அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்துத்தீயினாலேஅவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோபலிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்களோவென்றுசிலமாதர்கள்சொன்னார்கள் எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைஞருமருகனார் திரளும்
காதலன்பினெதிரெதிர்தழுவினர்கலந்தா

மாதியங்குழுமதனிலை யளவிடவரியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்

(இ-ள்) யாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைக ளும் பெருமைமானாகிய பரமசிவனுடைய சேனைசமூகமும் மிகுந்த ஆசையோ டுங்கூடினவர்களாய் எதிரெதிராவந்து ஒருவர்க்கொருவர் கதழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாதசிவனானவர் பிர மன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங் கினார்-எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கையரனேகர் நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினுநடந்தொருதகத்
திலகமாதவனிருகைமேலொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோரமண்டபத்தணைந்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கின வுடனே அழகுபொருந்திய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்க வும் அஷ்டதிக்குபாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலு ம் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினு டைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கண க்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந் துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௮௪

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தினை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமிஅருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினாலே அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள்மலையிலே பிறந்தார்களென்று காணயிக் கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய புஷ்பம்போ லும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழ கியமுகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலேகொண்டு வந்து வைத்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்தசெய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகின்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமூவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத் திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச்ச டங்கைவிதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக் கினியிற்பொரியிறைத்து செய்யாகுதிபண்ணி முன்னமே ஏழுலகத் தையுமபெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரமவ லமாகச்சுற்றிவந்தார்-எ-று. (௮௬)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த
சுறறும்வானவ ரிருடியர்மலர்மழைசொரிந்தார்

பற்றியாசனத்திருந்தனனனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை.

(இ-ள்)வெண்மைபொருந்தியசங்குமுழங்கவும், நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார்- அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்- பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனையும்வணங்கினாள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினாலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்)தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மற்றசர்வத்திரபேரும்சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்தபிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீநீர்முன்னே எரித்த மன்மதனைஎழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்தக்ருபை செய்தார்- பரமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று. (௮௮)

அதற்பினன்றுலகு கவுரியுமுருகியொன்றாகி
மதத்தவானையக்குமாரனைப்பயந்தனாமகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக்குமாரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்தசூரனையழித்துவந்தனன் குமரன்.

(இ-ள்)அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடந்தபின்புசுவாமியும் அம்மனுமிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிசசேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரையும் சுப்பிரமணியரையும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புசுவாமியானவர் சுப்பிரமணியருக்கு வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பிவைக்க அவர்போய் அந்தச் சூரசூரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி-எ-று. (௮௯)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெவ்வகோனுடனிமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனப்பால்.

(இ-ள்)மயில்போல்விளங்குகின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வதியானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கி, தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிக்குங்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-முப்புரத்தையெரித்தவராகிய பரமசிவன்- அதன்பின்பு-எ-று. (௯௰)

மூன்றாவது- திருவவதாரச்சருக்க- முற்றிற்று.

ஆகதிரு ௺. ௩௨௰-உ௩௯

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின் றவோபலத்தான் மேனாட
ன, வன்னையிடத்தென்னன்னை யவதரித்தகதை சிறிதேயறைந்தேனிப்
பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயனமிருகரத்தாற் புதை
த்தவாறும், தென்னருணமாநகரி லன்னவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப
லுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்து போகாநின்ற இம
வற்பருவதத்தின் தவோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக என்றாயா
கியபார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அந்
தப் பார்வதி பொன்போலும் சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை
இரண்டுகைகளினாற் பொத்தியதும அதனால் வரும்வினையைத் தெற
்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்துதீர்த்ததும
சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (க)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊட்டுவர்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூட்டுவார்மறைநூல்கேட்பர்சொல்லுவார்வீணைநாதம்

பாசிவர்பலவிநோதம் பயிற்றுவர்பலகாறருகு
மாலுவர்வெல்லாந் தாற்ப ணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டு, அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வீணைமுதலிய[illegible]றைவாசித்ததும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்ததும், பலதரம் கூத்தாடியும், அதனால் வெற்றியையும் தோற்பையு மடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னை யையனையிறைஞ்சிமையபா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளந்தை
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னே சுடர்களெம்மிருகணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்கிப் சந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய கனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கேட்டுவேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினள்-எ-று. (ங)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினுலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசினீலமால்வரையெனக்கருகியமலைகள்
காசலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருக்கச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும பூமியுமிருண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்ததுகள் -மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம யமுனாநதிபோல் கறுத்ததுகள்-எ-று. (ச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறையவனுநாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வானோர், நிறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிதொறுங் குருடரெனவிருந்தார்மற்றைக், கறவைகள்முதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணராகி, துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைந்தனமற் றுளதொழிலுந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நாலுவேதங்களும், தேவர்களும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாசமற்றுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காளைமுதலிய மிருகங்க

ளும், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்ததுகள்-மற்றவெல்லாததொழில்களும் கெட்டதுகள்-எ-று. (௫)

கலித்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்,
கோவிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசெய்விப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்தார் ஆகாயத்தில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின்கொடிய கியதுனமாகப்போலகருகியது, அப்படிஎல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போய்முறையிட்டுத் தங்கள்குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனியேழும், துஞ்சமிருளகன்றது பன்னிருகோடி சூரியர்தந் தோற்றம்போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்ததிருக்கரமலரைவாங்கின்றாள், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்கும் கனல்போல விழி மூன்றும் விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத் தமதுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க-ஏழுலகமும் அந்தகாரத்தைநீக்கியது, பார்வதியானவள் பொத்திய கையைவாங்கினாள், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள்-எ-று. (௭)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பாளெண்டோஞ்சூலப் படையாய்காவலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தா யார்புனைத்த சடாடவியாயனைவயமேழும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்தகொடும்பாவஞ் சூழுமாறு, சீர்புதைத்த பாரிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிடந் திகழ்த்துமென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடையபார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தை யுடையவரே, இயமனைமார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களை யுடையவரே, ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே, ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்களை மூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்வதற்கு நல்ல இடஞ்சொல்லுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (அ

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தணுகாதே யெவரினும்பி யார்க்கும, மாசகலும்படிக்கரியதவம்புரிய விரும்பினையேன் மதுரை மாயை, காசியவந்திதுவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி மேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள) அப்படிபார்வதிகேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பாவம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம நீங்கும் பொருட்டு தவஞ்செய்யஇச்சித்தாயாகில்மதுராபுரி- மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-துவாரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று. (கூ)

விசையமகள்குடையெடுப்பசயமகள்பொன்னடப்பைகொடுவிரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருங்கில்வீசத், திசையிலிளங்கிலவெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற்சென்றபோது,ஈசைபெருகுமறமபெருகப் புனல்பெருகும புகழ்கங்காநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச சீக்கிரததில்வா, இரத்தினங்களிழைத்தசாமரைகளால் அருந்ததியும இலட்சுமியும் இரண்டுபாகங்களில் நின்றும் காற்றுகளைவீசாநிற்க ஞாயிறுசந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீசும்முத்துப்பல்லாக்கின்மேலேறியாவரும் விரும்புகின்றதருமம் பெருகச்சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடையகங்காதீரத்திற்கில்வந்துசேர்ந்தாளென்றவாறு. (ய)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனூர்தன்,சிறந்ததிருவுருவாகுந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைக்குருகுமூந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், நறுந்தாரையினாசன்விடை கொண்டுசிறபத் தொண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும், பரமசிவனுடைய திவ்வியசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்தாநின்ற சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப்பலநாள்வளர்த்துத் தேன்பொருந்திய மாலையைத தரித்த அரசேசத்திராசன்விடைபெற்றுச்சிறந்த தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி-எ-று. (யக)

மறைதவழுந்தலைப்பலவின்பழமதுவாய்விரிந்தாலுமகரவாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமதுவாய்விரிந்தொழுகும் பழனம்நீங்கி,குழைபாவுடமாடும் விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப்,பொழிலகத்தின் மடமயில்கணடமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்)மேகங்கள்தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் வெடித்திட்டாலும் மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அவிழ்ந்தாலும்,புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாகவோடிவிழாநின்றகழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்களாடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சிபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள் பார்வதிதேவியார். (௰௨)

தாவாத்தையழிவாக்கிமணிநரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், பாபுரத்தம்புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்குனுடைகைவேறு, மாபுரத்தின்மணிமேடையாமபையாக்குவிளையாடன்மலைகளாகும், கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள்காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மரங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையவுள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்ததாமரைமலர்போலுமபாதஞ்சிவக்க நூல்போலு மிடையினையசைகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளரம்பைமுதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கற்பக விருக்ஷத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுகொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (௰௩)

பாதநாடகமாடு மயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றுவளும்போது, மரகதாதிகளுறுத்த விழித்துமணிமேடையினுமலாரிவீச, வரதனுக்காமானதன்று முதலின்றளவுமாழிகானே

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்று வழியாகவாடுகிறசிங்காரமபொருந்தியபிரதமைபோலவுஞ்சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்றவுடுக்கைபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள் புருஷாகளோடுபடுத்துப்புரளும்போதுமரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்களறுத்தகோபித்து அவ்வுப்பரிகையில்நின்றுமடுத்தவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்னாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று. (௰௪)

அனையமருங்ககன்றுவஞ்சியொருமாவின்கீழிருக்கு மானைப்போற்றிக், கனைலனையவினைகளையுநடுக்குவிக்க நடந்திருக்கம்பையேவிப், புனையுமணல்குவித்திலிங்கவடிவாக்கியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெனையுடையானவடவத்தினுருதிநினைந்தரியகங்கையேவினனே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்களைக்கெடுக்கவோடிப்போகவுருகின்றகம்பாநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்துஇலிங்கரூபமாகப்பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தனதினுடைய உறுதியையறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார்-எ-று. (௰௫)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி தானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிததேயுமிழ்ந்தவலையாழிதானோ, வேதமறத்தவம்புரியுமபகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கததாலே, காதின்வழியொழுகவிடப்பாவியகங்காநதியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில்அகஸ்தியமுனிவர்கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வருங் காவேரியோ அந்தமுனியானவா ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்து மிழ்ந்தசமுத்திரதின் பெருக்கோகுறமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரதனுக் காகச்சனனுமுனியானவர் இரக்கததினாலே காதின வழியாகவிட்ட் பெருககெடுததுவந்தகங்காநதியோ வென்றுசந்தேகப்பட விருந்ததுகம்பை

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (ருதி-எ-று

மங்காநதியின்மணிவிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினாலணைபவள்போல்வெற்பாரிமையவெற்பாடன்
சங்கார்கரததாலிருதனததாலிறுகவிறுகததழுவுதலுங்
கொங்கார்களபத்திருமார்புமுருகியுருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும் போதுமணலாலேசெய்தலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்துகாமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவற்பர்வதராசகுமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொங்கைகளாலும், இறுக வியுகததழுவுதலும்வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று. (ம்எ

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்கப்பிரிவுமுடன்றீரந்
தனததாளொருகிமுகபழுததித்தலைக்கட்போலததழுவுதலு
மனத்தால்விளங்குங்கம்பைநதியருணசலததையொருபொழுது
நினைததவினைகளிரணடுபோலிரண்டாயப்பகுத்துக்கவிந்தே!

(இ-ள) தன்னுடையதவத்துக்குப்பங்கம்வாராமல் நினைத்திருந்ததுன் பமும், சுவாமிகூடாமற்பிரிந்ததுன்பமும், தீரும்படி ஸதனங்களிலே கொருகி முகமாழ்ததிமுனையைப்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள் சூழ்ந்தகம்பைநதியானது அருணசலஸதலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடையநல்வினை தீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிங்கததைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (ம்அ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளக்கிழையவர்கள்சூழ்ந்
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவள தொழுதாளந்த
வடுக்களானதுகேள்வன்மார்பினைத்தொடாதசாணித
தடுததிடுஙகுறிகளபோலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்கள் சூழபபுஷ்ப மாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாவடுபயோனற கனக

லையுடைய அந்தஅம்மைதன்னுடையசுவாமிமார்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படிதமக்க வைத்த குறிகள் போல் தழும்புகள்விளங்கியதுகள்-எ-று. (மகூ)

அப்பொழுதானுமாற வடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
மூப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தேவன்றிருவிடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பரமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும மேகம்போல்விளங்குகின்ற கூந்தலையுடையபார்வதி முலைத்தழும்பும்,வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளினார்-எ-று. (உ0)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
துந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
இந்திரன்திருமாலேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும தேவர்களும், பார்வதியைத் தொழுதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (உக)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கி
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
ளெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசை செய்தலைமோல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடபபாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவாளென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகர்ந்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமூதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதனாலே அடைந்த பாவம் இந்தஸ்தலத்தி லினிமையானபூசை செய்தலி

ஞலேநீங்கியது- இந்தமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதனைநினைத்தால் மூத்தியுண்டாகும-எ-று.

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போம்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள். பிரமாவும் விஷ்ணுவும்தேடப்பாதமும் சிரசும் அவர்களுக்குத தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகிய மேல்கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்நிறபோம்-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம-அவவிடததில்வந்தால் கசசணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைததருமோம் வாவென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (உச)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித தலமெனவுரைததீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிசமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத தலததினுக்கிணையாம்பேரூர்.

(இ-ள். பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதியம்மை சொலலுவாள்-இனிமைசோர்ந்த கையிலாயம்காசி இவ்விரண்டுதலஙகளிலும இந்தககாஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அத்தலத்துககுச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்திய ஸ்தலம்வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பார்வதியம்மை-எ-று. (உரு)

அவ்வுரைமறுத்தெகோமானருளுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிாக்குமூருமிலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்.)அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர்மறுத்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞசாக்ஷரததிற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத்தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குசசரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லையென்றுதிருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (உசு)

கொம்பனாள்பொறுப்பாயென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலததையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்களசூழச்
செம்பொனாள்கவரிவீசச சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்.)புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமிநான்தெரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளையுங்குவிதது வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சீபுரததையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்- சிவகணங்களசூழவும, இலட்சுமிகவரிவீசவும், பல்லக்கிலெழுந்தருளினாள்-எ-று. (உஎ)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மறவோர் வெள்ளிடையருகிறசேர்ந்தாள்

(இ-ள்.)பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களை தளிருண்டாகிதழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரியப் பாறாங்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டு காதமபோயச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதியொருவெளியிடத்திலிறங்கினள்-எ-று. (௩௮)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்காமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினளென்றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேறகடலிற்பாய்ந்தான்குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.)சூரியனானவன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைக்கேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும், மரகதம்போன்றவடிவமும், தாமரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும்பொருந்திய அம்மன்சாபத்தினால் வருந்தினளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்துஅஸ்தமித்தான்-சுப்பிரமணியர்அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று.

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிருகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைத்திறைவேலைவேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்

(இ-ள்.)அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னுமோர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமானஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தைவேவி அழைப்பியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௰)

காதலாலிறைஞ்சிக்கந்த னேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவுரைவாட்டி
மீதிவேழ்கிரியைவீட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன அளவில் அதிகமத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தைவிட்டவேவினார், அதுபோனவுடன் - புத்திரான்டன் - புருகூதன் - பாதன் - பாண்டரங்கன் - சோமன் - வாமன்னென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவிக்கொண்டு தண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது-எ-று. (௯௧)

அந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலவனழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ துமைபதம்பணிந்தாற்றித்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டுவாழைப்பந்தலிலிருந்தாள்-அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க , அந்தவிவாதத்தைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகிறாள்பார்வதியானவள்-எ-று. (௯௨)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவாறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தாரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேழு மயன்பதங்கருதிப்பன்னா
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரன்னார்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்தில்ஏழுபிராமணர்கள்அறியாதகாலத்தில் அனந்தநீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்புநல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்றுஅன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொண்டபிர்மாவைக்குறித்து இலைகளையே சோறாகஉண்டுபலநாள்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில்-எ-று. (௯௩)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனாகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமாரவேள்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்தபோது னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிர்மா அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்களேழுபேரும்ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டிநிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடுகூடிய சிரசுகளும்பாவங்களும பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார்அவர்களும் அப்படியேகாரம்தவஞ்செய்தார்கள். (௯௪)

[வேறு.] எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துநீயெறிந்தகூர்வே, லழியுமவருநிராமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகாணைமாலே, வழுவிலையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்டசெழுமுனிவர்குருதியினற்சிவந்ததிப்பாற்சிவந்ததுவேசெக்காவானம.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிளந்து உன்னுடையகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமானது அரனுலகழிக்

தொழுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய்
விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லையெனறுசொல்ல அம்மன் பாதத்
தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே
தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப
புநிறத்தையடைந்ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்-எ-று. (௫௫)

சித்தர்கள்புதைக்குமனம் பரந்தவிருண்மறுவையிற சூழ்வினை
போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனபபரந்த தங்
தகர, முத்தமியோசிறுகதலிப்பந்தலின்கீழிருப்பவளென் றும்பர்ட்ட,
நித்திலப்பந்தனாங்கிராயவிளங்கியது தாரகையானெருங்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேமூடின இருளே லஉலக
மெல்லாம் பரவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுவைகயிலவந்து பிடித்து
க்கொள்ளுகிற பாவகத்தைப்போல அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்ம
னைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிரு
ப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்தமுத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது
நட்சத்திரங்களால்நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. (௫௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமசற்றியந்தி வானச்சோரி,
கோலமுடன்படிகலியகங் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்துகுடபாற்செ
ன்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளைகவிருளனைத்து
நீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரி
திதானே.

(இ-ள்.)மாலைக்காலமென்கிறதுர்க்கையானவள்இருட்டாகிய மகிடா
சுரன்தலையையறுத்து அதனால்செவ்வானமெனறுசொல்லபபட்ட இர
த்தகோலத்தோடுபொருந்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக்கைகொண்டதுபோ
லச் சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்ததுநீலகண்டராகிய பரம
சிவனதுஇரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்கு
திக்கும்பரவியஎல்லாவிருளும,போகும்படியாயவிழித்தஅச்சுவாமியின
துநெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறமபொருந்திய சூரியனகிழக்குத்திக்
கில்உதயமானன்-எ-று. (௫௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கைநிகராஞ்சேயாற்றிற்காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனக
ச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள, பங்கமலந்தீர வ
ழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கனிமலையாயவிளங்குமதி ர
ண்ணாமலைகண்டுதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறுஎன்கிறநதியி
ல் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி
வேதகோஷ்டமுழங்கநடந்து பகைப்படுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற
அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்குநெருப்புமலையாய விளங்கி
ய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண
டாள்-எ-று. (௫௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்- வேற்றுவண்ணம்.

வென்றிபிறைக்கவர்ந்தபெருள்புகிர்த்திறைவியசியாடும்வேனிற்பர்

லைக்குன்றமெல்லாம்வெறியாடன் முல்லையெலாம்பொதுவர் மின்னார்
குரவையாடன், மன்றல்கம ழிந்திரற்குவிழாவெடுத்துக்கொண்டாடன்
மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்சுறவு நுளைச்சிபணைகொட்டு நெய்
தலகானல்.

(இ-ள்.) கல்லணமயினுலேபாலைநிலத்தார் வழிசசெல்வோரை அடித்
துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்கு
பலிபோடுவார்கள்; மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்
ஆடு வெட்டுகிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில இடைச்சிக
ள குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கமழாமாலையைதரித்த தேவேந்திரனு
க்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறுமீன்களை
காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள வரு
ணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௫௯)

சோதிபெருகாசகமறையவப்புசொரிகையினுற்றூய்மையாய
மாதவாவலங்கலந்தமகிழ்ச்சியினுற்பொலங்கலந்துமாறுவீரால்
போதகவிசனைகளைடப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருதல லே
சீதரனைவிராககநிருநதினாறலைசசெலலாஞ்சிறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) திருநதியானதுஒளிபொருந்தியதிக்கையையுடைய யானை
கள்மறையசசலத்தைப்பெருகி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகியபெரிய
பூமியெலலாமபரவிய சகதோஷநதிஞலும், பொன்பொடிகளையுந் திரட்
டிககொண்டு வருதலாலும், மஞ்சளபொடிகளைப் பெருகினபடி
யாலும, தேனைநுகூடுடைந்துமோதுதலினுலும், என்றுநதிககுப்பொ
ருளகொண்டுசிலேடைவகையால்கானுடையத்தகமறையப்பாணங்களை
சசொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்திருக்
கிறகிறலும், வைஷ்ணவா உருகந்தையசெய்கிறபடியினுலும், பதுவை
லைபிற அசுரன்சாகயுநதஞ்செயதலாலும் விஷ்ணுவுக்குசசமானமாகஙா
லு நதிகளிலுஞ்சிறந்தது-எ-று. (௬௰)

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக்கூறுகும்.

மேவுபுலல்பாரதொழுகக குளிரநுமயிர்பொடித்ததலபோல்விதை
ந்திறநேரும்பி, காவிலுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்துதொண்
டைக்கனிபமுற்றி, கூவுகின்றவாரணத்தினிதம்போலவிரிநதெழுந்து
குறையிலசாலி, பாவையுமைசவமபுரியுந்தலமிதெனப்பணிந்தவெபோற
படிந்தனவே.

(இ-ள்) அந்தநிருநதியிலவந்த நீர்பாந்தொழுகிறபடியினுலேகுளிர்
ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல குறை
விலலாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின்வாசஞ்செய்கிறபச்சைச
ககிளிகளின் துசிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்துதொண்டைககனி
ராய் முற்றிககூவுகின்ற கோழிக்கழுத்தைப்போலவிரிந்து பார்வதியான
வள தவசுபணணுகிறதலம் இதுவென்றுவணங்கினதுபோல வளைந்து
கிடக்கின்றன-எ-று. (௬௧)

சந்தமுமேருமுவர்பதம் பார்த்தன் கரிந்தவரிமடித்துமாரி, இந்திர
னுலகிலெனுடுபோர்செய்வானெழுந்தோயாமென்னப்போதச்சு, தந்தா

மேகசற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுகதேயாற்றித்தூற்றி, மந்தரமாமெ
னகருவித்து வழங்குகினுந் தொலையாதெனை மருதவேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச்சுமையாகவாரித தேவேந்திரனுலகத்தோடொன்னடைசெய்ய எருந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிறசூரியனுடைய குதிரைகள்போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடித்துவைக்கோலைத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குங்கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (சஉ)

கயலினமென்றுமதியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டுகருவகயல்வந்தே
றும், அயலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டே சிலையெனறஞ்சிமீளும,
யலுநவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டுசேரும, இயலும
வர்நாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும.

(இ-ள்) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நமயினமென்றுவந்துசேரும், பின்புஅருகில அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்று பயப்பட்டோடும்ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டுகள்வந்துசேரும-அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (சங)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்களைககாலை வராலெனப்போய்ப் பி
டித்துப்பள்ளர், திருமபவுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி மருகத
கிணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுக்கும் விழி
யினுக்குங்குலைந்தோமென்றா சுரும்பினுடன்கலுழவன போறருமனை
யுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்.)பெரியவயல்களிற களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையகளைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்துமறுபடியும அந்தப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்றுபிடிக்கு மருதநிலந்தோறுமதென்னங்குரும்பைபோன்றமுலைகளையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனேசொல்லியழுகிறதுபோல்தாமரைப்பூவும, நீலோற்பலமும்,தேனைச்சொரியும்-எ-று. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கீழலையுந்சுளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வசாம்பொருந்திய தானத்தையுடையசோலையில்ஓடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்னாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாகஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடையகூந்தலிற்பொருந்தியவண்டுகள் இசையும்படியாகவூதும்-எ-று. (சரு)

ழுகவண்டினங்களெல்லா மூடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்ளாட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோலமருதம்வீற்றிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரதனம்போலு நெற்கதிர்கள்சாமரைபோன்று பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றதென்கிறபொருளைச்சிலேடை கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொள்ளுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற ஐராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று. (௬௬)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தவ வளப்பங்களைப்பெற்று என்றும்யானைக்குப்பிரகாசத்தையுடைய கவளம் பெற்று எனப்பொருள்கொள்க-தேறுகப்பாகைசிந்தி என்றதை சிறந்த தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறித்தன் கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோர்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணோர்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப் புஷ்பங்களையுடையமருதநிலத்துள்ளவிடுநீங்கிப் பூலோகத்தாரவணங்குகின்ற வடக்குவீதியி லெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தங்களைத் தொழுவதற்கு ஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடைய தேரோடுந்தெருக்களுக்கு வீதியிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௬௭)

கலி விருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
பச்சைமாமணிச் செம்மையால்தினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள்.யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தின துசிகரத்தின்மேல்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிறவுப்பற்ற வச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தி லிழைத்திராநின்றமாணிக்கங்களுடையசிவந்தவொளியினால் அதன்மேல்வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெல்லாம் பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று. (௬௮)

வேற்றுமேறுசேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானத் தியமுனையானதே.

(இ-ள்.) வேறுவேறுள்ள மேகங்களையொத்தமேடைகள்மேலும், மேகங்கள்சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்ற கங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௯)

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே யரிவைமாதரா
டரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவன்
புரவிசௌவிடும் புலலென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையிலிழைத்திராநின்றபச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநினைத்துச்சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழுங்கௌவும்-எ-று. (௫௰)

தரவு- கொச்சககலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேர்
துத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகளுந்தமமோடு தலைச்சாரலைமேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்தியகோயிலுக்குள்ளேபோய் உத்தமனை என்னை யாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்துநமஸ்கரித்து உருகக்தனையடைந்து திரும்பிப்பலசத்திகளுடனே தலைச்சாரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (௫௧)

ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசியினைசவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித
தேசினாற்றுருந்த தெள்ளமுதையுண்டுதவ
கோசிகனைப்போலவுயல்வார் * கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) ஊசியிலேஒருகாலினுடைய விரலையூன்றி மற்றொருகாலை மடித்துமூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியையவளாதித்தப்பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்து பிரமரந்திரத்தின்வழிவழிகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அநேகங்கோடிபேர்-எ-று. (௫௨)

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிறந்து தானிறந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிலஞானியர்கள் கோடானகோடியே

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினையென்ற புண்ணியமென்பது இறந்துதற்போதங்கெட்டு உலகஞ்சிவசொரூபமாய மோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச்சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௫௩)

---

* கோடானுகோடியென்பது - கிராமியவழக்குச்சொல்.

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையைத்
தனையடிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானஞ்செழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரியன்முதல்சண்டேசுரர் அந்தமாகப்பூசைசெய்து தேவர்களுக்கெல்லாம் சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோதிமனது மகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி-எ-று. (௫௪)

நேருமியம நியமாதனவகையும்
போமிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையமை சமாதிவகைதன்னினுமெய்
கூருமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேகசிரமப்பட்டுமுயல்கின்றயோகியர்கள் அநேககோடிபேர்கள்-எ-று. (௫௫)

மாதவர்களினைசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக
கோதமனாச்சிரமந் தனினிற்குறுகினாள்

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கைகளைப்பார்த்து மாமரத்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச்சிறப்படைந்து அவ்விடத்திலிராநின்றகௌதமருடைய ஆசிரமத்தில அம்மன்சேர்ந்தாள்-எ-று. (௫௬)

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனுமவர்தேசுகினர் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்திமுனிவெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
சந்தைமலர்தருப்பைக் கொய்தியதுஞ்சாற்றினன்.

(இ-ள்.) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவருடைய பெண்சாதி அகலிகையும்புத்திரராகிய சதானந்தரும்வந்து பணிந்தார்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த உன்னுடைய தகப்பனெங்கேயிருக்கிறானென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவர் தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப்போனானென்றுசொன்னார்-எ-று. (௫௭)

பின்னுமவனுமைபாற் பேதைமையென்புன்குடிசில்
கன்னலமுமீத்தனைப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வே னென்றேயடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பார்வதியைப் பார்த்துக்கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையையுடைய என்குடிசைவீட்டில் கொஞ்சப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக் கொண்டுவருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்றெடுத்தவரிடத்திற்குப் போனார்சதானந்தர்-எ-று. (௫௮)

இங்கிவன்செல்போதி லிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்து வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ லேன்றுதலையவிர்தவனக்
கண்களவனமல்லவென்றுசனகையுற்றுநோக்கினன்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்சதானந்தர்போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பையைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே நம்முடையவனமல்லவே இது - அருணனுடையவென்றுசந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (௫௧)

இத்தலத்தில்வந்தவா றென்றுணைத்துமாதவற்குப்
பத்தருவந்தந்த முனியும்பாராசனு
மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டோ வென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள்) இந்த இடத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்கு பத்துத்தரமபிறக்கச்சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும்,பாராசரும, அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமையவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷமென்னவென்று கேட்டார்கௌதமர்-எ-று. கலிவிருத்தம். ௫௨

தாதையிவைகேளிறைவர்தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தினளெனத்தொழுதுசொன்னு
னாதமறைதேடுமவணங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்தகப்பனாகியகௌதமனைப்பார்த்து பிரம்மாமுதலாகிய ஐவரையுந்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோமயமாகியபராசத்தி இவ்விடத்தில்வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநம்முடையகுடிசையில்வர என்னதவம்செய்தோமென்றார்கௌதமர்-எ-று, ௫௩

ஓடினனணைத்துமக னுச்சிமுகந்தா
டினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
வாடினனெடுத்தகுசை பார்மிசையெறிந்தான்
வீடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்,

(இ-ள்) கௌதமர்இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டியணைத்துஉச்சிமுகந்து ஓடினார்திருக்கூத்தாடினார்சந்தோஷமென்கிறசமுத்திரத்திலாழ்ந்தார் வாடினார்தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துட

னே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்வி ழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று ௬௩

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றுமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்தொகைக்கெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைசுவாமியோநித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும்வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொ ண்டிருக்கின்றதுகள் அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிரு க்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப் உன்பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள் எ-று ௬௪

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந் தசிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை யைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமா கிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று ௬௫

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியானால்
மைப்புருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர் - பிரமா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டா லோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொளவாய் உன்பெருமையை ஆரறியவ ல்லவர்கள்-எ-று ௬௬

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின்
கஞ்சமலரென்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தி ல் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலேவைத்துக்கூ ப்பித்தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்க ரித்தான்-எ-று

அன்பிலுயர்கோதமனு மன்னையைவணங்கி
யின்புறவரைப்பனைய னெண்மடசைபரப்போர்

தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென்
புன்றுடில்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்

(இ-ள்) பகதியினலேஉயர்ந்த கௌதமரிஷியும்பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வான் பிரமாஅஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீடுதனில்மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேனே-எ-று ௬௮

இந்தமொழிசொற்றனு மிளங்கொடியுமவேலன்
றந்தியிடைசென்றிடுவணங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தையறிமுன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தவெனவோதினள் மறுத்துமிவைசொல்வாள்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும், பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்றுதீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று ௬௯

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளவர்க்குத்
தாயிவைமொழிந்தளவினிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழிதந்தருளியமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தசமாசாரமெல்லாம பாயிரத்தோடேகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எலருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார் என்றவாறு ௭௰

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்ச
மித்தமயிதிற்றரும மொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றியிடில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புறமளித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தஸ்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சரம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகங்கொடுப்பரென்றார் கௌதமர்-எ-று ௭௧

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிகணத்தோர்
சாலவுள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடமன்றுசெயல் கைப்பலமிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பணிதுவென்றாள்

(இ-ள்) வாராய்அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால்கைகப்ப லமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூல மாகிய அம்மனும்தவஞ்செய்து என்கருத்தைமுடித்துக்கொளளுகிறே னென்றாள்-எ-று ௯௨

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனேமுதலாய முனிவர்கசெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி பு ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண, பூதமாமதன்குணபாற்பன்னசாலை நிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழு வயிரவரழைத்து நா லுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவினிரு த்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள்மன்னே

(இ-ள்) கௌதமாமுதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பன் னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத் து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களகாக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரம ணியா தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி-எ-று ௯௩

கொந்தளகஞ்சடை பிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுதகி ற்கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவுரிகிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித் தமாவுரிசாத்தியுத்தூளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்து கனறகுட்காய்ந் துவிளங்குமூசியியொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின் ம னைதயூன்றியரியபொருந்தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றாள்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோளகழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைததரித்து ஆகின்ற பாமபுரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பி ல்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிர லையூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலே பரமசிவனைத் தியானமா கிருத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன்-எ-று ௯௪

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியிலுப்ப ணினியதவ மியற்று தலகண்டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைததுவாணி கண்ணீரின் மூழ்கினின்றாள் கமலத்தாளு, முளைத்துமனந் தளர்ந்த ழுதுவிழுந்தாண்மற்றை யுயிர்களெல்லாங்கரைந்துகரைந்துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றிலுள்ள க ருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அகக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப் பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனதுதுடித்து இர ண்டுகண்களையுமூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால்முழு கினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது விழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகியதுகள் கா ளிதைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ-எ-று ௭௫

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகநதோன்றப் பனிகய த்துண் மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசீதவிடத்திற்சேரும்பெருமலை ழக்குணமீனெனனப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது ால் வேண்டு மரியதவமபுரிந்தனளவவிடத்துவேந்தன், வன்பனி இடு ற்றுயினை மீமான்முதலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததவச சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல முகமாத்திரந்தெரியக்குளிரசசிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிககாலததிலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்துமமைழபெயகிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகததைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டியதவததைசசெய்தாள் அநதவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பத தில நிததிரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷ்டம்பொருநதிய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று ௭௬

அந்தரியுமாயவனுா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித்துநீங்கள், வந்தவாவியம்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுந் தளாந்ததுவும் வகுத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுங்குமரியுடன் சுடரும்வாளாற்றொடுகளததின் மகிடனுாகதொலைப்பாயென்றாள், .விரதையதுபுரிவனெனப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண்டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ்சொல்லி நீஙகளிவ்விடததிறகுவந்தவகைசொல்லுங்களென றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலே தாங்கள்துன்பப்பட்டுத் தளாச்சியடைந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகததியினாலே யுததகளததிலே மகிடாசுரன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் துாகக அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள்தாயாகியபாாவதி இந்தவார்ததையைசசொன்னஅளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சநதோஷத்தையடைந்து வணஙகி விடைபெற்றுககொண்டாாகள் எ-று ௭௭

கலிவிருத்தம

கோதமாச்சிரமந் தனனிற்கோல்வலை
தீதிலாததவஞ் செயததுசெப்பினேன்
மேதிமாமுகற் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாகமடைநததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறைவில்லாத தவததைசசெய்ததுசொன்னேன பிறகு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகததைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொலவேன்-எ-று ௭அ

நான்காவது-திருககண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றுனேர்க்குந்தீர
னஞ்சமேயனையானந்த மனுக்குமணுயவந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்தீய்க்கும் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனானவன் எல்லாரிலும அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன் விஷத்திற்குச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும யமனானவன்சிவப்பாகிமேலெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில குபேரன் தரித்திரத்தையடையஅங்கேயிருக்கிறவளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று

தாமரைக்கண்ணன்றாங்கு மாவிளைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் வானிவர்களத்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தர்க் குதவுவன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்துமுதருந்துஞ்சூரன்

(இ-ள்) விஷ்ணுவிற்கிரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதனுடைய சிரமணியைக் கவணில்லாகவைத்து விளையாடுவான் அக்கினியைத்தொளிவிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிறவிமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறசூரன்-எ-று ௨

கருதியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதேர்த்தனிப்பசுமைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனிணத்தின்மூழ்கிக் (வான்
குருதிகொப்பளிக்கும்வாளொன் றெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழுபட்டிக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச் சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளையுமெடுத்துச் சருவத்திரசீவவர்க்கங்களையும் கொல்வான்-எ-று ௩

அன்னவன்மகிடமான வாரதிறலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினாற்றிரிந்தானென்று
லென்னவன்கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலகுஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடையவனானபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனுடைய எருமைக்கடாவின்மேலேறுமற் காலினால்நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலேயப்படிச்சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான்-எ-று ௪

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்னோ
னயனருகரிசிநல்க விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாகவிறைசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்னகசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன் பிரமாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்-எ-று ௫

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வரணவர்பணியுபட்டவயிரவாதொலைந்தாரா
போனவாறிந்தவாறுமபுரிசூழற்றவமூதூத
ரானவருணாகோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தாரகள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் [வ]ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொ[ண்டா]ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகினறகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவாகள் இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கிதூதர்கள் மகிடாசூரனுக்குததெரிவித்தார்கள்-எ-று. ௬

போற்றிபங்கவர்கள்சொல்லப் புகைாகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிருகணண்ட கோளமூஞ்சுழன்றதங்கே
நாறறிசையுள்ளவேழ நடுகெியதிமையோாகூட்டங்
கூற்றமுங்காந்தால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் புகையும் சிரிப்புமுண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறககவீசியதுகள் அண்டகோளமுமகிழுகிறெனறுசுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைகளும் தலையைத்தொஙகப் போட்டதுகள தேவாகூட்டம நடுககத்தையடைந்தது யமனும்ஒளிந்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது-எ-று ௭

அப்படிமகிடன்சீற மளவினிலிரும்பனென்போன்
செப்பிமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனததுளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகி சூரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்பாசூரனென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாராசனே உமமுடையகோபத்தை அறபமாகியவர்களா பொறுப்பாாகள் என்றுசொல்லித் தென்னிளநீர் ஒததத்தனததையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருககின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரததில் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று ௮

குடதிசைக்கடலைசீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றன்ன
நெடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிரும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடைபெருகரியமேரு வெழுந்ததாமெனச்சென்றான்.

(இ-ள்)மேற்குச்சமுத்திரததின் மேற்கோபித்துக் கிழககுக்கடல்சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிரும்பாசூரனெனவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருககின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒருபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போனான-எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரகதமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி,வழிந்த கரிமதக்கடலை யெழுந்ததுகளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுகனலனையாரவரவுகண்டுபலகோடி குன்றம்வீசி,தழைத்த மறுத்த் தக்கணங்குநோக்கணந் தம்பொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே- ௰

இ-ள் இந்தப்பிரகாரமநிதம்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறுஅணுக்கள் முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறச்செய்ய பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள்அநேகமலைகள்விட்டெறிய இவர்கள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய எதிரே தடுத்தார்கள்-எ-று

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிசிகர்சங்கான் கோதண்டன் வீத, ஒண்டரியசித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோரு, மண்டமுகமுடையாகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளபோலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச சேனையெல்லாங் கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்)சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கான கோதண்டன் வீதன் சித்திராங்கதன்இவ்வெட்டுயிரவர்களும் அண்டகோளமுடையபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலகர்சித்துநிதம்பாசுரனும் அவன்சாரதியுந்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். ௧௧

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனது படையழிதலேகி,வட்டநெடுந்தேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவாளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாது.

(இ-ள்)எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து நிதும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைகொன்று அம்புதொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று ௧௨

ஓடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல,வாடினவெண்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச்குடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் அம்பைவாகை,வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுகற் குரைத்தனர்போயவிரைந்து தூதர்,

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறுபட்டுச்சிகிச்சைதிறபோகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியதுமிதியம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல்கவந்தங்கள் கூத்தாடியதுகளவயிரவர்முதலாகியவர்கள் தம்பைவாகைமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குதூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (௰௩)

கேட்டனனிவைமகிடமுகன் கயிடவன்றன்முகநோக்கி இளை
வானோர்,காட்டிலுழைசிறுபேயுஞ் சணவானுநமபெரும்படையைக் கடிகதுவென்றால,நாட்டநுகலயனரியும்மனைக இனிமேறறிறைகொடுக்கவல்லுவாரோவ, நீட்டினகைபுரிந்தெழுந்தா னொறினனுயிரங்கரிசூழ்ரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அளவில் தன்னருகிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்வான் ஒருகாட்டிறசஞ்சரிக்கின்றசிறியபேய்களும்சணங்களும்நம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளென்றால் சிவன்பிர்மாவிஷ்ணுமுதலானவர்கள் சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகளைகட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பதினொருகோடியானைப் பலத்தாய்க்காந்தநீலன்
முதுகான்குருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீககண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
தடிகொளாரிரண்டுபேருந் தேர்களைததூண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பதினொருகோடியானைப்பலத்தையுடையவராகியகாந்தன்-நீலன்-முதுகான்-குருதி-அண்டன்-நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ணன்-புகைக்கண்ணன்-மாலியென்று-சொல்லப்பட்ட பன்னிருவரும்தங்கள்தங்களிரதங்களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (௰௫)

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணிமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-நிவாதகவசர்கள் காலகேயர்கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடையவர்களநெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத்தையுடையவர்கள்சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம்நடந்தார்கள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேயகளப்பறைகளார்ப்பக் குறுகிலன்விகதைகானில்.

௰௭

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனேஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும்இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேருமாடகப்பேயர்களும்காக்கைக்கூட்டமும்விருந்தம்படுமென்றுகளித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளெழும்பமகிடாசுரன்அம்மனிருக்கிறகாவல்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௰௭)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்தனமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கெடுத்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கி
கடகமொண்மடப்பிவாயென்றாள்விடைகொடுபெயர்ந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாசுரன் வருகிறதைப்பார்த்துப்பயப்பட்டுஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்றுமுனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்லஅம்மனானவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீபத்தில்நின்றபெருமைபொருந்தியதுர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத்தியினாலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள்துர்க்கை—எ-று. (௰௮)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணனாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோகஅருணாயகியென்பவள்முன்னேபோகவும்காளிதுந்துமிஎன்கிற இருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களும் சுவானவாகனத்தில்வயிரவர்போகவும்அபிராமிமுதலாகியமாதரெழுவரும்தங்கள் தங்கள்வாகனங்களேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றிதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெலாந்தாக்கிக்கொன்றார்.

(இ-ள்.) இப்படிதுர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலும்மலைகளாலும்வில்முதலாகியஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடையபாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள்மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும்மலைபோலெதிர்த்துதுர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந் தாக்கிக்கொன்றுவென்றார்கள்—எ-று. (௨௰)

துந்துமிமுதலாநால்வ ரிடைந்தனர்சூலியான
சுந்தரிவாளியோடு முகத்தடிபிரிக்கையா
ளிகிரியமறையாளொன்று மெழுவருமறைந்தார்ஞானி
யுதிரிநிரிடைந்தார்கன்னி தனித்தனைமேயயென்றாள்.

(இ-ள்.) அசுரனதுபடைகளை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துர்க்கை-காளி-மதங்கி-சண்டி-என்கிறநான்கு சத்திகளும் தோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-திரிசிக்கையாள்-இந்திரையானவளென்கிற ஏழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டிலொளித்தார்கள் சுவாண வாகனத்தையுடையவயிரவர்களுந் தோற்றார்கள் துர்க்கையானவள் மந்திரத்தாலுமாதேவியேயென்று நிபானித்து நின்றாள்—எ-று. (உக)

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின்மாரி
இறுதியாயருளசசேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும் இடிமழையையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகார்த்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
காரனைவென்றன வேலுடைக்காரணி
காகனுருயி ருண்டனளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிமகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள் வாரணியென்பவள் கார்த்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் காரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் காரணி காகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (உ௩)

சூலபாணி தொலைத்தனள் மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரைநீங்கினள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகிச் சண்டனென்பவனையும் நீலகண்டி மதுவென்னுமசுரனையும் இந்திரை நீலனென்பவனையுங்கொன்றார்கள்—எ-று. (உ௪)

துந்துமிக்கொடி சோணிதவூணனை
தந்துமிச்கும் படிக்கதைசாட்டினள்
நந்துமிக்க நிகர்க்கருணாசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியை யுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனை தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறசத்தி அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்—எ-று.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளுநாச் சிந்தினன்சுந்தரி

செயிர்மிக்க கணையிடுவேலினன்
பயிடவன் முகங்கண்டெதிர வந்தனள்.

(இ-ள்.) கந்தரியென்கிற சத்தியிட்டவனையம்புகைக்கண்ணையுர் யுத்தத்திலே கொன்றாள், செய்யப்பட்டபொழிகின்ற கிரணங்களைப்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிரே வந்தாள்—எ-று. (உ௬)

வெங்கடாமுகன் மேலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டெடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவளைத்திறசெண்டுமைச்
சங்கையூதினள் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடாமுகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குச்சேர்ந்த அளவிலசத்தமாகாசனுந் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் அவளைப்பில சிங்கவாகனத்தின் மேலிவர்ந்த துர்க்கையானவளவனுக்கெதிரே போயதன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேருவசையும்படிவாயிலவைத்தூதினாள்—எ-று. ()

செருவிலங்கவள சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினார்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந்த தாரைமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகியவரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்டபாணங்களையிருவரும் பெருமழைபோலச்சொரிந்தார்—எ-று. (உ௭)

எந்தவெந்தக் கணையிவளேயினும
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டொரு வெம்பிறைவாடக்கணை
சிந்தினாளவன் சென்னியழுந்தவே.

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத்துர்க்கையானவள் விட்டாளோ அந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசிலே அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்—எ-று. (உ௮)

வெம்புசெயபுனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலருக்கினுமங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமான துஉருகின செம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகஇருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல்தலையிலேயைத்து அழுந்திவிளங்கின—எ-று. (௩௰)

வெற்றிகொண்டவன் வில்லைமுறித்தனன்
னுறுமயிற் றிலைநுதனைப்போதினன்
கொற்றவன்பின் குலவுகள்விடுத்தவ
னெற்றிபொறக்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கையிலிருந்த வில்லையுடைத்துமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே [illegible] தான் அங்கனமபலமபொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தவிடாக னெற்றியிலேசுவாமியினுடையகண்ணைகளின்போலசுடுகென்று தாக்கியது—எ-று. (௯.௧)

சாபமெழுகிலை போகத்தரிப்பனோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுசூறைகதிற்
றீபமென்னத் திகிரியொன்றேவிய
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்வில்லொடிந்ததைப்பொறுக்காமல் அதிககோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாநின்றசூரியனைப்போல பிரகாசிக்கின்றசக்கராயுதத்தைவிடுப்பாவியாகியமகிடாசுரனுடையதலையறும்படிசெய்தாள்—எ-று. (௯.௨)

கன்னியாழி யெறிடக்கடாமுகம்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னையாதவத் துண்மையினும்மதம்
துன்னுமால்தரி யாயெதிர்தோன்றினன்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன்தேகஞ்சின்னபின்னமாகியுஞ்சாகாதவனாகிப் பூர்வகாலத்திலேசெய்ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களையும்பொழியாநின்றபெரியயானையுருவங்கொண்டெதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. (௯.௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுபெயர்பின
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீரனுஞ்
சூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினள்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்தஅளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக்கையினாலேஅள்ளியெடுத்துத்தின்றது அதனாலேயுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிருப்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்த்தான் பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்றதுர்க்கைகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள்—எ-று. (௯.௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிறந்தனன்
னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிர
குடைந்ததும் பிரமனைக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனேயுத்தத்தில்நின்றயானைமுகன் அதைசகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அங்கேயாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயென்று மிலை

ம்த்துனையோடுகூடிய அதகிமாம்போல்—எ-று. (௩௫)

விழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்தவன்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சோர்ந்தவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
நாத்தகங்கொண் டறுததனனாளி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்துஇறந்துபோனவுடனேகுதிரைமுகஅசு ரியெதிரேவந்துதண்டாயுததத்தினாலேஅடித்தான் அடித்ததண்டாயு தத்தையும்அந்தஅசுரனுடையதலையையுமகத்தியினாலேஅறுத்தாந்தன் னினாதுர்க்கையும—எ-று. (௩௬)

அக்கதன்பி னழலுருவாயினன்
கலைகயாயினன் கரிருளாயினன்
பங்கையாசனனாயினன பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாலையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அ தன்பின்புசலப்பிரளயரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ் பத்திலிருக்கிறபிர்ம்மாவாயும் இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எ திர்த்தான்மாயையினாலே—எ-று. (௩௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெயதன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன பலபலரூபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலேறுன்பப்படுத்துகிறான்என்னவுபாயஞ்செய்தாலும்சாகி றதில்லைஇதற்கென்னசெய்வேனென்றுதுர்க்கையானவள் பார்வதிதே வியினுடையஇரண்டுபாதத்தையும்மனதிலேதியானித்தாள் அப்படிதி யானித்தவுடனேஆகாயத்தினின்றும் அசரீரிஒருவாக்கியஞ் சொல்லிய து—எ-று. (௩௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்றலைத்தள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கற்றொலைந்திடுந்
தீயமாயையெனச்சொலத் தேறினாள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமான எ ருமைமுகரூபங்கொண்டபோதுயவன்தலையையறுத்துசுகிமேகள்ளி உ னனுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபெருந்திய மா யைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத்துர்க்கையம்மன்தேறினாள்-எ-று

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்தபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கினாள்
அட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிவீழ்தறி யடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டுவரா நெடுமைபொருந் திய அவனுடைய சூலத்தினாலேகுத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்த ஷ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தை யுடையவனாகிஆயுதங்களைப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதைகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலே மிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்காதேவி எ-று.

ஒப்பிலாபபத மூன்றுமிதித்திடில்
தபமோலைய தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்நீக்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கையம்மன் பாதத்தை நினைத்தாலும் அதை நினைத்தவருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாதிரந் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—எ-று. (௬௧)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
நீதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்கமிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததினாலே மெய்யமையான மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமில்லாதஅவனதுசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது—எ-று. (௬௨)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்கார்கவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டி லிருந்தகடவுளைத்
கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடையகழுத்தைச்சேதிக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருந்தபடிகலிங்கத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்—எ-று. (௬௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிகடவுளையீந்தனள்
வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனுங்கையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாம்சொல்லிச்சுவாமியைக்கொடுத்தாள் வண்டுகள்சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாள் தேவர்களுக்கெல்லாம்நாயகனாயிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையைவிடாமற் கெட்டியாகஇருந்தார்—எ-று. (௬௪)

தாயுமஃது கண்டுமகிழ்ந்திறை
யாயவென்காம பற்றியந்தனை
வாயையக்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரக்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியாளவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமி யெனதுகையைவிடாமலிருந்தது ஏதனாலேயென்

றுகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் ளாலயங்களினாலே பொறுத்திக்கொண்டு அயமனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியன முதலாமுனிவர்களைம்பதின்மர்வரமுனிபாற்சே
ன்றவரைநன்மதிப்பாலவமதிப்பாயிருந்திடவுமவனைக்கோபித்
துப்பொன்னனையதவமுனிவர்வெகுண்டனைப்பாரெமையிகழ்ந்தபுன்மை
யாலே, இன்னரியகருங்கடாவாயினிப்பிறக்கக்கடவாயென்றுரைத்துச்
சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள்கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாதிருந்தார் அப்போது-அவனைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும்கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினாலேயாவரும் குறைவுசொல்லப்பட்டான் எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்களவருந்தச்சபித்தார்கள் ( )

அந்தவைம்பதின்மருமன்றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்க
ண்டச்சமாகி,யிருந்தவனுமெழுந்துபணிந்தெனதுபிழைபொறுத்தருளவெ
ன்றுணர்த்தப்,பெருந்தவர்களன்புடனுரைப்பார்மயிடமுகத்தவுணனென
வாய்பிறந்துபின்னர், திருந்தவாளிடமேவவடித்தவம்புரியுமுமையுனைத்தி
ர்த்தீர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களும் அன்றுசொல்லிய சாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டுப் பயப்பட்டுப் பெருமையைப் பொருந்திய தவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களை நோக்கித் தெரியாமல்நான்செய்தபிழையைப் பொறுத்தருளுங்களென்றார் அந்த முனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அக்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப் பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மனானவள் உம்முடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (௬௭)

ஆங்கவர்சொற்படியிலவணசுரர்பெருங்குலத்திலுதித் தரசனாகி,
யோங்கியபேர்மகிடனெனக்கொடுங்கோன்மைபுரிகுதலுமொருநாள்வே
ட்டைத், தீங்குதெரிவனத்திலடைந்தழுபசியாலிளைத்தோடித்திரிந்தா
னாங்கே, கௌரியருச்சனைசெயமன்னதனென் றொருமுனிவனெதிர்ப்ப
ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரர்குலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிறபெயரையடைந்துகொடுங்கோலரசுசெய்துக்கொண்டுவருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாகவனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் கௌரியருச்சனைசெய்கின்றமன்னதரிஷி யென்கிறவன் எதிர்ப்பட்டான்—எ-று. (௬௮)

மன்னதனுமவனையிவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனுலவனிடற்றிறசிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனுமூறுததறித்தவுடனுமிறைபருவமென்றே, வன்னதனால்வினையடைந்ததது தவுருநவதீர்த்தமாடியென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிருந்த இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசூரனெடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான் பின்பு அவனைகண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்தகண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றே அவனைகொன்றபடியினாலே பாவமசம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால் அந்தபாவமபோகுமென்றார் கௌதமர்

அன்புமுனியுரைத்தளவிலொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரியதீர்த்தமொனபதுமவவிடத்திலவருமனை வருமாறியற்றுமெனவுமையும்விந்தை, தன்பதும முகநோக்கியுனதுகைவாளிநதுகங்கைதருவாயென்றாள், வன்பணிலமெடுத்தாளு தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்கும் போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர் இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னஅளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும்இவ்விடத்தில் வருமபடிச்செயயென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைகேட்டுபார்வதியும துர்க்கையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைபிளந்துகங்கைவரும்படி செயயென்று சொல்ல ஜயசக்கையிரரிதத துர்க்கையும்வணங்கிவாளாயுதத்தால்பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று. (௬௰)

நவநதியும்பிறவுளநன்னதிகளுமச சொகந்தீர்நல்லதான
சுவையதிகமுதவுபலதடாககளுமமை கெழுந்தவந்தசசுனையினூடே
பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கரததைப்பறறிநீஙகாச் [று
சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழநது க்கரையில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும்மற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும் படிஉதவிசெயயும நலலருசியைக்கொடுக்கின்ற அனேகம்தடாகம்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீஙகும்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருநதாள கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமுமநீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படிமனதுசந்தேகித்துஅம்மனக்கரையில்வாதுசேர்ந்தாள்-எ-று. (௬௧)

அருவருவாமொருசிவனையதன்கரைமேறபுறத்திருத்தியருச்சித்தாணம் இருவினையுந்தவிந்ப்பாஹுக்கென்பாவநதீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள் திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திரிப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத்தொழக்கனகக்கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஇப்பற்றசிவனை அந்நதிக்கரையிலேஎழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள்நம்முடைய

யங்கிலே இனிமை இரக்கமுடையகருணையையுடையகருணைபாவந்தீர்த்தானென்றுபேரைத்தரித்த அழகுபொருந்திய அத்தக்கீணைக்குக் கட்கதீர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவளை அருணைநகரத்தில்எழுந்தருளியிருக்கின்றபரமசிவனை வணங்கும்படியாகப்பொன்னாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (௫௨)

மூருகுமலரயன்றடத்திற்படிந்துவெண்ணீறணிந்துசெங்கைமுடியிற்
கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகணநாதமு
தைநகண்ணுற், றருகிலமுறவிழுந்துபணிந்தெழுந்துபரவசமாயப்பா
டியாடி, பருகியுவந்தழுதுயர்த்து வலம்புரிந்து தனதுகுறையுரைத்துப்
போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கிறபிரமாவினுடைய தீர்த்தத்தில்முழுகிவிபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைசிரசில்வைத்துக்கும்பிட்டுத்தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம உள்ளேபோய்க் குளிரச்சிபொருந்தநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடியாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமூச்செறிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்-எ-று

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணனை
தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருசுடர்மலைமே லெழுந்தச்சுடரினூடே [த
வதரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுந்துமின்னே
வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகமப்பிரகாரம்திருநாள்செய்துநெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசுவாமியெழுந்துபெண்ணே இந்தமலையைவலமாகநடந்துவாவென்றுசொல்லிமறைந்துவிட்டார்-எ-று. (௫௪)

காரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாநடத்தியென்றான்
வாரியெனமறைபுகழக் காரிகையுநடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி
பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி
றாயமுகந்துந்துமியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாகியகௌதமரிஷியும்அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி முசு துந்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பார்வதிஇரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்-எ-று. (௫௫)

ரம்பையுருப்பசிமுதலாமகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக்
குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்
டரும்புகளித்தனையமொழுப்புனலரமங்கையரிருட்டிங்கவரியாட்ட [டக்
கரும்புயுருகரைபுரியு மரவமிகுர்மணிவிளக்க மெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்பார்வதியம்மனரும்போது இரம்பை ஊர்வசி முதலாகியதேவலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னைக் குலைகளைப்போலத் தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மன் கூடவந்து வருந்தாமல் பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்களைக் குப்பையாய்க் கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய கின்னர ஸ்திரீகள் சாமரமெடுத்து வீச இரும்புகூடஉருகும்படி கானஞ்செய்கிற நாகலோகத்துப்பெண்கள் இரத்தின தீபங் கையிலேயெடுத்துக்கொண்டுவர-எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும்புலோமிசையுமூறு துவளமுளரிமானு
கண்டகமும்வழிபாலுமொழித்துவர நிலநடன்கைகணீட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருமுனிவர்குலநிதையருமருவிப்பூந்தேன்
வண்டவிழுஞ்சேரகமுமலரின்றுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இந்திராணியும் வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியும் போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும்கல்லுகளையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டி சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிசேறாகாதபடிக்கு புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று. (௩௭)

கன்னிதுன்னிருசரணம்பொருக்கருள்வாயெனவங்கைகங்கைகூப்ப
மன்றனதிசையணுகிமுழங்கியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி [ன்
தென்றிசையுநிருதிபெறுந்திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச்சென்று
குன்றவிலாப்புகழாளுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கன்னிகையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலேபடுக்கன்றிப்போய்விட்டது பொருக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகியஅக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலைக்கெதிர்முகமாகத்தொழுது தெற்குதிக்கும்நிருதிமூலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிற்போனான் குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியும் இளமைதங்கியரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்துநடந்தார்-எ-று. (௩௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெயும்புகழணியுண்ணாமலையாநடங்கால்போற்றி
நேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி [ற
ஏற்றிசையுமூன்றுதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தாளிளைவெற்பி
சேற்றிசையுபணிவழலைவலம்புரிக்கசெயல்போலவகெறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுரருடையபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்குந் தாண்டிவடதிசையில்மறுபடியுந்தொழுதுஈசான்யதிக்குமுடைய திக்கைக் கடந்துகிழக்குதிசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமவற்பர்வதத்தினுடையகுமாரியானவள்செய்ததபோதைக்கினியவலம்வந்ததுபோலிருந்து

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கனச் சங்கொலிநெடியமால்பணிலத்
தானகம்பலை நாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துமி கம்மலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன்றன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்தூதுகிறவொலியும் விஷ்ணுவானவர்தமதுசங்கத்தை வாயில்வைத்தூதுகிற சத்தமும்நாரதர் வீணையைவாசிக்கிறசத்தமுமாகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும் திக்குகளெல்லாஞ் செவிடுபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்தபலநஷ்பங்களைத்தேவர்களசொரிய.-எ-று (௯௦)

இது முதல்மூன்றுபாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புலியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிபூணுன்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகியபிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்றசர்ப்பத்தின்தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும உலகமாதாவாகியபார்வதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவெறுநூல்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிற்பிரகாசிக்கவும.

பிறப்பிலாமதன்மறைசெயலாமளவிடாபபெரியோ
னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலினிதெழுந்தருள
வறத்தினுபகியடிபணிந்திறைஞ்சினளினைத்துக்
துறைக்குமன்னனுமவளுடனிவையிவைசொலலுறும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும அறியப்படாதவராஇறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தருமவளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமியாதத்தைதொழுதுவணங்கினாளெலலாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் ஆநந்தமாய் நேரும் சொலவார்-எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்பபொருளெலாம்பிரிந்தோ
மண்ணுதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலைமரமு
முண்ணலாவிய வயிரமுமிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்)வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிஉலகத்தில் அநேகம்சிவராசிகளைவேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆவிடையாரும்லிங்கமானோம்நீயென்றும்நாமென்றும்வேறுபேதமில்லைமரமும அதற்குளளேயிருக்கிறவயிரமும்போலநெருங்கிச்சேர்ந்திருப்பாம் (௯௩)

அங்கம்பாவும்பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேமெனிடப்புறத்துறைகெனமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில்நாம்உமக்குஒருபாகங்கொடுப்பதுசுபாவமே பெண்ணே நம்முடையஇடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தினை யடைந்துகையினாலேஅணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனுமசுவாமியும்-எ-று. (௬௪)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளக
தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
இடதிலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோதுஒருபக்கத்திற்சிவந்தசடையும்ஒருபக்கம்கூந்தலும்ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும்ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும்ஒருபக்கம்சூலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம்வீர கண்டாமணியும்ஒருபக்கம்சிலம்பும்தோன்றியதுகள்-எ-று. (௬௫)

பச்சைவண்ணமற்றொருபுறமொருபுறப்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறங்கவின்மா
ரச்சநீக்கியவரையுமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருறுதல்கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்.

(இ-ள) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்இரவிக்கையணிந்தஸ்தனமும்ஒருபுறம்அழகுபொருந்தியமார்பும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடுஇருவரும்பொருந்துதலைப் பார்த்துதேவர்கள்வணங்கினார்கள்-எ-று. (௬௬)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுனியினிற்றமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைந்தரோடுசற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமறறழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காதிலேகேட்டவர்களும் சந்தனவிருக்ஷங்களைசூழ்ந்தபொதியமலையிலிருக்கிறஅகஸ்தியரைப்போல தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள் தங்களைபந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதீவினையைத்தள்ளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-எ-று.

முனிவனேயெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகசைச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினன்முனிவினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) சூரியசேகராமர்க்கண்டேயனைப்பார்த்து அங்கனைப்பெற்றப ரமசிவன்சொன்னசரிதத்திறத்தின்முறை இதுவென்று அருணுக்குச்சொல்ல அக்குமரக்கடவுள் டேயரிவிவரமாகத்தன்தமசெய்து பிணபுசுவாமி வச்சிரா ங்கதபாண்டியன்உயர்வாகியமோட்சம அடைந்த கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான்-று. (கூஅ)

ஐந்தாவது இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௭.

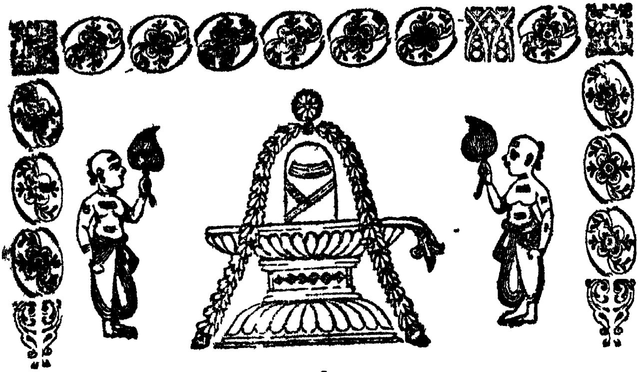

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது.

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

(க)

கலி-விருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யளைந்துமெதுவாள
யாடுமடவன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்குஞ்சந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித் தச்சியாகிய தமிழினதுமாதுரியத்தைஅலைந்துகொண்டதாக ஆடாநின் றயமின்போன்றபெண்களுடையநடைபோலவாடைக்காற்றில்சமயதமா யதென்காற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாண்டியவளநாடு.

வெவ்விருக்கொரிடையமின்னெனமருங்கடை
டைவியபெறுதேத்தகைசெறிந்துளதாம்
[illegible]

(இ-ம்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களிடையைப் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாமரைகள்புஷ்பிக்கும் காடுமாணைபோன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்துஇருளென்றாகினைந்து ல்லிச்செடிகள்காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையைவளமபொருந்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாடர்பெரு மாளரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறிந்தவளைவீர
னிகரையன்றுதென்கயிலைநெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகியபாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன்தேவேந்திரன்முடிசிதறும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைபிரயோகித்தவன்குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண் போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (௩)

கலி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனினழகின
ளுகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகமாதி பத்தியினன்மொழிப்
பாகமாதியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினாலியந்தமாகமன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதியை யுடையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மதுரமாகியசொற்களையுடையஸ்திரீகளைவிருமபாநின்றதோளையுடையவன்-எ-று. (௪)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணைப்பொருந்திய இமயபர்வதத்தினிடத்திலும்தன்கீர்த்தியைநாட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டுபூமியைகாக்கின்றவன்எ-று. (௫)

தங்கணாயக னைத்தலைசூடிய
வெங்கணாதாடித்தலையேத்தினன்
பொங்குகன்றியறிந்ததுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குதலைவனாகியசந்திரனைசிரசில்தரித்தவெங்கணாதரதுபாதங்களைதலையிலேவணங்கினவன் மிகுந்தநன்றியை யறிந்து துதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில்இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை எ

பக்வதார்நிரைமீதுமடப்புசழ்
வித்துவாரியிரைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரியிலவாரினர்கல்கிய
முத்துவாரியிரைக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்கிலும்பரவக்கீர்த்தியாகியவிரைவாரியி ரைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள்தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித் துவாரிவந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துகள் இறைக்குமிடக்காநின்ற முறைத் தையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறநதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஓடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்காபவளகொடிகளே—நீடுதிக்கினாரீரின்மனிதரே.

(இ-ள) வெற்றிபொருந்தியஅரசனதுகீர்த்தியாகியகடலுக்குள ஓடு கின்றகப்பலானது சூரியனோடுகிறதேர்கூடியசெக்காவானமே அக்கட லிற்படாநதபவளசகொடிகளாகீண்டஎட்டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதாகளோ அக்கடலிற்சஞ்சரிக்குமகாமனிதா-எ-று. (அ)

சசராசரமுகளிப்பெயதவே
நசுராவுலகாளுநலதகுளுன்
கச்சாரவுகழறபொலிகாலினன்
வசிராஙகதனெனவொருமன்னவன்,

(இ-ள) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியஎனையுஞ்சந் தோஷத்தையடையவிஷத்தையுடையஆதிசேஷன் தாஙகிவுலகத்தையா ளுகின்றபமையுடையவனகசசு அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்வசிராஙகதபாண்டியனென்றொருவனிருநதான-எ-று.

படையிற்றோறறவரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்கைவியபபதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்பதிருச்கவே.

(இ-ள்) அவன்யுத்தத்திலேதோறறராசாக்களைச்சிறையிலே போட் டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குததோறற மேகத்தையு ஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று, (ய)

நாட்டுமல்வரசன்றொருநாளிலே—வேட்டையாடவிருமபினனாகியே
கூட்டுசேனைகரிபரிமொய்த்திட—ஓட்டினன்பரியுத்தரதிக்கிலே

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன்ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானை குதிரைசேனைகளசூழக் குதிரையைநடத்திக்கொண்டுஉத்தரதிக்கிலேநடந்தான்எ-று. (யக)

துங்கவாம்பரியீதிவன்தோன்றலு
[illegible]

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடி யிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த குதிரையின்மீதேறினமாத்திரத்தில்சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல துதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

வீறுமாமபுலியின் குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின் குலவிட்டினன்
ஞறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பல
ஞறிலொன்று கடமைகொன்றனரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகியவன் மார்க்கத்தில நேரிட்டகடைமை மிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. (௰௩)

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன
சேரமானினந்தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைதிட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும பெயரையுடையசேரனது சேனையைச் செயித்தவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௰௪)

சோனைபொனபத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானைபின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதிரை ஆள்இவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுதக் குதிரைமேற் கொண்டவனாகி ஒருபுனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௰௫)

அந்தனவிய கன்றருணசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடவு
முந்திபிவாசி யதன்பின்முடுகினன்கந்தனவிவிழுந்தது கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனையானது சிக்கிரத்திலே அருணசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோடுங்குதிரையைநடத்தினன் அந்தப்புனுகுபூனைவந்துகண் முன்னேவிழுந்தது-எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுந்—தச்சனுவிதன் னாகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—லிச்சைமேனிகொண்டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்தயத்தையுடையபுனுகுபூனைத்தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதரர் முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தன-எ-று

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவுமன்றிழ்ந்து வாழ்வுதன்னைத்துறந்
தேவிபர்கடொழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூவிமானமதேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் மறினராசன் விழக்குதிரையானதானிடறிவி ழுந்துதன்தேகத்தைதவிட்டுச்சித்திரகாரருக்கும்எழுதக்கூடாததிவ்விய ரூபத்தைப்பெற்று ஒருபுஷ்பகவிமானமேறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்கனை யான்பரிக்காலின்விழத்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியிற்றேம்பினன்
வெவ்விலங்குட னேடில்விழுவார்களே

(இ-ள்) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினாலி ல்விழுந்தஅந்தஇலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினன் மிருகத்தின்பின்னோடினால் யார்தான்விழுவார்கள்-எ-று.

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயரோய்ப்பழங்
காழ்ந்திசாலி கலாதர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவி பைகணரராய்
மோய்ந்தணைந்து மகிட்சியினழுதினர்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசொல்லாநின்ற குதிரைநாவியென்கிற பேர்போய்ப ழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிறபேரைபடைத்தவராகிமிகுந்தசினேக ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வரஒருவர்க்கொருவர் கட்டிய ணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுகினர்கள்-எ-று. (௨௰)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுக்குயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினன்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக் குவந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருத்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ கையென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (௨௧)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சவெஞ்சலன் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகியஅவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ ண்டு தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்தில்வந்துநீபயப்படாதேபயப்படா தேயென்றுகையமர்த்தினர்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷ த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (௨௨)

நீதியாய்வரு நீவெவரொத்துயர்
காதிகரணயாதில்வருந்துயர்
போதுமாறேது போதியுமென்றெவ்
வேதுவோதக் கலாதரனோதுவன்.

(இ-ள்) நீங்கிபொருந்திய நீங்களிருவரும்யார்உங்களுக்குஇப்படி வரு துக்கத்திறகுக்காரணமென்ன அதுபோவதாலெந்தவிதத்தின,லேசொல்லுங் களென்றும்கேட்க கலாதரனென்பவன்சொல்லுவான்-எ-று. (உ௬)

வாய்ந்தசாலிமதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர்யாங்களிலன்பு யர்,காந்திசாலிகலாதரனெனபெயா,ஆய்ந்தனைபினராய்விளையாடினோம்.

(இ-ள்) செல்வினையாயின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற வி த்தியாதரர்கள இவன்பேர்காந்திசாலிஎன்போகலாதரன்நாங்களிருவரு ம்மிகுந்தசினேகராயவிளையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (உஎ)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே,சேரு ஆழ்வினைசென்றுதொடாங்கிட, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினேம்.

(இ-ள) மன்மதனும்அவன்சினேகனாகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க் கொருவர்பிரியாமலவாசஞ்செயகிறநாளையிலேமுன்செய்தவூழ்வினைவந் தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (உஅ)

கலிவிருத்தம் வேறுவண்ணம.

மாச்சரியமிககதாருவா சமுனிவாழு
மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள) கோபமிகுந்ததூருவாசரிஷிவாழாநின்றஆச்சிரமத்தினருகி லேஅந்தரிஷிமனமுருகிகதணணீர்சொரியவளர்ந்தவிருட்சங்களெல்லா ம புஷ்பங்களைசொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்-எ-று. (உகூ)

புக்கவனத்திற்சிறு புதற்களைமிதிததான்
மிக்கவினையேனுமதின் மென்மலாபறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இநதகாந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுத ல்களைமிதிததான் மிகுநதவினையையுடைய நானும அதுகளிலிருக்கிற மென்மையாகியபுஷ்பஙகளைப்பறிகதேன் அந்தட்சணததிலேதூருவாச ரிஷிஅறிந்துவிழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொணடு சடையவிழ்ந் துவிழக்கோபித்துவந்தார்,எ-று. (உஎ)

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துமமின்னைத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப
வுத்தரியமவிழவதை யடிக்கடியுயர்ததிச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னன்,

(இ-ள) முத்துகள்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும் பவளம் போன்றமேன்மையாகியஇதழ்துடிக்கவும்நழுவியபோகின்ற வஸ்திரத் தையடிககடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக் கஇவைகளைச்சொன்னர்-எ-று. (உஅ)

செந்தபனர்தங்கதிர் வாராதசிறுகாலு
நந்துமறுகாலுமொரு காலுமினைதகன்றே
புூங்கிலையுகிரக்குபுல ராதமுந்தெய்தா
திந்திவனமீதொருவனெய்துவதெவரோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவரக் கூடாது தென்றற்காற்றுமவன்கேளும்படியோடும் இந்தவனத்தையடையாதுகள் இல்லையுதிராதுவாடாது நாசத்தையடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்குளதோ-எ-று (௨௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க்கினியபூசைக் கணிமலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதாகீர
மேவியதுரங்கமாதென் றிவர்க்குமாவிடத்தையீந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்றா னணமலர்பறித்தவென்னை

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத்துமபுஷ்பங்களபொருந்தியசாலையில்பாவிகளேநீங்களபுகுந்துஎன்னுடையகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சாநீர்கள் குதிரையாய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குசாபத்தைக்கொடுத்தார்புஷ்பம்பறித்தவென்னைப்புனுகுபூனையாயப்போவென்று சபித்தார் தாருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவரவேநாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயனைபர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேலிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகாதியென்றோம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாதரிஷியிட்டசாபம் எங்கள்மேலவரநாங்களிருவரும் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபையேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கி பாவமுண்டானதினாலே எங்களமேலவந்தசாபம ஒழியுநாள்எல்லைகுச்சொல்லுமென்றுகேட்டோம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்ந்தசாப மூனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோணா சலதனைவலஞ்செய்தாற்போம்
மணிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாமபாணடிநாட்டி னிறைவனுமெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தாருவாசரிஷிக்குக்கோபமநீங்கினானிட்ட இந்தப்பாற்சாபமானது இருவரும்மலையைவலமாகவந்தாம்போதும்மணிதருமதேவருமவணங்குகிற அந்தமலையைப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாணடியதேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமெனறார-எ-று, (௩௨)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெம்மிறைவன்முன்னா ளெடு * வனக்கடவிநீந்த
மன்றல்சேர்கனியைதந்தசே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்தோர்களிப்பனன்றிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவாரஅக்கினிமலையாகிநின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொருந்தியமாம்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகர சுப்பிரமணியர்இருவரும்வருந்திகேட்க இன்றைக்குள்உலகமுழுதுஞ்சுற்றி வந்தவாக்கு இந்தப்பழங் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார-எ-று. (௩௩)

* வனக்கடவுளென்பது—அருணாபகவான்.

கற்றைமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முற்றினான் கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெலோர்க்கும்
தந்தையாந்தனது தாதை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும் வரத்துடன் கனியுமீந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவைத்தார் யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரெழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றிவந்தால உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமி மகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. (௬௪)

மேவினுள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தமமைக்
காவினுலவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேனு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதலஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்,

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்துபழங்கேட்கச்சுவாமி நம்மைவிக்கினேசுரன் காலால்நடந்துவந்தால் மேழுலகத்தையும் வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தலங்களைச்செய்தாலும் மகனே பார்வையைச் சுற்றிவரும் பலனுக்குச் சமானமாகுமே பார்க்குமிடத்தில் எ-று. (௬௫)

செம்மலையுருவனம்மைத் தினம்வலம்புரிந்தோரேவர
தம்மிலுமதிகமாயோன் றனக்குமேலதிகமாகி
லும்மிலுமதிகரித்த வனையிலுமதிகாமைந்தா
எம்மிலுமதிகமென்றோ ரெவர்க்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகியமலையுருவாகியநம்மைதினம்வலமாகச்சுற்றிவருகிறவர்கள்பிர்மாவிலுமதிகராவார் விஷ்ணுவிலுமதிகராவார்பார்க்கில் உமையிடத்திலும் அதிகராவர்பார்வதியிலுமதிகராவர் மகனே எம்மடைப்பார்க்கிலுமதிகராவரென்றார் எல்லார்க்குமேலாகியசிவன்-எ-று. (௬௬)

மாசிலாநமதுமேனி வரைதனக்கமரர்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரனைவலம்புரிந்தபேருங்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்கும்பூசை
கூசுமாறிழைத்தீயகு நமைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதநமது உருவமாகிய அந்தமலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள் அதைவலமாகச்சுற்றிவருகிறவர்களுக்கு ஆசையாய்ச் செய்கிறபூசைநமக்குஇனிதாகச்செய்கிறபூசையோடொக்கும் அவர்களுக்குக் குசுமபடிசெய்ததீமையையாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்கு அருளினார்-எ-று. (௬௭)

என்பதுமொழிந்தானத்த னெனைச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பகலைபடியேநாவி புரவியாம்பிறந்தோமென்று
தெனாபுவியுடையாய்நின்றன் றிருமலைவலமும்பெற்றோ
மின்பொலிபழையகோலம் படைத்தொழில்விமானத்தானோம்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்சுவாமிசொன்னதென்றுதுர்வாசரிஷிசொல்லிவிட்டுப்போனார் பின்பு அந்தப்படி குதிரையாகவும் கிளியாகவும்பிறந்தோம் இப்பொழுது பாண்டியதேசத்தையுடையராசனே உன்னுடை

இரட்டணன்றுசெய்கோம்பினைப்போல் பிரகிருதியாளிற்ற
வத்தைதபபெற்று விமானத்திலேறினவர் களாம்-எ-று (௩௯)

எற்கன்தமவாவி துன்பா லிடுக்கணவந்தவுடத்தநிந்த
வெகுகணலவரையமாவின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியதரும்பூசை புரிதவிடும்போமெனறேத்திப்
தங்களூர்ப்புகுந்தாரானநி சாலிருந்தானுமாக

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம இது அகக்கினிசொரூபமாகிய இத்தம
லையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமலகுதிரையிலேறிவலஞ்செயதபடியி
னாலேனாகருத்துன்பமவந்துசம்பவித்தது அதுவும் சவாமியைப்பூசை
செய்தாறபோமென்றுசொல்லிக்காந்திசாலியுங்கலாதரனுந் தங்களூக்கு
போனார்கள்-எ-று ௩௧

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சிவடோடிச்
சூழமகுரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்த்தான்
தாழையின்கழுகொடு தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடான்

(இ-ள்) அதனபின்புயானையுங்குதிரையுந்தேருங்காலாட்களுமஅடிய
ற்றுகலங்காண்டிமந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சூழ்ந்துக்கொண்டார்கள் அப்
பொழுதுவிசனபீடத்திலிருந்தவனைதென்னமரங்களுங்கமுகுவளரும்சந்திரனை
தடவுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளர்ந்திடும பாண்டிய
தேசத்துக்கரசனாகியவச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று (௩௰)

அரதனாகதனைமைந்தன் பனிக்கடிதழைப்பித்தாதி
மரதனமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனாகதனைக்கொள வதனமனமவிடைபெற்றனே
யிரதனைமருக்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன்றன்பிள்ளையாகியரத்தினாங்கதபாண்
டியனைச்சிங்காதனத்திலிருக்கவைத்துமூன்றுலகமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயி
ருந்தாதன்போல இராசியத்தைக்காப்பாற்றென்றுசொனனான் அந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டுமகனானவன்
ஆனைதேர்முதலாகியசேனைகள்சூழமதுரைக்குப்போயராச்சியபரிபால
னஞ்செய்தான்-எ-று (௩௧)

மூலைநாயினாலிறையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தெவ்வார்
திரையிலுளதந்தபொன்னும் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுக்கனைத்துகாதைக் கனிகதிடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினற்கினியபூசை திருப்பணிபெறுதானுசெய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகபூமியிலொருகடமைகொண்டதிரவியமுமகடலிற்கு
ளித்துவாரிவந்தமுத்துக்களுமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னும்
திறைதோறும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகியதன்தகப்பனுக்குஅனு
பவிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன்சடையில்சந்திரனைத்தரித்தசுவாமிக்குஇ
னிமையாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௩௨)

செய்தபின்றவமதாகி கவுதமர்தீர்த்தத்தோரபுர
வெம்திப்பன்னசாலை யியற்றினம்பாங்கரீசக்கு

முதலுமுடிவுமறுநகண்பாய் மலைவல்லிசெய்புணர்த்தக்
கைதவஞ்செகிரோவந்தான் கைதவற்கெதிரோவாரான்.

(இ-ள்) அருணசலேசுரருக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவை
கள்சிறப்பாகநடக்கதபின்பு தவஞ்செய்கிறதற்குவினைகறு செனதமதுடைய
ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திறசேர்ந்து பன்னகசாலைகட்டிஎம்முடைய
த்தைத்தரிக்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்குஅன்பாகநிரியத்
தட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவனுகியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றி
னர்வஞ்சமபொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரே வாராதபரமசிவ
ன்-எ-று. (௪௨)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்கனமிடறுநாலு புயங்களுமலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதி லிருப்பதுங்கண்டெனபாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிபெரிதுந்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும்மிகவுங்கருணைபொ
ழியாநின்றகண்களையுமநீலமணிபோல் பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையு
ம்நான்குகைகளும்புஷ்பமபோன்றகையில் மானுமழுவையுமுடையவரா
கிரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு
என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வண
ங்கினன்-எ-று. (௪௩)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழவிடையாயணிசடைசேர்
தண்ணுமலையுடையா யெமையுடையால்நுதலதழுவுங்
கணணுமலையுடையா வினைகடவாரறிவரிதற்
கொண்ணுமலையுடையா யுமையுண்ணுமுலைதலைவா.

(இ ள) அண்ணாமலையென்னுமபெயரையுடையஇளமையாகிய ரிஷ
பவாகனத்தையுடையவரே அழகுபொருந்தியசடையிலேகுளிர்ச்சிபொ
ருந்தியகங்கையையுடையவரேஎங்களையாட்கொள்ளஉடையவரேநெற்றி
யிற்கண்ணுடையவரேபாவிகளறியப்படாதகைலாயத்திலிருக்கின்றவரே
உண்ணாமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரே எ-று. (௪௪)

மையாகியவினைதேறுனையொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுரெய்தேனிதுநீதென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவும்
றையானனமுடையான்மழவிடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள) நீவினையையுடையவனாகியநான்உம்மை ஒருகுதிரையிலேற்
றிவலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதகாரியம் செய்தபடியினாலேபொறுத்
தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட்
டுகிருபையுண்டாகிஇளமைபொருந்தியரிஷபவாகனமாகிய ஐந்துதிருமு
கத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செயதார்-எ-று. (௪௫)

மன்னுமகபதிநீயெமைமதியாதொருகுதிரைச்
மன்னுள்விடலுற்றாயினியதனலேகார்வடிவா
யின்னுதனபெற்றாயினியிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னுடைவென்றேவரமொழிந் தேடினைடனநீர்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்த நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து நான் பக்ஷத பணிந்தாய் அதன்பின் நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித்தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார்-அ-று ௪௭

அருணைப்பதியின் மகிமைப்படி யருணைபுரிசிவனோ
மருணைத்துகளடையாசிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைக்கொருகடலே பரகதிபெற்றனனென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார் நமனைவாட்டியதவத்தோன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தின் மகிமைப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரண ஜன்மத்தைப் பொசுக்கி தாமே சிவனுடைய ரூபம் பெறுவார்களென்று மகேஸ்வரர் சொல்ல யமன் வாடும்படியாகச் செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமதாலே பரகதியடைந்தேனென்று பாதத்திலே வணங்கினார்-எ-று ௪௮

இக்கதையின்பொருளானதோர் எழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர் சிவசாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இந்தக்கதையில் ஒரு எழுத்தின் பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைந்தனர் திரிகாலத்திலும் இதைக் கற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பார்கள் சிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது எ-று ௪௯

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௪௯

இதனுள்
சகலருக்குந் தெ
ரிவிப்பதியாதெனில்
இந்தவச்சிராங்கதபாண்டி
யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா
ளமகாராசன்சருக்கம் இருக்கவேண்
டியதை இதுவரையில் அச்சிடாமலிருந்த
மையால் இப்போது மேற்படிவல்லாளமகாராஜ
ன்சருக்கத்தைபற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பி
ழையறச்சீர்திருத்தி அச்சிட்டிருக்கின்றோமவே
ண்டியவர்கள் மேற்படிவல்லாளமகாராசா
ன்சருக்கஞ்சேர்ந்த அருணாசலபுரா
ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டு
புண்ணியவான்கள் மனங்க
ளித்து ஆனந்திக்கும்ப
டிமிகவுங்கோரு
கின்றோம்.

எழாவது,

நிர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையாரு பதம்போற்றித் திறையார் முத்தந், தருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சரணம் போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொருப்பாயநின்றோன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையு மகந்துடசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்கயானையினதுமுகத்தையுடையபிள்ளையாரது ஸ்ரீபாதத்தையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்கொழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையுங் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கியசுப்பிரமணியரது பாதத்தைவணங்கித் துன்பத்தையுஞ் சோதனையும் அடியார்களுக்குஒழிக்கஅக்கினிமலையாகநின்றவனுடையபிறவியைக்கெடுக்குஞ்சிவனையும்மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையுமனதிற்சேர்ப்பா[ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தனி, லோங்குருத்திர சங்கிதையோதினேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுமியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகியஅன்பினாலேசிவபுராணத்தில்உயர்ந்திருக்கின்றஉருத்திரசங்கிதையைமுன்சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராணப்பரப்பிலேநானறிந்ததன்மையுஞ்சொல்லுவேன் எ-று. (௧)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியாசனுக்கீந்தனன், சூதனுக்கவன்சொல்லினன்சூதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீந்தனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலேபிரமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருங்குற்றமற்ற நைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று, (௨)

வன்னிமாமலைகதோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிபாகங்கலந்ததுமுன்னமே, சொன்னதாதலினுங்கொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைசில பேசுவோம்.

கன

(இ-ள்) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணாகியபார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலேஅவைகளைநீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம் எ-று.

தீர்த்தமுமதிற்செய்தருமங்களும், வாய்ந்தவெற்பின்வலமுமீசனின் கழும், மேதகிடாதலமெய்துமிகழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மங்களும்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும் இலிங்கமகத்துவமும் சுவாமியைவணங்காதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளைஅபகரித்தவர்களுக்குவருகின்றபாவமும். எ-று

பந்தமாயறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறவறிந்துசெய் தீமையும்,முந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தைநாணம்மகிழ்வமியம்புவே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதாரஅறிந்துசெய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுருஷனின்செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௬)

வேறு-அறுசீரடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

விரும்பில்கோதமனாரீசன் திருமுனேவேள்விநாட்டத்
திரும்பொலிசடையோன்றன்னாற் செனித்திருமறையோனங்கு
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுத்தமனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதிமுன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்துஅக்கினிவளர்க்கஅழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன்னமேதோன்றியிருக்கிறசிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப்பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கறைமையுங்குழல்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
ஞற்றடம்பல்வுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார.

(இ-ள்) அதன்பின்புகௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சுமிபோலக்கற்றையாயிருக்கின்றகூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்கள்சுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கள்பலவுண்டாக்கிஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (௮)

மந்திரம்பரவும்வெந்திமலைதனக்கடுத்ததென்பா; லிந்திரதிசையுண்டாந் தவிந்திரன்முதலேகண்ட, தந்திரத்தமரர்காமுமதிற்றின முழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குளமக்தருவின்மாலை,

(இ-ள்) தேவர்கண்மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினி மலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திக்கிலஇந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அது தேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதிலநித்தியம்படிந்தலாலே சந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையினுடையவாசனையுமணக்கும் எ-று. (௬)

பரமமாமதின்றைப்பூசம் படிநதிழற்பாதகக்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்றாலதினலமபேசலாமோ
சுரபதியூழுகினமுன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடீர்த்தா
நிரவியுள்ளளவும்வாழவிமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்ததேவேந்திரதீர்த்தத்திலே தைப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒருகோடி பிரமஹத்திதோஷம்போமென்றால் அதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ தேவேந்திரன்முன்பு அதிலமுழ்கித்தன்னைப்பற்றியதீவினைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத்தேவலோகத்தையும்பெற்றான்

அங்கிகனவெயர்த்தீர்த்த திருணைமால்வரைதன்கீழ்பால்
பொங்கியபத்மதீர்த்த திகட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட் செவ்வாய்திருந்திழையவரால்வந்த
தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமூந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குக் கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிலேபங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில்முழுகினால் செம்மைபொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாயையுமுடைய மாதர்களாலேவந்துபொருந்தியபாவமுந்தீரும் தருமமும்தவமும்சேரும்.

ஒன்னிமுனவனொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்சாதர்
தன்னியமடந்தைமாரை விருப்பத்தின்சுவாகையந்த
மன்னியவடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்பட்டதபாவந்
தன்னைததானகண்டவந்தத் தடத்தினீற்படிந்துசாய்த்தான்

(இ-ள்) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள்வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளைவிரும்ப அவனுடைய பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவிபெண்பவளுருவாகி அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தையெடுக்கப்புணர்ந்து மேலேவினைத்தபாவத்தை தீர்க்கத்தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்துபாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று

தென்றிசைதீர்த்த முளத்திறசெறிந்துமூழ்கி, பொன்றிகள்வடிவமாரு
முடற்பிணிபிழப்பட்டோம், தென்றிசைக்காலன்முன்னாள் விதிப்படை
தொடரவேளி, குன்றியசாபதீர்த்த காதனிடைக்குளித்துமாதோ

(இ-ள்) பின்னும் அருணாசலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்துமுழுகினால் உடல்பொன்வடிவமாகும் வேதத்துள்ளவிதிப்படியாம் வெறுப்பொருந்திய பிரமாவினது ஆயுதம்தொடாது சேரவருவதனை யமனவன் அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான்-எ-று (௰௩)

தீக்கிருநிருதிதீர்த்த முளதுமேனிருதிகோணத்
தாகைதின்முழுகிஞருக்கரும்புனையனைத்துந்தீரும்

துரையத்தடத்தின் மூழ்கி யுருகியேநிருதியேத்தி
லிங்கங்கண்டேத்தும் பேற்றுவர் யல்கைவிசையம்பெற்றான்.

(இ-ள்) நீக்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கி றது அதில்முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே நிருதியானவன் கொடும்புலிக்கும்போன்றகண்களையும் ஆழமாகியவாயையுமுடைய பேயைத்த ன்வசமாக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௧௬)

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
நசைபெறவதனின்மூழ்கிறகிரகமொன்பானுநவாறும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகிமவ்விடத்திலவாயு
திசையினறபவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

(இ-ள்) குற்றமற்றஅருணகிரிக்குமேற்குதிசையிலே வளம்பொருந்திய வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதிலேமுழுகினாலொன்பதுகி ரகங்களுமநன்மையைக்கொடுக்கும்முன் அநேககிரகங்களுமபெறும் அதிலேதங் களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள் வாயுதீர்த்தமொன்றுளதுண்டு அதிலேமுழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்-எ-று. (௧௭)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினாவறுமைபோகத்
தடமதிற்குணபாலீசன மருந்துவாசமைந்ததீர்த்தம்
புடைசெறந்ததனின்மூழ்கிற் புலையரிக்கடையரோனு
மடைவுடன்வருணகானகி லதிகமாயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக்கிழக்கு ஈசானியத்திக்கிலே ஆகவனிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசசாதிபாதகிலும இழிந்தவராயி ருந்தாலும் பெருமையோ நான்குவருணத்தினு மதிகமாகிய பரமசிவனை ச்சேருவார்கள்-எ-று (௧௮)

அந்தகத்தடத்திற் தென்பாலகத்தியத்தா முண்டங்கே
முதியன்னமாத மூழ்கியுடகொண்டோர்கள
சந்திரவதனங்கண்டோர் தமிழ்ககவிக்கரசராவா
செந்திருமயிலுங்கலவிச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முன்னெதற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அக ஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி ஒருகை சலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்தமுகத்தைப்பார்த்த வர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும்சரஸ்வதியும அவ ரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தவபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவனைப்பசியிலமூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபொருந்
ததையதின்மூழ்கினோர்கட் கயகமுஞ்செங்கைநெலவி
கனியெனவிளங்குமாவக் கடலதுங்கடப்புரனரே

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்குமே வதிஷ்ட தீர்த்த மொன்றுண்டு அதில்வதிஷ்டர் தடத்தில் முழுகி முனிவர்

களுமிந்நல்லாம் முதலானவையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத் தின் முழுகினவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலவிளங்கும் பாவமாகிய கடலையுந் தாண்டுவார்கள் எ-று. (௰௮)

சங்கவேற்குமரனூனை யுகத்தவன் கதிரோன் வெற்பின்
மங்கையோர் வடுகன் கன்னி மதியமென் வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்த தேவர் குடைந்த தடமபலவுஞ்சூழ
மங்கை தோய்த்தடத்தின் மேன்மை மறைகளு மறிவுறாதே.

(இ-ள்) கனகவேலாயுதத்தையேந்திய சுப்பிரமணியர் விக்கினேசுவ ராசூரியன் பார்வதி வயிரவர் சத்தகன்னிகை சந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் சரஸ் வதிமுதலாயுள்ள தேவர்கள் முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அதனா லவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களுங் கூடச் சொல்ல அறியா துகள் எ-று (௰௯)

ஒருநதி நாளுமொவ்வாத் திருநதி வடபாலாக
வருநதி முழுகிப் பூமான் மாயவனுரத்திற் சேர்ந்தா
ணருமறை பரவுஞ் சோணைநதி தென்பாற் சேர்ந்தூஉந்
சுராநதி முனைபொன்னி பணிந்துந்துயர நீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையு மொப்புச் சொல்லக்கூடாத திருநதியென்றொரு நதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்திலே உண்டு அதில் இலட்சுமி முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச் சேர்ந்தாள் சர்மதாநதி யென்கிற சோணை யென்றொரு நதி அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதிலகங் கையமுனை காவேரி முதலியாதிகள் முழுகித் தங்கள் துன்பத்தையப்போக்கிக் கொண்டார்கள் எ-று. (௨௰)

புண்ணியவாறு செய்யமலைக்கு மேற்றிசையிற் பொங்கு
நண்ணிய புண்ணியாற்றா றொன்று பேர்நகரந்தானும
ணண்ணியநதியின் முழுகி வீழ்வென் ராசன் றீங்காம
பெண்ணியல்வாய் வந்தார் நான்கு மெய்யும் பேறும் பெறானே.

(இ-ள்) தெய்வீகம் பொருந்திய அருணாசலத்திற்கு மேற்பாரிசத்திலே புண் ணியநதி யென்றொன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றாறென்றொரு நக ரமுண்டு அதிலிருந்த ராஜனென்கிற ராசன் தனக்குத் தீங்காக வந்தடை ந்த பெண்ணுருவத்தை அந்நதியில் முழுகித் தீர்ந்து நல்லவுருவம் பெற்று மேலான டியபேறும் பெற்றான் எ-று. (௨௧)

இருந்த சேயாறு முன்போ திருந்தி வடபாற்சென்றும்
பொருந்த வேலெறிந்து செவ்வேளழைத்திடப் புனிதநீரி
லருந்துகழுவிலொன் முழுகியசுரர்க்கு தொலைக்குஞ்சிரு
மருந்தயிலமர்சேனை பதியெனு மவரமும் பெறுரான்,

(இ-ள்) அழகிய சேயாறென்றநதி முன் சொன்ன திருநதிக்கு வடபா ரிசத்திலிருக்கும் அது முன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்து அழைத்த தீர்த்தம் அதிலமிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச் சுப்பிரமணியரே மு ழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களு டைய சேனைபதி யென்கிற பேறும் பெற்றார் எ-று.

சிங்காலபத்தி னுள்ளேசிவகங்கைதுளைந்திக்கன்
கருத்திருல்நினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திராபலரும்மாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினில்ருந்துதேவ ரெவரினுமேன்மைபெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினதுஆலயத்தில்சிவகங்கையென்றுஒருதீர்த்தமுள — அதைத்தியானித்தோர்தன்மனதிலேநினைத்தால் கங்கையிலமுழுகினபலனுண்டாகும் அநேகருத்திரர்கள்மாசிமகத்திலேஸ்நானஞ்செய்தரிஷபவாகனருடையரய்எல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மைபெற்றார்கள்-எ-று. ()

சக்கரதீர்த்தமெனத் தடத்தினிற்குன்பாற்றோன்றும
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரை வலமாய்வந்தோர் முழுகினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரமுட்டீசன் றுணைபபதம்பெறுவன்றன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுன்சொன்னதீர்த்தத்துக்குகிழக்கேயிருக்கின்றது அதுமுன்னேசமுத்திரத்தினிரம்போன்றவிஷ்ணுவராகஅவதாரத்தில முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும அந்தத்தீர்த்தத்தைவலமாகவாவது அதில்முழுகினவர்களும அந்தநீரைஉட்கொண்டவர்களும் துன்பசமுத்திரத்தில்நின்றுநீங்கிச்சிவனது இரண்டுபாதத்தையுமடைபாக்கியம்பெறுவார்கள் எ-று. (௨௪)

நாககன்மருமகோயின்மருங்கினிளிருக்கோயிற்
றூயவன்பொராதசாபவன்றிசையிற்றோன்றும்
காயமத்தடத்திற்றோயந்தாரபிறவியாங்கடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததீவினையுந்தீர்பபார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரானமூர்த்தியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தின் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்றுஒருதீர்த்தமஉண்டு அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிசமுத்திரத்தில்முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறுஞ் சேர்ந்தவினைகடீர்ப்பார்கள்-எ-று. (௨௫)

உதயகாலமுழுகிசசெம்பொன் னணுவளவளிப்பாராகிற்
சதுரர்காருருமிந்தப் புவிமுலாந்தனதினுலு
முதமணிமணியினுலுநிறைந்த முழுதுமீசன்
பதத்தாயருளிக்குமந்த பலத்திலுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தத்தில்முழுகிதங்கம்ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாமசொர்ணத்தினாலும்முத்து பவளமாணிக்கங்களினாலும்நிறைந்து அவைகளைஎல்லாம் சுவாமியினுடையபதசந்நிதியிலேகொடுக்குமபலனிலுமதிகமாகுமம-எ-று.

தேனருகடத்தின்மூழ்கிச் செயயவானீந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகையரம்பைதூயகவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கறப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடையஅந்ததீர்த்தத்தில் முழுகிச்சிவப்பு பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளையானைகள்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ண விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைரம்பை இருவருஞ்சாமரிசத்தமாயிடு கவரிவச

யமேயாய அப்பசுவினதுவயிரொன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨௭)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்சோல
நீலமால்வரைபோனீல நெருங்கியவிமானத்தேறி
சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலவேலாசனாவாளகின்ற புரபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமுமிழைத்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்களதொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரமபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (௨அ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்ந்துங்
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்சூழாங்கமைந்து
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வார் மழுக்கொடைசெருப்புத்தோ
ரெள்ளருமபரிமாவீந்தோ ரிந்திரபதத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானங் கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்துவரத்திரளான அலங்காரிக்கப்பட்டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியின் பதத்திலேசேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையுங் காலுக்கு பாதரக்ஷையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௨௯)

கன்னியைத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின
மின்னிக்கமலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்ந்து தேவர்
சென்னியாலவணங்கப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அநுபவித்து தேவர்கள் தலையாலேவணங்கவுந்தன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசிதோ ரன்னப்பலனதற்குநேரா
மத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னந்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில் கோடி அருமையாகியதவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் பலனானது நித்தியமாயிருக்கிற காசியிலே பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் ஒரு அன்னப்பலனுக்குசமமாவது அப்படிப்பட்டகாசியில் அநேககோடி தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் படைத்த அன்னப்பலனுக்குஒப்பாகாது-எ-று (௩௧)

ஆவடியலவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிறைகள் இணையுடன்சொக்கிவாழ்வார்

மடையார்க்கு... வைத்தோர்
... சிவலோகத்தில் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின்குளம்படியளவு பூமிபிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோரோடு வாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப்பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனது லோகத்தில் பவனியாகப்போய்ச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று. (கஉ)

சாலைகள்சமைத்தோர்கந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்களகண்டோர் குளிசஞ்சேர்பதத்திற்சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விலக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையின்விழ்ப்பாய்ந்தன் மெத்தைமிற்றுயில்வரன்றே

(இ-ள்) அருணாசலத்திலே சாலைகளைத் தவர்களும் நந்தவனம் வைத்தவர்களும் கிணறு குளமண்டபங்குன்றுபொறுத்தியகுளங்கள் வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியை அடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ளடவிளம்பிரவிமெழுகிவிளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாயத்திருப்பாற்கடல் நடுவிலேசருபசயனத்திலயோகநித்திரைசெய்வார்கள்-எ-று. (கங)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர்
செழிகருமேற்பதவிதன்னில் மேற்றேவருந்துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன்பர்க்களிக்கூபுளைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறாதகால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம் அரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் செழுமைபொருந்தியமேலாகியபதவியில தேவர்களும் வணங்க வாழ்வார்கள் யானையுரிபோர்த்தசிவனுடைய அன்பருக்குவஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒருஇழைக்கு அளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில இருப்பார்கள் எ-று

மடஞ்சமைத்தவர்கள் தமடத்திலோர்தாகட்டோற்பம்ப
மிடமபிடித்தழியாவீட்டிலிருப்பாவேறுந்தபோகரும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்குமவிதியினுலுறுதிவேளவிக்
கடன்கழித்தனரோலக்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும.

(இ-ள்) இத்தஸ்தலத்தில்ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கிறவருக்களுக்குஒருகற்பகாலமகெடுதலில்லாதமோட்சத்திலகிலே பெற்றிருப்பார்களபின்னுமஅவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும்விஷங்குடித்திறந்தவர்களுக்கும்கிரியாகவுருதிபொருந்தியபிதிர்யாகம் அந்தஸ்தலத்தில்செய்தால் அவர்கள்குலத்தாரெல்லாருநற்கதியில்சேர்வார்கள்எ-று. (கசு)

காகமுன்பலிபீடத்திற்பலிதனைக்கவருமபோதி
லாகமாரசிறையைக்கீழேபுடைத்தகாலயத்தினூடே
ஓங்கையடங்கமதுகோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர்வாழும்பலபினைப்பரமனீந்தான.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோபுரம் சமீபீடத்தில் வைக்கிறபலியன்னத்தை வாயினால் கக்கினபோதுகன் ...

டையிலிறையால் இழைபடத்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினு பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேவே ந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கொடுத்தருளினர்.

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடுபெறெறியுங்காட்டி விசாந்தசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போ து தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சந்நிதியிலேவி ளக்குபோலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங் கொடுத்ததென்று அத்தனுஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக பதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (கூஎ)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழ்ராசனுக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலாந்தபின்னெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்திவாயினூலாலே பின்ன விட இதுவஸ்திரம்கொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜா வாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிற் பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (கூஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ் விடத்திலவைத்தா னொருவ ன்பின்னைப், பாகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவி சேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்ட ரீகத், திருமுகமண்டலமலர்கதேயிருந்தனன் மறைபுகன்ற செல்வ ருனே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமெ ன்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனெ ன்றும் இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாரூபியபதவியைப்பெ ற்றான் ஒப்பில்லாதஅருணசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர் போல் முகமலர்ந்துசொல்லியிருந்தார்நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்ன பிரமா-எ-று. (கூகூ)

ஏழாவது-தீர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் (௩௮௮.)

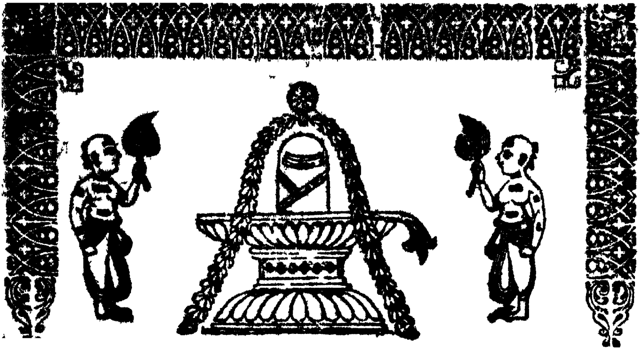

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களது பெருமையினுங்களித்தேனந்த
வனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந் தெரியவுரைத்தருள்வாயென்று
சனகமுனிவனெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
றினகரனார்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்கடவுளிவைசெப்பலானான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிர்மாவே பொன்போன்ற நிறத்தை
யுடையதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொ
ல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்
பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷியானவரெழுந்து
வணங்கிச்சொன்னவளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரண
மாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமூடுந்தாமரைமலராகிய கோயிலில்வா
சஞ்செய்கிற பிர்மா சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
நிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையனெனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதவிக்கதையமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெரு
மையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
ருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியககூடுமோ பரம
னுடையபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவ னென்று உனக்குச்சொ

னைத்தொடங்கினேம் அற்புதமயமாகுநய இக்கதையாகிய அமிர்
தத்தை உன்காதாகிய வாய்வழியேபுகட்டி இன்பமாக அருந்துவென்று
சொன்னார்பிரமா-எ-று.

சோணகிரிவலம்புரி நல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேனரகக்குழிபுகா தரியமுத்திவழிக்கேறவேணியாகும்
காணரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்குமருமபொருட்குமகாணியாகும்
வாணுதன்மின்னிடத்திருக்குங்கணனுக்கலைமனமுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்கிறதுபிறவியென்கிறபெரியக
டலைத்தாண்டுதற்குரியதோணியாகும் *ஏழுநரககுழியிலுமபுகுதாமல்
அருமையாகியமுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகுமகாணியாயிரு
க்கும ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்
வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனமுருக்குஞ்சந்தோஷமாகும்-எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுநெடுங்காலமரியதவமபுரிகைதானு
மேசிகனுரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ்சித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதற்குநிகராமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க
ளிலேயிருந்துசுவாமியைக் கற்பகாலமபூசைசெய்தபலமும் அநேககால
நதவஞ்செய்தலும குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து
அடைகின்றசித்திகளுமஅருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டுமென்றுசொ
ல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-எ-று. (ச)

அருணகிரிவலமவருகென் றுரைப்பவ விலங்கிபிரமதத்தியைக்கு
நருமதையினளவுமதவருந்துபலம்வருந்தகொடுங்கையோடு [கும்
மருவுபெருமபொருளகவாந்தபழவினையுநகாங்குவிதது வழிகொண்டே
குருபரம்குத்தவரிமைதத கொலைவினையுமயாதுகருக்குலையுநதானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும அளவில்பி
ரமஹத்திபாதகமபோயவிடும நருமதையாற்றுநீளவு மதுவைப்பானம்ப
ண்ணியபாவமுமவருந்தமுற்றுநடுங்கியோடிப்போகும பிறருடைய
அநேகமபொருள்களைக்களவுசெய்த பழமையாகியபாவமும் கைகுவித்
துக்கொண்டு ஓடிப்போகும குருவாகியசுவாமிகுத் தவறு செய்தபாவ
முமபட்டது கருபபங்குலைந்து ஓடிப்போகும-எ-று. (இ)

அருவினையுடன்படலும்பொருதகாற்றினெறிசுடாபோலவியாதிக்குக
தகைதயனைக்கடிந்தவினைகருட்டனிற்றவாவெனதேதளர்ந்துமாயு
மைங்களாயுமகளினாய்க்கொலைதவினைகடல்சுவறிவறியவாகு
மெங்கைதபொருள் கவாந்தவினை தனக்கிழுக்கு மிடமேதென்றினைக்குந்
தானே

* ஏழ்நரககுழியென்பது - ஏழுநரககுழியெனத்திரிந்ததேதன்
மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்தஅளவில் குறைக்காறதினெதிராக இருக்குர் நியம் யோற் அவித்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்ட பாம்புபோலடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகுமபிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்றபாவமாகியகடலும்வற்றிப்போகும்ஏமமுடைய குலாமியினது திரவியத்தை திருடினபாவமும்காளிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் வேற்றுவண்ணம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாணிற்கு
மீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினைகிறைக்குநாலு
பாரடியிவோக்கியாகப் பலமெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடிஎடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும இரண்டடிக்கு ராஜசூயமாக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலமுண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று. ()

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களியுந்
தலங்கொண்மூரடிகளீரெண் டானதின்பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகஙியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும,

(இ-ள) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்தஓரடியின் பலன் பூமியைபபிரதக்ஷணஞ்செயத பலனை உண்டாககும இரண்டடியின்பலன் சர்வதீர்த்தமாடிய பலன்களைகொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன சோடசதானப்பலனைகொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ் செயதபலனைக்கொடுககும்-எ-று. (அ)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலமெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கத் தாபிதவுறுதிநல்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனசொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதாபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தாபிகளையுடைய கோயில்தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

கீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிலைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவரைச்சிவலோகத்தனிற்கொண்டுபோயக்குடிவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று. (௰)

நன்றிதருமருணகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்
துன்றிநெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாநிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பாலுறுத்துமழற்சியாலே
கன்றியகாலனைக்காணிற்கன்றியகாலனைப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொஞ்சதூரம்நடந்தவர்களுக்குநெருங்கியகிரணத்தைவீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் அலலாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனை ன்றுபயந்து பாவங்கள்ஓடிப்போகும்-எ-று. (௰௧)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பதத்துகளொனறொருவாயுவசத்தினாலே
யுன்னகரமனையவிடம்புகுகிலதுகயிலையெனப்புனிதமாகும்
மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடறசெறியிலவரிறப்புநீங்குத்வோமே
துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதூளொன்றுகாற்றினாலேநகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போலபரிசுத்தமாகும் இனனுமவலமவந்தவர்களபாதத்துகளிலேஒன்றுமனிதராதுதேகத்திலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களைவிட்டுநீங்கும் அப்படியாரும்போதுபிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (௰௨)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரிவணிருக்குங்கயிலையினிலேகும்போதிற்,சந்திரன்வெண்குடையெடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனூர்வழிகருமலர்ப்பரப்பிடுவா னனைக்கோமான்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைதவஞ்செயதவர்கள்பாபவிலவிலாசனுசெய்கின்றகைலாயமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான்சூரியன்விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தேவேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைபரப்புவான்குபேரன்தண்டஞ்செய்துசமீபத்தில்வருவான்அஷ்டவசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (௰௩)

மேனகையுமரம்பையுடனுருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணையாக்கும் கானநடமபுரிவருக்கு நடியுடனேயாபுனைந்தி கவரிவீசும். போது

டுவ்வளவு முழுமையைத்து இவ்வுலகத்திலே திரோபோகும்போதும், சனமு
கிகோ...யுடனே நானுமுகனே மையம்புகழ்ந்து அடுக்குந்தானே,

(இ-ள்) மேனகையும் அரம்பையும் ஊர்வசியும் திலோத்தமையும் வித்தியாதர மாதருடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள் கங்கையும்யமுனையும் சாமரைவீசிக்கொண்டு வருவார்கள் சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் பலவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டெதிரேவரும் இலட்சுமி பூவுங்கஸ்தூரியுங் கொண்டுவருவாள் நான்முகனே சதுர்வேதங்களும் புகழ்ந்துகொண்டுவரும்-எ-று. (௧௭)

வே-று அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பேர்பொதிதீர்த்தங்களுக்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதும்யோகத்தவமே வருந்துவதும்பலமெவ்வாதால்
அப்பெருங்கடையான்சோணாசலத்தினை வலமாய்ச்சூழல்
காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலங்கருதுங்காலே,

(இ-ள்) சேதுகண்டை குறித்துவிளையாகின்றகங்கைமுதலாகியதீர்த்தங்களாடியபலனும் சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும் யோகஞ்செய்யலின்வந்தபலனும்ஒப்பாகாது ஆத்திமாலையைத்தரித்த சடையையுடையசிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாகுமென்றுணர்க்கும்போது-எ-று.()

நிரந்தரமிமையோர்போற்றுமெழிலருணையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடுமவழிற்றோன்றும்பரல்சிவந்தபாதம
வரங்கொளவணங்குமமரர் மகுடகோடிகளிற்பதித்து
விரிந்தசெம்மணிகட்கு மிளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும்தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிலேகிடக்கின்றபரற்கல்லுகளைமிதித்துச்சிவந்தபாதமின்புவரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கும்தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றஇரத்தினங்களதாககிமராடியுஞ்சிவக்கும்-எ-று. (௧௯)

காணடைகொடுக்கப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மாளிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ருணடைப்புழுக்கூடேநிரைநிடைபூசலாடி
தாளிடர்ப்படுவதல்லர் லுயகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் நாக்கைபடையுண்டாயிருந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் கறுத்தகண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் அரியமானிடப்பிறப்பாகப்பிறந்தென்ன பிரயோசனம் மாமிசரத்தங்கூடிய புழுக்களையு

கூட்டியதேகத்திலேசேர்ந்து நரகத்திலேவிழுந்து அலைந்து துன்பப்படு வதல்லாமல் விடுக்கமாட்டார்கள் சனகனேயும் முத்திராமா-எ-று.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைகளெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிலமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்லஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினு ல் அரசர்கள்கைவசமாக வேண்டுமோனுல் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல் லாம அக்கணத்திலேநீக்கவேண்டுமோனுல பாலசந்திரன்போல நல் லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமோனுல் ஆகாமியசஞ்சிதப்பிராரத்துவமா கியமூம்மலங்களையுநீக்கவேண்டுமோனுல-எ-று. (௰அ)

முயல்களனைகயிற்பூற கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
லியல்சையறியவேண்டின் மலையமபுரிகாரவல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவளம்புரிசெய்வல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இராட்சதரையும பசாசுகளையும் பூதகூட் டங்களையும கோபிக்கவேண்டினுல துன்பத்தைச்செய்யும வியாதியை யும தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினுல் இயலிசைமு தலாகிய கல்வியைவேண்டினுல் அழகைவேண்டினுல் குற்றமற்றகீர்த்தி யைவேண்டினுல அந்தமலையைவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று.

வரந்தருமருக்கவார யிலைவலம்புரிந்தோரெய்யான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவபதியாசசேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரக்கான்றனைமைபூணபார்

(இ-ள்) சிரேஷ்டராகிய ஆதிவாரத்தில் அச்சமலையைவலஞ்செய்த வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள் சந்தி ரமாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள தேவேந்திரன்போல எ ழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள்-எ-று. (உ௰)

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கி
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறம்பெயுந்தவிர்ப்பாருந்திக்
கெங்கணுபகரைச்சூழ்வோர் நிருக்கலைமறைகளுடனா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமாராவார

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண் டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கிச் சங்கிலிக்கட்டுபோல தம் மைவிடாதஎழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பி ரதட்சணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு பத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு உரியவராய்த் தேவாக ளாவார்கள்-எ-று. (உ

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
நாவிலாவெள்ளிவாரந்தனி வலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்தமலையைவல மாய்வந்தவர்கள் திருமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்குச்சமானராவார்கள் குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியைச்சேரும் காயாமலர்போன்ற விஷ்ணுபதத்தைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (௨௨)

உதயமேபணிசாட்சூழ்வோர் கொண்பதுமிரகனன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பயிலாநிற்கும்
மதியுனிசிவணிராயும் ருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதும்மாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும்

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்குநவக்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்களசிவராத்திரியிலுமவருஷப்பிறப்பிலென்றும்ஐப்பசிமுதலாகியமூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செயவோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுன்சூழ்வார பேறறையாரறிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சணாயணத்திலும் மாசிமகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரணகாலத்திலும விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித்தியையடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குகோடிபங்குஅதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறுமவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார்அறிந்துசொல்லுவதற்குவல்லவர்-எ-று. (௨௪)

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கிநூய துடுத்தவெண்ணிறுசாத்தி
யாதிமைமுறையேதான மளித்துதாமலைதொள்ளாமப்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத் தாப்படாயின் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும அன்றைக்குப்பெண்களைச்சொற்பனத்திலுமிணையாமல்சலத்தில்ஸ்நானஞ்செய்துபரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிடத்திலே தானம்பிரமமாகக்கொடுத்து தாப் ஒருவரிடத்தில்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகால்நடையாலேநடந்து கிரியைச்சுற்றியிருக்கிற தேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி-எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும வெறுத்து-எ-று. (உசு)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பிளாவழி வுநோக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தோஷத்தொடு சிரசிறகையைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு,ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும நீசரையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடியினுடையசத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து-எ-று. (உஎ)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவற்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினை தீவினை இரண்டையுமநீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையும் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்கள் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகமன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயவிறுலே வலஞ்செய்தாலபத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றுளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமௌாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்சென்று இலிங்கமுருவாகிய பன்னியறியாத சுவாமியினுடைய பாதங்களை வணங்கித் தன்னிருக்குமிடத்துக்கு வந்தான்-எ-று. (உ௬)

குன்றெனுங்குணத்தர்சூழ விருந்தினிய கனியுரால்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த வடிசிலையுண்கநீதி
நின்றவத்தலத்தோர் செய்யு நிலைமையீதத்தாரத்தில்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழஇருந்து மதுரமாகியபழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலிருந்தும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினாலேஎவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும்நன்மையாகும்.

தணிதலிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றசிவவுருவங்கண்டார்
வண்டிசைபெருகுமோதி மலைமகள்மலையின்கீழ்பால
கண்டனள்பவளவெற்பிற கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுபேரும் தங்களபேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் வண்டுகளினது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியானவள் கிரியின் கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள்-எ-று.

மணிவரையரியிற்சூழ்ந்து வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பாய புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணீக்கத் தமியனேன்மலையின்மேற்பால்
அணிபண்ணுமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு வந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத்தைத்தீர்க்கத் தென்றிக்கில் புழுகணியிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-எ-று. (௩உ)

வாலவெண்கதிர்மேற்சோணை வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீர்த் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னுலயமுழுதுந்தேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணாதே

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசையண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது.

ஈசனார்வடிவமான லிங்கமவ்வெவலைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்.
பேசுவதெவனோவந்த தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
றேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுந் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அனேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்களபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பார்வதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௩௪)

தாதவிழமலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிநீக்கும் விமலனேவிமலனான
வாதியைப்பழித்தோனசெம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீங்கும்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும.

(இ-ள) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பிகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவரவணங்கி வேதமுழுதுங்கர்ணாந்தவரே, பிறப்பைநீக்குமபரிசுத்தரே மலரஹிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமாசொல்லுகிறார்-எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் ௫௭௪

உ

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலஆசிரியவிருத்தம்

அற்றமற்றமுனிவாசூழ மருணபூதரத்துடன்
மறநெவறபுமொக்குயென் றிகழுந்துலாத்தமனிதர்வாய்

புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணாசலமென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்னமனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்களநெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவுமஇரத்தமாரி சொரியும்-எ-று (க)

அந்தமைந்தர் தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளிநுறறுப்ப வொங்கைசோணவெற்பையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புயமனுடைய ஏவலாய வந்த தூதர்கள செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினலறுப்பார்களஎங்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலேயிடத்துவார்
அஞ்சியந்நரகுதானுமருவருத்தலேறிடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினர் தமக்குமீதுநிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தஅருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களையமதூதர்கள்பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத்தீமையாகியநரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச்சகிக்காமல மிகவும்வருந்தும இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாகளுக்குமஉண்டாம்எ-று. (௯)

குருக்கடைந்தைதாயரானி கொன்றதீயர்முதலினோ
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி விட்டபோதிலவர்களும
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கியதீயபாவிகள்முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாகியநரகத்திலேஇந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவாகளைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிதநித்தபடியினலேயமிதுமபாவிகளென்று சொல்லிஎமயோடேயிவாகளசரியாயிரு

க்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு வார்கள்-எ-று. (ச)

என்றுரைத்துநானுமையை மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாதவருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
கன்றினனொருதக்கனென்று கதைவிளம்பலாயினன்.

(இ-ள்) பிர்மமாவானவர் இப்படியென்றுசனகாதிஷிக்குச்சொல்லிப்பி ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ் சோதது அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணசலத்தைஓருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் குன்று தலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைசசொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளின்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறறமலைகளபோல
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ழிசந்தோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினன்

(இ-ள) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல் லாம தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற் றமலையுருவங்கொண்ட தெயவீகமாகிய அருணசலத்தை மறறமலைகள போல்நினைத்த ஒருசக்கரமும ஏழுகுதிரையும்பூண்ட தேரை அந்தஅரு ணசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடததினன்சூரியன்-எ-று. (கூ)

முகுந்தர்தேடுமந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசொல்லவிரகஹவர்புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைத்தபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்பட்டஅந்தமலையினது உச்சியி லே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்தவு ள்ளிடத்திலினறுஎழுந்துவெப்பங்கொண்டுபுகைந்துவரத் தோானது திரிபுரமெரிதத பரவசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலேபொரிந்ததுபோ லப் பொரிந்துபோய்விட்டது நடத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத குதிரைகளானதுகள்-எ-று. (எ)

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தோாய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழுந்தடானு
மதியழிந்திருந்தானநத மலைவலஞ்செய்தானனக்
கதிபெறசசெல்வேன்கண்டு கதிரவறகினையுரைத்தேன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்திலேயின்றெழுந்தவாரணையைப்பத்தினாலே குதிரைகளேழும் கதிர்களைப்போய்த் தொடையைவிட்ட தோ காணல் போலந்தேரன்றியு முறுவில்லாத தாய்த்தன்னுடைய பாகனுமவன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியனானதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையும்படியாகப்போகாநின்றதொன்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயனைமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனேயொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலும்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே நீர்க்காலத்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழேவிழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்குள்ளதலைகளிலும் ஒருகாலத்துமுங்கதிகிடையாது அப்படியிருக்காலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொள்ளுவாயென்று சொல்லத்திருமபினேனென்றார் பிரமா-எ-று. (௯)

ஓதியபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கனேசோண சலத்தினைவலமாய்வந்தான
வாதிக்குமழுவினோனு மழவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தரெனவேதோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிரமாவானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னேவலமாக்குகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துசசத்துருக்களைக்கெல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று. (௰)

பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னரியின்வடிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியிலெல்லைசெல்லா னிடைப்புறஞ்செல்வானன்றேர்
அங்கிலைவரும்போதேதனி யலாசொரிந்தகனுமென்றான.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல்பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு மாதமும் சூரியன் முன்னேதனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொ

ளுமாகியமலையைவலஞ்செய்துகொண்டுபோவான அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சமீபத்தில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரியொழிந்து செலவானென்றுசொன்னார்பிரம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்-சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம-௫௯

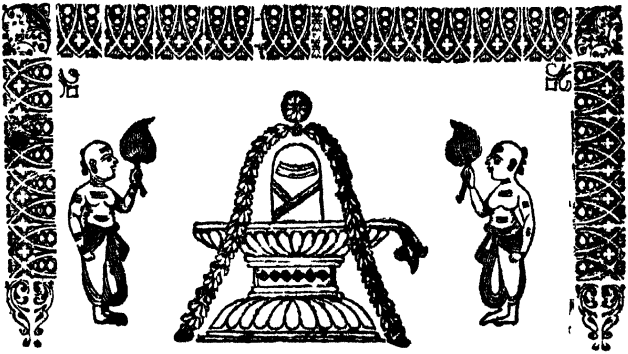

உ

பதினோராவது.

பிரதத்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன்றிரவியமணுமட்டாயினுங்கரந்தபேருடனே
மரணமாய்யமனுடைடழலிலேகுளிப்பர் வசிரவுலக்கையான்மறிவ, ரிரு
ணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடியிட்டதிலுமடையிலேயிருப்பார,தரணி
யிற்புழுவாயபிறபபர்களகளவுதனக்கியைக்தவருமத்தகைபர்.

(இ-ள்) அருணசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வசிரத்தினுறசெய்த உலக்கையால் அடிபடுவாாகள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று. (௧)

ஓங்கியதரையுளிசைத்தபொன்னெதிரே யுற்றபேருடலையு மொறுக்கும், தேங்கியகருணையருணாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கரந்து, வாங்கியபெயரைக்கிளையுடன்சிதைக்குமலையினுங்கடலினுமொளித்து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமெந்நிலத்தும்,

(இ-ள்) திருடி பூமியினுள்ளொளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னானது அந்தவிடத்தின்மேல் தந்தவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும அப்படிசெய்வது மிகுந்தகிருபையை யுடைய அருணசலேசுரருடையதிரவியத்தினது செய்தியாம் அந்தப்பூமியில்லொளித்துவைத்துஎடுத்துக்கொண்டவரையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் மலையிலும கடலிலுமொளித்துக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்தவருத்தம் விடமாட்டாது எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடும்பாறகொள்ளலாமருந்தினற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பகையை யருணாயகர்பொன்விழுங்கினல்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்மா கல்லைக்கடிக்கலாம்நெருப்பையெடுத்துவிழுங்கிவிடலாம விஷத்தோடேகொல்லும்படியான வஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலாம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம் அருணசலேசுரர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணன்பொருளைக்கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்ந்தலைக்கதக்கதுநினைத்தார்கெடுவரொன்றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருகவொளிவிடுமணிப்பூண்திசைமுகனெருகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணசலேசுராது திரவியத்தைத் திருடின வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருடுகிற தற்கு முயற்சி செய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்க ளந்தக் கணத்திலே யழிவார்கள்

அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடியவர்களை த் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தி யத்தோடேசொல்லிச் செல்வானென்றுன் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத்தரித்த பிர்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங் கினர்-எ-று. (ச)

முன்னையேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் முழுமணிக்கங்கைநீர்த் துறைவன், இக்கிலத்திழிந்தவிந்திரனனையானுண்மையில் முருகவேணி கர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாந்தே ய்ந்த,பொன்னவிர்கழலான்றருமமுன்கழலான்புகழ்பெயர் பிரதத்தனென் பான்.

(இ-ள்) பிர்மாசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத் துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக் கிருப்பிடமாகி யகங்காநதிக்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலி றங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரம ணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்கள்பணியும்போது அவர்களா லே நிரைநிரையாகத்தாழ்த்தபட்ட கிரீடகோடிகளில்இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிற வன் கீர்த்திபொருந்தியபிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று.

காலனைவிழியார்முகமெனவிளங்கிக களங்குடைத் தொழுக்கியந்தி போல்,கோமாமணிகாமமியைக்தவெண்கவிகைநெடுநிலப்பரப்பெலாநி ழற்றச், சாலவேபணிமாவரசர்களிவண்பொற்சரணமே படிந்துயிரபெ றுமென், ஞாலவேயழைக்குந் தருமதேவதைபோலிரண்டு சாமரைகளா ர்த்திடவே.

(இ-ள) யமன்போலக்கொடுமையைச் செய்கின்றகண்களை யுடைய பெண்களதுமுகம்போல விளங்கிக்களங்கத்தையுடைதது ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல நிலாத்தினையிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளை க்குடையானது நீண்டசக்கிரிகையைப் பூமியினபரப்பெல்லாம் நிழற் றவும் மிகுந்தவரிமாதையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த் து இந்திரனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக் காமல் பெறறுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவ தையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும்-எ-று, (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடந்தமரகதக்குரகதம்லயங்க, அ ருணமண்டலத்தை யனவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புடைவயடைப்ப க், கிரணசிந்துரத்துப்புகர்முகங்குப்பிற்கிம்புரிக்கிரிகைசிளரத்,தாணி யாதவிங்க மந்திரிகணத்தோ டெழுநதனன்மண்டயாத்திரையே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போலுயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளாவிய கொடிகள்கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியைப்படைக்கவும் இரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகடோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்துருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (எ)

அங்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வவந்தியர்வில்லினுண்கௌவச்
சங்கிலித்தொடக்காய மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களேசுமக்க
சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான் றிருநதிகடந்துதென்னருணைக்
கங்கைவார்சடையான்கோயிலிற்புகுந்தான்கங்கையுங்காசியுமபுரப்பான்

(இ-ள்) இங்ஙபிரதத்தராசன்பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் வில்லின்றுருகின்ற காணியைக்கொளவிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்துஇராசக்கள சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்கான்டி அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற.பிரதத்தராசன்.

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரியவருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில்விடத்திலுங் கொடியகூர்விழியாள், இரும்பையு முருக்கையு மிசையினுளொருத்தியிலங்கிழையாருடனிறையால், கரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் விற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமைசெய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவளாகி ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பின்ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அக்ஷணத்திலதானேமன்மதன் வளைத்தகரும்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-எ-று. (௧)

அன்னமோகினியோவமிர்தமோதிருவேவமிர்தமோவமரருக்களித்த
வன்னமோகினியோவிரதிதேவியோபிரமன்மனத்தினுல்வகுத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்த்தனதுநாட்டினிற்கொண்டேகுவனினைத்தனனதற்கு
முன்னமேகுரங்கு முகமதாயிருந்தான் மூழுலவாயினைதேவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ கினியோ தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ அசுரரைக்கொன்று அமிர்ததை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரமதேவன்மனத்தினுல சிருஷ்டித்தமேனகையோ என்றுநினைந்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைந்தான் அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனுயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாருமநகைத்தார்கள் எ-று. (௰)

மந்திரிக்கிழவராசனை விரைவி மன்னவனினைத்தவாரதனுல்
வந்தவிந்துயர்ந்தவிாநிடமலைமேன மருந்தினைப்பணியெனவவனுஞ்
சிந்துரகதுவங்கவாமபரியுஞ் செழுமணிசசிவிகையுந்தேருமசந்தனமணியும் தனதினர்பலரும் தமனியக்கோயின்முன்விடுத்தான்,

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணத கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனை இமையாகிய உமது நினைப்பினுல அடைந்த இத்துன்பம் நீங்குமபடி மலைமேல்மருந்தாகிய அருணசலேசுரரைவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇராஜனும்மலையையொத்தயானைகளுமவேகமாய்தாவுகின்றகுதிரைகளையும் நல்லஇரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும் தேவர்களையும சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும் பொற்பிரகாசமபொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. (௰௧)

பன்னருமக்கபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்கருள்புரிந்தான், இன்னரமொழியான் விருப்பினுலடைந்த இலேசவானரமுகமொழித்தான், நன்னரமுகம்பெற்றிறையுநாடணைந்தானுதலாலரன்பொருட்கவர, உன்னியபாவம்பதின்மடங்கரும்பொன்னுதவினுறநவிருமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரிய அகந்தமருமையான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுசுவாமியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினுலடைந்த துன்பம்பொருந்திய குரங்கு முகத்தையொழித்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன தன்

னுடைய நாட்டிற்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் அனபடியினலே அருணாசலே சருடைய பொருளைத்திருடினைத்தனலுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியங்கொடுத்ததால்நீங்கிமென்றுசொன்னர் பிர்ம்மா. அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம். (௪௨)

மூர்த்தியுனையருணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானக்தப
போதனையக்கடிபணிந்துன்போதனையானமகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே,
கோதமுடனறிந்துசெய்தபவந்தவிருங்கதையினையுங்கூறுகென்றன்,மூ
தறிவாயினனுமுகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றன்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னர் அந்தப பிர்ம்மாவை அவ்விடத்திலசனகரிஷியானவர் வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினலே ஆநந்ததைதயடைந்தேன் இந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவநீங்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்யவேண்டுமென்றர் பேரறிவுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாகச்சொல்லத்தொடங்கினன்-எ-று. (௪௩)

பதினோராவதுபிரதத்தச்சருக்கம்முற்றிற்று
ஆ திருவிருக்கம்-௯௱௮.

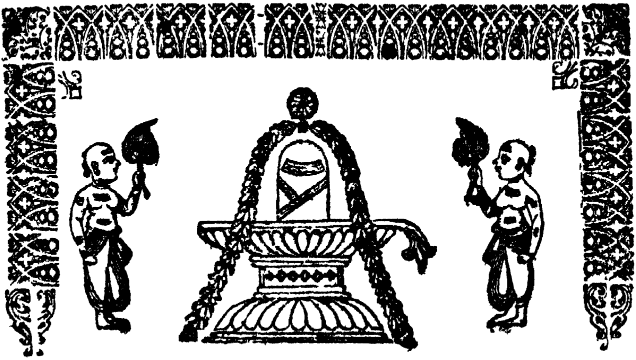

உ

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினல்வடிவினல் மநத்தினலபலங்
காகினைருணைமா சயிலநேசிஞ

னீக்கினுமொன்பது நிகழ்த்தினன்மறை
தேசுகினுன்சிலகதை செப்பலாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினலும் தேகத்தினலும்மனத்தினலும் துரவிஷ்டங்க
ளைச்சொல்லியும் செய்தும்நினைத்தும் பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவ
ண்ணுமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள பாவத்தை
நீக்குவார்கள என்றுசொல்லிநான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்தி லுடை
யபிரம்மாவானவர்சிலகதைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று, (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்குவசுக்களுமவ் விருந்தார்முன்
னே,தமபெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியந்துரைத்துநகையையுமேநா
க்கிக், கும்பமுனிமுதலவர்களிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொம்மைமே
லே,அம்புவியிலிழைத்ததவமனைத்தினையுமவமாகப்போகுமென்றேன்

(இ-ள்) எனனுடையபெரியசபையிலிடத்தில அஷ்டவசுக்களுமமு
ன்னொருகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள்தங்களுடை
யதபசின்பெருமையையும் அதனல்வந்தகீர்த்தியையும கொண்டாடிக்கு
ந்தோஷித்தார்கள அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலானரிஷிகளுக்குமத்தியி
லேஉங்களைநீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினலே உங்களுக்கு பூமி
யில்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன், (௪)

உற்றபேருந்தவத்தினையுந்தமதறத்தினலத்தினையுந்தாமேபெரு
மற்றொருவர்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்மூழ்கி நிற்பரென்றேனா,
ற்றிலாகியவசுக்களனைவர்களுமிங்கியிதுதீருங்காலந்,சொற்றருளுகெ
னவுரைத்தா ரினருளாறதீருமங்கையோதானென்றேன்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தமமுடையதவத்தையும் செய்தசரு
மத்தையும் சொன்னவர்களும்மற்றொருவரை யிகழ்ந்துபேசினவர்களுந
துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேனை பிறகுவு
டைய அஷ்டவசுக்களும அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுநடுங்கி இந்தச்சா
பம் எந்தக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள்ப
ரமசிவனிருவைஉங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அன்றைக்
குத்தீருமென்றேன்-எ-று (௫)

சொல்லுதலுமவசுக்களெலா மென்னையகன்றுநெடிய கங்கைக்கரை
யிலேகி, எல்லிலிலாநெடுங்காலமிறையைநினைத்தரியதவமியற்றிநாளு
வல்லிபங்கனொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவமவாமேதெவ்வுறன்
அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெடுத்தருளுகென்றுர.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும என்னுடை
யசபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியின்கரையி

றபோய அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகியதவத்தை
ச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச்
சுவாமியானவர் ஒருநாளிலிளமையும்றரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந்
து நாம்உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அ
ருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இதழினையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்றபி
ரம்மாவானவர்கொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலிலநின்றும் எங்களைஎடு
த்தருளவேண்டுமென்றார் எ-று. (௪)

கருணைமுகின்முகமலர்ந்துவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டில,
தரணியிலேபொருகரந்தலேசுரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே,
அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த,வரு
ணதிசைதொடங்கியெட்டுத திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றா

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர்
திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங்
களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசுரமென்று ஒருதிவவியஸ்தலமவி
ளங்குகின்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கு
ம அந்தஸதலத்தையடைந்து அந்தமலையைச்சூழ்ந்த மேற்குத திக்குத
தொடங்கியெட்டுத திக்குகளிலுமிருந்து தவஞ்செய்யுங்களென்றருளிச்செ
ய்தார்-எ-று. (௫)

அன்னவயலருணையிலரியதவமியற்றிடு மவ்வளவேயுங்கள்முன்
னருணகிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கியவடமூர்த்தியாகு, மன்னுமுங்கள
ருமபவமுங்கவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தனையு
டைந்தயர்களெலலாந்தனைப்போலவிருக்கவரந்தருதவானே.

(இ-ள) அன்னபட்சிகள்தங்கிய வயல்சூழ்ந்தஅருணாசல ஸ்தலத்தி
ற்குப்போய் நீங்கள அரியதவத்தைசெய்யுங்கள அப்படிச்செய்த அளவி
லே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களு
க்குமுன்பாக எட்டுமுகமாயககாட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்ற
உங்களுடையபாவமுமய நீங்குமென்றுதிருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற
குயெழுந்தருளினார் தமமிடத்திலடைந்தவர்க ளெல்லாரையுந் தம்மை
ப்போல உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்எ-று.

முந்தவசுரரையுமலர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே
அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லருணையிலேயரியதவமியற்றினார்க
ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்ததங்கே
தந்தவசுநிலைபுசழ்ந்துகொடுஞ்சாபகிரிகளெலாந்தள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டி ருந்த திரிபுரங்களையும் எயைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையா கிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினி மலை எட்டுமுகமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத் தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப் பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் எ-று. (௭)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசித்தார்க
ளாத பிறைப்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந்தருள்பெற்றாக
ளேதமறுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ்
சீதரனும்பதுமகிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவசுக்கள் அ ஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்றார்கள் குற்றம்நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியா னவர் எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக்கிரமத்து டனே அறியாமற்போனாற் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (௮)

சண்முகனையளித்துலைக்துமுகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந்தவத்தி னாலே எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவர்வாழ் தெடுத் தாரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான்சனகமுனிக் குரைத்தருளச்சயி லத்தூடே, பண்முகமாழினையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினை யும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியனைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டுவசுக்க ளுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களெ ன்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சன கரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்த க்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன்-எ-று. (௯)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினன்.

(இ-ள்) பிரமர்சொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்ததவம் நிறைவேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிகாரத்தைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (௪௦)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராவரோட்டவர்
சுந்தரச்சுடம்புவித் தோனகமார்வரை
மந்தர்பூலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்தபூலோகத்திலுள்ளபெண்கள மந்தரகிரியோவென்ற முலைகளையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுஎடுத்துகொண்டு.

வருத்தமில் திலோத் தமையெனுமவஞ்சியை
யுருத்தனவலியமன் மதியையோட்டினன்
மிருக்கதோவிஞ்சையிற் புலியின்வேட்டுவ
னைக்குடவழிதகுட லளிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியவிசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைகெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தை கொடுப்பதுபோலத திலோத்தமையென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அதளமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வலமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்துரத்திவிட்டேன் எ-று. (௪௧)

மன்மதன்கணையினன் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துதான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்
முன்பினிருவிகைநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாடுகின்றஎன்னுடைய இயல்பையறிந்துதான்தனக்குத்தகப்பனென்றுஎன் கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடிஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்-எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானுகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாளசேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேனமங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணான் பிறங்கலாமருணைநாதன்
றன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துசார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாயப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத்திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசுரரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேகதிசரணமென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

மாயவல்விடையின்பாகர் விடிவிலாவுடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றேனையா
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரோ தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமானவரோ திருவாலங்காட்டிலிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதுஇளமையாகிய குதலைச் சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (௰௫)

முருகலர்குழலினாடன் முறையிடுமுறைக்கெவ்வளையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனாகினாலு
சுருதியுஞ்ஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூந்தலை யுடைய திலோத்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாலிருந்தன அதனால் சிகரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினார் பார்வதியை யிடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபரமசிவன்-எ-று. (௰௬)

கூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளைபலைபனிக்க கைகையுடைய பார்வதியை திருப்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே கூனாக்குசெய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து அஞ்சுகின்ற இப்பிள்ளையுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச்சுவாமியைவணங்கினேன் வேடனைப்பட்சிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-று. (௧௨)

வெறவெனுபுலையாடன்னை விதிததுநீவிரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குரிகோரகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் புணைக்கு நீயே விரும்பு சலாதுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருணுருவமாகியும் தானேபரமாகியும் உள்ள இந்தமலையைதரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம உனனிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்-எ-று. (௧௩)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடருனுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையறநனி லெண்ணியதுபெற்றுர்
முன்னமுளரொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றுன்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணைசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறுர்-எ-று (௧௪)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் னுளிறையினுலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினுலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்

தூங்கொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௰)

அத்தனடியார்கட மாணவமறுக்குஞ்
சுத்தனருளாளெரிச் சோதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானோ
னுய்த்தபொறிதமதிலுலா வாயவுலகெல்லாம்

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராயு மிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தை யடைந்தார் எந்தஸ்தலங்களிலும் எந்ததிக்குகளிலும்மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே நமக்குருவமாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போதுசிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டானதுகள்-எ-று, (உ௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்பவுமாயன்
பாழியிலுமின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்பவும் அந்த விஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. ()

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபிசாலே
வெய்யபுன்வினைதொழில் விளைத்தனெனைத்துன்
றையுணர்வுமருசியென தையனைநினைத்தான

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநினைத்தார்-எ-று. (உ௩)

அன்பாகருதிற்கணமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானோன்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பத்தைநீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக் கொண்ட பரமசிவனானவர் வெண்மையாகிய ஸ்படிகமலையின்மே

ல் விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மி ன்போன்ற பிறத்தோடெழுந்தருளிவந்தார்-எ-று. (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தருள்ளியென்று
னெருக்கணிகுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு ஆர்க்கியமுதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நிதிஷ்டையினால் வந்த வினையைநீக்கியருள் செய்யவேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்குகின்ற அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உனைவிட்டுவினையானது போகுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலண்ணல்கரு நாளும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனை யோகியாக ணீவிர்பலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமையை வேதங்கள்கூட அறியாதுகள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற யோகியாகளும் விஷ்ணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும் தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-எ-று. (௨௭)

முறைமையுரோகிணி முலைகிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கறைமதிதக்கனுடல்கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனானவன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களுடைய ரோகிணியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி மற்றையிருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையுமறந்துவிட்டான் அதை முன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குந்தகப்பனாகிய தக்கன்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிலும் மீதும்விருப்பம் வைக்காது ஒருத்தியின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிபோகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமூற்றே
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யென்றிறைமொழிந்தா
னனறகிரியைநாடியரி யுத்திசையினன்னவிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையைநீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமியனையந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று. (௨௯)

அசர்வடிவானமலை கண்டிணியிறைஞ்சித்
தேசமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மடிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷணமாகவந்து பூசைசெய்து கொண்டுவரத் தம்முடைய வினைநீங்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரானார்.

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிர்மாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவளை ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௰)

பன்னிரண்டாவது பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௨௰.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறாபுனைபுளகனெனு மோரசுரனொருபொழுதுநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியரிபுழுகேகிறியதிகபலமாயவனியோரா, மெ

ருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியவினைபுரிகையாலவனொ லைம், கருணைமலைபோலிமய மலையமலைபாகருறைகயிலைமலையேவிமொ ழிவார.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள வல்லவல்லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன் இருக்கிறான், புழுகுபூனை உருவங்களை அடைந்து வெவ்வியபிறத்தையுடைய அந்தமலையின் மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச்சிதறியபடியாலே கணமாயினிருலே அதிகபலத் தைப்பெற்றப பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் தேவர்கள் முனிவர்க எல்லாரும துன்பப்படவும் துஷ்டிருத்தியஞ்செய்வதினாலேஅவர்களெ ல்லாம இமவானுடைய புத்திரியாகியபார்வதியையொருபாகத் திலைவைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி ன்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௧)

புளகனெனுமோரசுரன் மிருகவடிவாகியகை புரியவுல கேழுமுறை யோய், வினையறுராமாயினாக ளெனவுரை செய்தாரவர்கள் விமலனவி சோடுபுகல்வா, ளவிலமணமாவபுழுகருணைகிரிமீதுதலியதிகபலமா யமருவின, னெளிதிவழியானவனு மினியகதியேறவுமையிடரலையிலே நயிடுவோம.

(இ-ள்) புளகனெனுமோ ரசுரனானவன் புழுகுபூனை வடிவங்கொ ண்டு வழுகைகளினும் முறையேபுகுந்து சிவராசிகளையும்வதைசெய்ய தனாலே யெல்லாரும துன்பத்தை யடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள சொல்லக்கொள்ளப் பரமசிவனானவர் அவர்களோடு திருவாயமலர்ந்தரு ளுவார் மணமவீசுகின்ற அவ்விலவாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணா சலத்தினசிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப் பட்டவன் எளிதில அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோக்ஷ த்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும் கரையேற்று வோம-எ-று. (௨)

சோவுமெனவோதியருளோடுபுளகாதியனைவேதமுதல்கூறியவுறை தாவினையவாகியதுவிவிடுவாயெனவுமவிவடிவான்மொழிகுவான் பாவையொருபாககருணாலயபுராதனபராபரவிலோசனகுளர் [தே வலெளியோன்மொழியுமாறுதர வெனவிறைவனீரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்களென்றுவிடை கொடுத்தருளியிருக்கிறவையோடுபுளகனென்னும்அந்த அசுரனைவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனேபுழுகு பூனை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனைவிடுவென்று சொல்லியஅளவில்அந்த அசுரன் சொல்லுவான்பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரேகிருபை கரு இடமாயிருக்கின்றவரோ பழமையானவரோபராபரமாகியவரோநெற்றி கண்ணையுடையவரே உமக்குவல்செயதற்குரியனளியேன்கேட்டுக்கொ ளளுகிறவரதனைக்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடையஇரண்டு தி ருவடிகளுக்கும வந்தனஞ்செயதுசொல்லுவான்-எ-று. (௩)

எனதுகிளையாயிருக்கபூனைதிருமேனிபுகவினியபுழுகாதியொருபே ரனைகிவனவேயபாவி யுயிர்விடவுமாகிக்கு புகுதவியாறயோ னருளி

ஞன், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடர்கள் மகிழ்நடியின் மேலணியவே, அனவரதமான்மத பூமிமேசலமுமாலயம் அருவிபெறவே பெறுகுமே.

(இ-ள்) சர்வேசத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையினது மார்பினுல் உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறக் கொள்ளவும் அதனால் புழுகணிபிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி உயிர்விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கதிசேரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மலவருத்தத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகாப்புச்சாத்த எப்போதும் அப்புழுகுகளைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெறுகியோமே-எ-று. ()

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேனுமிறை புனையுங்கைகயாலுதவினோர், விழிகுளிராடியாரணிணையடிகளேபரவி வினைவினாகளவீடுபெறுவார், குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரை செய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழுவினோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அனுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோக்ஷத்தையடைவார்கள் மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்ய சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அருட்பிரமாவானவர் சொன்னார், அப்படிச்சொல்லிய பிரமாவைச் சனகரிஷியானவர் முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினார்-எ-று. (௯)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழியருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுறுசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுபெற்றவானம்வாழி வையமவாழிவையமேற
றஞ்சமுறுநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (௰)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசேர்
தானம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலைவாழி கற்றறிந்தகேள்வியர்
பானயோர்களவாழியீச னடியார்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க, உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவி த்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரி டத்தும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ் க வாக-எ-று. (௭)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிர்ந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சௌக்கியந்தழைபவாழ்ந்து
இக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதார மாகிய அருணாசலேசுரர்திருவடியினிலேசிவபதம்அடைவார்கள்-எ-று.()

பதின்மூன்றாவது

புளகாங்கிதசருக்கம்—முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும்-உரையும்.

முற்றிற்று.

பாயிரம்உள்பட ௮ சருக்கம் பதினான்குக்கும்
கூடிய திருவிருத்தம—௬௪௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.